

Fremsat den DD.MM. 2020 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Dan Jørgensen)

**Forslag
til
Lov om ændring af lov om naturgasforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og
forskellige andre love¹⁾**

(Indpasning af gas fra vedvarende energikilder, udbud af pristillæg for biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder samt, udbud af støtte til produktion af brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X), justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber og reglerne for gasdetailmarkedet m.v.)

§ 1

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 2 i lov nr. 546 af 28. april 2020 [og], foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gasforsyning«.

2. Overalt i loven, bortset fra § 60, ændres »transmissionsnet« til: »transmissionssystem« og »transmissionsnettet« til: »transmissionssystemet«.

3. Overalt i loven ændres »distributionsnet« til: »distributionssystem« og »distributionsnettet« til: »distributionssystemet«.

4. Overalt i loven ændres »naturgas« til: »gas«.

5. Overalt i loven bortset fra §§ 2, stk. 4, og 10 a, ændres »naturgasforsyningsnettet« til: »distributionssystemerne eller transmissionssystemet«.

6. Overalt i loven ændres »transmissions- og distributionsnet« til: »transmissionssystemer og distributionssystemer«.

7. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasforsyning« til: »gasforsyning«.

---

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82.

8. § 2, stk. 1, affattes således:

»Loven finder anvendelse på transmission, distribution, oplagring og håndtering af flydende gas (LNG) i gassystemet, og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet.«

9. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold. Loven finder endvidere også anvendelse for opstrømsanlæg og visse forhold vedrørende bygasnet.«

10. I § 2, stk. 4, ændres »naturgasforsyningsnet« til: »gassystem«.

11. I § 2, stk. 6, ændres »naturgasmarked« til: »gasmarked«.

12. § 5 affattes således:

»§ 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en eller flere kommuner, eller et kommunalt selskab deltager i opgradering af biogas.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilladelse efter stk. 1, gives på en række nærmere angivne vilkår, herunder forrentning af kapital, garantistillelse, modregningsforhold, regnskabsmæssige forhold, selskabsform, sikkerhedsstillelse for sløjfning af anlæg og varighed af tilladelsen.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende tilladelser og vilkår efter stk. 1 og 2.«

13. I § 6, nr. 1, ændres »naturgasrørledning« til: »gasrørledning«.

14. § 6, nr. 2, affattes således

»2) Distribution: Transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk«.

15. § 6, nr. 3, ophæves.

Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

16. § 6, nr. 4, der bliver nr. 3, affattes således:

»3) Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering af ny og ændring af eksisterende infrastruktur for at sikre distributionssystemerne på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.«

17. I § 6 indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 3, som nyt nummer:

»4) Distributionssystem: Lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.

18. § 6, nr. 7, ophæves.

19. I § 6 indsættes efter nr. 7, som nye numre:

»8) Gasleverandør: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyning.

9) Gasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.

20. I § 6 indsættes efter nr. 8, der bliver nr. 10, som nyt nummer:

»11) Husholdningsforbruger: En forbruger, der køber gas til eget eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug.«

Nr. 11-17 bliver herefter nr. 12-19.

21. I § 6, nr. 10, der bliver nr. 13, ændres »naturgasselskab« til: »gasselskab«.

22. I § 6, nr. 13, der bliver nr. 16, udgår »(flydende naturgas)«.

23. § 6, nr. 15, 16, og 17, der bliver nr. 18, 19 og 20, ophæves.

24. I § 6, nr. 22, indsættes som 2. pkt.:

»De enkelte delelementer af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.«

25. I § 6 indsættes efter nr. 22, som nyt nummer:

»23) Systemansvarlig virksomhed: Opgaver for et transmissionselskab, der indbefatter det overordnede ansvar for at varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende system.«

Nr. 23 og 24 bliver herefter nr. 24 og 25.

26. § 6, nr. 24, der bliver nr. 25, ophæves.

27. I § 6, nr. 25, ændres »net« til: »transmissionssystemer«, og »opstrømsrørledningsnet og« til: »opstrømrørledningsnet, opstrømsanlæg og«.

28. § 6, nr. 26, ophæves.

Nr. 27 og 28 bliver herefter nr. 26 og 27.

29. § 6, nr. 27, der bliver nr. 26, affattes således:

»26) Transmissionselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission, er

ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas«.

30. I § 6, indsættes efter nr. 27, der bliver nr. 26, som nyt nummer:

»27) Transmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsrørledningsanlæg.«

31. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Forbrugernes stilling«.

32. § 7 affattes således:

»§ 7. En gasforbruger kan frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Ved skift af gasleverandør må gasforbrugeren ikke opkræves gebyr. Levering af gas til en gasforbruger forudsætter, at gasforbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.«

33. Efter § 7 b indsættes:

»§ 7 c. En gasleverandør skal på anmodning og mod betaling levere ethvert produkt, som gasleverandøren udbyder, til husholdningsforbrugere, jf. dog stk. 2 og 5.

Stk. 2. En gasleverandør kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed som vilkår for at indgå en aftale om levering af gas eller for at fortsætte leveringen af gas, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed hos husholdningsforbrugeren. Sikkerhedens størrelse må ikke overstige gasleverandørens risiko i det konkrete tilfælde og kan højst udgøre 5 måneders betaling. Gasleverandøren kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden gasleverandøren påbegynder eller fortsætter leveringen af gas.

Stk. 3. En gasleverandør kan ikke hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger eller foranstalte afbrydelse af gasforsyningen på grund af manglende betaling for gas, som allerede er leveret.

Stk. 4. En gasleverandør kan efter rimeligt varsel hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger, såfremt gasleverandøren har stillet krav om sikkerhed efter stk. 2, og sikkerheden ikke er stillet inden for den frist, som gasleverandøren har fastsat. Leveringsaftalen kan ikke hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer den fremtidige betaling.

Stk. 5. En husholdningsforbruger kan ikke kræve levering af gas fra en gasleverandør, der i medfør af stk. 4 har hævet sin aftale med husholdningsforbrugeren, før husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, som husholdningsforbrugeren skylder for gas, som er leveret.

Stk. 6. En gasleverandør kan foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren, når leverandøren ophæver aftalen efter stk. 4. Forsyningen kan ikke afbrydes, hvis husholdningsforbrugeren modtager levering af gas fra en anden gasleverandør.

Stk. 7. Husholdningsforbrugeren afholder omkostninger forbundet med forsyningsafbrydelsen.

Stk. 8. En gasleverandørs afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager.

Stk. 9. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandører overholder leveringspligten efter stk. 1-8.

Stk. 10. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelser til leveringspligten efter stk. 1.

§ 7 d. Ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf, i henhold til stk. 2-7. Betalingsforpligtelsen indtræder ikke, hvis ejeren selv eller en anden gasforbruger har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret i medfør af § 7.

Stk. 2. Opsiger en gasforbruger sin aftale om levering af gas med en gasleverandør, og er der ikke indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret, skal gasleverandøren uden ugrundet ophold sende en meddelelse herom til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

Stk. 3. Meddelelsen efter stk. 2 skal som minimum indeholde en frist på mindst 5 hverdage til at ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas. Meddelelsen skal endvidere indeholde en aftale om levering af gas til aftagenummeret, og det skal fremgå, at ejeren bliver bundet af denne aftale, hvis der ikke inden udløbet af fristen er indgået en anden aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber. Meddelelsen skal herudover indeholde oplysning om det tidspunkt, hvorfra ejeren bliver bundet af den fremsendte aftale. Tidspunktet kan tidligst fastsættes til tidspunktet for udløbet af fristen, medmindre andet er aftalt.

Stk. 4. Ejeren bliver dog ikke bundet af aftalen, hvis forsyningen til aftagenummeret på ejerens anmodning er blevet afbrudt inden udløbet af fristen efter § 3, stk. 1. Hvis ejeren anmoder gasleverandøren om at afbryde gasforsyningen, skal gasleverandøren straks videresende anmodningen til distributionsselskabet.

Stk. 5. Vilklårene for aftalen, herunder prisen, skal svare til vilklårene for et gasprodukt, som gasleverandøren markedsfører. Ejeren skal til enhver tid kunne opsige denne aftale med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Stk. 6. Ejeren skal betale for levering af gas til aftagenummeret til den pris, som er fastsat efter § 39 d, fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil der sker levering i henhold til aftalen indeholdt i meddelelsen efter stk. 2 en anden aftale, eller indtil forsyningen er afbrudt.

Stk. 7. Gasleverandøren kan ikke anmode distributionsselskabet om at afbryde forsyningen til aftagenummeret uden ejerens accept, medmindre gasleverandøren ikke har været i stand til at få kontakt til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.«

34. § 8 affattes således:

»§ 8. Bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.«

35. I § 9, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, ændres »naturgassikkerhed« til: »gassikkerhed«.

36. I § 10 a, ændres »naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter« til: »systemet«.

37. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Systemet, opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet«.

38. I § 11, stk. 1, ændres »net« til: »systemer«.

39. I § 11, stk. 1, nr. 1, ændres »nettets« til: »systemet, jf. dog § 12, stk. 1, nr. 7 og 6 og § 14, stk. 1, nr. 6 og 7«.

40. I § 11, stk. 1, nr. 3, ændres »nettets« til: »systemet«.

41. I § 11, stk. 1, nr. 4, ændres »forsyning af brugerne af nettet« til: »oplyse systembrugere og sammenkoblede selskaber«, og »nettets« til: »systemet.«

42. Efter § 11 c indsættes:

»§ 11 d. Distributionsselskaber skal uden ugrundet ophold efterkomme en anmodning fra en gasleverandør til et aftagenummer om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret. Når afbrydelsen er gennemført, skal distributionsselskabet oplyse gasleverandøren herom.
Stk. 2. Gasleverandører indberetter en gang om året alle gennemførte gasafbrydelser og begrundelserne for afbrydelserne i anonymiseret form til Forsyningstilsynet i medfør af regler fastsat i henhold til § 42 e, stk. 2.«

43. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres » til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg)« til: »(opgraderingsanlæg), jf. § 35 a, stk. 1 og 2,«, og »samt« ændres til: »og«.

44. I § 12, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »sikre«: »og måle«, og efter »fra« indsættes: »eller til«.

45. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) sikre den sikkerhedsmæssige fysiske forsvarlige balance i selskabets transmissionssystem,«
Nr. 6-7 bliver herefter nr. 7-8.

46. I § 12, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, affattes således:

»7) sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden nødvendige indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a «

47. I § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, indsættes efter »den«: »nødvendige«.

48. § 12 a, affattes således:

»§ 12 A. Den systemansvarlige virksomhed skal:

1) ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for gas, jf. § 1, stk. 2, og

2) ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for forsyningssikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Den systemansvarlige virksomhed kan ud over det i stk. 1 nævnte tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for gas.

Stk. 3. Den systemansvarlige virksomhed ud over det i stk. 1 og 2 nævnte kan, hvis nødvendigt og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering eller opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter §§ 10 a, 15 a, stk. 1, 20, stk. 1, 35 a, stk. 2 og 36 a, stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den systemansvarlige virksomheds forpligtelser efter stk. 1, 2 og 3, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.«

49. I § 13, stk. 1, 4. pkt., ændres »nettets« til »transmissionssystemet«.

50. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettets« til: »anlæg til opgradering af biogas, jf. § 35 a, stk. 2 (opgraderingsanlæg) og forbrugere«.

51. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »sikre«: »og måle«, og »opgraderede biogas« ændres til »gas«, og »injiceres i« ændres til »leveres til og fra«.

52. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

»3) bistå transmissionsselskaber med opgaver vedrørende forsyningssikkerheden,

4) samarbejde med transmissionsselskaber, herunder andre infrastrukturselskaber, i Danmark med henblik på en effektiv udveksling af gas,

5) udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som offentliggøres, indsendes til klima- energi- og forsyningsministerens til udtalelse og stilles til rådighed for transmissionsselskaber i Danmark,

6) i samarbejde med transmissionsselskaber, herunder den systemansvarlige virksomhed, sikre den sikkerhedsmæssige fysisk forsvarlige balance i selskabets distributionssystem,

7) sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden nødvendige indgreb efter nr. 6,«

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 8 og 9.

53. I § 14, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 8, ændres »naturgasbesparelser« til: »gasbesparelser«, »naturgasforbruger« ændres til: »forbruger«, og to steder ændres »naturgasforbrug« til: »gasforbrug«.

54. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.
Stk. 2. Hvis en ansøgning efter stk. 1 omfatter, påvirker, indebærer eller på anden måde berører forhold omfattet af § 13 i denne lov eller § 4 i lov om Energinet, skal dette fremgå i ansøgningen.
Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2.«

55. I § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »forsyne brugerne af lageret med« til: »oplyse relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber om«.

56. I § 15 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasforsyningsvirksomhed« til: »gasvirksomhed«, og »naturgasforsyningen« til: »gasforsyningen«.

57. I § 15 a, stk. 1, 2. pkt. ændres »et tilstødende naturgasforsyningssystem« til: »opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet«.

58. I § 15 b, stk. 1, ændres »naturgasforsyningsvirksomhed« til: »gasvirksomhed«, og »naturgasforsyningen« ændres til: »gasforsyningen«.

59. I § 15 b, stk. 4, ændres »naturgassystemet« til: »gassystemet«.

60. Overskriften før § 18 affattes således:

»Tredjepartsadgang«.

61. I § 18, stk. 1, ændres »benytte« til: »at få adgang til«, »transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt,« ændres til: »gassystemet, og «, og »(systemet)« udgår.

62. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »benyttelse af systemet« til: »adgang efter stk. 1«, og »transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet« til: »relevante selskab inden for gassystemet«.

63. I § 18, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »kriterier«: », jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a«.

64. I § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres »naturgassen« til: »gassen«.

65. I § 22, ændres »naturgasselskab« til: »gasselskab«.

66. Kapitel 4 ophæves.

67. I § 27, stk. 4, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Prisen for produktet kan dog tillægges gasleverandørernes omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen som fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, som følge af betalinger til Forsyningstilsynet for tilsyn efter stk. 5 og som følge af betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a for Ankenavnets eventuelt udspecificerede beløb for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen.« 68. I § 28 c, stk. 4, ændres »naturgasdistributionselskaber« til: »distributionsselskaber«.

69. I § 29, stk. 1 og 2, ændres »naturgasselskaber« til: »gasselskaber«.

70. I § 29, stk. 3, ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.

71. I § 30, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning « til: »lov om gasforsyning«.

72. I § 34, stk. 1, ændres »net« til: »systemet«.

73. § 34, stk. 3, stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, ophæves.

74. § 35 ophæves.

75. Overskriften til kapitel 6 a affattes således:

»Kapitel 6 a

Levering af opgraderet biogas til systemet og rensning af biogas til bygasnet.

76. I § 35 a, stk. 1, ændres »naturgaskvalitet« til: »behørig kvalitet.

77. I § 35 a, stk. 2, 3. pkt., ændres »net« til: »system«.

78. I § 35 a, stk. 4, 2. pkt., ændres » netforstærkning og netudbygning « til: »etablering og ændringer«.

79. I § 35 a, stk. 5, nr. 3, ændres »nettilslutningen« til: »tilslutningen«.

80. I § 35 a, stk. 7, ændres »nettilslutning« til »tilslutning«.

81. *Overskriften* før § 35 d affattes således:

»Pristillæg til anvendelse af biogas

Administration af pristillæg«.

82. Før § 35 g indsættes som ny overskrift:

»Pristillæg«.

83. I § 35 g, stk. 2, 3. pkt., ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.

84. Efter § 35 i indsættes som ny overskrift:

»Udbud af pristillæg«.

85. § 35 j ophæves.

86. Efter § 35 i indsættes før kapitel 6 b:

»§ 35 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, der leveres til gassystemet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.«

87. Efter overskriften i kapitel 6 b indsættes:

»§ 35 l. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler og træffe beslutning om fravigelse af frister og andre betingelser, som påhviler virksomheder i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, og som har betydning for retten til at opnå pristillæg for opgraderet biogas, som leveres til et sammenkoblet system, og for rensset biogas, der leveres til et bygasnet, jf. §§ 35 d-i, når det som direkte eller indirekte konsekvens af covid-19-epidemien må anses for umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for de pågældende virksomheder at opfylde disse frister eller betingelser.«

88. *Overskriften* til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Priser og betingelser for gas«.

89. *Overskriften* før § 36 affattes således:

»Gasselskabernes priser og betingelser«.

90. I § 36 a, indsættes efter stk. 2 som nyt stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.«

91 I § 37, stk. 1, udgår »og forsyningspligtige selskaber«.

92. § 37, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

93. I § 37, stk. 2, indsættes efter »objektive«: », gennemsigtige«.

94. § 37, stk. 3 og 4, ophæves

95. § 37 a affattes således

»§ 37 a. Priser for ydelser fra distributionsselskaberne fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme. Forsyningstilsynet fastsætter årlige indtægtsrammer for distributionsselskaber med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital.

Stk. 2. Indtægtsrammen, jf. stk. 1, udgør det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne. Indtægtsrammen fastsættes med udgangspunkt i en reguleringsperiode. Indtægtsrammen fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 4, nr. 1-3 og 6, og justeres efter stk. 4, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan indhente uafhængig ekstern bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen for distributionsselskabernes regning.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om beregning og justering af indtægtsrammen og om længden af reguleringsperioden. Forsyningstilsynet fastsætter herunder regler om:

1) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber

2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. § 14, nr. 5, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse

3) Fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder om fastsættelse af forrentningsgrundlag om beregning og fastsættelse af forrentningssats og om frist for ansøgning om justering samt konsekvens af fristoverskridelse.

4) Fastsættelse af effektiviseringskrav for distributionsselskaber

5) Fastsættelse af beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen, herunder om fradrag som følge af effektiviseringskrav efter stk. 4, nr. 4, eller om justeringer som følge af differencer efter stk. 4, nr.

6

6) Opgørelse og afvikling af differencer.

7) Indregning af indtægter og omkostninger knyttet til distributionsselskabernes energispareindsats.

Stk. 5. Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskaberne kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevillingen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.

Stk. 6. Distributionsselskaber skal udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne.

Stk. 7. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om årlige reguleringsregnskaber efter stk. 6, herunder om indhold, opbevaring, revision, indsendelsens form og om indsendelsen skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system og frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.«

96. I § 37 b, *stk. 3*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Til prisen for naturgas kan herudover medregnes naturgasleverandørernes omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen som fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, *stk. 3*, som følge af betalinger til Forsyningstilsynet for tilsyn efter *stk. 5* og som følge af betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a for Ankenavnets eventuelt udspecificerede beløb for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen.«

97. I § 37 b, *stk. 5*, indsættes efter 1. pkt.:

»og eventuelt medregnede omkostninger efter *stk. 3, 3. pkt.* «

98. § 37 b ophæves.

99. Efter § 39 indsættes:

»§ 39 a. En gasleverandør skal udføre informationsaktiviteter for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle forbrugergrupper, herunder informere om husholdningsforbrugernes rettigheder i henhold til leveringspligten efter § 7 c.

Stk. 2. En gasleverandør skal sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle gasleverandørens produkter, herunder priser og vilkår, på gasleverandørens hjemmeside.

Gasleverandøren skal tillige indberette disse oplysninger til den prisportal, som er nævnt i § 42 d.

Stk. 3. En gasleverandør skal behandle klager fra gasleverandørens forbrugere.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandørerne overholder *stk. 1-3*.

Forsyningstilsynet kan meddele påbud om omgående berigtigelse af forholdet til en gasleverandør, som ikke overholder *stk. 1-3*.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af bestemmelserne i *stk. 1-3*.

§ 39 b. Afbryder distributionsselskabet eller transmissionsselskabet sin ydelse til en gasleverandør, på grund af manglende overholdelse af selskabets offentliggjorte betingelser for anvendelse af

transmissions- eller distributionssystemet, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftageenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Stk. 2. Bliver en gasleverandør taget under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og har rekonstruktør eller kurator ikke inden for 1 uge derefter meddelt distributionsselskabet, at gasleverandørens virksomhed videreføres, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftageenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c. Rekonstruktør eller kurator skal hurtigst muligt og senest inden for 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning meddele distributionsselskabet, om gasleverandøren fortsætter sin virksomhed.

§ 39 c. Distributionsselskabet indhenter en gang årligt tilkendegivelser fra gasleverandørerne om deres ønsker om at overtage et antal aftageenumre ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, med angivelse af eventuelle begrænsninger på det maksimale antal aftageenumre og på gasforbrugere med forbrug på op til 300.000 m³ gas om året eller på 300.000 m³ gas om året og derover. Tilkendegivelsen er gældende for 1 kalenderår. Gasleverandørerne kan dog trække deres tilkendegivelser tilbage, når der ikke er indtrådt en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, eller der er indgivet konkursbegæring mod en anden gasleverandør.

Stk. 2. Distributionsselskabet sikrer, at aftageenumre med et forbrug på 300.000 m³ gas om året og derover kan identificeres.

Stk. 3. Ophører en gasleverandør med at levere gas som følge af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, identificerer distributionsselskabet uden ugrundet ophold gasleverandørens aftageenumre og fordeler aftageenumrene på de gasleverandører, der er kommet med en tilkendegivelse efter stk. 1. Gasleverandørerne kan ikke afvise de tildelte aftageenumre.

Stk. 4. Distributionsselskabet meddeler uden ugrundet ophold de gasleverandører, der skal overtage aftageenumre, at der er gennemført leverandørskift efter stk. 3.

Stk. 5. Gasleverandøren giver uden ugrundet ophold meddelelse til hver enkelt af de gasforbrugere, hvis aftageenumre gasleverandøren har fået tildelt efter stk. 3. Meddelelsen skal indeholde oplysning om navnet på gasleverandøren, en begrundelse for, at gasleverancen er overdraget til denne gasleverandør, og en aftale om levering af gas i henhold til regler udstedt efter § 7 a. Aftalens bindingsperiode og pris fastsættes efter stk. 6 og § 39 d.

Stk. 6. Leveringsaftalen er bindende for gasleverandøren i 3 måneder fra overtagelsestidspunktet, og gasforbrugeren kan opsige aftalen med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, jf. dog stk. 7. Leveringsaftalen er bindende uden gasforbrugers accept.

Stk. 7. Er der for et aftageenummer aftalt leverandørskift inden tidspunktet for fordelingen efter stk. 3, udløber leveringsaftalen efter stk. 6 senest på tidspunktet for det aftalte leverandørskift.

Stk. 8. Når meddelelse om leverandørskift, jf. stk. 4, er givet, foretager distributionsselskabet uden ugrundet ophold slutmåling på de berørte aftageenumre.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan påbyde den eller de største gasleverandører regnet efter antal aftageenumre at indtræde som leverandører, hvis der opstår et akut behov ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, og distributionsselskabet ikke har modtaget tilstrækkelig mange tilkendegivelser efter stk. 1 til at dække behovet.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om fordelingen af aftageenumre, herunder fastlæggelse af en fordelingsnøgle, der ud fra et tilfældighedsprincip sikrer

en ligelig fordeling af aftagenumrene mellem de tilmeldte gasleverandører under hensyn til gasleverandørernes tilkendegivelser efter stk. 1.

§ 39 d. For aftagenumre, der aftager gas efter § 7 c, stk. 7, eller § 39 c, stk. 5, fastsætter Forsyningstilsynet en pris svarende til prisen på et relevant gasprodukt med et tillæg, som fastsættes efter stk. 3.

Stk. 2. Forsyningstilsynet skal sikre, at priserne efter stk. 1 offentliggøres på den prisportal for gaspriser, der er nævnt i § 42 d.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fastlægger senest den 1. december hvert år det gasprodukt og det tillæg, der er nævnt i stk. 1, for det følgende kalenderår. Tillægget skal være udtryk for niveauet for de tillæg, som anvendes på gasmarkedet i forhold til det relevante gasprodukt, jf. stk. 1.

Tillægget til det relevante gasprodukt indeholder endvidere distributionstariffer, betaling for omkostninger til offentlige forpligtelser i medfør af § 9, stk. 1, gasafgifter i henhold til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og moms i henhold til momsloven.«

100. I § 40, stk. 1, ændres », LNG- og forsyningspligtige selskaber« til: »og LNG-selskaber«.

101. I § 40, stk. 1, nr. 2, ændres »LNG- og forsyningspligtighederne« til: »og LNG-ydelserne«.

102. I § 42 a, stk. 4, ændres »naturgasleverandørerne« til: »gasleverandørerne«.

103. Efter § 42 c indsættes:

»§ 42 d. Forsyningstilsynet har ansvaret for at eje og drive en prisportal for priser, rabatter og vilkår for forbrugere på det danske detailmarked for gas.

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan udbyde opgaven nævnt i stk. 1 til en uvildig tredjepart, som har den fornødne sagkundskab og økonomiske baggrund.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at prisportalen skal sælges, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, stk. 2.

§ 42 e. Forsyningstilsynet udarbejder årligt en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor. Forsyningstilsynet offentliggør statistikken på tilsynets hjemmeside.

Stk. 2. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om gasleverandørernes indberetning af forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor efter § 11 d, stk. 2.«

104. I § 44, stk. 2, 4. pkt., ændres »net« til »system«.

105. § 44, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

106. I § 44, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 2, udgår » og stk. 2«.

107. I § 45, stk. 1, og § 45, stk. 4, 1. pkt., ændres »naturgasleverandører« til: »gasleverandører«.
108. I § 45 a, stk. 3, ændres »naturgasleverandør« til: »gasleverandør«.
109. § 45 a, stk. 3, ophæves.
110. I § 45 b, stk. 1, ændres »Naturgasleverandører« til: »Gasleverandører«.
111. I § 47, stk. 1, 1. pkt., ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.
112. I § 47, stk. 1, 2. pkt., ændres »naturgasselskabet« til: »gasselskabet«.
113. I § 47, stk. 2, ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.
114. I § 47, stk. 2, nr. 2, ændres »naturgasaktiviteter« til: »gasaktiviteter«.
115. I § 47, stk. 2, nr. 4, ændres »ikke naturgasrelaterede« til: »ikkegasrelaterede«.
116. I § 47, stk. 3, ændres »naturgasselskaber« til: »gasselskaber«.
117. I § 49, stk. 1, ophæves nr. 5.
Nr. 6-8 bliver til nr. 5-7.
118. I § 53 a ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.
119. I § 55, stk. 1, ændres »naturastransmissionsanlæg« til: »transmissionsanlæg«.
120. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Til etablering og drift af de nødvendige distributionsanlæg i henhold til § 14 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.«
Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.
121. I § 55, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 3«.
123. I § 56, stk. 2, ændres »naturgasvirksomhed« til: »gasvirksomhed«.

§ 2

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ], som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:

1. I § 43 d, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt. og § 43 j, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.

2. To steder i § 43 e, stk. 1, ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.

3. I § 43 e, stk. 5, 1. pkt., ændres »naturgas« til: »gas«.

4. Efter § 43 j indsættes som ny overskrift:

»Udbud af støtte«.

5. Efter § 43 j indsættes før overskriften før § 44:

»§ 43 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022- 2030.

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. I § 2, stk. 1, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«

3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved naturgas forstås i denne lov gas, som omfattet af § 2, stk. 1, i lov om gasforsyning.«
Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

4. I § 2 c, stk. 3, ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

5. I § 2 d, stk. 5, ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

6. I § 16, stk. 1, ændres »naturgasforsyning« til »gasforsyning«.

7. I § 27 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

§ 4

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. [1100 af 1. juli 2020], som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

§ 5

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ], som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.
2. I § 20 b, stk. 3, ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.
3. § 58 c, stk. 1, ændres »naturgas« til: »gas«.
4. I § 91 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene « til »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

§ 6

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ], som ændret ved [Lov om ændring af lov om Energinet, lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning (Ændring af formålsbestemmelsen for Energinet, ny transparent proces for Energinets investeringer og fremsynet økonomisk regulering af Energinet m.v.)], foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.
2. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »naturgasrelaterede« til: »gasrelaterede«.
3. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasrelaterede« til: »gasrelaterede«.
4. I § 13, stk. 1, 3. pkt., ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.

§ 7

I lov om Forsyningstilsynet, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ], som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., og i § 11, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 54, nr. 117 og nr. 118 træder i kraft den 30. juni 2021.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 86 og § 2, nr. 5.

Stk. 4. § 6, nr. 7, § 6, nr. 11, § 7, §§ 7 c-d, § 8, § 11 d, kapitel 4, § 37, stk. 1, § 37 b, §§ 39 b-d, § 40, stk. 1, § 40, stk. 1, nr. 2, §§ 42 e og § 45 a, stk. 3, i lov om gasforsyning som affattet ved denne

lovs § 1, nr. 18, 20, 32, 33, 34, 42, 66, 91, 98, 99, 100, 101, 103 og 109 finder anvendelse fra den 1. april 2023.

Stk. 5. De hidtil gældende regler i § 37, stk. 3, § 37 a, stk. 2 og 6, og § 50, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, finder anvendelse for så vidt angår de gældende indtægtsrammer og reguleringsregnskaber indtil den 31. december 2023.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 5.

Stk. 7. Lovens § 1, nr. 105 træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 8. Lovens § 1, nr. 74, nr. 106 og nr. 117 træder i kraft den 1. januar 2023.

*Bemærkninger til lovforslaget**Almindelige bemærkninger**Indholdsfortegnelse*

1. Indledning	
2. Baggrund	
3. Lovforslagets hovedpunkter	
3.1.	Indpasning af gas fra vedvarende energikilder
3.1.1.	<i>Lov om naturgasforsynings titel og begrebet naturgas</i>
3.1.1.1	<i>Gældende ret</i>
3.1.1.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.1.2.	<i>EU-direktiv om blandt andet gasser fra vedvarende energikilder</i>
3.1.2.1.	<i>Gældende ret</i>
3.1.2.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.1.3.	<i>Tilbageføring af opgraderet biogas fra distributionssystemer til transmissionssystemet, snitflader og systemansvar</i>
3.1.3.1.	<i>Gældende ret</i>
3.1.3.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.1.4	<i>Udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder</i>
3.1.4.1	<i>Gældende ret</i>
3.1.4.2	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.1.5	<i>Udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X)</i>
3.1.5.1	<i>Gældende ret</i>
3.1.5.2	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.1.6.	<i>Kommunale selskaber i gassektoren</i>
3.1.6.1.	<i>Gældende ret</i>
3.1.6.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.2.	Justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber
3.2.1.	<i>Gældende ret</i>

3.2.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.3.	Justering af reglerne for detailmarkedet for gas m.v.
3.3.1.	<i>Afskaffelse af forsyningspligt og indførelse af leveringspligt</i>
3.3.1.1.	<i>Gældende ret</i>
3.3.1.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.3.2	<i>Håndtering af dårlige betalere</i>
3.3.2.1	<i>Gældende ret</i>
3.3.2.2	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.3.3.	<i>En gasforbrugers flytning til ny adresse</i>
3.3.3.1.	<i>Gældende ret</i>
3.3.3.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.3.4.	<i>Sikring af gasforbrugere ved konkurs eller lignende</i>
3.3.4.1.	<i>Gældende ret</i>
3.3.4.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.3.5.	<i>Prisportal for gasprodukter</i>
3.3.5.1	<i>Gældende ret</i>
3.3.5.2	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.4.	Omkostninger som følge af betaling for myndighedsbehandling som en del af prisen for prisregulerede gasprodukter
3.4.1.	<i>Gældende ret</i>
3.4.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
3.5.	Ordensmæssige ændringer
3.5.1.	<i>Lov om naturgasforsynings anvendelsesområde</i>
3.5.1.1.	<i>Gældende ret</i>
3.5.1.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning</i>
3.5.2.	<i>Begrebsforenkling og systematisering</i>
3.5.2.1.	<i>Gældende ret</i>
3.5.2.2.	<i>Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning</i>
4. Konsekvenser for FN's verdensmål	

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre indpasning af gas fra vedvarende energikilder, at få en effektiv regulering af danske gasdistributionsselskaber og at justere i markedsdesignet for det danske detailmarked for gas. Den danske gassektor står over for en markant omstilling til et grønt gassystem med indpasning af gas fra vedvarende energikilder og forventning om et faldende gasforbrug og udfasning af anvendelsen af naturgas. Det kræver, at naturgasforsyningsloven tilpasses, så den i højere grad understøtter den grønne omstilling.

Lovforslaget udmønter endvidere dele af Klimaaftale for energi og industri indgået den 22. juni 2020 mellem den nuværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet.

Det foreslås for det første, at loven i højere grad tilpasses den grønne omstilling. Lovens nuværende fokus på fossil gas foreslås ændret, da gassektoren – både i Danmark og i resten af EU står over for en markant transition fra forsyning af fossil naturgas til gasser fra vedvarende energikilder. Allerede i dag regulerer loven en stigende procentdel andre gasser fra vedvarende energikilder, hvilket der skal tages højde for. Samtidig opnås en ensretning med andre forsyningslove som lov om elforsyning og lov om varmforsyning. Herudover foreslås en række bestemmelser om og ansvar for henholdsvis distributionsselskaber og transmissionsselskaber præciseret. Hermed gøres det klarere, at der allerede nu er stigende mængder biogas, der skal transporteres fra de lokale distributionsområder til transmissionssystemet. Lovforslaget vil præcisere, at transmissionsselskabet er ansvarlig for at løse kapacitetsudfordringen. Som konsekvens heraf foreslås en række ændringer i lovens terminologi, herunder at lovens titel ændres fra »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«, og at gastransmissionssystemet og gasdistributionssystemer sammen med gaslager og LNG-terminaler udgør gassystemet, mens øvrig gasinfrastruktur betegnes som net, herunder opstrømsrørledningsnet og bygasnet.

Det foreslås for det andet, at lovforslaget, som et element i omstillingen til et grønt gassystem, sikrer, at der kan afholdes udbud for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030, og at der kan afholdes udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) i perioden 2022-2030. Udbuddene for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder vil bidrage til at sikre regeringens målsætning

om at reducere drivhusgasudledningerne med 70 procent i 2030 og klimaneutralitet senest i 2050.

Det foreslås for det tredje, at de overordnede rammer for den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber justeres som opfølgning på den gennemførte konsolidering af gasdistributionssektoren. Den 1. juni 2017 indgik den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti en stemmeaftale om konsolidering af naturgasdistributionssektoren. I forlængelse af stemmeaftalen blev de to fælleskommunale gasdistributionsselskaber købt af Energinet. Sammen med det tidligere DONG gasdistributionsselskab, der blev købt af Energinet i 2017, er de tre selskaber samlet under det fælles moderselskab, Evida. Gasdistributionsselskaberne er således blevet samlet i et statsligt selskab. Den nærmere regulering af distributionsselskaberne skal derfor justeres, herunder for at sikre det rette fremtidige behov for distributionskapacitet, og dette skal bl.a. ske ved at indføre et fremadrettet element i den økonomisk regulering, som vil kunne understøtte den grønne omstilling. Den foreslåede økonomiske regulering skal skabe øget gennemsigtighed om økonomien samt styrke incitamenterne til effektiv drift og hensigtsmæssige investeringer, herunder en effektiv afvejning mellem investeringer i infrastruktur og markedsbaserede løsninger, der både på kort og langt sigte kan sikre en effektiv indpasning af vedvarende energi og grøn omstilling. Der foreslås samtidigt en justering af en række konkrete forhold i den økonomiske regulering, blandt andet for at justere metoden, som skal anvendes ved beregning af selskabernes effektiviseringspotentiale. Efter inspiration fra aftalen om fremtidig økonomisk regulering af Energinet fra 2018 foreslås det endvidere, at den nærmere regulering fastsættes af Forsyningstilsynet, og at indtægtsrammen fastsættes af Forsyningstilsynet på baggrund af både de faktiske og de forventede omkostninger.

Det foreslås for det fjerde at ændre i markedsdesignet for detailmarkedet for gas til gavn for forbrugerne og konkurrencen og for at harmonisere gasmarkedet med elmarkedet, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt. Det foreslås derfor, at der indføres en leveringspligt i stedet for den nuværende forsyningspligtregulering, hvor visse forbrugere stadig modtager et prisreguleret gasprodukt. Dette er allerede sket på elområdet. Det foreslås også at give Forsyningstilsynet ansvaret for at eje og drive prisportalen for det danske detailmarked for gas. Forsyningstilsynet har allerede ansvaret for prisportalen for elmarkedet, Elpris.dk.

Det foreslås for det femte, at der tages højde for, at gasleverandørerne har omkostninger til gebyrbetaling til Forsyningstilsynet i forbindelse med, at gasleverandørernes skal levere det forsyningspligtige gasprodukt. Ændringen vil gælde indtil forsyningspligten ophæves, hvilket efter lovforslaget vil ske, når den nuværende forsyningspligt-bevilling udløber den 31. marts 2023.

Endelig vil lovforslaget indeholde en række tekniske justeringer.

2. Baggrund

På baggrund af regeringens målsætning af 70 pct. reduktion af CO₂-udledningen foreslås ændringer til bedre sikring af indfasningen af gas fra vedvarende energikilder i det eksisterende gassystem. Som opfølgning på konsolideringen af gasdistributionen foreslås det endvidere at justere såvel den økonomiske regulering af distributionen som reguleringen af detailmarkedet.

Indfrielsen af Danmarks klimamål indebærer, at det danske gassystems rolle vil blive markant ændret de kommende år. Energistyrelsens analyseforudsætningerne (AF20) angiver et sandsynligt udviklingsforløb for det danske el- og gassystem frem mod 2040. Frem mod 2040 anslås det, at der vil komme betydeligt mere grøn gas i gassystemet, og at den grønne gas vil udgøre en markant stigende andel af det danske gasforbrug. Der estimeres en markant stigning af grøn gas i systemet. Sammenholdt med et faldende gasforbrug betyder det, at grøn gas udgør ca. 65% af det danske gasforbrug i 2030. I 2040 antages det, at hele det danske gasforbrug dækkes af grøn gas.

Den 1. juni 2017 indgik den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti »Stemmeaftale om konsolidering af naturgasdistributionssektoren«. Med stemmeaftalen skal gasdistributionssystemet forblive i offentligt eje, og der skal arbejdes for dannelsen af et statsligt selskab.

Konsolideringen af gasdistributionen har medført ændringer i gassektorens grundvilkår, og sammen med klimamålene tilskynder det til en opdatering af eksisterende lovgivning for at sikre en omkostningseffektiv omstilling af distributionen under hensyntagen til både den langsigtede grønne omstilling, bæredygtig erhvervsudvikling, konkurrenceevne, sunde offentlige finanser og beskæftigelse, samt at dansk erhvervsliv skal udvikles og ikke afvikles.

Som opfølgning på den tværministerielle arbejdsgruppes rapport »En effektiv gassektor« fra februar 2016, hvori det bl.a. anbefales at justere lovgivningen på detailmarkedet for gas med udgangspunkt i anbefalingerne fra Elreguleringsudvalget (december 2014), er der behov for at tage stilling til en justering af markedsdesignet for detailmarkedet for gas til gavn for forbrugerne og konkurrencen. En ændring af loven kan samtidig bidrage til at skabe større ensartethed mellem detailmarkedet for el og detailmarkedet for gas, hvilket også blev anbefalet i rapporten fra 2016. Dette kan forventes, at dette vil kunne bidrage til at skabe bedre vilkår for innovative løsninger i markedet, som i højere grad omfatter både elmarkedet og gasmarkedet, herunder gennem multiforsyning.

Endvidere vil lovforslaget blive udarbejdet som rammelovgivning, så der er fleksibilitet til løbende justeringer inden for rammerne.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Indpasning af gas fra vedvarende energikilder

3.1.1. Lov om naturgasforsynings titel og begrebet naturgas

3.1.1.1. Gældende ret

Titlen på lov om naturgasforsyning tager afsæt i fossil gas. Afsættet i fossil gas har betydning for lovens udgangspunkt for anvendelsesområdet, der er beskrevet i § 2, stk. 1.

Det fremgår § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG), og at loven desuden finder anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Det fremgår dog af lovens § 2, stk. 2, at lovens regler også finder anvendelse på andre gasser såsom biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet. Loven regulerer med andre ord de gasser, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet – uanset om de er fra fossile eller fra vedvarende energikilder.

Bestemmelser om kvaliteten af den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem gasinfrastruktur, fremgår af lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (gassikkerhedsloven). Det fremgår af § 5, i gassikkerhedsloven, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om blandt andet gaskvalitet inden for gassikkerhedslovens anvendelsesområde. Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte bekendtgørelse nr. 230 af 21. marts 2018 om gaskvalitet, der blandt andet omfatter brint og biogas, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet som omtalt i lov om naturgasforsynings § 2, stk. 2. Dermed kan andre typer gas end fossil naturgas allerede i dag teknisk og sikkert injiceres og transporteres, men navnlig gælder det i dag biogas, der opgraderes til behørig kvalitet (opgraderet biogas).

3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hovedformålet med lov om naturgasforsyning har oprindeligt været at sikre en regulering af naturgassen som energikilde og dens tilhørende nødvendige overordnede infrastruktur. Det er sket ved at fastsætte en række grundlæggende principper for gasinfrastrukturen, som betragtes som et naturligt monopol.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den eksplicite omtale af naturgas i loven ikke længere stemmer overens med den faktiske virkelighed, der gælder i dag. Dels finder loven allerede i dag anvendelse på andre typer gas end alene fossil gas, jf. lovens § 2, stk. 2. Dels finder loven ikke alene anvendelse på andre typer gas, men sikrer også ret til, at opgraderet biogas kan blive injiceret og transporteret i gassystemet, jf. lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 1.

Efter injicering blandes den grønne opgraderede biogas med den gas, der er i gasinfrastrukturen på tidspunktet for injiceringen. Injiceringen sker løbende, og der er derfor tale om en kontinuerlig sammenblanding af gasser med forskellig oprindelse – forudsat, at gasserne lever op til de tekniske normer, der stilles for gas i den pågældende del af gasinfrastrukturen, hvor de injiceres – det vil sige har behørig kvalitet.

Gassen i gasinfrastrukturen i dag er derfor hverken 100 pct. fossil naturgas eller 100 pct. gasser fra vedvarende energikilder, da der er tale om et blandingsprodukt, der blandt andet afhænger af de lokale produktionsmængder af gasser fra vedvarende energikilder. Det bemærkes, at undertiden anvendes betegnelsen *naturgas* som begreb for den sammensætning af gasser med blandet ophav, der er at finde i gasinfrastrukturen.

Det må forudses, at der i de kommende år også kan blive tale om injicering af yderligere typer gasser fra vedvarende energikilder såsom brint. Navnlig fremhæves, at selvom reglerne i gassikkerhedsloven ikke nødvendigvis giver adgang til injicering og transport af brint i gasinfrastrukturen i dag, er reglerne dog forberedt til at kunne give en sådan adgang.

Under forudsætning af, at sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet, bør lov om naturgasforsyning netop også på en gennemsigtig måde regulere sådanne gasser, når eller hvis de injiceres og transporteres i gassystemet. Der tages fat på dette arbejde med lovforslaget.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der samlet set er en umiddelbar manglende sammenhæng mellem lovens titel og lovens faktiske anvendelsesområde. Brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig som nævnt til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og afspejler ikke den gældende blanding af gas fra fossile kilder og gasser fra vedvarende energikilder i gassystemet.

Uoverensstemmelsen afspejles eksempelvis med den gældende opbygning af bestemmelsen om anvendelsesområdet i lovens § 2. Lovens klare udgangspunkt gives i § 2, stk. 1, der har et tydeligt fokus på naturgas, som opfattes som ren fossil energi. I lovens § 2, stk. 2, er der imidlertid en betragtelig og væsentlig undtagelse til lovens udgangspunkt. Lovens § 2, stk. 2, sikrer navnlig, at loven også finder anvendelse for biogas og andre typer gas (eventuelt brint), der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i gassystemet. Det betyder rent lovteknisk og formidlingsteknisk, at fokus vil være fossil naturgas.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at dette ikke længere er retvisende, idet gasser fra vedvarende energikilder i dag udgør ca. 18 pct. af de leverede mængder.

Med lovforslaget foreslås det at ændre brugen af betegnelsen naturgas overalt i lov om naturgasforsyning, for at sikre et mere tidssvarende terminologi i loven. Ændringen vil præcisere, at loven generelt finder anvendelse på alle typer gasser, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Enkelte steder lader begrebet naturgas sig dog ikke ændre med overalt-ændringerne. I sådanne tilfælde vil ændringerne fremgå enkeltvis.

Som en konsekvens af, at betegnelsen naturgas foreslås ændret, foreslås ligeledes en række konsekvensændringer i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 2. februar 2020, og i andre love, der henviser til lov om naturgasforsyning.

Det bemærkes særligt om konsekvensændringen i lov om varmforsyning, at anvendelsesområdet for lov om varmforsyning er kollektive varmforsyningsanlæg. Kollektive varmforsyningsanlæg omfatter efter lovens § 2, stk. 1, bl.a. anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter end naturgas.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en definition af naturgas, men opererer med en sondring mellem naturgas og andre brændbare gasarter. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at afspejle den terminologiske ændringen i lov om naturgasforsyning ved en tilsvarende ændret ordbrug i lov om varmforsyning. Det skyldes, at lov om varmforsyning, som nævnt ovenfor, skelner mellem flere typer af gas. Det vil derfor ikke være meningsfuldt blot at ændre betegnelsen »naturgas« til blot »gas«. I stedet defineres naturgas som den gas, hvor lov om naturgasforsyning finder anvendelse.

3.1.2. EU-direktiv om blandt andet gasser fra vedvarende energikilder

3.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af art. 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (herefter VE2-direktivet), at medlemsstaterne vurderer, når det er relevant, behovet for udvidelse af den bestående gasnetinfrastruktur (red. gasinfrastruktur) for at lette inddragelsen af gas fra vedvarende energikilder.

Om udvidelser og ændringer på det overordnede transmissionsniveau fremgår det af § 13 i lov om naturgasforsyning, og § 4, stk. 1, jf. stk. 3, i lov om Energinet, at etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående transmissionsnet kun kan ske, hvis der dels er tilstrækkeligt behov for udbygningen/ændringen, og der gives tilladelse til udbygningen/ændringen af klima-, energi- og forsyningsministeren. Proceduren i § 4 i lov om Energinet finder endvidere også anvendelse på den anden del af det overordnede gasinfrastrukturniveau, opstrøm, jf. § 4, stk. 8, i lov om Energinet.

Det fremgår endvidere af § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at i områder, som er forsynet fra det sammenkoblede system, skal distributions- og transmissionselskaber efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet.

Det fremgår herudover af § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at der til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan gives tilladelse til at iværksætte ekspropriation vedrørende fast ejendom, når almenvellet kræver det. Tilsvarende kan der også i henhold til § 55, stk. 3, for udvidelser af transmissionssystemet i forbindelse med retten til tilslutning af et opgraderingsanlæg for biogas efter lovens § 35 a, stk. 1, gives tilladelse til at iværksætte ekspropriation vedrørende fast ejendom, når almenvellet kræver det.

Endelig fremgår det af § 55, stk. 4, at ekspropriation i henhold til stk. 1 og 2 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Om udvidelser og ændringer på de lokale distributionsniveauer fremgår det af § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning, at i lovens kapitel 2 og 3 omfatter begrebet *kollektive varmforsyningsanlæg* tillige distributionsnet til fremføring af naturgas. Efter lovens § 3, stk. 1, påhviler det kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaberne og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen. Det fremgår af lovens § 4, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal godkende projekter for etablering af nye varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

Det fremgår endvidere af § 16, stk. 1, i lov om varmforsyning, at der for etableringen af et godkendt kollektivt varmforsyningsanlægs nødvendige rørledninger og varmforsyningsanlæg og de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger samt tilbehør hertil, 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejerens rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom.

Det fremgår herudover i § 16, jf. § 17, stk. 1, i lov om varmforsyning, at beslutningen om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 2, i lov om varmforsyning medfører, at bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 99-102 finder tilsvarende anvendelse ved ekspropriationens gennemførelse. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan, hvis der for samme anlæg skal ske ekspropriation i flere kommuner, bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

Endelig fremgår det af lov om naturgasforsynings § 55, stk. 3, at kommunalbestyrelsen også for udvidelser af distributionssystemerne kan, når der er opnået ret til tilslutning af et opgraderingsanlæg efter lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 1, give tilladelse til at iværksætte ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Kommunalbestyrelsens gennemførelse af ekspropriationsforretningerne for sådanne tilslutninger af opgraderingsanlæg finder sted efter reglerne i lov om varmforsyning, jf. lov om naturgasforsynings § 55, stk. 5.

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Godkendelse af ny gasinfrastruktur er delt mellem forskellige love i dag. Den overordnede gasinfrastruktur – transmission og opstrøm – følger lov om naturgasforsyning og lov om Energinet. Godkendelse af behovet for ny lokal gasinfrastruktur – distribution – følger af lov om varmforsyning.

Det følger således af lov om varmforsyning, at regler om gasdistributionsinfrastruktur i udgangspunktet findes her. Bestemmelserne i lov om varmforsyning har dog sit udgangspunkt i

lovens formål – varmforsyning – men med nødvendige praktiske, konkrete udvidelser til andet end varmforsyning i et vist omfang.

Reglerne i lov om varmforsyning er netop udformet sådan, at de eksisterende gasdistributionsområder indeholder blandede formål til både opvarmning, men også industriformål - såkaldt procesformål i lov om varmforsynings terminologi. Det betyder umiddelbart, at hvis et nyt industriområde i relation til et eksisterende gasdistributionsområde har haft behov for naturgasforsyning, er et sådan infrastrukturprojekt om udvidelse af gasdistributionsområdet til industriområdet både godkendt efter projektbekendtgørelsen og ekspropriationerne er gennemført efter reglerne i lov om varmforsyning.

Det bemærkes om lov om varmforsyning, at naturgasanlæg udgik af lovens anvendelsesområde ved lov nr. 451 af 31. maj 2000. I det samtidige forslag om en ny lov om naturgasforsyning indgik bl.a. bestemmelser om regulering af priser for naturgas. I konsekvens heraf udgik bestemmelserne om naturgasforsyning af varmforsyningsloven. På grund af den nære sammenhæng med varmforsyningslovens planlægningsbestemmelser, jf. varmforsyningslovens kapitel 2, blev det dog fundet hensigtsmæssigt at lade projektforslag om distributionsnet til fremføring af naturgas være omfattet af bestemmelserne og i forlængelse heraf varmforsyningslovens ekspropriationsbestemmelser i lovens kapitel 3. Anlæg til produktion eller fremføring af andre gasarter end naturgas, reguleres ikke i naturgasforsyningsloven, og er derfor, i det omfang gasarterne anvendes til rumopvarmningsformål, i det hele omfattet af varmforsyningslovens bestemmelser.

Således vurderes art. 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), grundlæggende at være gennemført i lov om varmforsynings regler for så vidt angår gasdistributionsinfrastruktur.

Det vurderes imidlertid, at der er risiko for, at gasdistributionsprojekter kan falde mellem to stole reguleringsmæssigt. I henhold til klimaaftale af 22. juni 2020 for energi og industri m.v. 2020, skal brugen af olie og naturgas ud af varmesystemet. Dermed vil det være vanskeligt at forestille sig et gasinfrastrukturprojekt, der indeholder nye områder udlagt til såkaldt individuel naturgasopvarmning i lov om varmforsynings terminologi, og i gasdistributionsområder i lov om naturgasforsynings terminologi.

Det betyder konkret, at for nye gasdistributionsområder uden for de eksisterende, vil der ikke være bestemmelser, der til fulde sikrer, at projekterne myndighedsbehandles energifagligt i forhold til behovsvurderingen.

Det vil afhænge af de konkrete projekters udformning, om de måtte falde uden for de eksisterende regler, men som eksempel kan projekter som gas til Lolland og Falster nævnes. Her vil der i givet fald være tale om gasinfrastruktur til en landsdel, der ikke tidligere har haft gasinfrastruktur.

Projektet vil bestå af både en del, der er transmissionsinfrastruktur og siden en del, der er distributionsinfrastruktur, men der er ikke noget varmemål. For et sådan projekt kan gasdistributionsdelen ikke myndighedsbehandles efter de gældende regler om gasdistribution i lov om varmforsyning.

Årsagen til formuleringerne i lov om varmforsyning om, at i lovens kapitel 2 og 3 omfatter kollektive varmforsyningsanlæg tillige distributionsnet til fremføring af naturgas, er, at et gasdistributionssystemer typisk dækker et geografisk stort område, som kan have mange underinddelinger og blandede formål. Til eksempel kan et industriområde have behov for gas til procesformål (ikkeopvarmning), og området kan ligge i forlængelse af et boligkvarter med opvarmningsformål. Industriområdet kan derfor isoleret set risikere ikke have et varmemål. Det overordnede formål med gasdistributionsområderne er dermed blandede, hvorfor det ikke har givet mening at lade en ændring af et sådan gasdistributionsområde til såkaldte procesformål placere i andre love.

Det betyder dog også, at såfremt et gasdistributionsområde ønskes etableret uden nogen forbindelse eller nær tilknytning til andre gasdistributionsområder, og hvis det gasdistributionsområde dermed ikke har et blandet formål, herunder varmemål, findes der ikke energifaglige regler om behovsvurdering og ekspropriation i dag. Der ville være tale om et gasdistributionsområde, som alene har såkaldt procesformål, og som derfor ikke ville kunne falde inden for lov om varmforsynings anvendelsesområde.

Samtidig er Danmark som nævnt forpligtet af bestemmelsen i artikel 20, stk. 1, i VE2-direktivet, om at sikre muligheden for, hvis relevant, at udvide gasinfrastrukturen til indpasning af energi fra vedvarende energi (blandt andet biogas). Hvis ikke der sikres hjemmel til at behandle projekter, som måtte falde uden for lov om varmforsyning, vil Danmark ikke have gennemført VE2-direktivet korrekt.

Derfor foreslås indsat en ny bestemmelse i lov om naturgasforsyning, der kan gribe projekter, som måtte falde uden for lov om varmforsyning, men som kan være hensigtsmæssige at gennemføre blandt andet af hensyn til landets industri, arbejdspladser, miljøgevinster med videre.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 a vil medføre, at der for sådanne gasdistributionsområder, der falder uden for lov om varmforsyning, kan ske en sædvanlig energifaglig vurdering og godkendelse af behovet for projektet.

Godkendelse af gasinfrastruktur – enten på lokalt eller overordnet niveau – følges som hovedregel op med en ansøgning fra bygherre om tilladelse til at iværksætte ekspropriation, jf. de gennemgåede regler om ekspropriation i både lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.

For sådanne afgrænsede gasdistributionsprojekter som omfattet af den foreslåede nye § 14 a vil bestemmelserne om ekspropriation i lov om varmforsyning navnlig ej heller kunne finde anvendelse.

Derfor foreslås også indsat et nyt stk. 3 om ekspropriation i § 55 i lov om naturgasforsyning. Den nye bestemmelse vil supplere den nye foreslåede § 14 a.

Med den nye § 14 a og den nye § 55, stk. 3, sikres en overholdelse af VE2-direktivets krav i art. 20, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at sådanne projekter vil følge reglerne om statslig ekspropriation, da myndighedsgodkendelsen efter den foreslåede nye bestemmelse § 14 a netop også vil være statslig.

Der vil dermed være tale om parallelitet mellem statsligt contra kommunalt niveau for energifaglig godkendelse af behovet for infrastrukturen og tilladelsen til at iværksætte ekspropriation. Om ekspropriationens omfang og yderligere om statsligt over for kommunalt niveau se bemærkningerne til afsnit 2.3. om ekspropriation for gasinfrastruktur, jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L17 som fremsat, side 7-10.

3.1.3. Tilbageføring af opgraderet biogas fra distributionssystemer til transmissionssystemet snitflader og systemansvar

3.1.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 6, nr. 3 og nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at der sondres mellem de lokale distributionssystemer og det overordnede transmissionssystem. Sondringen udtrykkes ved at skelne mellem lavtryks- og højtryksområder. Sondringen er udtryk for gennemførelse af blandt andet artikel 2, nr. 3 og nr. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas (herefter gasdirektivet), der hvor sondringen mellem distribution og transmission er udtrykt ved højtryk over for lavtryk. Sondringen er i Danmark fastsat i bevillingerne til transmissionsvirksomhed og distributionsvirksomhed som et designtryk på 55 bar.

Det fremgår om distributionsnet (distributionssystemer) i § 6, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsnet består af lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet.

Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med definitionen af distributionsaktiviteten, hvor det fremgår af § 6, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at distribution forstås som transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder.

Bestemmelsen skal endelig ses i sammenhæng med definitionen af et distributionsselskab, hvor det fremgår af § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at der er tale om enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsfunktionen.

Det fremgår tilsvarende om transmissionsnet (transmissionssystemer) i § 6, nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsnet forstås som andre former for naturgashøjtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet.

Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med definitionen af transmissionsaktiviteten, hvor det fremgår af § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, at transmission forstås som transport af naturgas gennem net, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning.

Bestemmelsen skal endelig ses i sammenhæng med definitionen af et transmissionsselskab, hvor det fremgår af § 6, nr. 27, i lov om naturgasforsyning, at der er tale om enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsfunktionen.

Både distributionssystemerne, det overordnede transmissionssystem og de danske gaslagre indgår som en sammenkoblet del af det danske gassystem, der defineres ved begrebet system i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning. Det fremgår af § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, at system (gassystemet) defineres som alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG.

Sondringen mellem lavt tryk og højt tryk tjener med andre ord til at holde nogle delelementer af gassystemet regulatorisk adskilt fra hinanden, mens andre dele regulatorisk holdes adskilt på anden vis (transmissionssystemet over for gaslagre m.v.)

Det fremgår endvidere af § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder stille fornøden transportkapacitet til rådighed. Forpligtelsen kan eksempelvis opfyldes ved, at der konstateres et behov for mere transportkapacitet, som det relevante infrastrukturselskab herefter søger om tilladelse til etablering af. Bestemmelsen gennemfører delvist art. 2, nr. 6, og art. 25 i gasdirektivet.

Det fremgår af § 12, stk. 1, nr. 1, og § 14, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at både transmissionsselskaber og distributionsselskaber i fornødent omfang skal tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg), forbrugere samt særligt for transmissionsselskabets vedkommende også distributionssystemer. Bestemmelsen gennemfører delvist art. 2, nr. 6, og art. 25 i gasdirektivet.

Det fremgår af § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at en ejer af et opgraderingsanlæg til biogas har ret til at blive tilsluttet naturgasforsyningsnettet. Indholdsmæssigt dækker

naturgasforsyningsnettet her over tilslutning til enten distributionssystemer eller transmissionssystemet, se bemærkningerne til afsnit 3.5.2. Afgørelse om tilslutningspunkt træffes efter en konkret koordineret privatretlig afgørelse af det relevante infrastrukturselskab i henhold til lovens § 35 a, stk. 2.

Det fremgår af § 12 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab ved udførelsen af sine opgaver skal bidrage til at sikre, at der skabes bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for handel med naturgas, jf. § 1, stk. 2.

Det fremgår af § 12 a, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab ud over det i stk. 1 nævnte kan tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for naturgas.

Det fremgår af § 12 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabernes forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, herunder om selskabernes forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om Energinet, at Energinets formål er at sikre en effektiv drift og udbygning af den overordnede infrastruktur på el- og gasområdet og at sikre åben og lige adgang for alle brugere af nettene. Energinet skal endelig efter reglerne i lov om Energinet og blandt andet lov om naturgasforsyning varetage opgaverne som gastransmissionsvirksomhed med baggrund i en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning, jf. § 2, stk. 2, i lov om Energinet. Energinet Gas TSO A/S er landets eneste gastransmissionsselskab.

3.1.3.1. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sondringen mellem distribution og transmission gennemfører dels gasdirektivets systematik om forskel på højtryk over for lavtryk. Den afspejler dog også, hvordan den danske gassektor så ud på tidspunktet for gennemførelsen af det første gasdirektiv anno 1998. Det regionale og lokale niveau hørte til hos kommunerne og det overordnede niveau hos staten.

Statens transmissionsselskab, før DONG, nu Energinet, har anlagt, ejet, drevet og vedligeholdt den del af gasinfrastrukturen som med det første gasdirektiv i 1998 blev udskilt som transmissionssystemet. Se i denne forbindelse de almindelige bemærkningernes punkt 2.3.1.1., jf. Folketingstidende 2019-20, A, L17 om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet som fremsat, side 7-8.

Det bemærkes, at transmissionssystemet som al anden gasinfrastruktur ikke alene består af rør, men indbefatter tekniske nødvendige anlæg til blandt andet tryksækning. Tryksækningen sker blandt andet, når gassen leveres til landets distributionssystemer.

Da gas transporteres ved netop brug af tryk bemærkes det, at der internt i transmissionssystemerne og internt i distributionssystemerne er placeret nødvendige tekniske anlæg (kompressorstationer

m.v.), der kan øge eller sænke trykket afhængigt af det konkrete behov. Sådanne tekniske nødvendige anlæg har undertiden flere ikkeregulerede, men i praksis anvendte betegnelser - eksempelvis måle- og regulérstationer (MR-stationer) eller linjeventilstationer.

Det driftsmæssige behov for trykændringer betyder dog også, at der mellem transmissionssystemet og de lokale distributionssystemer har været, og fortsat er, behov for at sænke trykket fra transmissionsniveau (højtryk) til distributionsniveau (lavtryk). I den forbindelse tilsættes i øvrigt også lugtstof i henhold til sikkerhedsbestemmelserne for gas på distributionsniveau.

Sådanne anlæg mellem transmissionsniveau og distributionsniveau har været, og er, ejet af statens transmissionselskab og betegnes også i lov om naturgasforsynings terminologi som nødvendige tekniske anlæg.

Selvom den danske gassektor nu er samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, ændrer dette ikke på, at gassystemet oprindeligt er designet til at føre gas ind fra forsyningskilderne i den danske Nordsø eller udlandet til distributionssystemerne.

Ejerskabsgrænserne mellem kommuner og stat på tidspunktet for den oprindelige lov om naturgasforsyning (år 2000), kommer desværre til implicit udtryk ved bestemmelser som den gældende § 11, stk. 1, om distributions- og transmissionsselskabers forpligtelser inden for egne net (red. egne systemer). Forståelsen af forpligtelsernes rækkevidde (inden for egne net) hviler på en implicit forståelse af, hvortil de enkelte dele af gasinfrastrukturen går, og hvornår de fysisk sammenkobles – og hvortil de nødvendige tekniske anlæg, der sikrer sammenkoblingen henregnes. Det kan dermed ikke i sig selv udledes af bestemmelsen eller lovens andre bestemmelser i øvrigt, at de nødvendige tekniske anlæg, der sikrer sammenkoblingen af transmissionssystemet og distributionssystemerne, skal henregnes som en del af transmissionssystemet. Dermed giver loven ikke en klar forståelse af, at transmissionssystemet netop også indbefatter disse tekniske nødvendige anlæg til eksempelvis tryksækning for at kunne levere gas til distributionssystemerne.

Når lov om naturgasforsyning i § 11, stk. 1, nr. 2, derfor fastlægger, at både transmissionsselskaber og distributionsselskaber har forpligtelser til at sikre den fornødne transportkapacitet inden for egne net (red. egne systemer), skal bestemmelsen derfor forstås ud fra den historiske sondring mellem det statslige og kommunale niveau. Det vil sige en sondring, hvor transmissionssystemet netop omfatter nødvendige tekniske anlæg til brug for at sænke trykket fra transmissionsniveau til distributionsniveau samt tilsætte det nødvendige lugtstof.

I de senere år er gasstrømmen begyndt at vende i forhold til gassystemets oprindelige design. Dette sker som følge af de stadigt stigende mængder opgraderet biogas - blandt andet på grund af energiaftalen 2012 af den 22. marts 2012. Der er med andre ord begyndt at komme så meget decentral biogasproduktion, at der er brug for at infrastrukturselskaberne handler aktivt for at løse kapacitetsudfordringerne.

Ejeren af opgraderingsanlæg har ret til tilslutning, jf. lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 1, mens det fysiske tilslutningspunkt afgøres af distributions- og transmissionsselskaber i samarbejde, jf. lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 2. Den opgraderede biogas tilføres derfor i praksis typisk på lokalt distributionsniveau, mens det medfører behov for tilpasninger i det resterende gassystem. Det skaber til tider udfordring med tilstrækkelig kapacitet, når de lokale distributionssystemer så at sige fyldes op med opgraderet biogas, uden der kan ske viderefordeling af mængderne på grund af manglende kapacitet. Udfordringen opstår oftest i sommerperioden, hvor lokalforbruget generelt kan være lavere, samtidig med at biogasproduktionen er nogenlunde konstant hen over året. Det kan derfor hænde, at det på grund af manglende kapacitet ikke er muligt at tilføre mere opgraderet biogas, hvilket ikke er hensigtsmæssigt i en grøn omstilling.

Til afhjælpning af kapacitetsudfordringerne kan infrastrukturselskaberne iværksætte en række afhjælpningstiltag. Nogle tiltag er fysiske såsom sammenkobling af lokale, nærliggende distributionssystemer (lokal fordeling af gas), nogle indbefatter kapacitetsudvidelser i distributionssystemerne (flere kunder og flere rør), mens andre igen indbefatter kapacitetsudvidelse af transmissionssystemet ved at etablere såkaldte tilbageførelsesanlæg fra distributionssystemet til transmissionssystemet. Andre tiltag kan igen være ikkefysiske, men markedsbaserede løsninger.

Tilbageførelsesanlæg har i overvejende grad den samme funktion som de historiske nødvendige tekniske anlæg mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne, som beskrevet ovenfor. Forskellen består blot i, at gasstrømmen i stedet for at flyde fra transmissionsniveau til distributionsniveau, nu med de såkaldte tilbageførelsesanlæg flyder fra distributionsniveau til transmissionsniveau.

Lov om naturgasforsyning har ikke været skrevet ud fra en sådan praktisk virkelighed, hvor gassen strømmer fra distributionsniveau mod transmissionsniveau. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har derfor kunnet konstatere, at den implicite opfattelse af, hvortil nødvendige tekniske anlæg til at sikre sammenkoblingen af de forskellige infrastrukturtyper skal henregnes, har givet anledning til tvivl om, hvilke infrastrukturselskaber der er ansvarlige for de såkaldte tilbageførelsesanlæg.

De såkaldte tilbageførelsesanlæg skal dog henregnes som en del af transmissionssystemet på samme måde som de historiske nødvendige tekniske anlæg mellem transmissions- og distributionsniveau har været en indforstået og implicit del af transmissionssystemet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan konstatere, at tvivlen blandt andet kan opstå, fordi lov om naturgasforsyning er uklar i forhold til sondringen mellem bestemte enkeltdele af den danske gasinfrastruktur. Det vil sige spørgsmålet om klarheden af snitfladerne i loven.

Det giver anledning til en række justeringer.

I gasdirektivet er alene distributionsaktiviteten og distributionsselskabet (distributionssystemoperatør) defineret.

I lov om naturgasforsyning er der yderligere fundet behov for at definere, hvad der forstås ved et distributionsnet.

Det følger implicit af gasdirektivet, at distributionsaktiviteten for distributionsselskabet navnlig relaterer sig til infrastruktur, som selskabet er ansvarlig for.

Både i gasdirektivets definitioner af distributionsaktiviteten og distributionsselskabet og i de tilhørende danske gennemførelser med definitionerne i § 6, nr. 2, i lov om naturgasforsyning af distribution (distributionsfunktionen), § 6, nr. 3, i lov om naturgasforsyning om distributionsnet og § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning om distributionsselskab, fremgår dog ordlydsmæssigt regionale eller lokale ledninger. Det bemærkes, at betoningen af regional eller lokale ledninger i lov om naturgasforsyning ikke er afgørende for, om der er tale om distribution modsat transmission. Det afgørende er trykgrænsen.

Det foreslås derfor, at definitionen af distributionsinfrastruktur tilpasses, sådan at lovteksten forenkles på dette punkt.

Samtidig foreslås flere andre justeringer, jf. nedenfor.

Bestemmelserne om distributions eksplicitte fokus på levering til kunder er ikke retvisende, da det ville indebære, at der ikke kan leveres gas til kunder fra transmissionssystemet.

Det bemærkes om gasdirektivet og lov om naturgasforsyning, at det er klart, at den lokale distribution, modsat transmission, indbefatter transport af gas til langt de fleste kunder. Det betyder dog ikke, at der på transmissionsniveau ikke kan være tale om tilsluttede kunder. Dette følger allerede af gasdirektivets art. 23.

Den foreslåede nyaffattelse af begrebet distributionssystem i forslaget vil tydeliggøre, at distributionssystemer som hidtil består af lavtrykssystemer afgrænset over for andre dele af gassystemet (transmission, lager eller LNG), eller afgrænset over for andre net, som ikke er en del af det juridiske betegnelse *system* - gassystemet modsat anden gasinfrastruktur som bygasnet, opstrømsrørledningsnet og opstrømsrørledningsanlæg.

Det foreslåede om nyaffattelse af definitionen af distributionssystem skal ses i sammenhæng med forslaget om nyaffattelse af såvel distributionsselskab og distribution(funktionen). Begge nyaffattelser har sammenholdt med det foreslåede om distributionssystemer til formål at klarlægge snitfladerne mellem distributionsinfrastrukturen og anden gasinfrastruktur, samt har til formål at tydeliggøre en række almindeligt gældende forpligtelser for infrastrukturselskaber. Herved søges for så vidt muligt ensretning med de tilsvarende bestemmelser for transmission.

Den foreslåede nyaffattelse af begrebet transmissionssystem i forslaget vil medføre, at definitionen af transmissionssystemer har en tilsvarende opbygning og systematik som ved ændringerne til definitionen af distributionssystemer. Herved søges ensartethed og konsistens for så vidt muligt sikret.

Det bemærkes om den foreslåede nyaffattelse af definitionen af et transmissionssystem ligeledes for så vidt muligt vil sikre ensartethed mellem bestemmelserne om transmission og distribution.

Endvidere bemærkes om snitfladerne mellem infrastruktur, at lov om naturgasforsyning ikke i sig selv behandler snitfladerne til grænseoverskridende gassystemer. Spørgsmålet om sammenkobling af grænseoverskridende gassystemer er reguleret i EU-retten i kraft af en række Kommissionsforordninger. I medfør af disse EU-retlige principper er grænseoverskridende gassystemer afgrænset over for hinanden ved at definere et konkret sammenkoblingspunkt - enten fysisk eller virtuelt. Det vil sige en ændret afgrænsning af hvor snitfladerne og dermed også ansvaret for infrastrukturen går i forhold til typisk ejergrænser.

Det lægges til grund, at transmissionsselskaber i dag benytter sig parallelt af dette princip for snitflader over for såvel de (indre) dele af gassystemet som distribution og lager, men også over for gasinfrastruktur som ikke er en del af gassystemet (opstrøm og bygasnet). Dette også selvom sådanne sammenkoblingspunkter, i driftøjemed mellem infrastrukturselskaberne måtte blive omtalt på anden teknisk vis.

Det lægges således til grund, at fast praksis i gasbranchen er, at sammenkoblingspunkterne ikke alene kan være fysiske, men også kan aftales som et virtuelt sammenkoblingspunkt.

Ved virtuelle sammenkoblingspunkter forstås der eksempelvis, at for en delstrækning af infrastrukturen, hvor ansvaret ellers naturligt er hjemmehørende hos ejerselskabet af infrastrukturen, konkret kan aftales overladt til et andet selskab. Dette således, der for en delstrækning vil være en operatør, som er en anden end ejeren (operatørmodel).

Denne praksis er som nævnt kodificeret for grænseoverskridende forhold mellem transmissionsselskaber i art. 3, nr. 2 af Europa-Kommissionens forordning 2017/459/EU af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel (red. systemregel) om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og ophævelse af forordning 2013/984/EU.

Brugen af fysiske sammenkoblingspunkter og/eller virtuelle sammenkoblingspunkter finder dog i gasbranchen også anvendelse mellem forskellige infrastrukturtyper hos forskellige selskaber, og også for tilfælde som ikke er grænseoverskridende.

Det vil sige, at for danske forhold følger grænsen mellem distributionssystemerne og transmissionssystemet fortsat i udgangspunktet et designtryk på 55 bar i henhold til praksis

(bevillingerne). I henhold gældende ret i lov om naturgasforsynings § 30, stk. 2, og i henhold til fast praksis (bevillingerne) skal infrastrukturen endvidere ejes og drives af bevillingshaveren. Grænsen på de 55 bar betyder dog ikke, at der ikke eksempelvis i enderne af transmissionssystemet kan være tale om lavere tryk. Det afgørende er i den forbindelse, om der er tale om væsentlige ændringer i form af permanente tryksænkninger eller tilbagevendende tryksænkninger, som afviger fra hvad der er sædvanligt for almindelig trykstyring af et, her, transmissionssystem.

Bestemmelsen og praksis kan således i enkelte tilfælde være en umiddelbar barriere for den mest helhedsorienteret og sammenhængende drift af det danske gassystem, der står over for forandringer i de kommende år med blandt andet mere og mere decentral produktion. Nogle forandringer vurderes navnlig at have karakter af væsentlige ændringer.

Der kan eksempelvis være tilfælde, hvor det giver driftsøkonomisk bedre mening virtuelt at udlægge en transmissionsledning til distributionsledning – uden ejerskabet herved skifter. Det betyder i praksis, at en del af transmissionssystemet kan blive udlejet til distributionselskabet på nærmere fastsatte vilkår (operatørmodel). Sådanne aftaler kan alene udformes, hvis der foreligger klare aftaler mellem selskaberne om ansvar og pligter. Sådanne aftaler vil derfor gøre brug af begreber som sammenkoblingspunkter – eller andre tilsvarende uregulerede aftaleretlige begreber, men med samme juridiske formål om at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret drift.

Lov om naturgasforsyning hjemler ikke i dag aktivt mulighed for sådanne konstruktioner eller aftaler mellem de forskellige relevante infrastrukturselskaber.

Det foreslås derfor, at loven på dette punkt fremadrettet vil rumme en friere mulighed for, at branchens infrastrukturselskaber kan indrette sig på bedst mulig vis, under forudsætning af lovens øvrige bestemmelser overholdes, og at der i øvrigt opnås de nødvendige tilladelser. Her lægges særlig vægt på, at såvel etablering, som *væsentlige ændringer* skal myndighedsbehandles efter de energifaglige regler herom i blandt andet lov om Energinet.

Det foreslås derfor at kodificere og lade lov om naturgasforsyning anvende det gældende teknisk anvendte princip om muligheden for såvel fysisk som virtuel afgrænsning – dette vel at mærke til andet og mere end blot mellem grænseoverskridende transmission.

Det vurderes, at ved særlige forhold som udlægning af virtuelle sammenkoblingspunkter i stedet for fysiske, og dermed brug af operatørmodeller, kan kravet om at eje og drive gasinfrastrukturen netop fraviges med hjemmel i lov om naturgasforsynings § 30, stk. 3.

Det foreslås derfor, at der i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, tilføjes et 2. pkt., som klargør, at de enkelte dele af gassystemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Den foreslåede tilføjelse til § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, vil sikre, at snitfladerne mellem infrastrukturdelene fremadrettet i loven benævnes sammenkoblingspunkter, og at der arbejdes med balanceringszoner, der enten er overlappende mellem flere infrastrukturtyper, eller enkeltvis for den enkelte infrastruktur.

Ved spørgsmålet om virtuel afgrænsning af sammenkoblingspunkter ændres der dog ikke ved den grundlæggende danske sondring ved 55 bar mellem lavt tryk (distribution) over for højt tryk (transmission). Den virtuelle afgrænsning åbner dog op for konkrete forhold og situationer, hvor en fast tryksondring mellem lavt tryk og højt tryk giver anledning til uhensigtsmæssigheder eller eksempelvis underoptimering af driften af gassystemet.

Endelig opstår spørgsmålet om, hvordan en sammenhængende og helhedsorienteret drift og planlægning af den danske gasinfrastruktur sikres. Det drejer sig eksempelvis om spørgsmålet om, hvorvidt andre tiltag som markedsbaserede løsninger kan træde i stedet for fysisk infrastruktur (tilbageførelsesanlæg) ved kapacitetsudfordringer. Med infrastrukturselskabernes egenforpligtelser og ansvar for egen infrastruktur er der risiko for den sammenhængende og helhedsorienterede drift og planlægning af den danske gasinfrastruktur ikke iagttages.

Derfor hviler der også allerede i dag mere eller mindre implicit en række forpligtelser til transmissionselskaber i lov om naturgasforsyning til at varetage mere generelle og overordnede samfundsmæssige hensyn, som rækker uden for deres egen infrastruktur. Eksempelvis forpligtelser til at varetage opgaver vedrørende forsynings sikkerheden i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, og forpligtelsen til at skabe konkurrence på naturgasmarkedet, jf. § 12 a, stk. 1 og 2.

Da lov om naturgasforsyning på enkelte områder er konstateret for implicit, foreslås det ovenfor generelt at præcisere lov om naturgasforsyning og snitfladerne mellem de enkelte dele af gassystemet. Det foreslås dog også at formalisere opgaven om systemansvarlig virksomhed for det samlede gassystem. Det vil sige opgaver for en juridisk person, som rækker uden for sin egen infrastruktur, som det eksempelvis fremgår af de gældende bestemmelser i § 12, stk. 1, nr. 3 og § 12, stk. 1, og 2.

Først og fremmest vil den foreslåede formalisering af opgaven om systemansvarlig virksomhed skabe bedre overensstemmelse og gennemsigtighed mellem de opgaver transmissionselskaber i dag varetager som følge af pålagte opgaver i loven. Det bemærkes dog også, at opgaven om systemansvarlig virksomhed navnlig som i dag indbefatter opgaver vedrørende gasmarkedsudvikling. Der lægges herved vægt på, at gassektoren står over for en væsentlig omstilling, som kan kræve stærke koordinerende egenskaber og udvikling. Det foreslås derfor, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opgavevaretagelsen, herunder omfanget af opgaver som systemansvarlig virksomhed.

Foruden eksplicitte opgaver, der rækker ud over egen infrastruktur, foreslås også indsat en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om at samle

opgavevaretagelsen hos den systemansvarlige juridiske person for en række forhold, som principielt i dag skal varetages af det enkelte infrastrukturselskab selv.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav til den retlige form eller organisering, hvori den systemansvarlige virksomhed varetages i gassektoren, andet end hvad følger af de gældende principper.

Med lovforslaget vil der blive skabt bedre overensstemmelse mellem lov om naturgasforsyning og den tekniske virkelighed infrastrukturselskaberne arbejder og virker i dag. Herved påtænkes dermed også, at der sikres bedre og mere klare rammer for yderligere indpasning af gas fra vedvarende energikilder fremadrettet.

3.1.4. Udbud af pristillæg for biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder

3.1.4.1 Gældende ret

Lov om naturgasforsyning indeholder ikke hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder. Klima-, energi- og forsyningsministeren har som følge heraf ikke bemyndigelse til at afholde udbud i perioden 2022-2030.

3.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den forslåede ordning

Der er med klimaaftalen af 22. juni 2020 mellem den nuværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet indgået aftale om, at der afsættes midler til udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030.

Formålet med udbuddene for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder er at lade aktørerne i biogasbranchen og andre producenter af gas fra vedvarende energikilder konkurrere imod hinanden for at sikre, at Danmark får mest vedvarende energi for pengene. På den måde bliver udbygningen af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder fremmet via markedsbaseret regulering, hvilket har til formål at skabe en omkostningseffektiv grøn omstilling af gassystemet.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om naturgasforsynings § 35 k, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030.

Den forslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren, såfremt ministeren afholder udbud i perioden, fastsætter betingelser for pristillægget i udbudsmateriale, indgår kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrerer kontrakterne og udbetaler pristillæg i overensstemmelse med disse.

Udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbuddene forventes som følge heraf at blive tilrettelagt i overensstemmelse med Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, EU-Tidende, C 200, 28. juni 2014, s. 1 (herefter »retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020« eller »retningslinjerne«), og udbuddene skal statsstøtteanmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Europa-Kommissionen har forlænget retningslinjernes gyldighedsperiode indtil udgangen af 2021. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene, vil bemyndigelsesbestemmelsen herefter blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

Informationer om udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder vil fremgå af Energistyrelsens hjemmeside, og derudover vil der blive udsendt en nyhed vedrørende udbuddene. Selve proceduren for tildelingen af pristillæg skal være gennemsigtig, hvilket medfører en vis grad af offentlighed. Alle tilbudsgivere vil blive behandlet lige i forbindelse med udbudsprocessen og valg af tilbud.

De betingelser, som stilles i udbuddene for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, vil have en overordnet hensigt om at opnå det lavest mulige pristillæg og en vis sikkerhed for realisering inden for en defineret tidsperiode af de projekter, der vinder udbuddene.

Projekter, der deltager i udbuddene, må bl.a. ikke være påbegyndt. Dvs. arbejdet på investeringsprojektet ikke må være påbegyndt, eller der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, inden der er indgået kontrakt om pristillæg.

Som følge af at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetencer efter lov om naturgasforsyning er delegeret til Energistyrelsen jf. denne lovs § 54, vil Energistyrelsen derfor afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, herunder evaluere de indkomne udbud på baggrund af udbudsmaterialet og indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere. Opgaven med at administrere de indkomne kontrakter, der indgås med de vindende tilbudsgivere, herunder udbetaling af pristillæg, vil desuden blive varetaget af Energistyrelsen.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v., vil fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder.

3.1.5 Udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X)

3.1.5.1 Gældende ret

VE-loven indeholder ikke hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud af støtte til produktion kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X). Klima-, energi- og forsyningsministeren har som følge heraf ikke bemyndigelse til at afholde udbud i perioden 2022-2030.

3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den forslåede ordning

Der er med klimaaftalen af 22. juni 2020 mellem den nuværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet indgået aftale om, at der kan afsættes mindst 750 mio. kr. (2020-priser) til udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X).

Formålet med udbuddene er at fremme produktionen af Power-to-X på effektiv vis. På den måde fremmes anvendelsen af el baseret på vedvarende energi til produktion af grønne produkter, der kan anvendes i sektorer og til formål, der ellers vanskeligt kan elektrificeres.

Der kan produceres en bred vifte af kemiske brændstoffer og produkter på grundlag af elektricitet. Det kan fx være brint ved elektrolyse, eller viderekonvertering heraf til andre produkter som ammoniak, metanol, flybrændstof eller kunstgødning, og ministeren bemyndiges til at etablere en støtteordning til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet.

Støtten kan ydes som eksempelvis et pristillæg til produktion af brint eller andre produkter. Endvidere kan støtten ydes som et anlægsstøtte til etableringen af anlæg, der producerer kemiske brændstoffer eller produkter produceret ved elektricitet.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i VE-lovens § 43 k, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at afholde udbud af støtte til produktion af Power-to-X i perioden 2022-2030.

Den forslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren, såfremt ministeren afholder udbud, fastsætter betingelser for ydelse af støtte i udbudsmateriale, indgår kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrerer kontrakterne og udbetaler støtte i overensstemmelse med disse. Udformningen af, og de betingelser, som stilles i udbuddene for produktion af Power-to-X, afventer at den konkrete udmøntning af udbuddet aftales mellem partierne bag Klimaaf-tale for energi og industri mv. 2020 på baggrund af oplæg fra regeringen.

Støtte til produktion af Power-to-X udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbuddene skal som følge heraf tilrettelægges i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler, og udbuddene skal statsstøtteanmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene, vil bemyndigelsesbestemmelsen herefter blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende udbudsgivere og udbetaling af støtte m.v. skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

Informationer af udbuddene af støtte til produktion af Power-to-X vil fremgå af Energistyrelsens hjemmeside, og derudover vil der blive udsendt en nyhed vedrørende udbuddene. Selve proceduren

for tildelingen af støtte skal være gennemsigtigt, hvilket medfører en vis grad af offentlighed. Alle tilbudsgivere vil blive behandlet lige i forbindelse med udbudsprocessen og valg af tilbud.

Projekter, der deltager i udbuddene, må bl.a. ikke være påbegyndt. Dvs. arbejdet på investeringsprojektet ikke må være påbegyndt, eller der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, inden der er indgået kontrakt om støtte.

Som følge af at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetencer efter VE-loven er delegeret til Energistyrelsen jf. VE-lovens § 70, vil Energistyrelsen derfor afholde udbud af støtte for produktion af kemiske brændstoffer eller produkter produceret ved elektricitet, herunder evaluere de indkomne tilbud på baggrund af udbudsmaterialet og indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere. Opgaven med at administrere de indkomne kontrakter, der indgås med de vindende tilbudsgivere, herunder udbetaling af støtte, vil desuden blive varetaget af Energistyrelsen.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v., vil fremgår af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbud af støtte til produktion af Power-to-X.

3.1.6. Kommunale selskaber i gassektoren

3.1.6.1. Gældende ret

Lov om naturgasforsyning indeholder en række bestemmelser om kommuners deltagelse i gassektoren.

Den grundlæggende hjemmel fremgår af § 5, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, hvorefter kommuner kan deltage i virksomhed omfattet af § 2. Herefter følger en række bestemmelser, som har til formål at angive på hvilke vilkår, kommunernes deltagelse i gassektoren efter § 5, stk. 1, skal foregå.

Det fremgår således af § 5, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at distributionsvirksomhed kan udøves i kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, eller i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Anden virksomhed omfattet af § 2 skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en kommune varetager distributionsvirksomhed, eller at distributionsvirksomheden udøves i anden organisationsform.

Det fremgår af endvidere af § 5, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at en kommune kan deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til en virksomhed omfattet af § 2, som kommunen varetager eller deltager i, eller som er begrundet i særlige forhold vedrørende udbredelsen af naturgas. Tilsvarende gælder for Energinet. En kommune kan endvidere deltage i produktion af biogas gennem et fælleskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.

Det fremgår herudover om anden virksomhed efter stk. 3, af § 5, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at virksomhed omfattet af stk. 3 skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar.

Det fremgår også af § 5 stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende virksomhed omfattet af stk. 3, herunder om de aktiviteter, der kan udøves, og om regnskabs- og forretningsmæssige forhold.

Endelig fremgår det af § 5, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende et samarbejde mellem to eller flere kommunale fællesskaber, som udøver naturgasforsyningsvirksomhed efter stk. 1, om en fælles og samtidig afvikling af den gæld, som ved lovens ikrafttræden påhvilede fællesskaberne, herunder at de kommunale fællesskaber bidrager til hinandens gældsafvikling.

Til sikring af offentligt ejerskab over gasinfrastrukturen, fremgår også bestemmelser om overdragelse i kapitel 6 i lov om naturgasforsyning.

Det fremgår af § 34, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsnet, som ejes af bevillingshaver, og ejerandele i distributionselskaber, der ejer sådanne net (distributionsandele), udelukkende kan afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver særskilt skriftlig underretning herom til Energinet.

Det fremgår endvidere i § 34 stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et selskab, der ejer distributionsandele (ejerselskabet), har pligt til at afstå samtlige sine distributionsandele til staten ved ejerskifte i ejerselskabet. Ved ejerskifte efter denne bestemmelse forstås, 1) at 50 pct. af ejerandelene i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i ejerselskabet, har skiftet ejer, 2) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, enten ved erhvervelsen eller senere alene eller i forening med andre har opnået bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, eller 3) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, har mistet bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet.

Det fremgår herudover af § 34, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse på indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt regionalt distributionselskab.

Endelig fremgår det af § 34, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, bestemmelser om selskabsmæssig omstruktureringer. Således fremgår det af § 34, stk. 5, 2. pkt., at en selskabsmæssig omstrukturering, som indebærer, at en ejer opnår bestemmende indflydelse i et selskab, der består efter omstruktureringen, er kun omfattet af 1. pkt., såfremt den pågældende ejer på tidspunktet for omstruktureringen besad bestemmende indflydelse i et selskab, som indgik i omstruktureringen, og som den 19. april 2006 direkte eller indirekte besad distributionsandele.

De kommunale aktiver i gassektoren er tilvejebragt ved brug af historiske statslige lån, hvorfor det også fremgår af kapitel 6, at der gælder en række bestemmelser om modregningsregler for så vidt angår kommunernes overdragelser, afståelser, uddelinger og vederlag af og vedrørende ejerandele.

Det fremgår om modregning i § 35, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at en kommune skal i forbindelse med modtagelse af uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i naturgasselskaber, der er eller i perioden efter den 11. april 2007 har været omfattet af § 2, eller selskaber, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 11. april 2007 har ejet andele i sådanne selskaber, opgøre størrelsen af kommunens indskudskapital i selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen.

Der følger endvidere en række bestemmelser for konkrete omstruktureringer af selskaberne, opgørelse af uddelinger og vederlag, afståelse af ejerandele til en fond eller selvejende institution, samt en række andre bestemmelser i forhold til Forsyningstilsynets opgaver og kommunernes statstilskud i henhold til lov om kommunal udligning.

Det fremgår således af § 35, stk. 2, at selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at selskabet eller selskaberne er omfattet af stk. 1.

Det fremgår af § 35 stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at opgørelsen efter stk. 1 skal indsendes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af tilsynet. Opgørelsen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen). Opgørelsen skal endvidere omfatte dokumentation for størrelsen af kommunens indskudskapital i selskabet eller selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen samt dokumentation for rådighedsdatoen. Kommunen skal endvidere godtgøre, at selskabet eller selskaberne ikke er omfattet af stk. 11.

Det fremgår af § 35, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og nettoprovenuet beregnes på baggrund af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Det fremgår af § 35, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt opgørelsen og rådighedsdatoen kan godkendes. Kan Forsyningstilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet størrelsen af kommunens direkte eller indirekte andel af indskudskapitalen i selskabet eller selskaberne, nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen og rådighedsdatoen, jf. stk. 1 og 4.

Det fremgår af § 35, 2tk. 6, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet giver senest den 1. maj hvert år Social- og Indenrigsministeriet 3) meddelelse om størrelsen af det beløb, som en kommune, jf. stk. 5, har opnået i nettoprovenu ved uddelingen eller afståelsen samt rådighedsdatoen.

Det fremgår af § 35, stk. 7, i lov om naturgasforsyning, at Social- og Indenrigsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner med forrentning som nævnt i stk. 8.

Det fremgår af § 35, stk. 8, i lov om naturgasforsyning, at Social- og Indenrigsministeriet beregner en forrentning, som beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen får rådighed over uddelingen eller vederlaget ved afståelse, og indtil det år, hvor reduktionen af statstilskuddet til kommunen sker. Forrentningen beregnes af nettoprovenuet, jf. stk. 6, fraregnet den årlige tilskudsreduktion som nævnt i stk. 7. Renten fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar for det eller de år, for hvilke forrentningen skal beregnes.

Det fremgår af § 35, stk. 9, i lov om naturgasforsyning, at en kommune må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren bevare ejerskabet til aktiviteter, som ikke er omfattet af § 2

eller § 5, stk. 3, når aktiviteterne påbegyndes i selskaber omfattet af stk. 1 eller selskaber, som disse direkte eller indirekte ejer andele i. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om, at midler anvendt til sådanne aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter stk. 1. Hvis der måtte være påbegyndt aktiviteter, som klima-, energi- og forsyningsministeren ikke kan give tilladelse til, skal kommunens ejerskab til aktiviteterne ophøre snarest muligt. Hvis det selskab, hvori aktiviteten udøves, ikke ønsker at ophøre med aktiviteten, skal kommunen snarest muligt bringe ejerskabet af selskabet til ophør. Et eventuelt tab forårsaget af den pågældende aktivitet betragtes som en uddeling efter stk. 1 med rådighedsdato fra den 1. juli i det år, hvor aktiviteten er påbegyndt. Kommunen fremsender dokumentation til Forsyningstilsynet for aktiviteternes økonomiske virkning for kommunen. Dokumentationen skal være bilagt en opgørelse, jf. stk. 1 og 3, hvis der måtte være lidt et tab.

Det fremgår af § 35, stk. 10, i lov om naturgasforsyning, at ved indsendelse af opgørelse efter stk. 3 kan en kommune ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 fratække beløb, som i medfør af stk. 9, 2. pkt., har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 6-8.

Det fremgår af § 35, stk. 11, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1-10 finder ikke anvendelse, når der ikke er eller har været udøvet distributionsvirksomhed i selskabet eller selskaberne omfattet af stk. 1 og selskabet eller selskaberne er omfattet af § 37 i lov om elforsyning, § 23 i lov om varmforsyning eller § 2 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Endelig fremgår det af § 35, stk. 12, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation, jf. stk. 3, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller en statsautoriseret revisor.

3.1.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som følge af den danske gassektor nu er samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, er bestemmelserne kommunal hjemmel til deltagelse i gassektoren, bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionselskaber og modregningsbestemmelserne ikke aktuelle længere.

Samlet set er de kommunale bestemmelser i lov om naturgasforsyning derfor ikke længere relevante, og bør grundlæggende ophæves.

Det bemærkes dog i den forbindelse, at der allerede i dag i kraft af andre sektorer produceres biogas til direkte anvendelse uden om gassystemet. Det drejer sig eksempelvis om biogas til kommunal fjernvarmeproduktion eller kraftvarmeproduktion. Sådanne forhold, hvor biogassen ikke opgraderes, og dermed ikke injiceres i det danske gassystem, er dermed grundlæggende reguleret i de relevante sektorlove, herunder i henhold til disse sektorloves bestemmelser om kommunernes hjemmelsgrundlag, modregning m.v.

De gældende regler i lov om naturgasforsyning om kommunernes deltagelse i gassektoren giver ikke hjemmel til, at kommunale selskaber kan deltage i opgradering af biogas med henblik på teknisk og sikker injicering og transport i gassystemet.

Ifølge de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.4, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L182 som fremsat, side 9-10, giver de gældende regler i lov om naturgasforsyning i forhold til biogas alene hjemmel til, at de fælleskommunalt ejede naturgasselskaber (distributionsselskaberne), der eksisterede den 2. maj 2012, kunne deltage i produktion af biogas.

De kommunale bestemmelser i lov om naturgasforsyning relaterer sig dermed til de historiske kommunale gasdistributionsselskaber. I forlængelse af stemmeaftalen blev de to fælleskommunale gasdistributionsselskaber købt af Energinet. Sammen med det tidligere DONG gasdistributionsselskab, der blev købt af Energinet i 2017, er de tre selskaber samlet under det fælles moderselskab, Evida, som ikke har nogen kommunal relevans længere.

Henset blandt andet til regeringens klimaaftale om energi og industri, hvor naturgas ikke bør anvendes til opvarmning, vurderes det at kunne medføre behov for, at biogas, der i dag produceres og anvendes direkte, i stedet kan opgraderes og blive injiceret i gassystemet. Ikkeopgraderet biogas (rå biogas) lever ikke op til den gaskvalitet, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet.

Der findes dog som nævnt ikke hjemmel til et sådant engagement for landets kommuner eller de kommunale selskaber i opgradering og injicering af biogas i gassystemet. De gældende bestemmelser i lov om naturgasforsyning om blandt andet modregningsforhold vurderes endvidere at kunne være en hindring, selv hvis der blev etableret umiddelbar hjemmel i lov om naturgasforsyning til opgradering.

Det foreslås derfor, at såfremt landets kommuner og deres selskaber måtte finde det nødvendigt at konvertere brugen af ikkeopgraderet biogas til opgradering med henblik på injicering i gassystemet, bør de kunne søge om tilladelse og opnå hjemmel til dette hos klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det bemærkes i den forbindelse, at det vurderes lovteknisk uhensigtsmæssigt og uforholdsmæssigt dels at ensrette de relevante sektorloves bestemmelser om kommunale bestemmelser om biogasproduktion, og dels vurderes det til ikke at være tilpas agilt i forhold den konkrete kommunale selskabsretlige virkelighed.

Det foreslås derfor, at § 5 i lov om naturgasforsyning nyaffattes således, at »klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade at en eller flere kommuner, eller et kommunalt selskab deltager i opgradering af biogas.«

Til sikring af, at tilladelsen efter stk. 1 gives på en række vilkår, som på betryggende vis indrammer og omfavner de kommunale aktiviteter vedrørende opgradering af biogas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet, foreslås endvidere i stk. 2, at »klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilladelse efter stk. 1, gives på en række nærmere angivne vilkår, herunder forrentning af kapital, garantistillelse, modregningsforhold, regnskabsmæssige forhold, selskabsform, sikkerhedsstillelse for sløjfning af anlæg og varighed af tilladelsen.«

Endelige foreslås, at »klima-, energi- og forsyningsministeren i § 5, stk. 3, bemyndiges til at kunne fastsætte regler vedrørende tilladelser og vilkår efter stk. 1 og 2.«

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med behandling af ansøgning efter den foreslåede nye § 5, stk. 1, netop kan fastsætte vilkår, der eksempelvis kan indeholde vilkår, som vedrører spørgsmål om forrentning af kapital, garantistillelse, modregningsforhold, regnskabsmæssige forhold, selskabsform, sikkerhedsstillelse for sløjfning af anlæg og varighed af tilladelsen. Formålet med de angivne vilkår er, at tilladelsen til engagement i opgradering af biogas ikke skal kunne anvendes til utilsigtet udvidelse af hjemlen, der alene vil angå opgradering af biogas, eller til anderledes forrentning af kapital end som dét den oprindelige biogasproduktion er underlagt. Muligheden for at stille krav om bestemte selskabsformer skal også sikre, at der tages højde for den oprindelige selskabsform for biogasproduktionen, og så den nye aktivitet i form af opgradering af biogas. Tilsvarende skal også muligheden for at stille krav om regnskabsmæssige forhold sikre, at der så vidt muligt sikres gennemsigthed og klarhed over aktiviteterne som følge af en tilladelse til nye aktiviteter i form af opgradering af biogas. Endelig bemærkes, at muligheden for at stille vilkår også kan anvendes til sikring af eventuel sløjfning samt varigheden af tilladelsen, der kan fornys, men som ikke i sig selv er ubegrænset i tid.

Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren finder det relevant, vil den foreslåede bemyndigelse i § 5, stk. 3, kunne udnyttes til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om såvel selve ansøgningsproceduren, krav til oplysninger i forbindelse med ansøgning, krav om dokumentation, krav om overholdelse af bestemte forhold og tilladelsens varighed.

For så vidt gældende bestemmelser i § 34 om overdragelse af de tidligere kommunale selskaber og aktiver, som i dag netop allerede er overdraget til staten, foreslås de relevante kommunale bestemmelser i § 34 ophævet.

Det bemærkes om § 34, at bestemmelsen generelt angår sikring af statens ret til ejerskab over gasdistributionsinfrastrukturen, der følger af Reformopfølgningssaftalen, 2000 (aftale mellem den daværende S-R-regering, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), hvor gasdistributionsinfrastrukturen skal forblive i offentligt eje, som senest genbekræftet i stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution.

Baggrunden for ophævelsen af dele af bestemmelsen er, at den danske gassektor nu er samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, er bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionsselskaber ikke aktuelle længere. Derfor er formålet med det foreslåede, at ophæve overflødige bestemmelser.

Tilsvarende gør sig gældende for så vidt angår bestemmelserne i § 35 om modregning i forbindelse med kommunernes uddelinger og vederlag.

3.2. Justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber

3.2.1. Gældende ret

Gasdistributionen er i dag underlagt en indtægtsrammeregulering i henhold til bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2020 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber (indtægtsrammebekendtgørelsen). Bekendtgørelsen udstedes af Energistyrelsen efter delegation. Indtægtsrammereguleringen sker primært med hjemmel i bekendtgørelsens § 37, stk. 3 og § 37 a.

Indtægtsrammen er et loft for, hvor mange indtægter et distributionsselskab må indkræve via tariffer (og andre indtægter) og afspejler distributionsselskabernes samlede omkostninger, fratrukket effektiviseringskrav og tilladt forrentning. Rammen fastsættes under hensyn til omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Ifølge indtægtsrammebekendtgørelsen udmeldes indtægtsrammen (foreløbigt) for en fireårig periode (reguleringsperioden), og for hvert kalenderår i reguleringsperioden fastsættes en årlig indtægtsramme.

Indeværende reguleringsperiode løber fra 2018 til 2021. Omkostningsgrundlaget beregnes på baggrund af de faktiske omkostninger i det sidste år af den forrige reguleringsperiode (dvs. 2013), og de 3 første år af den sidste periode (det vil sige 2014-2016).

Forsyningstilsynet udmelder indtægtsrammen med hjemmel i indtægtsrammebekendtgørelse og træffer afgørelse om de fem elementer i indtægtsrammen: Omkostningsramme, forrentning af den regulatoriske nettogæld, forrentning af nyinvesteringer, § 13-omkostninger (omkostninger til myndighedskrav og nettab) samt omkostninger til energispareaktiviteter.

Det første element, omkostningsrammen, omfatter driftsomkostninger, afskrivninger og effektiviseringskrav og sætter et loft over et selskabs omkostninger til drift. Rammen korrigeres i forbindelse med fastsættelse af den endelige, korrigerede indtægtsramme, såfremt afskrivningerne i omkostningsrammen afviger fra distributionsselskabets indsendte budget, som er anvendt i forbindelse med fastsættelse af den foreløbige indtægtsramme. Dermed er det alene

driftsomkostningerne i omkostningsrammen, der er underlagt en økonomisk ramme, mens omkostningerne til afskrivningerne dækkes 1:1 i den endeligt korrigerede indtægtsramme. I omkostningsrammens driftsomkostninger fraregnes årligt et effektiviseringskrav, som består af et generelt effektiviseringskrav og et selskabsspecifikt effektiviseringskrav, se nærmere herom nedenfor.

Det andet element er et beløb til forrentning og afdrag af nettogæld samt forrentning og regenerering af indskudskapital pr. den 31. december 2004.

Det tredje element er et beløb til forrentning af aktiver idriftsat fra og med den 1. januar 2005, som anvendes ved aktiviteter omfattet af selskabets distributionsbevilling.

Det fjerde element, omkostninger til håndtering af pålagte myndighedsopgaver samt omkostninger til sikkerhedsforanstaltninger, dækker over 1) myndighedsbetjening, 2) omkostninger til lov om gasinstallationer og vand- og afløbsledninger og 3) nettab. De faktiske omkostninger til disse aktiviteter dækkes 1:1, og de er således ikke underlagt effektiviseringskrav.

Det femte element, omkostninger ved energispareaktiviteter, dækker distributionsselskabernes omkostninger til energispareaktiviteter og skal med energiaftalen 2012 indregnes særskilt i selskabernes indtægtsrammer. Aftalen fra 2012 bestemmer, at selskaberne i perioden 2013-2020 får dækket deres faktiske omkostninger til opfyldelse af pålagte energispareaktiviteter. De korrigerede indtægtsrammer indeholder således selskabernes faktiske omkostninger forbundet med energispareaktiviteter, hvormed energibesparelser bliver betalt af gasforbrugerne. Der er ikke noget loft over omkostningerne. Ordningen udfases i 2020, hvorefter energispareaktiviteter fremover vil blive finansieret over finansloven.

Indtægtsrammen fastsættes med de gældende bestemmelser endeligt for hele perioden på fire år for driftsomkostninger, effektiviseringskrav, forrentning og afdrag på den regulatoriske nettogæld og forrentningssats for investeringer fra og med 1. januar 2005. Disse elementer i indtægtsrammen korrigeres ikke i løbet af perioden, når de endelige, korrigerede indtægtsrammer udmeldes.

De øvrige elementer i indtægtsrammen, der er baseret på selskabernes budgetterede omkostninger, korrigeres hvert år i reguleringsperioden i forbindelse med den endelige, korrigerede indtægtsramme. Korrektionen baseres på faktiske omkostninger og faktisk udvikling i pris- og lønindeks.

Reguleringsregnskaber indsendes til Forsyningstilsynet året efter kalenderåret, og tilsynet udmelder herefter en endelig (bagudrettet), korrigeret indtægtsramme ifølge indtægtsrammebekendtgørelsens § 21, og omfatter visse korrektioner for året, herunder korrektion som følge af ændringer i afskrivningsgrundlaget og forrentningsgrundlaget m.m.

Selskabernes nettoomkostninger til opfyldelse af deres forpligtelser til energispareaktiviteter udgør et særskilt element i indtægtsrammen.

3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I lov om naturgasforsynings gældende § 37 d om indtægtsrammeregulering af Energinet, [jf. L xx af xx 2020] (Ændring af den økonomiske regulering af Energinet og ny planlægnings- og investeringsgodkendelsesproces for Energinet) fremgår, at Forsyningstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den nye økonomiske regulering, hvor Forsyningstilsynet vil være ansvarlig for at udforme og fastsætte de detaljerede dele af reguleringen inden for den ramme, der fastsættes i loven.

Det er Klima- Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at en lignende model vil være hensigtsmæssig ved udmøntningen af den økonomiske regulering af distributionen. Det foreslås derfor, at den nærmere indtægtsrammeregulering af distributionen fremover skal udstedes af Forsyningstilsynet i en ny indtægtsrammebekendtgørelse.

Den nye indtægtsrammebekendtgørelse vil som den hidtidige skulle omfatte beregning og justering af indtægtsrammen og fastsættelse af den periode, som indtægtsrammen skal gælde for, kaldet reguleringsperioden. Indtægtsrammen vil fortsat skulle være et loft for, hvor mange indtægter et distributionsselskab må opkræve via tariffer (og andre indtægter). Indtægtsrammen vil fortsat skulle afspejle distributionsselskabernes samlede omkostninger og tilladte forrentning og blive fastsat under hensyn til omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Den nuværende indtægtsrammeregulering baserer sig som udgangspunkt på historiske omkostninger og mangler efter klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering et fremadrettet perspektiv fastsat for reguleringsperioden, der giver mulighed for at tage hensyn til udviklingen i gassektoren. Med Klimaaftalen om energi og industri vil der ske en udfasning af individuelle gasfyr, og der ventes en øget produktion af anden gas fra vedvarende energikilder, som systemet skal kunne håndtere. Biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder skal supplere den grønne el og bidrage til den grønne omstilling af processer, der umiddelbart ikke forventes at kunne elektrificeres. Skal en del af gasdistributionsnettet afvikles som følge af faldende efterspørgsel på gas og samtidig udvides som følge af anden gas fra vedvarende energikilder, skal indtægtsrammen kunne tage højde for selskabets ændrede totalomkostninger.

Indtægtsrammen indeholder i dag et delvist hvile-i-sig-selv element, idet der alene er loft på driftsomkostningerne via omkostningsrammen, men ikke på afskrivningerne, der løbende korrigeres, såfremt afskrivningerne viser sig at afvige fra distributionsselskabets indsendte budget herfor. Den tværministerielle arbejdsgruppes rapport fra 2016 »En effektiv gassektor« anbefaler, at udvide omkostningsrammen til at omfatte alle driftsomkostninger og afskrivninger på anlægsaktiver, herunder netaktiver.

Det foreslås på den baggrund, at indtægtsrammen vil skulle udvides fra at omfatte driftsomkostninger (OPEX) til at omfatte hele omkostningsbasen (TOTEX). Hermed tilstræbes, at selskaberne får størst muligt fokus på den samlede omkostningsbase, og derved incitament til at vælge den mest effektive løsning, når der træffes en investeringsbeslutning.

For at skabe de rette incitament og vilkår foreslås det endvidere, at distributionsselskabers omkostningsramme vil kunne justeres i både op- og nedgående retning mellem reguleringsperioder. Hermed vil distributionsselskaberne få mulighed for at substituere frit mellem drifts- og kapitaltunge løsninger (investeringer) og vil ikke være bundet af et historisk loft på driftsomkostningerne, der ellers kan medføre, at hensigtsmæssige driftsinvesteringer fravælges, hvis omkostninger overstiger det historiske loft. Det giver bedre mulighed for tilpasning til den fremadrettede udvikling i gassektoren og samtidig undgås, at grønne investeringer eller tilpasninger bremses af bagudskuende og historiske indtægtsrammer.

Der forventes et ændret totalt omkostningsniveau som følge af den ventede fremrykkede indfasning af gas fra vedvarende energikilder og som følge af en påvirkning af indtægtsrammen som følge af udfasningen af husholdningskunders gasforbrug. For at understøtte de ændrede omkostnings- og indtægtsvilkår, er det klima-, energi- og forsyningsministeriets vurdering, at omkostningsrammen må tilpasses ikke blot med udgangspunkt i de historiske omkostninger, men tillige under hensyntagen til de fremadrettede omkostninger og formindskede indtægter. Derfor foreslås, på linje med den gældende regulering af Energinets indtægtsrammer og udviklingsplaner, at distributionsselskaber løbende vil skulle udarbejde en plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet for gassystemet og for systemudvikling, som samtidig skal give et samlet overblik over de forventede indtægter og de planlagte investeringer i systemet på kort sigt og fremadrettet som minimum for reguleringsperioden. Planen skal både understøtte transmissionens planlægning og samtidig lægges til grund for fastsættelse af omkostningsrammen fremadrettet. For at minimere den administrative byrde, foreslås det, at planen udarbejdes af distributionsselskabet i samarbejde med Energinet og med brugerne af systemet. Planen vil herefter skulle indsendes til Klima- Energi- og Forsyningsministeriet til udtalelse. Derefter vil Forsyningstilsynet kunne tage højde for planen, når tilsynet fastsætter indtægtsrammen for den kommende reguleringsperiode. Der vil fortsat være mulighed for tillægsforhøjelser i en reguleringsperiode, hvis der opstår uforudsete og væsentlige omkostninger som følge af et myndighedspåbud eller lignende.

Som følge af konsolideringen af distributionsselskaberne vil der fremover kun være et distributionsselskab, hvorfor den eksisterende benchmarkingmodel, der hidtil har været anvendt til at fastsætte en del af det samlede effektiviseringskrav, efter Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering må erstattes af en ny metode. Forsyningstilsynet vil som hidtil fastsætte metoden for beregning af effektiviseringskrav, som forventes at indeholde såvel et generelt som et individuelt effektiviseringskrav.

I den nuværende regulering er incitamentet til at indhente ekstraordinære effektiviseringer begrænset af, at distributionsselskabet ikke har mulighed for at beholde hele gevinsten i

reguleringsperioden, der i stedet skal deles 50:50 mellem distributionsselskabet og forbrugerne. Denne fordeling foreslås fjernet for at skabe større incitament til drive systemet effektivt. Hermed vil selskabet kunne beholde hele den ekstraordinære effektiviseringsgevinst i reguleringsperioden, hvorefter det forventes at komme forbrugerne til gode på lang sigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 95 samt bemærkningerne hertil.

3.3. Justering af reglerne for detailmarkedet for gas m.v.

3.3.1 Afskaffelse af forsyningspligt og indførelse af leveringspligt

3.3.1.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at enhver gasforbruger frit kan vælge naturgasleverandør. Efter § 7, stk. 2, har enhver i områder udlagt til naturgasforsyning ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas gennem levering fra en virksomhed med forsyningspligt. Gasforbrugernes kan således frit vælge, om de ønsker at modtage gas leveret på markedsmæssige vilkår, eller om de vil modtage et forsyningspligtprodukt.

Det følger endvidere af § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at de forsyningspligtige virksomheder i deres bevillingsområder mod betaling skal levere naturgas til naturgasforbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.

I praksis betyder ordningen, at gasforbrugerne automatisk bliver forsynet med gas fra deres forsyningspligtige virksomhed, hvis de ikke foretager et valg om at blive forsynet på andre måder. Ligeledes betyder ordningen, at en forsyningspligtig virksomhed skal forsyne gasforbrugerne, som ikke finder en gasleverandør, der vil indgå en aftale med dem, eksempelvis fordi de formodes at være dårlige betalere. En forsyningspligtig virksomhed kan således ikke nægte at overtage forsyningen til en forbruger, der ikke modtager gas fra en anden gasleverandør.

Forsyningspligtig virksomhed kan kun udøves efter bevilling. Bevillingen meddeles af klima-, energi- og bygningsministeren for et nærmere afgrænset område og en periode på op til 5 år, jf. § 24, stk. 2, i lov om naturgasforsyning. Landet er inddelt i bevillingsområder, således at der kun findes en forsyningspligtig gasleverandør i hvert område. Den nuværende bevilling er givet for hele Danmark som ét bevillingsområde, og bevillingen løber frem til 31. marts 2023.

Ved lov nr. 1352 af 21. december 2012 blev reglerne om udstedelse af forsyningspligtbevillinger og prisregulering af forsyningspligtprodukterne ændret. Efter den 1. januar 2013, hvor lovændringen trådte i kraft, udstedes forsyningspligtbevillinger kun efter udbud, jf. § 27, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

En bevilling til forsyningspligtlevering bliver tildelt den, der tilbyder at levere naturgas i bevillingsperioden til den laveste pris, jf. § 27, stk. 1, i lov om naturgasforsyning. Den laveste pris

opgøres som det tillæg, der blev tilbudt til den månedlige gaspris, og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder omkostninger til transmission uden for Danmark og avance, jf. § 37 b, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, og Forsyningstilsynet fører løbende tilsyn med, at bevillingshaveren ikke fastsætter priser, der er højere end selskabets tilbud, jf. § 37 b, stk. 5, i lov om naturgasforsyning.

Forbrugere af et forsyningspligtprodukt, der efter udløb af en forsyningspligtbevilling ikke aktivt vælger et andet produkt, overføres af deres hidtidige gasleverandør (bevillingshaver) til et produkt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Dette efterfølgende produkt kaldes normalt »tilbagefaldsproduktet«. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kravene til tilbagefaldsproduktet overholdes, jf. § 27, stk. 4, i lov om naturgasforsyning. Den hidtidige gasleverandør skal tilbyde dette produkt til forbrugerne, når bevillingen udløber.

3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet anbefaler, at den nuværende forsyningspligt afskaffes og erstattes med en leveringspligt. Forsyningspligten er udtryk for regulerede gaspriser på detailmarkedet, mens leveringspligt betyder, at alle gasleverandører som udgangspunkt skal stille alle deres gasprodukter til rådighed for markedet som kommercielle produkter. Lovforslaget indebærer således, at alle forbrugere som udgangspunkt selv vil skulle foretage et valg og vil kunne købe et hvilket som helst gasprodukt på markedet, hvor priserne fastsættes på markedsvilkår.

Forslaget har til formål at bidrage til en fortsat øget konkurrence på det danske gasmarked, og det forventes at kunne bidrage til at skærpe konkurrencen på gasmarkedet. En skærpet konkurrence kan give bedre priser for forbrugerne og bidrage til at gøre forbrugerne mere aktive i gasmarkedet. Der vil ikke længere være et særligt, reguleret forsyningspligtprodukt, hvor prisen er reguleret og kontrolleret af Forsyningstilsynet.

Forslaget har samtidig til formål fortsat at sikre alle husholdningsforbrugere en lovreguleret adgang til gasforsyning. Det vil ikke længere være muligt for en gasleverandør at skubbe husholdningsforbrugere, som de ikke ønsker at have som kunder, over til en forsyningspligtig virksomhed. Begrebet »husholdningsforbruger« findes ikke i den gældende lov om naturgasforsyning, og der foreslås derfor, at der indføres en definition på »husholdningsforbruger« med dette lovforslag. Begrebet »husholdningsforbruger« er allerede indført i elforsyningsloven i forbindelse med indførelsen af leveringspligten på elområdet, og formålet med den nye definition er således også at harmonisere forbrugerbegrebet for el og gas i forhold til leveringspligten.

Baggrunden er, at begrebet »forbruger« både omfatter fysiske og juridiske personer, men den foreslåede leveringspligt vil kun skulle gælde for de forbrugere, som køber gas til deres eget husholdningsforbrug (beboelsesformål) – eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug. I visse tilfælde kan et gasforbrug til erhvervs-mæssig virksomhed dog ikke meningsfuldt adskilles fra gasforbrug til beboelsesformål. Der tænkes her særligt på personer, som har et kontor derhjemme,

hvorfra de driver erhvervmæssig virksomhed. Hvis der er tale om egentlig produktion i hjemmet, herunder landbrugsvirksomhed, vil gasforbruget til erhvervmæssig virksomhed almindeligvis være så omfattende, at det vil kunne adskilles fra gasforbruget til beboelsesformål. Hvis gasforbruget i sådanne tilfælde ikke er adskilt fra gasforbruget til beboelsesformål, må hele gasforbruget falde uden for definitionen af husholdningsforbrug.

En leveringspligt på gasområdet vil være i tråd med anbefalingerne i analysen »En effektiv gassektor« fra 2016, som en tværministeriel arbejdsgruppe udarbejdede med støtte og input fra en referencegruppe med centrale aktører fra hele gasbranchen. Og det er i tråd med det generelle mål om at harmonisere lovgivningen på tværs af forsyningsområderne hvor det er muligt. Forsyningspligten på elmarkedet ophørte den 1. april 2016, hvor den blev erstattet af en tilsvarende leveringspligt.

Udviklingen på det danske detailmarked for gas indikerer også, at gasmarkedet er modent til at fjerne regulerede forbrugerpriser, som forsyningspligten er udtryk for. Forsyningstilsynets analyse »produktfordelingen på det danske detailmarked for naturgas i 2017«, som Forsyningstilsynet offentliggjorde i november 2018, viser således, at 94 pct. af gaskunderne modtog et handelsprodukt i 2017, 3 pct. modtog tilbagefaldsproduktet, og kun 3 pct. modtog et forsyningspligtprodukt. Tilbagefaldsprodukterne overgik til at være handelsprodukter i forbindelse med den anden udbudsrunde af forsyningspligten i 2016. Antallet af kunder, som modtager et handelsprodukt, er dermed mere end fire gange så stort som i 2012. Analysen viser desuden, at 97 pct. af den samlede gasvolumen i 2017 blev solgt som handelsprodukter, og at antallet af gaskunder har været ca. 400.000 siden 2012.

Den foreslåede leveringspligt vil indebære, at alle gasleverandører har pligt til at levere gas mod betaling til alle husholdningsforbrugere, som anmoder om det. Forpligtelsen vil ikke gælde over for erhvervs-kunder. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke er hensigtsmæssigt også at udstrække leveringspligten til leverandører, der udelukkende tilbyder levering af gas til erhvervs-kunder. Erhvervsdrivende, også små erhvervsdrivende, har ikke samme brug for en leveringsgaranti som husholdningsforbrugere. Det må som udgangspunkt antages, at gasleverandørerne altid ønsker at sælge gas til en virksomhed, der typisk har et meget større forbrug end en husholdningsforbruger. Desuden har gasleverandører ikke incitament til ikke at forsyne små virksomheder, idet gasleverandørerne kan kræve forudbetaling, som giver dem sikkerhed for at få betaling for deres ydelser. Virksomheder, også små virksomheder, må desuden kunne forventes at have kompetencer til at begå sig på gasmarkedet uden at have behov for den særlige forsynings-sikkerhed, der ligger i leveringspligten. Endelig tages der med begrænsningen af leveringspligten til husholdningsforbrugere højde for praktiske, administrative hensyn, idet det vil være enkelt for gasleverandørerne at vurdere, om en kunde er husholdningsforbruger eller erhvervsdrivende, hvorimod det ville være mere administrativt ressourcekrævende for gasleverandørerne at vurdere, om en virksomhed er stor eller lille.

Leveringspligten vil som udgangspunkt omfatte alle de produkter, som en gasleverandør markedsfører til husholdningsforbrugere inden for et distributionsområde. Forslaget vil også indebære, at en naturgasleverandør vil kunne begrænse risikoen for tab ved manglende betaling fra deres husholdningsforbrugere ved at stille krav om sikkerhedsstillelse, hvis leverandøren har en særlig grund til at forvente, at husholdningsforbrugeren ikke kan eller vil betale for sin gaslevering.

Som konsekvens af den foreslåede leveringspligt foreslås alle bestemmelser i lov om naturgasforsyning, der vedrører forsyningspligten, ophævet, herunder reglerne om bevilling, prisregulering og det såkaldte tilbagefaldsprodukt. Det skal dog understreges, at den nuværende forsyningspligtbevilling, der er tildelt efter udbud for perioden fra den 1. april 2020 indtil den 31. marts 2023 fortsætter indtil bevillingen udløber. Det foreslås således, at reglerne om leveringspligt får virkning fra den 1. april 2023.

Leveringspligten vil omfatte alle husholdningsforbrugere i det distributionsområde, hvor naturgasleverandøren markedsfører sine produkter. En gasleverandør vil således ikke kunne vælge at begrænse sin virksomhed til udelukkende at levere gas til husholdningsforbrugere i en begrænset del af et distributionsområde. Dette forhindrer, at gasleverandører vil kunne nægte at levere gas til husholdningsforbrugere i fjernere områder, herunder små øer, medmindre de samtidig undlader at levere gas til hele det relevante distributionsområde.

Det foreslås, at en husholdningsforbruger vil kunne indbringe klager for Ankenævnet på Energiområdet, hvis en gasleverandør nægter at påtage sig leveringspligten over for husholdningsforbrugeren. Det bemærkes, at forbrugeren har ret til klagebehandling af god standard hos gasleverandøren, og leverandøren skal informere forbrugeren om muligheden for at påklage leverandørens afgørelse til Ankenævnet på Energiområdet, hvis forbrugers klage ikke imødekommes fuldt ud, jf. § 16, stk. 1, i bekendtgørelsen om forbrugeraftaler om levering af naturgas (bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014).

Med lovforslaget vil leveringspligten omfatte alle gasprodukter, som en gasleverandør sælger til husholdningsforbrugere i et distributionsområde. Formålet hermed er at sikre, at der ikke sker prisdiskrimination af husholdningsforbrugere. Med den foreslåede udformning af leveringspligten sikres det, at en gasleverandør ikke kan tvinge økonomisk svage husholdningsforbrugere til at købe et gasprodukt, som koster mere end leverandørens øvrige gasprodukter.

Det har i det lovforberedende arbejde været overvejet, hvorvidt det ville være tilstrækkeligt at begrænse gasleverandørens leveringspligt til et bestemt produkt. Det er imidlertid Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at denne tilgang vil indebære en risiko for, at bestemte kunder - typisk økonomisk svage kunder - vil kunne henvises til et gasprodukt med højere priser end leverandørens øvrige gasprodukter. Det anses ikke for hensigtsmæssigt at fastholde en prisregulering for særskilte produkter under leveringspligten.

Imidlertid kan der i fremtiden opstå et behov for at undtage visse produkttyper fra den generelle leveringspligten. Der kan f.eks. blive tale om kombinerede el- og gasprodukter eller produkter, som

bliver produceret og forbrugt lokalt i et begrænset system som f.eks. lokale biogassystemer. Muligheden for at gøre undtagelser fra den generelle leveringspligt er således medtaget i dette lovforslag for at give mulighed for, at gasmarkedet evt. kan udvikle sig i samme retning som elområdet, hvor der nu optræder nye aktører som f.eks. borger-energifællesskaber og aggregatorer. Det giver ikke mening at kræve af disse nye og ofte lokale aktører, at de skal være omfattet af en pligt til at levere el til enhver, som anmoder om det. Disse nye aktører er indeholdt i elmarkedsdirektivet (Europaparlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU) i den såkaldte vinterpakke fra EU, som medlemsstaterne skal implementere. Det betyder, at leveringspligten for detailmarkedet for el er ved at blive modificeret, således at leveringspligten ikke skal være absolut men kan være fleksibel nok til at tage højde for disse nye aktører. Forslaget om undtagelser er derfor harmoniseret med de tilsvarende forslag til lovændringer på elområdet - både for at give samme muligheder på gasområdet som på elområdet og for at harmonisere detailmarkedet for gas med detailmarkedet for el, hvor det giver mening.

Forslaget om leveringspligten vil give en gasleverandør med leveringspligt mulighed for at kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed, hvis gasleverandøren har særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed fra en husholdningsforbruger. Gasleverandøren vil i disse tilfælde kunne betinge leveringsaftalen og leveringen af, at husholdningsforbrugeren har stillet sikkerhed – f.eks. i form af depositum, bankgaranti eller lignende. Hermed sikres gasleverandørernes mulighed for at afdække deres risiko for tab ved at skulle levere til husholdningsforbrugere, der forventes at have et dårligt betalingsmønster. Det bemærkes endvidere, at en gasleverandør, der har indgået en aftale med en husholdningsforbruger, uden at der på tidspunktet for aftalens indgåelse er blevet stillet krav om sikkerhedsstillelse, men hvor virksomheden på et senere tidspunkt får særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed, også på dette senere tidspunkt vil kunne kræve sikkerhed for leveringen.

Hvis husholdningsforbrugeren ikke betaler i rette tid, vil gasleverandøren efter varsel kunne ophæve aftalen og anmode distributionsselskabet om at afbryde forsyningen til husholdningsforbrugeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil efter lovforslaget blive bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse i en bekendtgørelse. Det bemærkes, at det ikke vil være muligt for en leveringspligtig gasleverandør at true en husholdningsforbruger med at hæve aftalen eller med at afbryde forsyningen som middel til at inddrive betaling for allerede afholdt forbrug.

I forhold til særligt udsatte forbrugere, som ikke formår eller forstår at betale deres gasregning, foreslås i øvrigt ingen ændringer i den gældende retstilstand. De særlige regler for socialt udsatte i sociallovgivningen vil fortsat gælde. Det bemærkes dog, at lovforslaget indeholder en række elementer, der også kommer denne gruppe af forbrugere til gode. For eksempel følger det af den foreslåede leveringspligt, at alle husholdningsforbrugere vil kunne vælge et hvilket som helst gasprodukt, der tilbydes husholdningsforbrugere inden for det distributionsområde, som forsyner husholdningsforbrugeren. Hermed vil de socialt udsatte også få flere valgmuligheder end i dag, hvor denne gruppe forbrugere alene kan henvises til forsyningspligtproduktet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33 og bemærkningerne hertil.

3.3.2 Håndtering af dårlige betalere

3.3.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan ikke-forsyningspligtige gasleverandører afvise at indgå en aftale om levering af gas med gasforbrugere, herunder gasforbrugere, som leverandøren vurderer til at have et dårligt betalingsmønster.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at hvis disse forbrugere ikke finder en gasleverandør, der vil forsyne dem med gas på markedsvilkår, så forsynes de pågældende gasforbrugere af den forsyningspligtige virksomhed i distributionsområdet. Ligeledes kan en ikke-forsyningspligtig gasleverandør efter almindelige obligationsretlige regler opsige et eksisterende aftaleforhold med en gasforbruger, hvis det under det løbende aftaleforhold skulle vise sig, at gasforbrugeren har et dårligt betalingsmønster. Også i disse tilfælde overføres gasforbrugeren til den forsyningspligtige virksomhed i området. Derimod kan en forsyningspligtig gasleverandør som udgangspunkt ikke nægte at forsyne en gasforbruger, der ikke - eller ikke længere - modtager gas fra en anden gasleverandør. Dog kan en forsyningspligtig gasleverandør kræve sikkerhed for betaling for fremtidigt forbrug, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed fra en gasforbruger. Den forsyningspligtige virksomhed kan tage skridt til afbrydelse af gasforsyningen, såfremt gasforbrugeren ikke stiller den fornødne sikkerhed. Afbrydelse af gasforsyningen kan derimod ikke ske som middel til at inddrive gæld for allerede afholdt forbrug.

3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at en gasleverandør, der er leveringspligtig over for en husholdningsforbruger, vil kunne betinge indgåelse af en aftale og påbegyndelse af levering af gas til husholdningsforbrugeren af forudgående sikkerhedsstillelse, hvis leverandøren har særlig grund til at forvente, at den pågældende husholdningsforbruger ikke kan eller vil betale for levering. Sikkerhed vil f.eks. kunne stilles i form af et depositum, en bankgaranti eller lignende. I de situationer, hvor gasleverandøren først på et senere tidspunkt får særlig grund til at forvente, at husholdningsforbrugeren ikke kan eller vil betale for den leverede gas, vil gasleverandøren ligeledes have mulighed for på dette senere tidspunkt at kræve sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugeren i forhold til det fremtidige forbrug.

Det foreslås endvidere, at hvis husholdningsforbrugeren ikke betaler i rette tid, vil gasleverandøren efter varsel kunne ophæve aftalen og anmode distributionsselskabet om at afbryde forsyningen til husholdningsforbrugeren.

Med sikkerhedsstillelsen vil gasleverandørerne få mulighed for at afdække risici for tab forbundet med forpligtelsen til også at levere gas til en husholdningsforbruger, der af leverandøren formodes at have et dårligt betalingsmønster. Også disse husholdningsforbrugere vil imidlertid have mulighed

for at vælge alle produkter, der tilbydes. Det bemærkes i denne sammenhæng, at gasleverandøren alene vil kunne stille krav om sikkerhedsstillelse, men ikke vil kunne kræve forudbetaling ud over sikkerhedsstillelse fra en husholdningsforbruger, der vurderes at være »dårlig betaler«. Sammenfald af forudbetaling og sikkerhedsstillelse kan dog forekomme, hvis den pågældende husholdningsforbruger selv vælger et produkt, hvor forudbetaling er et standardvilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil efter lovforslaget få hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse.

Det bemærkes, at det efter de foreslåede regler ikke vil være muligt for en leveringspligtig gasleverandør at true en husholdningsforbruger med at hæve aftalen eller at få lukket for forsyningen som middel til at inddrive betaling for allerede afholdt forbrug. I forhold til særligt udsatte forbrugere, som ikke formår eller forstår at betale deres elregning, foreslås den gældende retstilstand i øvrigt ikke ændret. De særlige regler for socialt udsatte i sociallovgivningen vil fortsat finde anvendelse. Dog bemærkes det, at lovforslaget indeholder en række elementer, der også vil komme denne gruppe af forbrugere til gode. Eksempelvis følger det af den foreslåede leveringspligt, at alle husholdningsforbrugere som udgangspunkt vil kunne vælge et hvilket som helst gasprodukt, der tilbydes til husholdningsforbrugere i det område, hvor husholdningsforbrugeren bruger gas. Hermed er også de socialt udsattes valgmuligheder udvidet i forhold til situationen i dag, hvor denne gruppe forbrugere alene vil kunne henvises til forsyningspligtproduktet.

I øvrigt foreslås det, at Forsyningstilsynet vil få til opgave både at føre statistik over de forsyningsafbrydelser, som foretages, og for begrundelsen for afbrydelserne. Det foreslås som støtte for denne opgave, at distributionsselskaber vil skulle indberette gennemførte forsyningsafbrydelser til Forsyningstilsynet. Hermed vil der kunne skaffes det nødvendige datagrundlag for at undersøge, i hvor høj grad forsyningsafbrydelser rammer socialt svage forbrugere. Det vil også blive muligt at vurdere, om der er behov for at øge beskyttelsen af de socialt udsatte forbrugere på et senere tidspunkt. I forhold til andre kunder end husholdningsforbrugere finder de almindelige obligationsretlige regler anvendelse, dvs. at leveringsaftaler kan hæves, såfremt den ene part væsentligt misligholder aftalen.

3.3.3. En gasforbrugers flytning til ny adresse

3.3.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret er de situationer, hvor en gasforbruger flytter til en ny adresse, ikke direkte reguleret i lov om naturgasforsyning. Det følger imidlertid af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at en virksomhed med forsyningspligt i bevillingsområdet mod betaling skal levere naturgas til gasforbrugere, som ikke gør brug af deres mulighed for at vælge en anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt. Det følger heraf, at gasforbrugere, som flytter til en ny adresse uden at vælge en anden leverandør eller et andet produkt, vil blive forsynet med gas af den eller de leverandører, som har forsyningspligten. I forhold til den adresse, som en gasforbruger er flyttet fra,

følger det ligeledes heraf, at en tilflytter, der ikke har gjort brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, vil blive forsynet af den forsyningspligtige virksomhed på adressen.

På elmarkedet understøtter datahubben (central it-plattform for el-markedets aktører) flytningsprocesser efter Energinets forskrifter herom. På gassiden er der ikke nogen datahub, og det er ikke meningen, at der skal udvikles en selvstændig datahub for gasområdet, idet udviklingsomkostningerne og driftsomkostningerne ved en datahub er blevet vurderet til at være for høje i forhold til størrelsen af gasmarkedet – og i lyset af, at gasmarkedet forventes at blive kraftigt reduceret som led i udfasningen af naturgas og den øgede elektrificering.

Det lægges til grund for dette lovforslag, at det statsejede distributionsselskab, Evida, vil skulle håndtere de processer vedrørende leveringspligten for gas, som Energinets datahub i dag håndterer for leveringspligten på elområdet. Der er i øjeblikket ved at ske en konsolidering af den danske gasdistribution baseret på en politisk stemmeaftale fra juni 2017, således at Evida i fremtiden bliver det eneste distributionsselskab i Danmark, og Evida er ved at udvikle nye IT systemer til at håndtere konsolideringen. Det vil være naturligt, hvis den nye IT-infrastruktur hos Evida bliver indrettet således, at den samtidig kan håndtere de forskellige nye processer, som indførelsen af en leveringspligt måtte medføre.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas, at forbrugere og naturgasleverandører skal indgå kontrakt om salg af naturgas. For levering af naturgas til en forbruger, der modtager naturgas fra en naturgasleverandør med forsyningspligt, jf. § 26 i lov om naturgasforsyning, skal den forsyningspligtige virksomhed fremsende kontrakten skriftligt til forbrugeren senest 10 arbejdsdage, efter den forsyningspligtige virksomhed har fået meddelelse om, at den har overtaget leveringen. En sådan kontrakt er gyldig uden forbrugers udtrykkelige accept, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om forbrugeraftaler om levering af naturgas. Den pågældende gasforbruger, der kan være ejeren af ejendommen, hæfter herefter for forbruget af naturgas på forbrugsadressen.

Det følger af praksis hos Ankenævnet på Energiområdet, at en gasforbruger - ved at forbruge gas - accepterer at indgå et kundeforhold med den forsyningspligtige gasleverandør i henhold til de anmeldte leveringsbestemmelser. Forbrugeren har derfor pligt til at betale for gasforbruget i henhold til kontrakten. Hvis den pågældende gasforbruger, for eksempel en ejer af en udlejningsejendom, som ikke længere er udlejet, ikke ønsker fortsat gasforsyning til forbrugsadressen, kan denne forbruger anmode distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen. Den pågældende gasforbruger kan også udnytte sin ret til frit leverandørvalg efter § 7 i lov om naturgasforsyning og indgå en aftale med en anden gasleverandør end den gasleverandør, som har forsyningspligten.

I øvrigt bemærkes, at kontrakten mellem forbrugeren og gasleverandøren, herunder en forsyningspligtig virksomhed, skal angive, hvilket varsel forbrugeren skal give gasleverandøren ved

flytning. Kontrakten skal også angive, hvorvidt gasforbrugeren kan fortsætte aftaleforholdet på en anden leveringsadresse og fristen for udsendelse af slutafregning, hvis gasforbrugeren flytter til en anden adresse, uden at kundeforholdet ophører, jf. § 2, stk. 1, nr. 2-4, i ovennævnte bekendtgørelse.

Det fremgår af § 13 i bekendtgørelse om forbrugeraftaler om levering af naturgas, at en forbruger aftaler skift af naturgasleverandør med den fremtidige leverandør, og at forbrugeren melder tilflytning/fracflytning samt andre adresseændringer til sin naturgasleverandør. Naturgasleverandøren meddeler forbrugers skift af leverandør og den ønskede skiftedato eller flytning til ny adresse og dato for flytningen til distributionselskabet.

Det fremgår ligeledes af § 13, at forbrugeren skal modtage en slutafregning fra naturgasleverandøren senest 6 uger efter, at et skift af leverandør har fundet sted, eller flytning er meddelt til naturgasleverandøren.

3.3.3.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der bør være klarere regler for håndtering af de situationer, hvor forbrugere ikke er tilmeldt en gasleverandør. Nye forbrugssteder bør kun åbnes og forsynes, hvis der er valgt en gasleverandør, og det vurderes, at antallet af forsyningsafbrydelser vil kunne begrænses til et minimum med de foreslåede regler.

Det foreslås, at levering af gas vil forudsætte, at der er indgået en aftale om levering mellem forbrugeren og gasleverandøren. Baggrunden herfor er, at der ikke længere vil være forsyningspligtige virksomheder, der automatisk indtræder som leverandør, hvis en forbruger ikke aktivt vælger en gasleverandør.

Som udgangspunkt vurderes det, at der ved flertallet af flytninger ligesom i dag vil være tale om en glidende overgang mellem tilflytter og fracflytter. Ved ejerskifte vil der som regel foreligge en aftale mellem køber og sælger om overgangen. Desuden har flere boligselskaber allerede i dag en aftale med en gasleverandør om, at virksomheden skal stå for leveringen af gas til et lejemål, hvis en lejer flytter, uden at der samtidig er en tilflytter. Det vil ligesom i dag kunne aftales mellem gasleverandøren og gasforbrugeren, at aftaleforholdet skal fortsætte på en ny adresse. Der foreslås ikke særlige regler om, hvornår en aftale ophører, f.eks. i forbindelse med fracflytninger eller lignende.

Hvor et aftaleforhold om forsyning af en bestemt forbrugsadresse slutter, vil den gasleverandør, der hidtil har stået for forsyningen til en bestemt forbrugsadresse, fortsat have ansvaret for at forsyne forbrugsadressen, hvis den hidtidige gasforbruger på adressen er flyttet, og der endnu ikke er indgået en ny aftale om gasforsyning til adressen. Det er i overensstemmelse med tilsvarende regler på elområdet. Efter lovforslaget vil gasleverandøren skulle løfte dette ansvar ved at sende en meddelelse til ejeren af ejendommen, som indeholder et tilbud om at indgå en aftale med gasleverandøren om forsyning med gas til adressen. Det tilbudte produkt skal være et produkt uden bindingsperiode, som ejeren vil kunne opsiges med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Endvidere vil gasleverandøren fortsat skulle forsyne adressen med gas i en eventuel mellempriode efter udløbet af den hidtidige leveringsaftale og inden påbegyndelse af levering i medfør af en ny aftale eller afbrydelse af forsyningen. Gasleverandøren kan efter lovforslaget som udgangspunkt ikke selv bestemme, om forsyningen til adressen skal afbrydes, da ejeren må forventes at være nærmere til at vurdere, om der er et fortsat behov for forsyning til adressen. Kun hvis det viser sig at være umuligt at få kontakt til ejeren, vil gasleverandøren kunne anmode distributionsselskabet om at afbryde forsyningen uden ejerens accept.

For så vidt angår omkostninger til evt. forbrug i en periode, hvor der ikke er tilmeldt en gasforbruger på adressen, vil lovforslaget medføre, at ejeren af ejendommen hæfter for gasforsyningen til adressen, hvis der ikke er indgået en aftale mellem en gasleverandør og en anden gasforbruger om levering af gas til adressen. Hvis der ikke er en gasforbruger på adressen, vil ejeren få en frist på 5 hverdage til at sørge for, at der bliver indgået en aftale om gasforsyning til adressen, inden ejeren bliver bundet af en leveringsaftale med den hidtidige gasleverandør. Dette vil kunne opfyldes ved at ejeren selv indgår en aftale om levering, eller ved at en lejer eller tredjemand indgår en aftale med en gasleverandør om levering til adressen. Endvidere kan ejeren bede gasleverandøren om at sørge for, at forsyningen til adressen bliver afbrudt. Hvis der ikke er indgået en aftale om levering eller foretaget afbrydelse af forsyningen inden fristen på 5 hverdage, bliver ejeren bundet af den aftale, som gasleverandøren har fremsendt. Det bemærkes, at gasleverandøren, hvis ejeren af ejendommen er en forbruger i forbrugeraftalelovens forstand, i forbindelse med indgåelsen af en ny aftale vil skulle iagttage oplysningspligten i lov om forbrugeraftaler, ligesom aftalen – hvis der er tale om en fjernsalgsaftale eller en aftale indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted – vil blive omfattet af lovens 14 dages fortrydelsesret.

I de tilfælde hvor meddelelsen til ejeren sendes så sent, at der opstår en periode fra den opsagte aftales udløb til den nye aftales indtræden, f.eks. i tilfælde hvor en lejer har opsagt sin aftale med meget kort varsel inden fraflytning fra et lejemål, vil ejeren skulle betale gasleverandøren for den leverede gas til en reguleret pris, indtil der er indgået en aftale om levering til aftagenummeret. Der vil altid være tale om en ordning, som kun finder anvendelse i en meget begrænset tidsperiode, idet ejeren bindes af den aftale, som gasleverandøren vil skulle fremsende til ejeren i disse situationer, hvis ejeren ikke inden 5 dage aktivt vælger et andet produkt eller anmoder om afbrydelse af forsyningen. Endvidere gør modellen det muligt, at gasleverandørerne i aftaler med deres gasforbrugere fortsat vil kunne fastsætte et kort varsel ved flytninger, ligesom det er praksis på markedet i dag.

Det bemærkes, at det er distributionsselskabet, som åbner og lukker for forbrugssteder. Det fremgår af § 40 i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal anmelde deres priser og betingelser til Forsyningstilsynet, og distributionsselskabets betingelser for systembrug regulerer også åbning og lukning af forbrugssteder. Forsyningstilsynet kan i medfør af § 41, stk. 1, gribe ind, hvis Forsyningstilsynet finder, at priser og betingelser er i strid med loven. Derfor foreslås ingen særskilte bestemmelser om fastsættelse af luknings- og åbningsgebyrer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33 og bemærkningerne hertil.

3.3.4. Sikring af gasforbrugere ved konkurs eller lignende

3.3.4.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at forsyningspligtige virksomheder skal levere gas mod betaling i deres bevillingsområde til forbrugere, hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt. Det betyder, at forbrugere, som har en aftale om levering af gas med en anden gasleverandør end den forsyningspligtige gasleverandør i deres område, vil blive overført til den forsyningspligtige leverandør, hvis deres gasleverandør går konkurs eller af andre grunde ikke er i stand til at fortsætte med at levere gas til forbrugeren, og forbrugeren ikke indgår en leveringsaftale med en ny gasleverandør.

På elområdet blev der med indførelsen af leveringspligt (indført ved Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk, jf. lov nr. 633 af 16. juni 2014) indført eksplicitte bestemmelser i lov om elforsyning vedrørende overførsel af en elhandelsvirksomheds aftagenumre i datahubben til de andre elhandelsvirksomheder i bestemte situationer. Bestemmelserne vedrører særligt de tilfælde, hvor elhandelsvirksomheden ikke længere kan levere elektricitet til sine kunder, fordi virksomheden pga. misligholdelse af sine forpligtelser over for Energinet eller over for en netvirksomhed ikke længere modtog ydelser fra Energinet eller netvirksomheden eller fordi elhandelsvirksomheden er taget under konkurs- eller rekonstruktionsbehandling.

Hvis en elhandelsvirksomhed misligholder sine forpligtelser eller bliver erklæret konkurs eller taget under rekonstruktions-behandling, så overføres denne elhandelsvirksomheds aftagenumre til andre elhandelsvirksomheder via en ordning, som Energinet administrerer gennem datahubben for elmarkedet, jf. § 72 d, stk. 4 og 5, i lov om elforsyning. Energinet indhenter en gang årligt (december) tilkendegivelser fra elhandelsvirksomhederne om deres ønsker om at overtage et givent antal aftagenumre ved indtræden af de nævnte hændelser, og Energinet fordeler aftagenumrene via datahubben på de elhandelsvirksomheder, der er tilmeldt ordningen, jf. § 72 e, stk. 1 og 2, i lov om elforsyning.

3.3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er brug for en ordning, der sikrer, at ingen gasforbruger står uden gasleverandør i en situation, hvor gasforbrugeren mister sin hidtidige gasleverandør – f.eks. hvis leverandøren går konkurs – og der ikke længere er en forsyningspligtig gasleverandør, som automatisk vil kunne overtage leveringen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at ordningen med fordel kan indrettes med udgangspunkt i den model, som anvendes på elområdet – også for at opnå den størst mulige grad af harmonisering mellem el og gas - dog med den forskel, at modellen ikke bliver integreret i

datahubben, som kun omfatter elmarkedet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer ikke, at der er basis for at oprette en selvstændig datahub for gasmarkedet, idet det er en meget stor opgave at udvikle en datahub. Omkostningerne til etablering af en datahub for gasmarkedet kan være for store, henset til markedets størrelse, antallet af distributionsselskaber og de udfordringer gassektoren i almindelighed forventes at stå overfor med faldende forbrug.

Formålet med de foreslåede bestemmelser i § 39 b-d i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 99 er at sikre, at leveringen af gas kan fortsætte til de forbrugere, som pludselig mister deres gasleverandør. Konkurs er forventes at forekomme yderst sjældent. Det må forventes, at den indsatte kurator i en given situation vil forsøge at afhænde virksomhedens værdier, der hos en gasleverandør primært består af kundeporteføljen, til en anden gasleverandør, som kan fortsætte forsyningen. Uanset dette er der behov for et beredskab, også for de tilfælde, hvor en gasleverandør får afbrudt leveringen fra distributionsselskabet eller fra Energinet og som følge heraf ikke længere er i stand til at varetage forsyningen til sine kunder.

Med de foreslåede bestemmelser tages der udgangspunkt i det samme princip, som gælder på elområdet, idet der foreslås etableret en fordelingsordning. Forslaget lægger op til, at distributionsselskabet vil få til opgave at fordele gasforbrugere fra en leverandør, der ikke længere kan varetage forsyningen af disse gasforbrugere, ligeligt til andre gasleverandører ved anvendelse af fordelingsnøgle, der fastsættes i en bekendtgørelse. Fordelingsnøglen vil skulle bruges til at fordele de berørte gasforbrugere på andre gasleverandører. Distributionsselskabet vil herefter skulle overføre gasforbrugerne til de berørte gasleverandører via en løsning, som er integreret i distributionsselskabets IT-infrastruktur. Der lægges med den foreslåede ordning vægt på, at distributionsselskabet i øvrigt vil skulle udvikle en ny IT-infrastruktur som et led i konsolideringen af det danske distributions-sektor, hvor der i fremtiden kun skal være ét selskab. På elområdet er fordelingsordningen integreret i datahubben (central it-plattform for el-markedets aktører) som Energinet administrerer. Det er derfor Energinet, som har ansvaret for fordelingen.

Der er ikke nogen datahub på gasområdet, og der er ikke planer om at udvikle en selvstændig datahub for gasområdet, idet det både vil være meget ressourcekrævende og være uforholdsmæssigt dyrt i lyset af, at antallet af gaskunder på det danske gasmarked forventes at blive væsentligt reduceret i de kommende år. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke naturligt at lægge opgaven hos Energinet, ligesom Energinet heller ikke bør have ansvaret for detailmarkedsopgaver i fraværet af et tværgående systemværktøj som datahubben.

Det foreslås, at gasleverandører vil kunne tilmelde sig fordelingsordningen og specificere, hvorvidt de er indstillet på at overtage alle slags forbrugere, kun små forbrugere eller kun større forbrugere, og hvor mange forbrugere, de i givet fald maksimalt er parat til at overtage. Dermed vil såvel små som større gasleverandører få mulighed for at tilmelde sig fordelingsordningen og få overdraget kunder fra en gasleverandør, der er konkursramt eller lignende.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal kunne pålægge yderligere gasleverandører at overtage gasforbrugere for at tage højde for en situation, hvor der er for få gasleverandører tilmeldt fordelingsordningen til at få fordelt alle berørte gasforbrugere.

Det vil efter det foreslåede ikke være muligt for gasleverandører, der har fået tildelt kunder, at afvise forsyningen af alle eller enkelte af de tildelte kunder, idet kunderne har ret til at modtage produktet i 3 måneder fra leveringens start. Gasforbrugerens ret til frit at vælge leverandør vil blive respekteret i de situationer, hvor fordelingsordningen vil skulle anvendes. Allerede indgåede aftaler om leverandørskift vil således blive respekteret.

Gasforbrugere, der ikke har aftalt leverandørskift inden fordelingen, vil blive bundet i en kortere periode af aftaler fremsendt af de gasleverandører, som har fået tildelingen. Gasforbrugeren vil kunne opsige aftalen om forsyning af produktet med et varsel på højst 1 måned til udgangen af en måned. Aftalen vil være gyldig ved stiltiende accept.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at loven bør definere det produkt, som gasforbrugeren overføres til, således at alle kunder, der overføres til andre gasleverandører, behandles lige, uanset hvilken gasleverandør, de bliver overført til. Det foreslås derfor, at alle berørte gasforbrugere vil skulle tilbydes et produkt, som er specificeret i loven, og hvor prisen vil skulle fastsættes med udgangspunkt i prisen på et relevant gasprodukt plus et bruttotillæg. Forsyningstilsynet fastsætter det relevante gasprodukt og tillægget årligt. Når der hermed opretholdes en form for prisregulering sker det alene på baggrund af forbrugerbeskyttelseshensyn – og kun i situationer, hvor markedsmekanismerne ikke vil kunne finde anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 99 og bemærkningerne hertil.

3.3.5. Prisportal for gasprodukter

3.3.5.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 42 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet skal tage fornødne skridt til at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår.

Bestemmelsen bemyndiger Forsyningstilsynet til at fastsætte regler om, hvordan virksomhederne skal offentliggøre sådanne forhold. Forsyningstilsynet har med hjemmel i denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 771 af 8. august 2005 om naturgasselskabers offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår. Bekendtgørelsen fastsætter at Energinet, distributionsselskaber og forsyningspligt- og handelsselskaber som minimum skal offentliggøre oplysninger om gældende priser og vilkår for deres ydelser på deres egne hjemmesider og indrapportere priserne til »den eller de af Energitilsynet udpegede forbrugerportaler«, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1 og 3. Det bemærkes, at Energitilsynet har ændret navn til Forsyningstilsynet.

I praksis indrapporterer naturgasselskaberne deres priser til portalen »Gasprisguiden«, jf. §§ 9 og 10 i bekendtgørelse nr. 1385 af 29. november 2018 om betaling for myndighedsbehandling i Forsyningstilsynet efter lov om naturgasforsyning.

Gasprisguiden henvender sig til både private forbrugere og virksomheder, og Gasprisguiden gør det muligt for disse gasforbrugere at sammenligne priser på markedets forskellige gasprodukter.

3.3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi og Forsyningsministeriet anbefaler, at Forsyningstilsynet får overdraget ansvaret for at drive prisportalen på gasområdet, som Energinet Gas TSO har ansvaret for i dag. Det er ikke en naturlig opgave for et transmissionselskab at eje og drive en prisportal for et detailmarked.

Ansvar for at drive en gasprisportal bør placeres hos en aktør, der både har tilstrækkelige ressourcer til at udvikle portalen og tilstrækkeligt kendskab til gasmarkedet. Aktøren bør desuden være objektiv, uafhængig og have den fornødne troværdighed og styrke til at sikre, at de offentliggjorte produkter og priser m.m. er korrekte, fyldestgørende og lever op til kravene i lovgivningen.

Det foreslås, at ansvaret for at eje og drive prisportalen for detailmarkedet for gas placeres hos Forsyningstilsynet, idet Forsyningstilsynet opfylder de nævnte krav og er udpeget til at være den nationale regulerende myndighed, dvs. den uafhængige myndighed på energiområdet. Det betyder, at Forsyningstilsynet enten vil skulle udvikle og drive en ny prisportal for gasmarkedet eller overtage den eksisterende prisportal fra Energinet og foretage de tilretninger, som måtte være nødvendige for at portalen kan leve op til alle lovkrav og markedets rimelige forventninger til en sådan prisportal.

Forsyningstilsynet vil efter det foreslåede kunne udbyde opgaven med udvikling og drift af prisportalen til en ekstern aktør. Forsyningstilsynet vil dog fortsat have ansvaret for, at prisportalen udvikles og drives på en måde, der sikrer at portalen opfylder sin funktion, som er at sætte forbrugerne i stand til på et oplyst grundlag at vælge et af gasprodukterne på markedet.

Forsyningstilsynet har i forvejen ansvaret for prisportalen på elområdet, Elpris.dk, og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en prisportal for gasprodukter naturligt og med fordel kunne drives sammen med elpris.dk. Der ville dermed blive skabt en fælles indgang og en ensartet måde for forbrugerne til at søge efter og sammenligne priser og vilkår for deres energiydelser, hvad enten der er tale om elprodukter, gasprodukter eller kombinerede el- og gasprodukter. Der bør derfor arbejdes på, at der på sigt kommer en fælles prisportal for elmarkedet og gasmarkedet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet henviser i den forbindelse til, at Elreguleringsudvalget anbefalede, at der blev lavet én fælles portal i udvalgets rapport »Statusrapport for Elreguleringsudvalgets arbejde« fra september 2013. Og der henvises til de specielle lovbemærkninger til den ændringslov, der indførte prisportalen for elområdet. Her blev det det

fremhævet, at der »i første omgang« blev fokuseret på at udvikle en ny prisportal for elområdet frem for en fælles el- og gasprisportal, fordi der med leveringspligten og engrosmodellen ville »gælde nogle reguleringsmæssige rammer af relevans for konfigurationen af den nye prisportal, der er forskellige fra de rammer, der gælder på gasområdet«, jf. Folketingstidende 20132-13, tillæg A, L 180 som fremsat.

Formålet med en prisportal er at give forbrugerne mulighed for at overskue markedet og sammenligne forskellige tilbud, således at de kan træffe et informeret energivalg. En gennemsigtig, troværdig og velfungerende prisportal er et vigtigt redskab til at fremme et mere effektivt marked, og det er ekstra vigtigt i et marked, hvor forbrugerne selv skal træffe et aktivt valg. Vigtigheden af at have en velfungerende prisportal bliver således større, når forsyningspligt-reguleringen afskaffes og erstattes med en leveringspligt, som kun omfatter kommercielle gasprodukter, hvor priser n er fri.

Det foreslås endvidere, at alle gasleverandører vil blive forpligtet til at sørge for, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om leverandørernes priser og vilkår på deres hjemmesider og på en offentlig prisportal, som Forsyningstilsynet får ansvaret for at eje og drive. Gasleverandørernes offentliggørelsesforpligtelser vil hermed blive præciseret og flyttet fra bekendtgørelsen om naturgasselskabers offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår, til lov om naturgasforsyning, idet gasleverandørernes forpligtelse til at offentliggøre og indberette korrekte priser og vilkår for deres gasprodukter til en offentlig prisportal efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering er helt central i et gasmarked, som ikke er reguleret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 103 og bemærkningerne hertil.

3.4 Omkostninger som følge af betaling for myndighedsbehandling som en del af prisen for prisregulerede gasprodukter

3.4.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 24, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at forsyningspligtige selskaber, omfattet af lovens § 24, stk. 1, skal betale til dækning af omkostninger i forbindelse med afholdelse af udbud til forsyningspligtvirksomhed efter lovens § 27. Kompetencen til at fastsætte regler efter § 24, stk. 3, er delegeret til Energistyrelsen.

Energistyrelsen har med hjemmel i naturgasforsyningslovens § 24, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 1302 af 4. december 2019 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Det følger af § 1, stk. 3, at selskaber omfattet af § 24, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, betaler på baggrund af det antal timer, der er medgået til udførelsen af den enkelte opgave.

Ifølge § 44 i lov om naturgasforsyning betales Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven af de selskaber, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med efter loven. Efter bestemmelsen har Forsyningstilsynet således pligt til selv at fastsætte regler for

betaling og opkrævning af beløb til dækning af bl.a. tilsyn med forsyningspligtprodukter og tilbagefaldsproduktet. Forsyningstilsynet har med hjemmel i § 44, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 1385 af 29. november 2018 om betaling for myndighedsbehandling i Forsyningstilsynet efter lov om naturgasforsyning. Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, at naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed efter § 27 i lov om naturgasforsyning, betaler på baggrund af det antal timer, der er medgået til udførelsen af den enkelte opgave for Forsyningstilsynets tilsyn med priser og vilkår for tilbagefaldsproduktet, jf. § 27, stk. 5, jf. stk. 4, og forsyningspligtprodukter, jf. § 37 b, stk. 4 og 5.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i medfør af naturgasforsyningslovens § 53 a fastsat regler om betaling for og opkrævning af udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, senest ved bekendtgørelse nr. 1501 af 15. december 2017 om betaling for Ankenævnet på Energiområdet. I medfør af naturgasforsyningslovens § 53 a betales udgifterne til driften af Ankenævnet på Energiområdet af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Der er ikke i bekendtgørelsen fastsat regler om specifikation af omkostningerne ved behandling af klager over forsyningspligtige naturgasleverandører. Det er Ankenævnet, der afgør, hvordan opkrævningen sker. Ankenævnet på Energiområdet er et privat klagenævn, der har sekretariat i Konkurrence- & Forbrugerstyrelsen. Ankenævnet er oprettet af energibranchen og er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager.

§ 27, stk. 4 og § 37 b, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, fastsætter udtømmende de elementer, der kan indgå i prisen for forsyningspligtproduktet og tilbagefaldsproduktet, og det er efter gældende ret ikke muligt for gasleverandører med bevilling til forsyningspligt eller leverandører af tilbagefaldsproduktet at inkludere andre omkostninger i prisen. Det medfører, at disse naturgasleverandører ikke kan viderefakturere deres omkostninger til betaling af omkostninger til Energistyrelsen, Forsyningstilsynet og til Ankenævnet på Energiområdet, jf. ovenfor, til de forbrugere, der modtager disse produkter.

Andre gasleverandører kan selv fastsætte deres priser og dermed tage højde for omkostninger til myndighedsbehandling i den måde, de fastsætter prisen på deres kommercielle gasprodukter.

3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I reglerne om prissætning af forsyningspligtproduktet og tilbagefaldsproduktet er der ikke taget højde for, at gasleverandørerne har omkostninger ved at skulle betale gebyrer for myndighedsbehandling. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke har været hensigten ved indførelsen af lov nr. 1399 af 5. december 2017 (bl.a. om betaling for myndighedsbehandling), at disse omkostninger ikke skulle kunne indregnes i prisen for disse naturgasprodukter.

Det foreslås derfor, at de forbrugere, der modtager et forsyningspligtprodukt eller et tilbagefaldsprodukt, skal kunne faktureres for de omkostninger, som den eller de forsyningspligtige naturgasleverandører har ved at skulle betale for det tilsyn, som Energistyrelsen, Forsyningstilsynet

og Ankenævnet på Energiområdet skal føre efter § 27, stk. 5, og § 37 b, stk. 4 og 5, samt § 53 a i lov om naturgasforsyning.

De foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 67, 96 og 97, der vil ændre i 27, stk. 4, og § 37 b, stk. 3 og 5, i lov om naturgasforsyning vil således medføre, at prisen for forsyningspligtproduktet og tilbagefaldsproduktet som et ekstra element kan omfatte naturgasleverandørernes omkostninger som følge af gebyrer for myndighedsbehandling. Bestemmelserne vil også medføre, at Forsyningstilsynet i sit tilsyn med forsyningspligtproduktet vil skulle føre tilsyn med, at prissætningen af omkostningerne til betalinger for myndighedsbehandling ikke overstiger de faktiske omkostninger, som gasleverandørerne har haft.

Det bemærkes, at Forsyningstilsynet allerede efter den gældende § 27, stk. 5, i lov om naturgasforsyning kan føre tilsyn med prissætningen af omkostningerne til tilbagefaldsproduktet.

De gældende regler om anmeldelse af priser og betingelser i bekendtgørelsen om regler for anmeldelse af priser og betingelser m.v. for naturgasforsyning, og de gældende regler om varsling af ændrede kontraktbetingelser i bekendtgørelsen om forbrugeraftaler om levering af naturgas, finder fortsat anvendelse. Det vil medføre, at naturgasleverandører med bevilling til forsyningspligt og naturgasleverandører, der leverer tilbagefaldsproduktet, kan anmelde og varsle en prisændring som følge af de i lovforslaget foreslåede bestemmelser i § 3, nr. 1 og 2, i løbet af en bevillingsperiode eller efter indgåelse af en aftale om tilbagefaldsproduktet. Det forventes, at der vil være tale om ændringer, som ikke er væsentlige. Naturgasleverandører, der ved lovens ikrafttræden har bevilling til forsyningspligt eller er leverandører af tilbagefaldsproduktet, vil således kunne anmelde og varsle en prisændring i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 67, 96 og 97 og bemærkningerne hertil.

3.5. Ordensmæssige ændringer

3.5.1. Lov om naturgasforsynings anvendelsesområde

3.5.1.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at loven i udgangspunktet finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG). Det følger endvidere af stk. 1, 2. pkt., at loven desuden også finder anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at loven også finder anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

Det følger imidlertid af den gældende bestemmelse i § 21, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren, efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg,

fastsætter regler for adgang til opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg, herunder faciliteter, som yder tekniske tjenester i forbindelse med sådan adgang, bortset fra de dele af sådanne net og faciliteter, der benyttes til lokale produktionsaktiviteter ved et felt, hvor gassen produceres. På dette isolerede område finder lov om naturgasforsyning dermed også anvendelse på noget mere end, hvad der fremgår af bestemmelserne for lovens anvendelsesområde.

Det følger imidlertid endvidere af den gældende bestemmelse i § 35 g, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan yde et pristillæg på 82,2 kr. pr. leveret GJ rensset biogas, der leveres til et bygasnet. På dette isolerede område finder lov om naturgasforsyning dermed også anvendelse på noget mere end, hvad der fremgår af bestemmelserne for lovens anvendelsesområde.

Det følger imidlertid endelig af den gældende bestemmelse i § 26, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab har i bevillingsområdet forsyningspligt over for forbrugere i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og over for andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, jf. § 7. På dette område finder lov om naturgasforsyning dermed også anvendelse på noget mere end, hvad der fremgår af bestemmelserne for lovens anvendelsesområde.

3.5.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning

Som det fremgår af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, er lovens udgangspunkt regulering af monopolaktiviteterne transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas.

Disse monopolaktiviteter relaterer sig til regulering af monopolinfrastrukturen som omfattet af begrebet systemet, jf. lovens § 6, nr. 22.

Som det fremgår af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 2. pkt., reguleres en række forhold dog også vedrørende såkaldte tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Herudover fremgår det af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, loven også finder anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

Om begrebet tilstødende naturgasforsyningssystemer, fremgår det ifølge bemærkningerne til lov nr. 520 af 7. juni 2006 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 4819, er formålet med § 2, stk. 1, 2. pkt., at give mulighed for, at tilstødende naturgasforsyningssystemer kan omfattes af beredskabsarbejdet efter § 15 a.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne til lov nr. 520 af 7. juni 2006 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om, at baggrunden for § 2, stk. 1, 2. pkt. er, at beredskabsarbejdet for naturgassektoren sigter på at betragte sektoren som en helhed, det vil sige fra naturgassens ilandføring frem til slutbrugeren. Enkelte tilstødende naturgasforsyningssystemer er imidlertid ikke omfattet af naturgasforsyningslovens bevillingssystem. Det gælder dels DONG's naturgasbehandlingsanlæg ved Nybro, dels de naturgas-luft-forsyningssystemer, som afløser tidligere bygasforsyningssystemer. Af hensyn til det samlede beredskab for naturgassektoren er det hensigtsmæssigt, at sådanne tilstødende naturgasforsyningssystemer kan indgå i beredskabsarbejdet efter § 15 a.

Det bemærkes hertil, dels at lovens bevillingssystem ikke er normerende for lovens anvendelsesområde, og at begrebet tilstødende naturgasforsyningssystem ikke harmonerer konsistent med systembegrebet, jf. § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning. Begrebet foreslås derfor generelt ændret, jf. afsnit 3.5.2.

Om biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet er sådanne gasser også omfattet af loven, jf. § 2, stk. 2. Det bemærkes hertil, at lovens historiske afsæt i fossil naturgas ikke er retvisende for den konkrete gassammensætning i dag, der netop også indeholder gasser fra vedvarende energikilder, som omfattet af den gældende § 2, stk. 2. Se bemærkninger afsnit 3.1.1.

Med den nuværende gældende opbygning og systematik af § 2, stk. 1 og 2, fremgår det dermed ikke entydigt, hvad lovens udgangspunkt er, fordi det ikke alene er regulering af naturgas.

Herudover bemærkes, at bestemmelserne i § 21, § 35 g og eksempelvis § 26, i lov om naturgasforsyning endvidere regulerer en række forhold, som ikke fremgår tydeligt af den nuværende § 2, stk. 1 og 2. Disse forhold relaterer sig ikke entydigt til monopolinfrastrukturen, som omfattet af begrebet system, jf. § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning.

Det bemærkes, at regulering af en række af disse forhold udspringer af den bagvedliggende EU-regulering, der netop også på en række områder er gået videre end udgangspunktet om regulering af monopolinfrastrukturen som omfattet af betegnelsen system, jf. lovens § 6, nr. 22.

Der hvor det med andre ord er fundet hensigtsmæssigt og nødvendigt, er der i gasdirektivet også medtaget bestemmelser om enkelte forhold vedrørende kundeforhold, enkelte forhold vedrørende markedsaktører og enkelte bestemmelser om opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg som anden gasinfrastruktur.

Herudover er der også i lov om naturgasforsyning medtaget enkelte bestemmelser om forhold vedrørende bygasnettet.

Med den gældende opbygning og systematik af § 2, stk. 1 og 2, sammenholdt med flere af lovens materielle bestemmelser, gengiver lovens bestemmelse om anvendelsesområdet dermed ikke med det reelle anvendelsesområde, hvorover loven allerede i dag finder anvendelse.

Det vurderes derfor, at en anden systematik i forhold til lovens anvendelsesområde vil være hensigtsmæssig.

Det foreslås, at § 2, *stk. 1*, i loven affattes således, at loven finder anvendelse på transmission, distribution, oplagring og håndtering af flydende gas (LNG) i systemet, og på gasser fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i systemet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at lovens udgangspunkt entydigt vil være regulering af monopolaktiviteterne som omfattet af betegnelsen system, jf. lovens § 6, nr. 22. Samtidig iagttages den foreslåede ændring af terminologien omkring fossil naturgas contra den blandede gassammensætning bestående af også gasser fra vedvarende energikilder, jf. bemærkningerne til afsnit 3.1.1.

Det foreslås, at § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, i loven affattes således, at loven og finder anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og kundeforhold. Det foreslås, at § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, affattes således, at visse bestemmelser finder endvidere også anvendelse for opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at loven, som i dag, netop på en række konkrete områder indeholder bestemmelser, som regulerer andet og mere end monopolinfrastrukturen som omfattet af betegnelsen systemet, jf. lovens § 6, nr. 22.

Med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelserne om anvendelsesområdet for lov om naturgasforsyning i § 2, stk. 1, vil det fremgå mere entydigt, at loven i udgangspunktet regulerer gassystemet og den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres uden skelen til gassens ophav som fossil energikilde eller vedvarende energikilde.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 2, stk. 2, vil det medføre, at det fremgår tydeligt om loven, at den også for visse enkeltbestemmelser omfatter forhold uden for udgangspunktet (gassystemets monopolinfrastruktur).

De foreslåede ændringer vil ligge i tråd med lovens nuværende systematik, hvor enkelte bestemmelser regulerer andet og mere end udgangspunktet (monopolinfrastrukturen som omfattet af begrebet system, jf. lovens § 6, nr. 22). Det vil således fortsat fremgå konkret i de enkelte materielle bestemmelser, om der er tale om regulering, der går videre end udgangspunktet (monopolinfrastrukturen som omfattet af begrebet system, jf. lovens § 6, nr. 22).

3.5.2. Begrebsforenkling og systematisering

3.5.2.1. Gældende ret

Lov om naturgasforsyning indeholder på nogle områder uklare og ikke-retvisende begreber, der relaterer sig til inkonsekvent sondring mellem net og system.

I forhold til brugen af begreberne net over for system, fremgår følgende.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 3, at distributionsnet betegnes som transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder. Her anvendes net-begrebet, selvom distributionssystemer er en del af systemet modsat anden gasinfrastruktur.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 15, at et naturgasforsyningsnet er en fælles betegnelse for transmissions- og distributionsnet. Her anvendes net-begrebet, selvom såvel distributionssystemer og transmissionssystemet er en del af gassystemet modsat anden gasinfrastruktur.

Det fremgår af lovens § 2, stk. 4, at loven ikke finder anvendelse på transmissionsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet. Her anvendes naturgasforsyningsnet konkret som betegnelse for det danske gassystem.

Det fremgår af lovens § 10 a, at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter i forsyningsområdet i fornødent omfang. Her anvendes naturgasforsyningsnet som betegnelse for både transmissions- og distributionsnet.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 19, at opstrømsanlæg er betegnelsen for opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet. Her er netop tale om anden gasinfrastruktur.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 20, at opstrømsrørledningsnet betegnes som enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives eller er anlagt som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede naturgas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal. Bestemmelsen gennemfører art. 2, nr. 2, i gasdirektivet. Her er netop tale om anden gasinfrastruktur.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 22, at system betegnes som alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. Bestemmelsen gennemfører art. 2, nr. 13 i gasdirektivet. Systembegrebet dækker indholdsmæssigt over hvad der betegnes som gassystemet.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 24, at et tilstødende naturgasforsyningssystem betegnes som et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningssystem, eller et større gasforsyningssystem, som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningssystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet. Her anvendes tilstødende naturgasforsyningssystem som betegnelse for anden gasinfrastruktur som opstrømsrørledningsnet, og opstrømsanlæg. Endda dækker anvendelsen også over bygasnet, som har en anden gassammensætning og gaskvalitet end dét, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 26, at et transmissionsnet betegnes som andre former for højtrykrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet. Her anvendes net-begrebet, selvom transmissionsnettet er en del af gassystemet modsat anden gasinfrastruktur.

Loven indeholder herudover også i relation til system-begrebet en mindre lovteknisk uhensigtsmæssighed for så vidt angår ret til adgang til systemet (transmission, distribution, lager og LNG).

Det fremgår af lovens § 18, stk. 1, at enhver har ret mod betaling at benytte transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner (systemet), jf. dog stk. 3.

Det fremgår af lovens § 18, stk. 2, at anmodning om benyttelse af systemet rettes til det transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Det fremgår om måden adgangen gives på, adgangsregimet, at der er forskel på adgangsregimet til forskellige dele af systemet.

Det fremgår af lovens § 20, stk. 1, at priser og betingelser for benyttelse af transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter efter § 18, der udbydes af transmissions-, distributions-, og LNG-selskabet, fastsættes af transmissions-, distributions-, eller LNG-selskabet, jf. kapitel 7. Transmissions-, distributions-, og LNG-selskaber skal offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter efter § 18.

Det fremgår af lovens § 20 a, stk. 1, at adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionsnettet.

Det fremgår af § 20 a, stk. 2, at lager- og transmissionsselskaber offentliggør en gang om året deres kommercielle hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner. Inden fastsættelse af vilkårene høres lager- og transmissionsselskabernes brugere herom.

3.5.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning

Som det fremgår ovenfor anvendes net-terminologien på den ene side konsekvent og hensigtsmæssigt om anden gasinfrastruktur, der ikke er en del af gassystemet som opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet, jf. begrebet system i lovens § 6, nr. 22.

På den anden side anvendes system-terminologien inkonsekvent om gasinfrastruktur, som ellers netop er en del af gassystemet ved transmissionsnet, distributionsnet samt deres fællesbetegnelse naturgasforsyningsnet.

Begrebet »net« anvendes generelt som synonym for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Dog uden nogen nærmere konsekvent systematik i forhold til, hvornår der er tale om gasinfrastruktur inden for gassystemet over for anden gasinfrastruktur. Sådan forholder det sig i lov om naturgasforsyning, og sådan forholder det sig i den bagvedliggende EU-regulering, gasdirektivet.

Begrebet »system« anvendes generelt på samme måde som net som synonym for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Begrebet har dog en nær sammenhæng med de priser og betingelser, der fastsættes for brug af gassystemet efter de gældende bestemmelser i §§ 20, stk. 1, og 36 a, stk. 1, jf. § 18, i lov om naturgasforsyning, og skal ikke forveksles med betingelser for adgang til opstrømsrørledningsnet, inklusive adgang til tilhørende behandlingsanlæg med videre (opstrømsanlæg).

Lov om naturgasforsyning og det bagvedliggende gasdirektiv retter sig netop i udgangspunktet mod regulering af den del af infrastrukturen, der falder ind under systembegrebet - et systembegreb der er en fast særegen størrelse for gas. Det betyder, at når der af loven såvel som af gasdirektivet fremgår regler for rettigheder og pligter for brugerne af systemet – det vil sige systembrugerne i henhold til lovens § 6, nr. 23 – finder sådanne regler ikke selvstændigt anvendelse for hverken opstrøm eller bygas, som netop falder uden for definitionen af systemet, og dermed uden for lovens udgangspunkt. Se i øvrigt bemærkningerne til afsnit 3.5.1. om lovens anvendelsesområde og systematisering heraf.

Det foreslås generelt at gennemføre en mere konsekvent begrebsanvendelse mellem (gas)systemet på den ene side og anden gasinfrastruktur på den anden side. Dette af hensyn til at tydeliggøre rettigheder og forpligtelser for brugere af systemet – systembrugere jf. lovens § 6, nr. 23 – men også af hensyn til at opnå en systematiseret og gennemsigtig regulering. Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L17 om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet som fremsat, side 13-14.

Det foreslås derfor overalt i lov om naturgasforsyning at ændre en række andre begreber, der indeholder net-betegnelsen, men som med fordel bør anvende system-betegnelsen. Det drejer sig dels om at ændre *transmissionsnet* og *transmissionsnettet* til transmissionssystem og transmissionssystemet, og dels om overalt at ændre *distributionsnet* og *distributionsnettet* til distributionssystem og distributionssystemet.

Det følger af det foreslåede, at distributionsnet og transmissionsnet foreslås systematiseret ved terminologisk at sondre mellem systemet på den ene side og anden gasinfrastruktur på den anden side. Sondringen vil fremgå ved sondring mellem (gas)systemet på den ene side og generiske andre (gas)net på den anden side.

Som følge af den foreslåede systematisering af brugen af net og system, foreslås det herudover, at *naturgasforsyningsnet* overalt ændres til distributionssystemer eller transmissionssystemet, bortset fra i lov om naturgasforsynings § 2, stk. 4 og § 10 a.

Det bemærkes om brugen af begrebet naturgasforsyningsnet generelt i lov om naturgasforsyning, bortset fra i lovens § 2, stk. 4 og § 10 a, dækker indholdsmæssigt over enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet. Begrebet anvendes typisk i forbindelse med spørgsmål om tilslutning af opgraderingsanlæg efter reglerne i kapitel 6 a, hvor opgraderingsanlægget enten skal tilsluttes til distributionssystemerne *eller* transmissionssystemet – ikke begge dele.

Det følger af det foreslåede, at fællesbetegnelsen naturgasforsyningsnet foreslås ændret til eksplicit at benævne den relevante gasinfrastrukturtype, der er tale om – distributionssystemerne eller transmissionssystemet.

Det vurderes at begrebet ikke tjener noget selvstændigt formål som begreb for en delmængde af systemet (transmission og distribution), der netop ellers omfatter transmission, distribution, lager og LNG, jf. lovens § 6, nr. 22.

Endvidere lægges vægt på, at fællesbetegnelsen naturgasforsyningsnet i dag anvendes inkonsekvent i lov om naturgasforsyning. Inkonsekvensen følger af, at der indholdsmæssigt nogle steder er tale om distributionssystemerne *og* transmissionssystemet, andre steder distributionssystemerne *eller* transmissionssystemet og endelig andre steder at dække over et helt tredje begreb (gassystemet).

Det bemærkes konkret om lov om brugen af begrebet naturgasforsyningsnet i § 2, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at naturgasforsyningsnet her indholdsmæssigt dækker over (gas)systemet.

Det bemærkes konkret om brugen af begrebet naturgasforsyningsnet i § 10 a, i lov om naturgasforsyning, at begrebet her dækker indholdsmæssigt over både transmissionssystemet *og* distributionssystemerne.

Det bemærkes endelig om systematiseringen af net-begrebet til system-begrebet, at enkelte steder i lov om naturgasforsyning indgår net-begrebet i ordlydssammenhænge, der ikke lader sig lovteknisk ændre med de foreslåede overalt-ændringer i lovforslaget. For sådanne tilfælde fremgår ændringerne enkeltvis, men det bemærkes at ændringerne relaterer sig til systematiseringen som beskrevet ovenfor.

Systematiseringen medfører endvidere også behov for ændring af det hidtidige begreb *tilstødende naturgasforsyningssystem*.

Begrebet tilstødende naturgasforsyningssystemer er ifølge bemærkningerne til lov nr. 520 af 7. juni 2006 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 4819, indsat med det formål om at give mulighed for, at tilstødende naturgasforsyningssystemer kan omfattes af beredskabsarbejdet efter § 15 a.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne til lov nr. 520 af 7. juni 2006 om begrebet tilstødende naturgasforsyningssystemer, at baggrunden er, at beredskabsarbejdet for naturgassektoren sigter på at betragte sektoren som en helhed, det vil sige fra naturgassens ilandføring frem til slutbrugeren. Enkelte tilstødende naturgasforsyningssystemer er imidlertid ikke omfattet af naturgasforsyningslovens bevillingssystem. Det gælder dels DONG's naturgasbehandlingsanlæg ved Nybro, dels de naturgas-luft-forsyningssystemer, som afløser tidligere bygasforsyningssystemer. Af hensyn til det samlede beredskab for naturgassektoren er det hensigtsmæssigt, at sådanne tilstødende naturgasforsyningssystemer kan indgå i beredskabsarbejdet efter § 15 a.

Det bemærkes, at lovens bevillingssystem er ikke definerende for lovens anvendelsesområde, også selvom bevillingssystemet netop regulerer kerneaktiviteterne inden for gassystemet – transmission, distribution, lager og LNG.

Tilstødende naturgasforsyningssystemer som omfattet af begrebet i § 15 a, omfatter indholdsmæssigt opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet, som er anden gasinfrastruktur i forhold til gassystemet, jf. fremstillingen ovenfor.

Det foreslås derfor, at begrebet *tilstødende naturgasforsyningssystemer* dels ophæves i § 6, nr. 24 i lov om naturgasforsyning, og dels ordlydsmæssigt ændres til opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet i lov om naturgasforsynings § 15 a, stk. 1.

I forhold til, at loven indeholder også i relation til system-begrebet en mindre lovteknisk u hensigtsmæssighed for så vidt angår ret til adgang til systemet (transmission, distribution, lager og LNG), vurderes der også behov for ændringer.

Det bemærkes at § 18, stk. 1, i lov om naturgasforsyning ikke omtaler benyttelse af lager – det vil sige retten for systembrugerne til adgang til lageret.

Ifølge bemærkningerne til udformningen af § 18, stk. 1, svarer bestemmelsen med en række mindre tilpasninger til bestemmelsen i den (da)gældende lov om naturgasforsyning § 18. § 18, stk. 1, er indsat i sin nuværende form ved gennemførelse af 2. liberaliseringspakke på gasområdet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF). Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at ændringen har primært til formål at gennemføre gasdirektivets artikel 18 (nuværende artikel 32) om tredjepartsadgang og artikel 19 (nuværende artikel 33) om adgang til oplagring, som er ændret lidt i forhold til bestemmelserne om adgang til systemet i gasdirektivet fra 1998, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, s. 8268-8269

Det følger af den gældende bestemmelse i artikel 33 i gasdirektivet, at adgang til oplagring enten kan tilrettelægges ud fra princippet om forhandlet adgang eller reguleret adgang. I Danmark er valgt forhandlet adgang, jf. artikel 33, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 20 a i lov om naturgasforsyning.

Gennemførelsen af enten forhandlet eller reguleret adgang for så vidt angår oplagring indbefatter dog netop fortsat, at der uanset adgangsregimet, er adgang til infrastrukturen på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. gasdirektivets artikel 32, stk. 1, jf. artikel 33, stk. 1.

Adgangsbetingelserne eller adgangsregimerne fremgår dermed af andre materielle bestemmelser i lov om naturgasforsyning end § 18.

Om adgangsregimet til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner fremgår det af § 20 a, og udbydes af det relevante selskab ved forhandlet adgang.

Om adgangsregimet til systemet, bortset fra oplagring (lager og linepack og andre hjælpefunktioner), fremgår det af § 20, at det udbydes af det relevante selskab, efter reglerne i lovens kapitel 7, der indbefatter reguleret adgang.

Det bemærkes derfor, at selvom der er forskel i adgangsregimerne mellem på den ene side transmission, distribution og LNG (reguleret adgang) og på den anden side lager, linepack og hjælpefunktioner (forhandlet adgang), omhandler § 18 netop ikke adgangsregimet, men alene retten for systembrugerne til principielt at få adgang (tredjepartsadgang). Det vurderes derfor, at der er tale om en lovteknisk fejl ved at undlade omtale af lager, da § 18, stk. 1 netop omhandler retten for systembrugerne til grundlæggende ret til tredjepartsadgang.

Det foreslås derfor i forhold til § 18, stk. 1, dels at forenkle bestemmelsen ved at anvende systembegrebet, som allerede er defineret i loven, jf. § 6, nr. 22. Samtidig vil brug af systembegrebet medføre, at lager vil være omtalt i § 18, stk. 1, da tredjepartsadgang efterfølgende

vil gælde for systembrugere til transmissionssystemer, distributionssystemer, lagersystemer og LNG-systemer (systemet).

Der ændres ikke ved adgangsregimerne i den forbindelse, da priser og betingelser for adgangen til de relevante typer infrastruktur fortsat behandles efter andre materielle regler såsom for lager § 20 a.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

Både lovforslagets del om udbud af pristillæg for biogas og gas fra vedvarende energikilder og udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) forventes at understøtte verdensmål 7 om bæredygtig energi. I forhold til verdensmål 7 vurderes der at være positive konsekvenser specifikt i forhold til delmål 7.2, hvorefter andelen af vedvarende energi i det globale energimix skal øges væsentligt inden 2030.

Power-to-X kræver store mængder vedvarende energi, som anvendes til at producere grøn brint og andre bæredygtige brændstoffer og produkter. Udbuddet vurderes derfor at støtte anvendelse af el fra vedvarende energikilder samt muligvis yderligere udbygning med vedvarende energi. Hvis og når Power-to-X produkter erstatter fossile alternativer, fremmes desuden den grønne omstilling af de sektorer, som er svære at elektrificere direkte, bl.a. tung landtransport, skibs- og luftfart samt nogle dele af den tunge industri.

Biogas er vedvarende energi, der erstatter fossil naturgas. Biogas fremstilles ved at »afgasse«, dvs. udrådne, biomasse, f.eks. organisk affald, under iltfrie forhold. Husdyrgødning, spildevand og vådt organisk affald fra industri og husholdninger kan bruges i produktionen, der samtidig fungerer som affaldsbehandling. Når husdyrgødning bruges til biogas, reduceres udledningen af drivhusgasser fra husdyrholdet. Biogassen opgraderes og injiceres i gassystemet og erstatter fossil naturgas med biogas. Derudover kan biogassen lagres og vil dermed få en central rolle med at afbalancere energisystemet. På sigt vil Danmarks forbrug af naturgas blive erstattet af biogas og vurderes til at have en væsentlig positiv effekt på FN's verdensmål 7 om bæredygtig energi.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for Forsyningstilsynet og Energistyrelsen.

Dels medfører lovforslagets del om ny økonomisk regulering og dels justering af reglerne for detailmarkedet for gas, et behov for en mindre tilførsel af ressourcer til Forsyningstilsynet, idet lovforslaget medfører nye opgaver for Forsyningstilsynet. De nye opgaver vedrører Forsyningstilsynets bidrag til at udvikle, implementere og administrere en justeret økonomiske regulering af gasdistribution. Forsyningstilsynet skal fastsætte regler for indtægtsrammer herunder regler for opgørelsen af omkostningsramme, forretningsramme, og en model til fastsættelse af effektiviseringskrav. Forsyningstilsynet har allerede fået tilført 1,3 årsværk fra 2020 faldende til 1 i 2022 og 0 i 2023. Udover ekstra årsværk er der også behov for driftsmidler til konsulentbistand i

forbindelse med udvikling af elementer i den nye justerede regulering af gasdistribution. Disse udgifter vurderes at udgøre omtrent 0,2 mio. kr. i 2020.

Lovforslagets del om ændringer i reguleringen af det danske detailmarked for gas vil indebære, at Forsyningstilsynet får ansvaret for at drive prisportalen for gasmarkedet. I dag er det Energinet Gas TSO, som driver prisportalen (Gasprisguiden).

Såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at der er behov for at udvikleportalen, vil de økonomiske konsekvenser afhænge af den nærmere udformning og udvikling af gasprisportalen. Forsyningstilsynets omkostninger til at drive prisportalen vil være gebyrfinansieret – og således ikke belaste de offentlige finanser – og det samme vil gælde for evt. øgede omkostninger i forbindelse med en evt. videreudvikling af prisportalen.

Til administration af udbud af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder indebærer lovforslaget, at Energistyrelsen tilføres 1 årsværk i 2020, 4 årsværk i 2021 og 2022 samt 3 årsværk i 2023 og frem. Til teknisk rådgivning i forbindelse med afholdelse af udbuddet er der afsat 1 mio. kr. i 2021 og 2022. Samlet set forventer Energistyrelsen at anvende 0,9 mio.kr. i 2020, 4,4 mio. kr. i 2021 og 2022 samt 2,6 mio.kr. i 2023 og frem. Dette afholder Energistyrelsen inden for rammen af Klimaaftale for energi og industri fra juni 2020.

Lovforslagets del om ændring af lov om fremme af vedvarende energi med henblik på udbud af pristillæg for produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) vurderes at medføre administrative omkostninger. Som følge heraf tilføres Energistyrelsen 1 årsværk i 2020, 2 årsværk i 2021 og 2022 samt 1 årsværk i 2023 samt 0,3 årsværk i 2024 og frem. Dette afholder Energistyrelsen inden for rammen af Klimaaftale for energi og industri fra juni 2020.

Dels medfører lovforslagets del om justering af den økonomiske regulering og indpasning af gasser fra vedvarende energikilder behov nye opgaver Energistyrelsen, idet lovforslaget medfører nye opgaver for Energistyrelsen. De nye opgaver indbefatter navnlig tilladelser til etablering af gasdistributionsinfrastruktur, når sådanne nye infrastrukturprojekter falder uden for lov om varmforsyning. Se afsnit 3.1.2. De nye opgaver forventes som udgangspunkt afholdt inden for Energistyrelsens eksisterende bevilling.

Samlet set vil de negative konsekvenser/merudgifter være 3,2 mio. kr. i 2020, 7,5 mio. kr. i 2021, 7,0 mio. kr. i 2022, 4,3 mio. kr. i 2023 og 2,9 mio. kr. i 2024 og frem.

Lovforslaget medfører begrænsede administrative lettelser for landets kommuner. Lovforslaget medfører nye opgaver for Energistyrelsen for så vidt angår tilladelse til gasdistributionsinfrastruktur, som falder uden for lov om varmforsyning. Tilladelse til gasdistributionsinfrastruktur håndteres sædvanligvis af landets kommuner som varmeplanlægningsmyndighed. For tilfælde der falder uden for lov om varmforsyning, vil Energistyrelsen kunne varetage myndighedsarbejdet inden for lov om [natur]gasforsynings rammer.

Det vurderes, at lovforslagets del om udbud af biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder kan have konsekvenser for landdistrikterne via potentiale for at understøtte den grønne omstilling. En hjemmel til at afholde udbud af biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder forventes at resultere i øgede anlægsaktiviteter i landdistrikterne, da biogasanlæggene vil blive placeret tæt på husdyrproduktionen, der hovedsagelig finder sted i det vestlige Danmark.

De øvrige dele af lovforslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser.

For så vidt angår principperne for digitaliseringsklar lovgivning, er princip et, to og fire fundet begrænset relevante.

Lovforslagets del om indpasning af gas fra vedvarende energikilder præciserer roller og ansvaret for tilbageførelsesanlæg mellem transmissionsselskab og distributionsselskab, hvilket er princip et om enkle og klare regler. Forenklingen og præciseringen forventes således at have en afsmittende effekt på myndighedernes og selskabernes behandling og arbejde med tilbageførelsesanlæg, hvilket alt andet lige forventes at blive enklere med klare og gennemsigtige regler.

Endvidere i lovforslagets del om indpasning af gas fra vedvarende energikilder, foreslås navnet på lov om naturgasforsyning ændret til lov om gasforsyning, hvilket er princip fire om sammenhæng på tværs. Med titelændringen vil der mellem forsyningslovene blive tale om en mere ensrettet terminologi.

Lovforslagets del om justeret økonomisk regulering vil bidrage til at opfylde princip et om enkle og klare regler og princip to om digital kommunikation. Dette sker ved, at lov om naturgasforsyning gøres mere enkel ved brug af principperne om rammelovgivning, hvorved loven netop igen gøres mere ensartet og tilsvarende med de øvrige forsyningslove.

Lovforslagets del om detailmarkedet, herunder at overføre ansvaret for prisportalen for gasmarkedet fra Energinet til Forsyningstilsynet, vurderes at ville bidrage til at opfylde princippet et om klare og enkle regler, princip to om digital kommunikation og princip fire om sammenhæng på tværs. Det sker ved at gøre det mere klart og tydeligt, at prisportalen fremover placeres hos Forsyningstilsynet. Heri ligger, at der skal indberettes og kommunikeres digitalt med gaskunderne. Generelt vurderes det, at der vil være synergieffekter og kan give mulighed for at højne brugervenligheden ved at placere prisportalen hos Forsyningstilsynet, samtidig med at prisportalen også forventes at blive udviklet mere end hidtil, når Forsyningstilsynet får ansvaret for at drive både prisportalen for elmarkedet og for gasmarkedet og kan koordinere udviklingen.

De resterende principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Henset til afsnit 5, medfører lovforslaget nye arbejdsopgaver for Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynet er gebyrfinansieret af de virksomheder, der føres tilsyn med. Omkostningerne forventes overvæltet på gasforbrugerne efter samme principper som hidtil. Modsat vil ophævelsen af § 44, stk. 2 medføre en lettelse af økonomien for distributionselskaber og gasleverandører med 0,2 mio. kr. årligt før regulering pga. færre omkostninger til Forsyningstilsynets opgavevaretagelse. Derfor medfører lovforslaget begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Den justerede økonomiske regulering kan give anledning til ændrede oplysninger i forbindelse med indberetninger til Forsyningstilsynet, og dermed mindre administrative byrder for distributionselskaber ved overgangen hertil. De konkrete konsekvenser vurderes ved fastsættelsen af de nærmere regler i bekendtgørelse. Der vil med den foreslåede nye økonomiske regulering af gasdistributionselskaber blive indført effektiviseringskrav, der på sigt forventes at opveje det begrænsede merforbrug til at implementere og administrere reguleringen.

Lovforslagets del om ophævelse af forsyningspligten og indførelse af leveringspligt samt overdragelse af ansvaret for prisportalen for gasmarkedet til Forsyningstilsynet forventes at medføre omstillingsomkostninger og administrative konsekvenser i mindre omfang for de ca. 10-15 virksomheder, der leverer gas til forbrugere. Der vil være omkostninger forbundet med justeringer af IT-setup og forretningsprocesser samt evt. ændring af produktudbud. På sigt forventes Forsyningstilsynets drift af en (ny) prisportal ikke at føre til en større byrde end den nuværende prisportal, som ligger hos transmissionsselskabet, Energinet Gas TSO, da virksomhedernes betaling for Forsyningstilsynets opgaver alene omformes fra at være en tarifbetaling til Energinet til at være en gebyrbetaling til Forsyningstilsynet.

Lovforslagets del om at gasleverandører med bevilling til forsyningspligt og leverandører af det efterfølgende gasprodukt, skal kunne medregne omkostninger til betaling for myndighedsbehandling af produkterne i prisen for disse produkter, vurderes kun at have få og uvæsentlige økonomiske konsekvenser.

Det vurderes dermed samlet set, at lovforslaget alene vil medføre omstillingsmæssige og løbende administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt, og der vil derfor ikke ske en yderligere kvalificering af de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som kan indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser ved lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vil blive vurderet i forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelserne.

For så vidt angår principperne for agil erhvervsrettet lovgivning, vurderes lovforslaget i begrænset omfang at berøre principperne. Principperne handler om at muliggøre anvendelsen af nye forretningsmodeller, mere enkel og formålsbestemt, teknologineutral, helhedstænkende og sikker, brugervenlig digitaliseret regulering.

I lovforslagets del om justeret økonomisk regulering foreslås brug af rammeregulering. Den nærmere regeludstedelse vil blive forestået af Forsyningstilsynet med fokus på formål. I de nærmere regler får Forsyningstilsynet mulighed for at fastsætte regler om indsendelsen af reguleringsregnskaber skal ske digitalt for at understøtte digital kommunikation. Forslaget til økonomisk regulering er ensrettet med den øvrige forsyningsregulering, og understøtter således princippet om helhedstænkende regulering og kan være med til at understøtte multiforsyning. Herudover sikres også, at der ved øget brug af bekendtgørelser, forholdsvist hurtigt kan ske tilpasninger af de gældende regler, hvormed reguleringen gøres mere agil samlet set.

Lovforslagets del om udbud af pristillæg for opgraderet biogas og gasser fra vedvarende energikilder samt udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) forventes at give mulighed for fremme af nye teknologier og forretningsmodeller

Lovforslagets del om indpasning af gas fra vedvarende energikilder understøtter princippet om teknologineutralitet og helhedstænkning. Lovens nuværende afsæt om, at gassystemet distribuerer fossil naturgas, ændres, således at loven i højere grad afspejler, at loven allerede i dag regulerer en stigende procentdel gasser fra vedvarende energikilder i gassystemet. Dvs. der kommer fokus på alle former for gas, der teknisk sikkert kan injiceres i systemet og dermed ikke alene naturgas i sin fossile forstand. Samtidig opnås en ensretning og helhedstænkning med andre forsyningslove som lov om elforsyning og lov om varmforsyning.

Lovforslagets del om at indføre en leveringspligt vurderes at kunne understøtte helhedstænkning og mulige nye forretningsmodeller. De foreslåede regler om leveringspligt, som afløsning for de hidtil gældende regler om forsyningspligt, indebærer en ændret opgavefordeling for gasleverandørerne på detailmarkedet for gas og mulighed for nye forretningsmodeller. Dette fordi forsyningspligten, der i dag varetages af et selskab efter udbud, erstattes af forpligtelser, der skal gælde for samtlige gasleverandører. Tilsvarende kan reglerne om leveringspligt have betydning for gasleverandørernes kommercielle strategier, da de vil indebære, at enhver gasleverandør skal tilbyde samtlige markedsførte gasprodukter fra leverandøren til enhver husholdningsforbruger.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil tilvejebringe hjemmel til dels at klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende infrastrukturprojekter (distribution), der falder uden for lov om varmforsyning, og til dels at klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade igangsættelsen af ekspropriation for så vidt angår disse godkendte infrastrukturprojekter.

Principielt indeholder lovforslaget dermed en ny retstilstand for borgere, der vil kunne blive berørt af nye ekspropriationsforhold.

Det bemærkes dog, at sådanne projekter ville have været omfattet af lov om varmforsyning, hvis der ville være indeholdt opvarmningsformål i projektet. Henset blandt andet til regeringens klimaaftale om energi og industri bør gas ikke anvendes til opvarmning, hvilket derfor

nødvendiggør forslaget nye bestemmelser om infrastrukturprojekter til industri, for så vidt projektet vil falde uden for de eksisterende bestemmelser i lov om varmforsyning.

Ophævelsen af forsyningspligten vil betyde, at forbrugerne selv skal indgå en aftale om levering af gas for at få leveret gas. Dette gælder dog først fremadrettet i forbindelse med flytning eller leverandørskifte, idet forbrugerne beholder deres nuværende gasleverandør ved ophævelse af forsyningspligten.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes at medvirke til opfyldelse af Danmarks mål om 70 procent reduktion af drivhusgasser i 2030 sammenlignet med 1990 og klimaneutralitet senest i 2050, og samtidigt bidrager lovforslaget med andre positive miljømæssige effekter eksempelvis sparede metanudledninger og reduceret kvælstofudvaskning til vandmiljøet. Tiltaget forventes samlet at skabe cirka 10 PJ gas baseret på vedvarende energikilder og reducere drivhusudledningerne med 0,7 mio. tons kuldioxidækvivalent årligt i 2030.

Det bemærkes, at for så vidt angår lovforslagets del om indpasning af gasser fra vedvarende energikilder, vil der kunne blive anlagt gasinfrastruktur til industri som i dag ikke har forbindelse til gassystemet - hvis projektet falder uden for lov om varmforsynings område. Afhængigt af de konkrete projekter, kan sådanne opkoblinger medføre væsentlige miljømæssige fordele allerede ved skifte fra eksempelvis kul og olie til naturgas. Sammenholdt med, at der i 2019 var tale om ca. 18 pct. vedvarende energi i det danske gasmix – den såkaldte naturgas i henhold til diskursen i lov om naturgasforsyning – vil de miljømæssige fordele ved enkeltprojekter kunne være endnu højere. For så vidt angår lovforslagets del om præcisering af ansvar for tilbageføring af opgraderet biogas fra distributionsområderne til transmissionssystemet sikres herved, at blandt andet hele landet vil kunne få glæde af VE-gasser i form af biogas.

En effektiv økonomisk regulering af den danske gasdistribution kan understøtte den grønne omstilling af gassystemet og sikre lavest mulige omkostninger for borgere og virksomheder ved indfasning af ny decentral produktion af gas fra vedvarende energikilder samt udfasning af naturgas til opvarmning i husholdninger. Ved at gøre reglerne mere enkle og gennemskelige, skabes de regulatoriske rammer for, at andre gasser fravedvarende energikilder, der produceres lokalt på distributionsniveau, får lettere og enklere adgang til fordeling via det overordnede transmissionssystem.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget etablerer hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030 samt udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) i perioden 2022-2030. Udbud af pristillæg til opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder samt udbud af støtte til produktion af Power-to-X udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbud om pristillæg til opgraderet biogas og andre gasser fra

vedvarende energikilder forventes at blive tilrettelagt i overensstemmelse med Europa-Kommissionens meddelelse om Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, EU-Tidende 2014, nr. C 200, side 1, og skal anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen, før at ministeren kan afholde udbud.. Udbud om støtte til produktion af Power-to-X forventes også at blive tilrettelagt i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal overholde de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse. Bemyndigelserne til klima-, energi- og forsyningsministeren vil først kunne træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender afholdelse af og udbudsbetingelserne af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030 samt udbud af støtte til produktion af Power-to-X i perioden 2022-2030. Desuden tages der blandet andet forbehold for, at Europa-Kommissionen kan stille vilkår i forhold til indretning af udbuddene. Det foreslås derfor, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for bemyndigelsernes ikrafttræden.

Desuden indeholder lovforslaget bestemmelser, der på ny vil gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas. Selvom bestemmelserne allerede er gennemført, bevirker det løbende nationale arbejde med at sikre klare og enkle regler, at der for en række bestemmelser i lovforslaget vil være tale om gennemførelse på ny. Gennemførelsen vedrører eksempelvis en række definitioner i gasdirektivet om transmissionssystemoperatører, distributionssystemoperatører, system med videre. Gennemførelsen vil skabe bedre overensstemmelse mellem EU-reglerne og den nationale gennemførelse.

Som eksempel på bedre overensstemmelse mellem EU-reglernes grænseoverskridende principper og de mere nationalt orienterede forhold vedrørende lokal distribution, kan indarbejdningen af begrebet »sammenkoblingspunkt« og »balancezone« fremhæves, som noget der allerede i dag anvendes mellem transmissions- og distributionsniveau selvom begrebet i EU-reglerne alene finder anvendelse på grænseoverskridende forhold.

Både Kommissionens forordning 2017/459/EU af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel (red. systemregel) om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og Kommissionens forordning 2014/312/EU af 26. marts 2014 om en netregel (red. systemregel) for balancering af gastransmissionsnet (red. gassystemer) finder anvendelse på transmissionsniveau.

Det er dog værd at fremhæve, at indholdet af disse Kommissionsforordninger i høj grad er udtryk for praksis i gasbranchen, da forordningerne er frembragt blandt andet af sammenslutningen for gastransmissionssystemoperatører i EU, ENTSO-G (European Network Transmission System Operators for Gas). Forordningernes indhold og principper anvendes med andre ord af transmissionssystemoperatørerne, hvilket har en afsmittende effekt på selskaber, der er sammenkoblet med transmissionsinfrastrukturen - det vil sig al gasinfrastruktur.

Herved iagttages princip 2 for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, da danske virksomheder (distributionsselskaber, transmissionselskaber og lagerselskaber) ikke vil blive stillet dårligere i en international konkurrence, da nationale regler ikke bør være en hindring for selskabsvirke svarende til, hvad tilsvarende selskaber i andre medlemsstater kan og må.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning). Den foreslåede nye § 14 a og § 55, stk. 2 vil bidrage til gennemførelsen af VE2-direktivets artikel 20 vedrørende regler om adgang til og drift af nettene (red. systemerne), og den foreslåede ændring af bestemmelsen vil ligeledes udgøre en del af gennemførelsen af VE2-direktivet på dette punkt.

De fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering er generelt iagttaget, og det vurderes, at der ikke er tale om overimplementering i lovforslaget. Det vurderes ikke, at der er mulighed for, at EU-regulering implementeres gennem alternativer til regulering, jf. princip 4. Princip 5 om at byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer, er ikke relevant.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. november 2020 til 7. december 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Brancheforeningen for Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning, Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Cerius, Clean Energy Invest ApS, Clever, CO-industri, Concito, Copenhagen Merchants, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danfoss A/S, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Overskudsenergi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, Dinel A/S, DKCPC, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU - Orbit, DTU - Myndighedsbetjning, E.ON Danmark A/S, Energi Danmark,

Energi Fyn, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energycluster, Energisammenslutningen, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Eniig, Equinor, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, gaz-system, Greenlab Skive, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, Hess ApS, HOFOR A/S, Håndværksrådet, IBM, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Ineos Danmark, Individuel Energi, IT-Branchen, Jysk Energi, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, KONSTANT Net, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbygefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lundsby Biogas, Middelgrundens Vindmøllelaug, Modstrøm Danmark A/S, Maabjerg Energy Center - MEC, NEAS Energy A/S, N1, NettoPower, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGI, Nuvve Corporation ApS, Nævnenes Hus, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Partnerskabet Bølgekraft, Plastindustrien, Power2Met, Rambøll, Radius Elnet A/S, Reel Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Rådet for grøn omstilling, SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Syg Energi (SE), Synergi, SYNENERGI, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total SA, T-REGS, TREFOR/EWII, UJ consult, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Vestforsyning A/S, Vindenergi Danmark, Vindstød, VNG Danmark AS, Vores Elnet, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Østkraft, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet - Faculty of Technical Sciences, Aarhus Universitet - Faculty of Natural Sciences.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	1,4 mio. kr. i 2020, 1,4 mio. kr. i 2021 og 0,9 mio. kr. i 2022 pga. opgaver for

		Forsyningstilsynet, som gebyrfinansieres. 1,8 mio.kr. i 2020, 6,1 mio. kr. i 2021 og 2022 samt 4,3 mio. kr. i 2023 og frem til Energistyrelsen som afholdes inden for rammen af Klimaaf tale for energi og industri fra juni 2020
Negative implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Muligheden for at afholde udbud af pristillæg forventes at fremme mulighederne for at etablere nye biogas- og brintanlæg, hvilket forventes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Mindre finansiering og dermed opkrævning til Forsyningstilsynets opgavevaretagelse pga. ophævelse af § 44, stk. 2 pr. januar 2022.	Forsyningstilsynet får øget omkostninger, som vil blive dækket af de gebyrer, som opkræves på gasområdet til finansiering af Forsyningstilsynets tilsynsaktivitet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Med lovforslaget vil borgerne altid skulle indgå leveringsaftaler for at sikre deres gasforsyning.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget forventes at være medvirkende til at opfylde dele af klimaaf talen af 22. juni 2020 om regeringens mål om 70 procent reduktion af drivhusgasser i 2030 sammenlignet med 1990 samt at opnå klimaneutralitet i senest 2050.	Ingen

Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF.</p> <p>Udbuddene af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, Power-to-X, m.v. udgør statsstøtte. Udbuddene vil herefter blive tilrettelagt i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser
Til § 1

Til nr. 1 [lovens titel]

Lovens titel er lov om naturgasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at loven finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG).

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at loven også finder anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1. og 3.5.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at *lovens titel* ændres til »lov om gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for loven og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring vil medføre, at lovens titel vil blive ændret til lov om gasforsyning. Dermed vil titlen i højere grad afspejle det anvendelsesområde, der allerede er gældende i dag for lov om naturgasforsyning - gasinfrastrukturen og den gas, der kan transporteres teknisk og sikkert uanset fossilt ophav eller ophav fra vedvarende energikilder. Det vil dermed fremgå klart og entydigt af lovens titel, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende gas med den dertilhørende stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre at lovens titel er dækkende for dens anvendelsesområde.

Det bemærkes, at der som konsekvens af den foreslåede nye titel foreslås en række konsekvensændringer ved henvisninger til lov om naturgasforsyning, i lov om fremme af vedvarende energi, i lov om varmforsyning, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., i lov om elforsyning, i lov om Energinet og i lov om Forsyningstilsynet.

Til nr. 2 [overalt ændres fra »transmissionsnet«]

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen transmissionsnet for den overordnede gasinfrastruktur ved højt tryk med tilhørende nødvendige tekniske anlæg, men som ikke omfatter opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg (også højt tryk). For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at *transmissionsnet* overalt i loven ændres til »transmissionssystem« og at *transmissionsnettet* ændres til »transmissionssystemet« bortset fra i § 60.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen transmissionsnet ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det bemærkes om brugen af betegnelsen transmissionsnet i lovens § 60, vedrører den brug godkendelse til etablering og ændringer af transmissionsnet, som er givet efter bestemmelserne i den hidtil gældende lov om naturgasforsyning (lov nr. 294 af 7. juni 1972). Da begrebet transmissionsnet konkret her vedrører godkendelser efter en nu ophævet lov, foreslås brugen af betegnelsen transmissionsnet i § 60 opretholdt.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen transmissionsnet vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystem overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen transmissionssystem skal som den hidtidige betegnelse transmissionsnet forstås som den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, men ikke opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 3 [overalt ændres fra »distributionsnet«]

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen distributionsnet for lokal gasinfrastruktur ved lavt tryk med tilhørende nødvendige tekniske anlæg. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at *distributionsnet* overalt i loven ændres til »distributionssystem« og at *distributionsnettet* ændres til »distributionssystemet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen distributionsnet ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen distributionsnet vil blive erstattet af betegnelsen distributionssystem overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen distributionssystem skal som den hidtidige betegnelse distributionsnet forstås som den lokale infrastruktur ved lav tryk, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, men ikke bygasnet. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 4 [overalt ændres fra »naturgas«, naturgas-ordlyd]

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen naturgas som samlebetegnelse den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at *naturgas* overalt i loven ændres til gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgas ændres til gas overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde.

Det bemærkes, at der som konsekvens af den foreslåede ændrede terminologi af naturgas til gas foreslås en række konsekvensændringer i lov om fremme af vedvarende energi, i lov om

varmeforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om elforsyning, lov om Energinet og lov om Forsyningstilsynet.

Til nr. 5 [Overalt ændres naturgasforsyningsnet]

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen naturgasforsyningsnet som fællesbetegnelse for distributions- eller transmissionsnet, bortset fra i lovens §§ 2, stk. 4 og 10 a. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at *naturgasforsyningsnet* ændres til »distributionssystemer eller transmissionssystemet«, bortset fra i §§ 2, stk. 4 og 10 a.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet dels ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system, dels at begrebet anvendes inkonsekvent i lov om naturgasforsyning. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systemiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at begrebet naturgasforsyningsnet erstattes af distributionssystemer eller transmissionssystemet bortset fra i lovens §§ 2, stk. 4 og 10 a, hvor betegnelsen naturgasforsyningsnet indholdsmæssigt anvendes anderledes. Ændringen vil medføre, at fællesbetegnelsen ophører med at finde anvendelse i lov om naturgasforsyning til fordel for eksplicit omtale af den relevante gasinfrastruktur.

Til nr. 6 [Overalt ændres transmissions- og distributionsnet]

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen transmissions- og distributionsnet om de to typer gasinfrastruktur med tilhørende nødvendige tekniske anlæg. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at *transmissions- og distributionsnet* overalt i loven ændres til »transmissionssystemer og distributionssystemer«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen at både distributionsnet og transmissionsnet ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen transmissions- og distributionsnet vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystemer og distributionssystemer overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen transmissionssystemer og distributionssystemer skal som den hidtidige betegnelse transmissions- og distributionsnet forstås som to typer af gasinfrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 7 [§ 1, stk. 1, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at lovens formål er at sikre, at landets naturgasforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningsikkerhed, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende forsyningsikkerheden i EU.

Det foreslås i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasforsyning« til »gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasforsyning i § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres til gasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde.

Til nr. 8 og nr. 9 [§ 2, stk. 1, nyaffattes og § 2, stk. 2, nyaffattes]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at loven i udgangspunktet finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG). Det følger af 2. pkt., at loven desuden også finder anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at loven også finder anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på transmission, distribution, oplagring og håndtering af flydende gas (LNG) i systemet, og på de gasser fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert kan injiceres i systemet.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 2, stk. 2, at loven også finder anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og kundeforhold. Visse bestemmelser finder endvidere også anvendelse for opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet.

Baggrunden for det foreslåede er, at lov om naturgasforsyning allerede i dag, gennem enkelte særbestemmelser, regulerer forhold, der falder uden for lovens udgangspunkt, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – reguleringen af transmission, distribution, lager og LNG (inden for gassystemet). Formålet med de foreslåede ændringer er derfor, at lovens anvendelsesområde mere korrekt gengives i bestemmelsen om anvendelsesområdet ved et klart udgangspunkt om regulering af gassystemet (§ 2, stk. 1) og herudover også en række andre forhold (§ 2, stk. 2).

De foreslåede ændringer vil medføre, at lovens anvendelsesområde vil fremgå entydigt af § 2, stk. 1, mens videre forhold vil være omfattet af § 2, stk. 2. Dermed vil der være tale om en mere systemiseret tilgang, hvor bestemmelserne i § 2, stk. 2-7 netop er undtagelser til udgangspunktet i § 2, stk. 1. Ændringerne vil dog ikke have materiel betydning for lovens anvendelsesområde, da loven allerede i dag regulerer transmission-, distribution-, lager- og LNG-virksomhed af naturgas (gassystemet), men også da loven herudover i en række konkrete undtagelser til udgangspunktet netop også regulerer en række forhold uden for gassystemet eller ikke direkte relateret til selve monopolinfrastrukturen inden for gassystemet.

Det bemærkes, at den foreslåede præcisering og systematisering af lovens anvendelsesområde, vil kunne åbne op for, at der i fremtiden vil kunne ske en eventuel forenklet udvidelse af lovens anvendelsesområde, såfremt dette måtte blive relevant. Herved tænkes særligt på, hvis en forestående omstilling af gassystemet nødvendiggør regulering af forhold uden for gassystemet, som relaterer sig til eksempelvis produktion af brint med videre.

Til nr. 10 [§ 2, stk. 4, naturgasforsyningsnet ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at loven ikke finder anvendelse på transmissionsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet.

Det foreslås i § 2, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasforsyningsnet« til »gassystem«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet dels ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system, dels at begrebet anvendes inkonsekvent i lov om naturgasforsyning, og her indholdsmæssigt dækker over andet end den almindelige brug af betegnelsen. Det danske naturgasforsyningsnet skal i § 2, stk. 4, konkret forstås indholdsmæssigt som det danske gassystem, det vil sige såvel transmissionssystemet, distributionssystemerne, lagerfaciliteterne og potentielle LNG-faciliteter. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systematiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur, der indholdsmæssigt er tale om i § 2, stk. 4. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at begrebet naturgasforsyningsnet i § 2, stk. 4, erstattes af begrebet gassystem. Ændringen medfører ikke materielle ændringer, da § 2, stk. 4, fortsat sikrer, loven ikke vil finde anvendelse på gasinfrastruktur, som ikke er forbundet med det danske gassystem. Ændringen vil dermed alene sikre, at der vil være tale om konsekvent og ensartet lovteknisk sprogbrug.

Til nr. 11 [§ 2, stk. 6, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at transmissionsselskaber, hvis anlæg ikke har direkte indflydelse på det danske naturgasmarked, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Det foreslås i § 2, stk. 6, i lov om naturgasforsyning at ændre »naturgasmarked« til »gasmarked«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasmarked i § 2, stk. 6, erstattes af gasmarked. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Betegnelsen gasmarked skal derfor som den hidtidige betegnelse naturgasmarked forstås som markedet for gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet og anden gasinfrastruktur, omfattet af lovens anvendelsesområde.

Til nr. 12 [§ 5, nyaffattes]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at kommuner kan deltage i virksomhed omfattet af § 2. Det følger herefter af de gældende bestemmelser i § 5, stk. 2-6, at kommunernes deltagelse efter stk. 1, jf. § 2, skal foregå på en række nærmere angivne måder og vilkår.

Det følger af den gældende bestemmelse § 5, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at distributionsvirksomhed kan udøves i kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, eller i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Anden virksomhed omfattet af § 2 skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en kommune varetager distributionsvirksomhed, eller at distributionsvirksomheden udøves i anden organisationsform.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at en kommune kan deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til en virksomhed omfattet af § 2, som kommunen varetager eller deltager i, eller som er begrundet i særlige forhold vedrørende udbredelsen af naturgas. Tilsvarende gælder for Energinet. En kommune kan endvidere deltage i produktion af biogas gennem et fælleskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at virksomhed omfattet af stk. 3 skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5 stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende virksomhed omfattet af stk. 3, herunder om de aktiviteter, der kan udøves, og om regnskabs- og forretningsmæssige forhold.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende et samarbejde mellem to eller flere kommunale fællesskaber, som udøver naturgasforsyningsvirksomhed efter stk. 1, om en fælles og samtidig afvikling af den gæld, som ved lovens ikrafttræden påhvilede fællesskaberne, herunder at de kommunale fællesskaber bidrager til hinandens gældsafvikling.

Det foreslås at, § 5, i lov om naturgasforsyning nyaffattes.

For en uddybning af formål og baggrund henvises til afsnit 3.1.6. i de almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 1*, at »klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade at en eller flere kommuner, eller et kommunalt selskab, deltager i opgradering af biogas.

Baggrunden for det foreslåede er, at kommunerne eller deres selskaber i dag ikke har hjemmel til at deltage i opgradering. Opgradering af biogas angår opgradering af gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet. Det vil sige opgradering af biogas til behørig kvalitet, sådan den opgraderede gas teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Regler om tilslutning af sådanne opgraderingsanlæg fremgår af lovens kapitel 6 a, men vedrører

ikke eventuelt kommunalt engagement. Formålet med det foreslåede er således at sikre landets kommuner og deres virksomheder kan opnå hjemmel til deltagelse i opgradering af biogas – ikke selv biogasproduktionen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en eller flere kommuner, eller et kommunalt selskab, deltager i opgradering af biogas, ved at ministeren gennem tilladelse kan sikre den nødvendige kommunale hjemmel til deltagelse i opgradering af biogas som omfattet af lov om naturgasforsyning.

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilladelse efter *stk. 1*, gives på en række nærmere angivne vilkår.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved behandling af ansøgning efter *stk. 1*, kan fastsætte nærmere angivne vilkår for tilladelsen. Sådanne vilkår angår eksempelvis spørgsmål om fremtidig overdragelse af de kommunale aktiver, som der måtte opnås tilladelse til. Tilsvarende er det også hensigten, at vilkår om eksempelvis modregning vil være omfattet af de vilkår, klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte i forbindelse med behandling af ansøgninger efter *stk. 1*. Endvidere kan vilkårene eksempelvis også omfatte forhold vedrørende den selskabsretlige organisering af den søgte aktivitet, regnskabsmæssige vilkår og forhold for den søgte aktivitet og tilladelsens varighed.

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende tilladelser og vilkår efter *stk. 1* og *2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler vedrørende såvel selve ansøgningsproceduren, krav til oplysninger i forbindelse med ansøgning, krav om dokumentation, krav om overholdelse af bestemte forhold og tilladelsens varighed og om de relevante vilkår, som eksempelvis nævnt ovenfor i forhold til *stk. 2*.

Til nr. 13 [§ 6, nr. 1, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 1, at en direkte ledning defineres som en naturgasrørledning, der supplerer det sammenkoblede system.

Det foreslås i § 6, *nr. 1*, i lov om naturgasforsyning at ændre »naturgasrørledning« til »gasrørledning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasrørledning i § 6, nr. 1, erstattes af gasrørledning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke er indholdsmæssig forskel mellem en direkte naturgasrørledning og en direkte gasrørledning, når den supplerer det sammenkoblede system, som omfattet af loven. Betegnelsen gasrørledning skal som den hidtidige betegnelse naturgasrørledning forstås som en rørledning, der supplerer det sammenkoblede system.

Til nr. 14 [§ 6, nr. 2]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at distribution defineres som transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder.

Det foreslås at § 6, nr. 2, affattes således, at distribution defineres som »transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk«.

Baggrunden for det foreslåede er, at der generelt foreslås en begrebsforenkling. Formålet er således, at hidtil overflødig information i forhold til lov om naturgasforsynings systematik ikke længere bør fremgå, og at bestemmelsen således vil have fokus på lavt tryk (i modsætning til højtryk for transmission), samt at bestemmelsen vil fokusere på behørig kvalitet frem for naturgaskvalitet og endelig at omtalen af fossil naturgas ændres til gas. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1 og 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede nyaffattelse af definitionen af distribution i § 6, nr. 2, vil medføre, at begrebet distribution forenkles i henhold til nødvendig information. Betegnelsen distributionssystem skal som det hidtidige distributionsnet forstås som en række rørledninger af varierende design, lavt tryk og formål inden for et distributionsområde.

Det vil ikke medføre materielle ændringer, at formuleringen om levering til kunder ikke medtages i nyaffattelsen, da det er åbenbart, at gas der transporteres ultimativt skal leveres til kunder. Det er således irrelevant for transporten af gas, om transporten sker med henblik på umiddelbar levering til en kunde, eller gassen eksempelvis videretransporteres fra et distributionssystem til transmissionssystemet. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Ej heller benævnelsen af behørig kvalitet vil medføre materielle ændringer i forhold til den hidtil gældende formulering, da der i forvejen stilles krav om overholdelse af bestemte kvalitetsnormer, som i praksis blot har været omtalt som naturgaskvalitet. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. og 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Endelig vil ændringen af naturgas til gas heller ikke medføre materielle ændringer. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15 [§ 6, nr. 3, ophæves (flyttes)]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsnet defineres som lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet.

Det foreslås at ophæve § 6, nr. 3.

Baggrunden for det foreslåede er, at definitionerne i den gældende § 6 i lov om naturgasforsyning er opregnet i alfabetisk rækkefølge.

Det foreslås, af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 16, om begrebet distributionssystem bliver nyaffattet og indsat som nr. 4 i § 6 i lov om naturgasforsyning for at opretholde den gældende alfabetiske rækkefølge i § 6. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ophævelse er af lovteknisk karakter, mens indholdsmæssige ændringer i forbindelse med genindsættelsen i korrekt alfabetisk rækkefølge vil fremgå af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17.

Til nr. 16 [§ 6, nr. 4, distributionsselskab]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsselskab defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsfunktionen.

Det foreslås, at § 6, nr. 4, nyaffattes således, at et distributionsselskab defineres som »enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution, er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre distributionssystemerne på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas«.

Baggrunden for det foreslåede er, at ethvert distributionsselskab i dag ansvarlig for driften, vedligeholdelsen af sin infrastruktur, ligesom ethvert andet infrastrukturselskab omfattet af lov om naturgasforsyning. Tilsvarende skal distributionsselskaber også i dag sikre selskabernes distributionssystemer kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas, ligesom ethvert andet infrastrukturselskab omfattet af lov om naturgasforsyning. Formålet med ændringen er dermed at tydeliggøre i dag-gældende egenforpligtelser for infrastrukturselskaber, og samtidig for så vidt muligt systematisere og ensrette principielle ensartede bestemmelser om infrastrukturselskaber. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslåede vil medføre, at definitionen af et distributionsselskab nyaffattes med eksplicit omtale af de overordnede målsætninger der følger af at være infrastrukturselskab i gassektoren. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre at der for så vidt muligt er tale om ensartet systematik mellem definition af og bestemmelser om infrastrukturselskaber og deres forpligtelser i

henhold til lov om naturgasforsyning. Betegnelsen distributionsselskab skal således fortsat forstås som den hidtidige betegnelse af distributionsselskab, men med udfoldelse af implicitte forpligtelser.

Til nr. 17 [§ 6, nyt nr. 4, distributionssystem (flyttet og ændret)]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsnet defineres som et lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at et distributionssystem defineres som »lavtryksledninger med tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.«

Baggrunden for det foreslåede er, først og fremmest at betegnelsen distributionsnet ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger herudover af den foreslåede nyaffattelse, at der til distributionssystemet skal medregnes tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas. Sådanne anlæg omfatter eksempelvis måle og regulérstationer og kompressorstationer, der samlet betegnes som nødvendige tekniske anlæg. Det bemærkes at sådanne anlæg også i forhold til den gældende betegnelse distributionsnet implicit skal medregnes som en del af distributionssystemer. Formålet er således at fremhæve, at distributionssystemer ikke alene består af rørledninger, men også tilhørende nødvendige tekniske anlæg.

Det følger endvidere af den foreslåede nyaffattelse, at lov om naturgasforsynings sondring mellem distributionssystemer over for transmissionssystemer (lavt tryk over for højt tryk) fremadrettet vil fremgå af definitionen af distributionssystemer. Formålet er således at systematisere højtryksrørledninger (opstrøm og transmission) over for lavtryksrørledninger (distribution).

Endelig har det foreslåede til formål at opretholde den alfabetiske rækkefølge i § 6 i lov om naturgasforsyning.

Det foreslåede vil medføre, at distributionssystemer vil blive defineret som lavtryksledninger med tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at der vil være en bedre ensartethed og systematik i lov om naturgasforsyning ved konsekvent brug af systembegrebet, og fokus over for transmissionssystemet fremadrettet vil være en tryksondring frem for lokalt eller regional infrastruktur, som for lov om naturgasforsynings systematik er irrelevant. Betegnelsen

distributionssystem skal således fortsat forstås som den hidtidige betegnelse af distributionsnet, men med en mere dækkende beskrivelse af indholdet.

Det bemærkes, at det foreslåede skal ses i sammenhæng med ophævelsen af den gældende definition af distributionsnet i § 6, nr. 3, i lov om naturgasforsyning.

Til nr. 18 [§ 6, nr. 7 – definition af forsyningspligtigt selskab]

Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 7, i lov om naturgasforsyning, indeholder en definition af begrebet »forsyningspligtigt selskab«.

Det foreslås, at § 6, nr. 7, ophæves.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 33, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører, som vil skulle erstatte den nuværende forsyningspligt, og i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 66, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 (om forsyningspligtig virksomhed) i lov om naturgasforsyning.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 7, vil derfor først skulle gælde fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Til nr. 19 [naturgasleverandør bliver til gasleverandør]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 16, i lov om naturgasforsyning, at en naturgasleverandør defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsfunktionen, dvs. såvel forsyningspligtige selskaber som andre selskaber, der sælger naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 17, at et naturgasselskab defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Det foreslås, at der efter § 6, nr. 7, indsættes to nye numre.

Det følger af den foreslåede § 6, nr. 8, at en gasleverandør defineres som »enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyning.«

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven, samtidig med at definitionen

forenkles ved at undlade benævnelse af forsyningspligtige selskaber. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør erstattes af gasleverandør, og at den alfabetiske rækkefølge i § 6 opretholdes. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da betegnelsen gasleverandør som den hidtidige betegnelse naturgasleverandør skal forstås som juridiske eller fysiske personer, der varetager forsyning (handel med gas), inklusive de den eller de gasleverandører der indtil ophævelsen af forsyningspligten er forsyningspligtig.

Det følger af den foreslåede § 6, nr. 9, at et gasselskab defineres som »enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.«

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven, samtidig med at definitionen forenkles ved at undlade benævnelse af forsyningspligtige selskaber. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasselskab erstattes af gasselskab, og at den alfabetiske rækkefølge i § 6 opretholdes. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da betegnelsen gasselskab som den hidtidige betegnelse naturgasselskab skal forstås som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Til nr. 20 [§ 6, nr. 11 – husholdningsforbruger begrebet]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, at en »forbruger« er defineret som en »kunde, som køber naturgas til eget forbrug«. »Kunde« er selvstændigt defineret som »enhver fysisk eller juridisk person, som køber naturgas med henblik på videresalg eller eget forbrug«, jf. § 6, nr. 9, i lov om naturgasforsyning. Det gældende forbrugerbegreb i loven dækker således både private forbrugere (fysiske personer) og erhvervsvirksomheder (juridiske personer), som køber gas til at dække deres forbrug i hjemmet eller i virksomheden.

Det foreslås, at der indføres en supplerende forbruger-definition i lov om naturgasforsyning, som dækker den kategori af forbrugere, som den foreslåede leveringspligt vil skulle gælde for.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 6, nr. 11, at en husholdningsforbruger defineres som "en forbruger, der køber gas til eget eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug".

Bestemmelsen vil medføre, at der kommer en supplerende forbruger-definition i lov om naturgasforsyning. Formålet med at indføre definitionen »husholdningsforbruger« er at få en forbrugerdefinition, som er dækkende for den kategori af forbrugere, som den foreslåede leveringspligt for detailmarkedet for gas vil skulle dække.

Den definition, som foreslås indført, vil således medføre, at den foreslåede leveringspligt vil komme til at gælde for forbrugere, som bruger gas til beboelsesformål, og for mindre forbrug af gas til erhvervsmæssig virksomhed, men hvor det erhvervsmæssige forbrug ikke er adskilt fra forbruget til beboelsesformål ved separate målinger eller lignende. Der tænkes her særligt på personer, som har et kontor derhjemme, hvorfra de driver erhvervsmæssig virksomhed.

Begrebet »husholdningsforbruger« er allerede indført i elforsyningsloven i forbindelse med indførelsen af leveringspligten på elområdet, og formålet med den nye definition er således også at harmonisere forbrugerbegrebet for el og gas.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21 [§ 6, nr. 10, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 10, i lov om naturgasforsyning, at lager defineres som et anlæg, der anvendes til oplagring af naturgas, og som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionselskaber, således de kan udføre deres hverv.

Det foreslås i § 6, nr. 10, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasselskab« til »gasselskab«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasselskab i § 6, nr. 10, erstattes af gasselskab. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde.

Til nr. 22 [§ 6, nr. 13, naturgas-ordlyd i parentes]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 13, i lov om naturgasforsyning, at LNG-facilitet defineres som en terminal, som anvendes til flydengørelse af naturgas eller import, losning og forgasning af LNG (flydende naturgas), herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

Det foreslås i § 6, nr. 13, i lov om naturgasforsyning at »(flydende naturgas)« udgår.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den forklarende parentes i forhold til begrebet LNG udgår i § 6, nr. 13. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da flydende naturgas fremadrettet blot betegnes flydende gas med behørig kvalitet.

Til nr. 23 [§ 6, nr. 15, 16 og 17 ophæves]

De gældende bestemmelser i § 6, nr. 15, 16 og 17 indeholder definitioner af begreberne naturgasforsyningsnet, naturgasleverandør og naturgasselskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 15, i lov om naturgasforsyning, at naturgasforsyningsnet defineres som fællesbetegnelse for transmissions- og distributionsnet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 16, i lov om naturgasforsyning, en naturgasleverandør er enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsfunktionen, dvs. såvel forsyningspligtige selskaber som andre selskaber, der sælger naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 17, i lov om naturgasforsyning, at et naturgasselskab er enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Det foreslås at ophæve § 6, nr. 15, 16 og 17.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 15, i lov om naturgasforsyning, om begrebet naturgasforsyningsnet, er ønsket om at forenkle og ensrette begrebsanvendelsen i lov om

naturgasforsyning. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 15, vil medføre at begrebet naturgasforsyningsnet ophører med at finde anvendelse i lov om naturgasforsyning, og erstattes af eksplicit omtale af den relevante infrastruktur, de materielle bestemmelser henviser til. Den foreslåede ophævelse vil således ikke medføre materielle ændringer, men alene terminologiske ændringer.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 16 og 17 er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med den foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven, samtidig med den alfabetiske rækkefølge i § 6 opretholdes. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at det følger af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 18, om begreberne gasleverandør og gasselskab bliver indsat som nr. 8 og 9 i § 6 i lov om naturgasforsyning for at opretholde den gældende alfabetiske rækkefølge i § 6.

Den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 16 og 17 er af lovteknisk karakter, mens de indholdsmæssige ændringer i forbindelse med indsættelsen af gasleverandør og gasselskab i korrekt alfabetisk rækkefølge vil fremgå af bemærkningerne til den konkrete bestemmelse.

Til nr. 24 [§ 6, nr. 22 rykkes, og der indsættes som 2. pkt.]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, at et system defineres som alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes og drives af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG.

Det foreslås i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, indsat som 2. pkt., »de enkelte delelementer af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.«

Baggrunden for den foreslåede er, at lov om naturgasforsyning er uklar på snitflader mellem de forskellige dele af gasinfrastrukturen, og afklaringen af afgrænsningen hviler på en række implicite forhold og slutninger. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med den foreslåede nye 2. pkt. i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, er at tydeliggøre, at hvert delelement af gassystemet består af infrastruktur, der er sammenkoblet med anden infrastruktur, og derfor nødvendigvis må drives ud fra en sammenhængende og helhedsorienteret

tilgang, som fordrer klare snitfalder og om udgangspunkter for egenansvaret over hvert delelement af gassystemet.

Formålet med kodificeringen af praksis om infrastrukturens sammenkoblinger ved den foreslåede anvendelse af begrebet sammenkoblingspunkt sker på baggrund af, at begrebet anvendes i den bagvedliggende EU-regulering om grænseoverskridende sammenkoblinger af transmissionssystemer. Det er således formålet med det foreslåede, at de sammenkoblinger der er mellem eksempelvis transmissionssystemet og distributionssystemerne, i lov om naturgasforsynings terminologi også vil blive benævnt sammenkoblingspunkter som ved sammenkobling af grænseoverskridende transmissionssystemer.

Det bemærkes, at sammenkoblingspunkter enten kan være fysiske eller gennem aftale fastsat virtuelt. Ved infrastrukturens eventuelle aftaler om virtuelle sammenkoblingspunkter, kan snitfladerne mellem de forskellige infrastrukturtyper eksempelvis ændres i forhold til, hvordan de oprindeligt er designet - dette ved brug af operatøremodellen. Operatøremodellen indbefatter, at der på en række nærmere aftaleretlige vilkår fastsættes en model for, hvordan en anden juridisk person eksempelvis kan drive infrastrukturen - men uden at ændre ejerskabet. Der vil være tale om konkrete løsningsmodeller for konkrete forhold, som infrastrukturens selskaberne måtte finde nødvendige. I den forbindelse bemærkes, at infrastrukturens selskaberne efter gældende ret ved sådanne ændringer, skal søge om tilladelse til at foretage sådanne ændringer, da de typisk betragtes som væsentlige ændringer af transmissionssystemet, og herunder kan have betydning for de priser og betingelser som infrastrukturens selskaber fastlægger.

Formålet med kodificeringen af princippet om balanceringszoner, er også her at fastsætte klare snitflader og udgangspunkter for egenansvaret over hvert delelement af gassystemet. Det bemærkes at balanceringszoner er et markedsbaseret værktøj, der kan finde anvendelse ud over et enkelt delelement i gassystemet. En balanceringszone angiver således, hvordan balanceringen fungerer for såvel infrastrukturens selskabet som markedsaktørerne inden for et givent område, og til tider for bestemte dele af infrastrukturen. Balanceringszoner kan principielt være knyttet til fysiske sammenkoblingspunkter eller omfatte flere sammenkoblede infrastrukturtyper på tværs af sammenkoblingspunkter. Eksempelvis en balanceringszone inden for det danske gassystem – på tværs af transmission, distribution og lager – eller eksempelvis en grænseoverskridende fælles balancezone med andre sammenkoblede gassystemer. I den forbindelse bemærkes, at infrastrukturens selskaber efter gældende ret ved sådanne ændringer, skal søge om tilladelse til at foretage sådanne ændringer, da det kan have betydning for de priser og betingelser som infrastrukturens selskaberne fastlægger.

Det foreslåede vil medføre, at sammenkoblingspunkter mellem forskellige typer gasinfrastruktur inden for det danske gassystem i lov om naturgasforsynings terminologi vil blive benævnt sammenkoblingspunkt på samme måde som for sammenkobling af grænseoverskridende transmissionssystemer. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da eventuelle sammenkoblingsaftaler eller lignende mellem gasinfrastrukturens selskaber skal indgås på ny, eller på

anden vis ændres med det foreslåede, men det kan forekomme, at enkelte eksisterende aftaler eller uddrag heraf skal fremsendes til godkendelse hos de relevante myndigheder. Endvidere vil det foreslåede medføre, at gasbranchen, gennem kodificeringen af brugen af sammenkoblingspunkt, vil have regulering, der også understøtter muligheder for virtuelle sammenkoblingspunkter, sådan som det blandt andet følger af begrebsanvendelsen for sammenkoblingspunkter i EU-retten.

Det foreslåede vil medføre, at princippet om balanceringszoner fremgår ved afgrænsningen af de enkelte dele af gassystemet. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der i forhold til gældende balancezoner ikke med kodificeringen skal foretages ændringer i de indgåede aftaler eller lignende. Det foreslåede vil således alene kodificere, at der principielt kan være flere balancezoner både for grænseoverskridende forhold, men også internt i Danmark, om end dette ikke er praksis.

Til nr. 25 [§ 6, nr. 21, nyt nummer indsættes om systemansvarlig virksomhed]

Begrebet systemansvarlig virksomhed fremgår ikke i dag af lov om naturgasforsyning, selvom begrebet implicit finder anvendelse. For en nærmere beskrivelse af gældende ret se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. til lovforslaget.

Det foreslås, at der efter § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning indsættes som *nyt nr. 23* »systemansvarlig virksomhed: opgaver for et transmissionselskab, der indbefatter det overordnede ansvar for at varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende system«.

Den foreslåede definition er ny.

Baggrunden for det foreslåede er, at snitflader mellem de enkelte infrastrukturtyper i gassystemet styrkes, og at der herudover fortsat er brug for en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang på tværs af gassystemet. Den foreslåede nye definition har således til formål, at sikre lov om naturgasforsyning eksplicit indeholder og sætter ord på opgaver, som grundlæggende rækker uden for egen infrastruktur.

Det bemærkes, at den nye definition skal ses i sammenhæng med formaliseringen af systemansvarlig virksomhed i lovforslaget. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der inden for lov om naturgasforsynings systematik og terminologi fremadrettet kan sættes eksplicit ord på opgaver som i dag varetages af transmissionselskaber, men som relaterer sig til forhold uden for selskabets egen infrastruktur, da sådanne opgaver i lov om naturgasforsyning fremadrettet vil blive kategoriseret som systemansvarlige virksomhedsopgaver.

Til nr. 26 [§ 6, nr. 24, ophævelse af tilstødende naturgasforsyningssystem]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 24, i lov om naturgasforsyning, at et tilstødende naturgasforsyningssystem defineres som et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningssystem, eller et større gasforsyningssystem, som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningssystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet.

Det foreslås, at § 6, nr. 24, ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet dels ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system, dels at begrebet anvendes inkonsekvent i lov om naturgasforsyning. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systematiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at begrebet tilstødende naturgasforsyningssystem ophører med at finde anvendelse inden for lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da den underliggende infrastruktur begrebet dækker over, de relevante steder i loven foreslås skrevet eksplicit ind i lovteksten.

Til nr. 27 [§ 6, nr. 25, net-ændring + tilføjelse af opstrømsanlæg]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 25, i lov om naturgasforsyning, at transmission defineres som transport af naturgas gennem net, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas, med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning.

Det foreslås i § 6, nr. 25, at ændre »net« til »transmissionssystemer« og »opstrømsrørledningsnet« til »opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. Konkret skal betegnelsen net i § 6, nr. 25, forstås som højtryksrørledninger. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det bemærkes om opstrømsrørledningsnet, at lov om naturgasforsyning i § 6, nr. 19 indeholder en definition af opstrømsanlæg som opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet. Formålet er derfor også, at sikre såvel opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg

fremgår af definitionen af transmission, da der er tale om højtryksrørledninger som er regulatorisk adskilt som en del af (gas)systemet og så anden gasinfrastruktur.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net i § 6, nr. 25 vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystemer, og at der i forbindelse med opstrømsrørledningsnet tilføjes opstrømsanlæg. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen transmissionssystemer skal som den hidtidige betegnelse net forstås som den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen. Betegnelsen opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg skal som den hidtidige betegnelse opstrømsrørledningsnet forstås som anden højtryksgasinfrastruktur end transmissionssystemer.

Til nr. 28 [§ 6, nr. 26 ophæves]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsnet defineres som andre former for naturgashøjtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet.

Det foreslås at ophæve § 6, nr. 26.

Baggrunden for det foreslåede er, at definitionerne i den gældende § 6 i lov om naturgasforsyning er opregnet i alfabetisk rækkefølge.

Det foreslås i den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 29, at begrebet transmissionssystem bliver nyaffattet og indsat som nr. 28 i § 6 i lov om naturgasforsyning for at opretholde den gældende alfabetiske rækkefølge i § 6. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer er af lovteknisk karakter, mens indholdsmæssige ændringer i forbindelse med genindsættelsen i korrekt alfabetisk rækkefølge vil fremgå af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30.

Til nr. 29 [§ 6, nr. 27 rykkes, og nyaffattes]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 27, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsfunktionen.

Det foreslås at § 6, nr. 27, affattes således at transmissionsselskab defineres som »enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission, er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om

nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas«.

Baggrunden for det foreslåede er, at ethvert transmissionsselskab i dag er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen af sin infrastruktur, ligesom ethvert andet infrastrukturselskab omfattet af lov om naturgasforsyning. Tilsvarende skal transmissionsselskaber også i dag sikre selskabernes transmissionssystem kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas, ligesom ethvert andet infrastrukturselskab omfattet af lov om naturgasforsyning. Formålet med ændringen er dermed at tydeliggøre i dag-gældende egenforpligtelser for infrastrukturselskaber, og samtidig for så vidt muligt systematisere og ensrette principielle ensartede bestemmelser om infrastrukturselskaber. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslåede vil medføre, at definitionen af et transmissionsselskab nyaffattes med eksplicit omtale af de overordnede målsætninger der følger af at være infrastrukturselskab i gassektoren. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre at der for så vidt muligt er tale om ensartet systematik mellem definition af og bestemmelser om infrastrukturselskaber og deres forpligtelser i henhold til lov om naturgasforsyning. Betegnelsen distributionsselskab skal således fortsat forstås som den hidtidige betegnelse af distributionsselskab, men med udfoldelse af implicite forpligtelser.

Til nr. 30 [§ 6, nr. 26 nyaffattes og ændret rækkefølge]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsnet defineres som andre former for naturgashøjtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet.

Det foreslås at § 6, nr. 26, affattes således, at transmissionssystem defineres som »højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas med behørig kvalitet, men ikke opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg.«

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen transmissionsnet ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymmer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre.

Baggrunden for det foreslåede er endvidere, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder.

Formålet med det foreslåede er således at først og fremmest at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet

net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Formålet er endvidere at tydeliggøre, at et transmissionssystem ikke alene består af højtryksrørledninger, men også tilhørende nødvendige tekniske anlæg.

Formålet med det foreslåede er endelig at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det bemærkes om opstrømsrørledningsnet, at lov om naturgasforsyning i § 6, nr. 19 indeholder en definition af opstrømsanlæg som opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet. Formålet er derfor også, at sikre en lovteknisk korrekt angivelse af såvel opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg, når denne anden type gasinfrastruktur med højtryksrørledninger står i modsætning til transmission.

De foreslåede ændringer vil medføre, at definitionen af transmissionsnet vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystem. Fremadrettet vil omtalen af tilhørende nødvendige anlæg også eksplicit fremgå af definitionen af transmissionssystem. Herudover vil naturgas ikke længere fremgå af definitionen. Endelig vil opstrømsrørledningsnet lovteknisk korrekt optræde sammen med opstrømsanlæg. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen transmissionssystem skal som den hidtidige betegnelse transmissionsnet forstås som den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, men ikke opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk at ændre begrebsanvendelsen. Betegnelsen gas med behørig kvalitet skal som den hidtidige betegnelse naturgas forstås som den givne kvalitet af gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gasinfrastrukturen.

Til nr. 31 [overskrift til kapitel 2]

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 2, i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler naturgasforbrugernes stilling.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2 ændres til »Gasforbrugernes stilling«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 2, vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke er indholdsmæssig forskel mellem naturgasforbrugere og gasforbrugere som omfattet af loven.

Til nr. 32 [**§ 7 – nyaffattelse**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at en gasleverandør med forsyningspligt skal levere gas til gasforbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt. I så fald bliver forbrugeren forsynet med et reguleret gasprodukt (forsyningspligt-produktet), hvor gasleverandørens tillæg til markedsprisen bliver fastsat via et offentligt udbud, og hvor Forsyningstilsynet løbende kontrollerer, at prisen på forsyningspligt-produktet er inden for det bud, som gasleverandøren vandt udbuddet på.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at enhver frit kan vælge gasleverandør, og forbrugeren må ikke opkræves gebyr ved skift af gasleverandør. Dvs. en gasforbruger kan vælge at bruge det frie gasmarked til selv at orientere sig på markedet og vælge et passende gasprodukt.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at enhver i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, har ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas fra et forsyningspligtigt selskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at retten til levering af naturgas fra et forsyningspligtigt selskab ikke omfatter forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1, kan genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og på rimelige vilkår.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at bevillingspligtige selskaber, jf. kapitel 3 og 4 (om forsyningspligtige selskaber, red.) skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve forsyningspligten og erstatte den med en generel leveringspligt for alle gasleverandører. Formålet er at deregulere detailmarkedet og få en fri konkurrence og et frit marked, hvor alle forbrugere selv skal vælge deres gasprodukter. Formål

Det foreslås derfor at nyaffatte § 7.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7, 1. pkt., at en gasforbruger frit kan vælge gasleverandør og gasprodukt.

Bestemmelsen vil indholdsmæssigt videreføre den gældende § 7, stk. 1, hvorefter en gasforbruger frit kan vælge gasleverandør og ikke kan opkræves gebyr ved leverandørskift. Det foreslås dog, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå, at gasforbrugere frit kan vælge gasprodukt – dvs. forbrugeren skal kunne vælge frit mellem alle gasprodukter, som gasleverandørerne markedsfører og offentliggør på prisportalen for gasmarkedet. Bestemmelsen pålægger ikke gasleverandørerne pligter. Den giver derimod gasforbrugerne en mulighed for på kommercielle vilkår at indgå en aftale om levering af gas med en gasleverandør. Formålet er at understøtte den frie konkurrence på gasmarkedet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7, 2. pkt., at gasforbrugeren ikke må opkræves gebyr ved leverandørskift.

Bestemmelsen vil indholdsmæssigt videreføre den gældende § 7, stk. 1, 2. pkt.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7, 3. pkt., at levering af gas til en gasforbruger forudsætter, at gasforbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.

Bestemmelsen har bl.a. til formål at understøtte leveringspligten, og bestemmelsen vil medføre, at gasforbrugere som udgangspunkt aktivt skal indgå en aftale om levering af gas for at modtage gas, når de eksempelvis flytter til en ny adresse. Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 7 c om leveringspligt, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter leveringspligten vil træde i stedet for den hidtidige forsyningspligt og dermed sikrer husholdningsforbrugere en ret til, mod betaling, at få leveret gas.

Med gasforbruger forstås ligesom i lovens øvrige bestemmelser, enhver gaskunde, der køber gas til eget forbrug, herunder virksomheder og institutioner. Som en konsekvens af, at levering af gas forudsætter en aftale, vil vilkår for levering af gas, herunder for opsigelse af aftalen i forbindelse med flytninger, priser m.v. som altovervejende udgangspunkt være forhold, som aftales mellem parterne. I forhold til aftaler indgået mellem forbrugere (som defineret i forbrugeraftaleloven) og gasleverandører, vil forbrugeraftaleloven finde anvendelse.

Det bemærkes, at gasforbrugere efter gældende ret kan medbringe deres hidtidige kontrakt til en ny adresse, når de flytter efter aftale med deres gasleverandør. Denne praksis forudsættes fortsat. Der kan være tilfælde, hvor der ikke skal indgås aftale med en gasleverandør for at få leveret gas, eksempelvis hvis en person flytter til et ejendom, hvor gas er inkluderet i huslejen. I øvrigt reguleres det i den foreslåede bestemmelse i § 7 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvem der hæfter for levering af gas til et aftagenummer, hvor der ikke foreligger en aftale om levering af gas - f.eks. i et lejemål i perioden mellem en fraflytning og en tilflytning.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede nyaffattelse af § 7 vil derfor først finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 33 [§ 7 c-d - leveringspligt m.m.]

Til § 7 c

Lov om naturgasforsyning indeholder ikke en generel leveringspligt for gasleverandører, der leverer gas til husholdningsforbrugere. Efter gældende ret er der både kommercielle gasprodukter og regulerede gasprodukter i form af et forsyningspligtprodukt og et efterfølgende gasprodukt, som normalt kaldes »tilbagefaldsproduktet«, jf. ovenfor og kapitel 4 i lov om naturgasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at en gasleverandør med forsyningspligt skal levere gas til gasforbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt.

Det foreslås, at forsyningspligten ophæves og erstattes af en generel leveringspligt for alle gasleverandører. Formålet med ændringerne er at deregulere detailmarkedet og få en fri konkurrence og et frit marked, hvor alle forbrugere selv vil skulle vælge deres gasprodukter.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 1, at en gasleverandør på anmodning og mod betaling skal levere ethvert gasprodukt, som gasleverandøren udbyder, til husholdningsforbrugere, jf. dog stk. 2 og 5.

Bestemmelsen vil kun finde anvendelse på husholdningsforbrugere som defineret i § 6, nr. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, og gasleverandører, der leverer gas til husholdningsforbrugere. For gasforbrugere, som ikke er husholdningsforbrugere, herunder erhvervsvirksomheder og offentlige institutioner, gælder de almindelige aftaleretlige regler i tilknytning til de øvrige bestemmelser i lov om naturgasforsyning.

Bestemmelsen vil medføre, at enhver gasleverandør, som tilbyder at levere gas til husholdningsforbrugere, som udgangspunkt - mod betaling - skal levere ethvert gasprodukt, som en husholdningsforbruger anmoder om at få leveret i et distributionsområde, hvor gasleverandøren tilbyder gasproduktet. Bestemmelsen er udtryk for en fravigelse af den almindelige aftaleret og indebærer således, at gasleverandører ikke kan opsige aftalen med en husholdningsforbruger. Endvidere kan gasleverandører kun hæve en aftale, når betingelserne i det foreslåede *stk. 4* er opfyldt.

Bestemmelsen vil udelukkende finde anvendelse på gasleverandører, som tilbyder levering af gas til husholdningsforbrugere. Gasleverandørers levering af gas til virksomheder, institutioner m.v., som ikke er husholdningsforbrugere, vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil derfor være muligt

for en gasleverandør at opsiges aftaleforholdet med en erhvervsvirksomhed eller en institution efter de vilkår og procedurer, der fremgår af leveringsaftalen eller anden lovgivning. En gasleverandør anses for at tilbyde et gasprodukt, når produktet fremgår af virksomhedens hjemmeside og prisportalen for gaspriser. Det bemærkes i den sammenhæng, at lovforslaget også indeholder bestemmelser, der kræver af gasleverandørerne, at de skal offentliggøre korrekte oplysninger om alle deres gasprodukter på egne hjemmesider og indberette disse produktoplysninger til den prisportal for gasmarkedet, som er nævnt i forslaget til en ny § 42 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 103. Det skal klart fremgå hvilke gasprodukter, den enkelte gasleverandør tilbyder.

Gasleverandørerne vil efter den foreslåede bestemmelse have ret til at kræve betaling for deres gasprodukter. Leverandørerne fastsætter deres priser på kommercielle vilkår, hvor andet ikke følger af loven.

Gasleverandører vil som udgangspunkt skulle levere ethvert gasprodukt, som de markedsfører inden for et distributionsområde. Leveringspligten omfatter alle husholdningsforbrugere inden for distributionsområdet. En gasleverandør kan således ikke vælge at begrænse sin virksomhed til udelukkende at levere gas til husholdningsforbrugere i en afgrænset del af et distributionsområde. Dermed forhindres det, at gasleverandører inden for et distributionsområde kan undlade at levere gas til husholdningsforbrugere i mindre centrale områder, herunder små øer. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandører som udgangspunkt ikke vil kunne undlade at tilbyde et eller flere gasprodukter til enkelte husholdningsforbrugere eller kategorier af husholdningsforbrugere i distributionsområdet. Formålet er at sikre, at gasleverandører ikke vil kan prisdiskriminere mellem husholdningsforbrugerne. Med bestemmelsen vil det således sikres, at en gasleverandør ikke kan tvinge økonomisk svage husholdningsforbrugere til at aftage et gasprodukt, som koster mere end leverandørens øvrige gasprodukter.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 2, 1. pkt., at en gasleverandør kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed som vilkår for at indgå en aftale om levering af gas eller for at fortsætte leveringen af gas, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed hos husholdningsforbrugeren.

Bestemmelsen vil medføre, at en gasleverandør vil kunne kræve, at en husholdningsforbruger skal stille sikkerhed, eksempelvis i form af et depositum, eller en bankgaranti, som vilkår for at kunne indgå en leveringsaftale eller for at kunne fortsætte med at få leveret gas, hvis der er særlig grund til at forvente, at husholdningsforbrugeren ikke kan eller vil betale for levering af gas. Der kan f.eks. være særlig grund til forvente dette, hvis forbrugeren er registreret som dårlig betaler eller flere gange har undladt at betale for leveret gas. Bestemmelsen har til formål at give gasleverandørerne mulighed for at sikre, at de modtager betaling for den gas, de leverer til forbrugerne. Den skal ses i sammenhæng med, at en gasleverandør efter den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 4, jf. nedenfor, kun kan hæve aftalen med en husholdningsforbruger, når gasleverandøren lovligt har krævet sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugeren, fordi forbrugeren er vurderet til at være en dårlig betaler, og husholdningsforbrugeren ikke stiller den krævede sikkerhed.

Det bemærkes, at en gasleverandør ikke vil kunne kræve forudbetaling fra en husholdningsforbruger, der er vurderet til at være en dårlig betaler, samtidig med at leverandøren kræver, at forbrugeren stiller sikkerhed som betingelse for at indgå en aftale om levering af gas. Dog vil der i situationer, hvor den dårlige betaler selv vælger et produkt, hvor forudbetaling er et standardmæssigt vilkår, kunne være et sammenfald mellem forudbetaling og krav om sikkerhedsstillelse. Gasleverandøren vil skulle foretage en individuel vurdering af de enkelte forbrugere for at afgøre, om forbrugeren må forventes at mangle evnen eller viljen til at betale for gassen. Det kan være et element i vurderingen, om husholdningsforbrugeren er registreret i RKI eller lignende registre, og om forbrugeren ikke kan identificeres i folkeregistret.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 2, 2. pkt., at sikkerhedens størrelse ikke må overstige gasleverandørens risiko for tab i det konkrete tilfælde og højst vil kunne udgøre 5 måneders betaling. Gasleverandøren kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden gasleverandøren påbegynder eller fortsætter leveringen af gas.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at sikkerhedens størrelse står i forhold til den konkrete risiko, og bestemmelsen vil medføre, at der sættes en legal grænse for størrelsen, således at den aldrig må være højere end prisen for 5 måneders gasforbrug. Dette skyldes, at der er stor forskel på risikoen afhængig af, hvor og hvordan vedkommende bruger gas. Hvis der f.eks. er tale om en husholdningsforbruger, som har en timeaflest måler, vil gasleverandøren have mulighed for at anmode distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen centralt, hvis dette skulle blive nødvendigt. Distributionsselskabet vil kunne gennemføre en sådan afbrydelse meget hurtigt. Hvis husholdningsforbrugeren derimod har en gasmåler, som kun kan afbrydes i husholdningsforbrugers hjem, vil det normalt være mere tidskrævende at få adgang til at afbryde gasmåleren. Såfremt husholdningsforbrugeren nægter adgang til sit hjem, vil afbrydelse i sådanne tilfælde kræve fogedens hjælp. I nogle retskredse kan der være en lang ventetid på at få bistand fra en foged. Ved fastsættelsen af den maksimale grænse for, hvor høj sikkerhed, der kan stilles, er der taget højde for dette.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 2, 3. pkt., at gasleverandøren kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden gasleverandøren påbegynder eller fortsætter leveringen af gas.

Formålet med bestemmelsen er at give gasleverandørerne en rimelig mulighed for at sikre betalingen, før de leverer deres ydelser. Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandøren - i tilfælde, hvor der kræves sikkerhedsstillelse efter 1. pkt. - kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerheden inden leveringen påbegyndes.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 3, at en gasleverandør ikke kan hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger eller foranstalte afbrydelse af gasforsyningen på grund af manglende betaling for gas, som allerede er leveret.

Bestemmelsen har til formål og vil medføre, at husholdningsforbrugerne vil få en udvidet beskyttelse ved køb af gas i sammenhæng med den foreslåede leveringspligt i lovforslagets § 7 c, stk. 1. Der er tale om en undtagelse fra det almindelige obligationsretlige princip om, at aftaler kan hæves, hvis der foreligger væsentlig misligholdelse fra den ene parts side. Bestemmelsen vedrører ikke gasleverandørens adgang til at gøre brug af de øvrige misligholdelsesbeføjelser efter den almindelige obligationsret.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 4, 1. pkt., at en gasleverandør efter varsel kan hæve en aftale om levering af gas til en husholdningsforbruger, såfremt gasleverandøren har stillet krav om sikkerhed efter stk. 2, og sikkerheden ikke er stillet inden for den frist, som gasleverandøren har fastsat.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandørerne vil få mulighed for at begrænse fremtidige tab på husholdningsforbrugere, som ikke stiller sikkerhed, hvis de er vurderet til at falde i kategorien dårlige betalere. Hensynet bag kravet om, at ophævelse af kontrakten alene kan ske, hvis et berettiget krav om sikkerhedsstillelse ikke er efterkommet, er at sikre husholdningsforbrugeres ret til gasforsyning i videst muligt omfang. Gasleverandører, der ønsker at begrænse deres fremtidige tab i forhold til husholdningsforbrugere, som er dårlige betalere, vil derfor først skulle anvende det mindre indgribende middel – nemlig at kræve, at forbrugeren stiller sikkerhed. Gasleverandøren vil derfor kun kunne varsle, at aftalen vil blive ophævet, hvis forbrugeren ikke stiller sikkerhed.

Det bemærkes, at varslet for hævelse af aftalen og fristen for sikkerhedsstillelse kan blive nærmere reguleret i den bekendtgørelse, som klima-, energi- og forsyningsministeren efter forslaget til *stk. 10* vil få hjemmel til at udstede, jf. nedenfor.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 4, 2. pkt., at leveringsaftalen ikke kan hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer den fremtidige betaling.

Bestemmelsen vil medføre, at en leveringsaftale ikke kan hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer den fremtidige betaling. Med anden aftale forstås en aftale, som er indgået ved en frivillig overenskomst fra begge parter side. Det kan for eksempel være, at der på frivillig basis aftales forudbetaling, hvis husholdningsforbrugeren modtager gas efter en aftale, hvor forudbetaling ikke er et standardmæssigt vilkår.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 5, at en husholdningsforbruger ikke kan kræve levering af gas fra en gasleverandør, der i medfør af den foreslåede *stk. 4* har hævet sin aftale med husholdningsforbrugeren, før husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, som husholdningsforbrugeren skylder for gas, som er leveret.

Bestemmelsen præciserer omfanget af leveringspligten i de tilfælde, hvor en gasleverandør har hævet sin leveringsaftale med en husholdningsforbruger, og hvor husholdningsforbrugeren fortsat skylder gasleverandøren et beløb for levering af gas. I sådanne tilfælde vil den berørte

husholdningsforbruger ikke kunne påberåbe sig leveringspligten fra den gasleverandør, der retmæssigt har ophævet sin leveringsaftale i henhold til det foreslåede *stk. 4* eller – hvis der er tale om en leveringsaftale, der er blevet hævet før bestemmelsens ikrafttræden – i henhold til de regler, som var gældende på tidspunktet for ophævelsen. En ny aftale mellem de to parter vil kunne indgås, når husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, forbrugeren skylder. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i forhold til gæld, som husholdningsforbrugeren skylder gasleverandøren for levering af en anden vare eller en anden tjenesteydelse end gas.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, *stk. 6, 1. pkt.*, at en gasleverandør kan foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren, når leverandøren ophæver aftalen efter *stk. 4*.

Bestemmelsen vil medføre, at en gasleverandør, som vil hæve en aftale efter *stk. 4*, vil kunne foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren. Gasleverandøren vil kunne foranstalte afbrydelsen ved at anmode distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 11 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 42, hvorefter distributionsselskabet vil skulle efterkomme en berettiget anmodning fra en gasleverandør om at afbryde gasforsyningen til et aftagenummer uden ugrundet ophold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, *stk. 6, 2. pkt.*, at forsyningen ikke kan afbrydes, hvis husholdningsforbrugeren modtager levering af gas fra en anden gasleverandør.

Bestemmelsen vil medføre, at forsyningsafbrydelsen ikke vil kunne gennemføres, såfremt husholdningsforbrugeren på tidspunktet for den påtænkte forsyningsafbrydelse forsynes af en anden gasleverandør. Formålet hermed er så vidt muligt at undgå unødige afbrydelser af gasforsyningen. Husholdningsforbrugeren vil efter omstændighederne have ret til at indgå en ny aftale om levering af gas med en anden gasleverandør, inden forsyningsafbrydelsen iværksættes, og derved undgå afbrydelse, da leveringspligten fortsat finder anvendelse. Hvis forbrugeren således har indgået en aftale med en anden gasleverandør, som er gyldig på det tidspunkt, hvor distributionsselskabet ellers ville afbryde gasforsyningen, kan distributionsselskabet ikke gennemføre forsyningsafbrydelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, *stk. 7*, at husholdningsforbrugeren afholder omkostninger forbundet med forsyningsafbrydelsen.

Bestemmelsen vil medføre, at husholdningsforbrugeren vil skulle betale omkostningerne til forsyningsafbrydelsen. Ved omkostninger forstås distributionsselskabets afbrydelsesgebyr samt evt. omkostninger til tilkaldelse af en foged, hvis dette er nødvendigt for at gennemføre forsyningsafbrydelsen. Baggrunden for bestemmelsen er, at årsagen til afbrydelsen er husholdningsforbrugeren manglende betaling. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at husholdningsforbrugeren har mulighed for at undgå at få sin gasforsyning afbrudt ved at betale rettidigt eller ved at indgå en ny aftale med en gasleverandør, inden forsyningen afbrydes.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 8, at en gasleverandørs afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager.

Bestemmelsen vil medføre, at der sikres en klagemulighed for en husholdningsforbruger, der oplever, at en gasleverandør vægrer sig ved at indgå en leveringsaftale, enten generelt eller for det konkrete produkt, som husholdningsforbrugeren efterspørger. Efter bestemmelsen vil husholdningsforbrugeren kunne indbringe en klage for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 3 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager (forbrugerklageloven), dvs. aktuelt Ankenævnet på Energiområdet. Såfremt en gasleverandør har afvist at indgå en leveringsaftale med en husholdningsforbruger, vil Ankenævnet ikke kunne sikre, at den ønskede aftale bliver indgået. Husholdningsforbrugeren må finde en anden gasleverandør eller et andet produkt hos den samme gasleverandør. Men Ankenævnet vil efterfølgende kunne behandle en klage. Som udgangspunkt behandler Ankenævnet alene tvister om aftaler, som allerede er indgået, men der er blevet tilføjet en bestemmelse i vedtægterne for Ankenævnet (§ 2, stk. 3) efter indførelsen af en leveringspligt på elområdet, hvorefter en elhandelsvirksomheds afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for Ankenævnet. Der vil blive taget kontakt til Ankenævnet for at få en tilsvarende hjemmel for gas.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 9, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandører overholder leveringspligten efter stk. 1-8.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med, at gasleverandørerne overholder leveringspligten efter den foreslåede § 7 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Forsyningstilsynet er således ikke klageinstans, men vil kunne varetage sin tilsynspligt bl.a. ved at overvåge arten og antallet af klager til Ankenævnet på Energiområdet. Det vil derved være muligt for Forsyningstilsynet at afdække, om der er et mønster i klagesagerne, enten på arten af klager eller på fordelingen af klager mellem de leveringspligtige gasleverandører. Efter den gældende § 47 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, vil Forsyningstilsynet kunne give en virksomhed påbud om at levere gas til en husholdningsforbruger, som har anmodet om levering af et produkt, såfremt tilsynet viser, at gasleverandøren ikke overholder leveringspligten. Hvis gasleverandøren ikke efterkommer påbuddet, vil virksomheden kunne straffes med bøde efter den gældende § 49, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 10, at klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6.

Bestemmelsen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6. Ministeren vil med hjemmel i stk. 10 kunne fastsætte regler om bl.a. sikkerhedsstillelse, varsling, og regler om betingelser og procedurer for, hvordan gasleverandører kan foranstalte forsyningsafbrydelser. Sådanne regler vil både skulle sikre

forbrugernes retssikkerhed og den leveringspligtige gasleverandørs legitime interesse i at begrænse sine tab.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 11, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelser til leveringspligten efter stk. 1.

Bestemmelsen har til formål at sikre en fleksibel ramme for at kunne indføre justeringer eller undtagelser til leveringspligten i den foreslåede stk. 1, hvis det senere skulle vise sig at være hensigtsmæssigt eller nødvendigt. Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren få adgang til at fastsætte regler om undtagelse af visse ydelser fra leveringspligten. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at der indføres en tilsvarende mulighed i elforsyningsloven som led i implementeringen af den såkaldte vinterpakke, hvor der blandt andet kan gives undtagelse fra leveringspligten for borgerenergifællesskaber og aggregatorer. Der er ikke tilsvarende begreber på gasområdet, og der er (endnu) ikke vedtaget europæisk lovgivning med særlige krav knyttet til en leveringspligt. Men det vurderes, at udviklingen på gasmarkedet betyder, at der på sigt godt kan opstå et behov for evt. at undtage visse produkter fra leveringspligten. Der kan f.eks. blive tale om kombinerede el- og gasprodukter eller produkter, som produceres og forbruges lokalt i afgrænsede eller lukkede systemer. Det kunne f.eks. være lokale biogassystemer eller systemer til udvikling af andre gasser baseret på vedvarende energikilder.

Til § 7 d

Der er ikke bestemmelser i den gældende lov om naturgasforsyning, som fastslår, hvem der skal betale for levering af gas under forskellige omstændigheder som f.eks. når en gasforbruger flytter fra et aftagenummer, og der ikke samtidig er indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 7 d i lov om naturgasforsyning, der fastsætter, hvem der skal betale for levering af gas til et aftagenummer under forskellige forudsætninger. Formålet er at sikre, at der ikke opstår tvivl om, hvem der skal betale for leveringen, f.eks. når gasforbrugere flytter. Udgangspunktet i det foreslåede er, at levering af gas vil forudsætte, at gasforbrugeren og gasleverandøren aktivt har indgået en aftale om levering efter § 7, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 32. Særligt når gasforbrugere flytter adresse, kan der dog opstå tvivl om, hvem der skal betale for levering af gas til den adresse, der fraflyttes – herunder hvilken gasleverandør, der skal levere gas og på hvilke vilkår.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 1, 1. pkt., at ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf, i henhold til stk. 2-7.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen, i de tilfælde hvor der ikke foreligger en aftale efter den

foreslåede § 7. Betalingsforpligtelsen hænger sammen med, at der vil skulle indgås en aftale med en gasleverandør for at få leveret gas efter forslaget til § 7. Ejerens betalingsforpligtelse efter de foreslåede bestemmelser i stk. 2-7 er således ikke relevant i de tilfælde, hvor ejeren selv har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret. Her vil ejerens pligt til at betale følge af den indgåede aftale.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 1, 2. pkt., at betalingsforpligtelsen ikke indtræder, hvis ejeren selv eller en anden gasforbruger har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret i medfør af § 7.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren ikke vil være forpligtet til at betale, hvis der er indgået en aftale med en anden gasforbruger om forsyning til aftagenummeret. Dette vil typisk være tilfældet i lejemål, hvor lejere indgår aftaler med en gasleverandør om forsyning af lejemålet. Bestemmelsen indebærer, at en lejer, som har indgået aftale om levering af gas til et aftagenummer, betaler til gasleverandøren efter aftalen, så længe lejers aftale med gasleverandøren er gyldig.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 2, at hvis en gasforbruger opsiger sin aftale om levering af gas med en gasleverandør, og der ikke er indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret, så skal gasleverandøren uden ugrundet ophold sende en meddelelse herom til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandøren vil blive forpligtet til - uden ugrundet ophold - at meddele ejeren af en ejendom, der forsynes via et aftagenummer, hvis gasleverandørens leveringsaftale til aftagenummeret er opsagt, og der ikke er indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret. Det typiske anvendelsesområde for bestemmelsen forventes at være situationer, hvor den hidtidige gasforbruger fraflytter en adresse, og tilflytteren endnu ikke har indgået en aftale om levering af gas fra indflytningstidspunktet. Dette kan både være tilfældet i forbindelse med, at en ejendom sælges og i forbindelse med, at en tidligere lejer på en ejendom fraflytter ejendommen. Endvidere forventes bestemmelsen anvendt, når et lejemål står ubeboet i en periode mellem to lejere. Når gasforbrugere skifter gasprodukt eller gasleverandør uden at flytte adresse, vil bestemmelsen normalt ikke være relevant, da gasforbrugeren i de tilfælde typisk vil indgå en aftale med en ny gasleverandør, før aftalen med den hidtidige gasleverandør opsiges.

Bestemmelsen i stk. 2 vil således kun finde anvendelse, hvis der på opsigelsestidspunktet ikke er tilmeldt en forbruger på det pågældende aftagenummer, hvor leveringen vil blive påbegyndt til udløbet af den opsagte aftale. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der indgås en aftale om levering af gas til aftagenummeret, samt at gøre ejeren af ejendommen opmærksom på, at denne vil blive bundet af en kontrakt efter forslaget til stk. 3. Det eventuelle mellemværende, der kan opstå mellem lejer og ejer, hvor lejeren hæfter efter lejekontrakten, reguleres ikke i lov om naturgasforsyning.

Det er den gasleverandør, der senest har haft en aftale om levering af gas til aftagenummeret, som forpligtes af bestemmelsen. Gasleverandøren kan opfylde forpligtelsen efter forslaget til stk. 2 ved at give meddelelse til den person, der efter gasleverandørens bedste kendskab på baggrund af opslag i offentlige registre, f.eks. tinglysningssystemet, ejer den ejendom, som forsynes via aftagenummeret på opsigelsestidspunktet.

I tilfælde hvor opsigelse sker i umiddelbar forbindelse med et salg af ejendommen, vil gasleverandøren tilsvarende opfylde sin forpligtelse efter forslaget til stk. 2, hvis meddelelsen sendes til den ejer, som fremgår af offentlige registre på tidspunktet for modtagelse af opsigelsen. Dette gælder, selvom denne muligvis ikke længere er ejer af ejendommen, når den opsagte aftale udløber. Gasleverandøren vil ikke umiddelbart have kendskab til, hvorvidt der er tale om et salg af ejendom, og skal derfor kunne henholde sig til oplysningerne i offentlige registre. Kravet om, at meddelelsen skal sendes uden ugrundet ophold skal sikre, at gasleverandørerne ikke bliver nødt til at fastsætte unødigt lange opsigelsesvarsler for gasforbrugerne i deres leveringsaftaler. Det bemærkes, at der i dag gælder korte varsler i de tilfælde, hvor en gasforbruger fraflytter sin adresse, og det antages, at disse korte varsler vil kunne bibeholdes - også efter at forsyningspligten er ophævet. Ved vurderingen af, om der er tale om ugrundet ophold, kan det tages i betragtning, at gasleverandøren kan have en begrundet interesse i at vente nogle få dage med at sende meddelelsen, for at se, om der hurtigt vil blive tilmeldt en ny gasforbruger på aftagenummeret. Gasleverandøren kan få oplysninger fra distributionsselskabet om de indberettede leverandørskift på aftagenummeret og datoen for leverandørskift.

Hvis der er indgået en ny aftale med en anden gasleverandør om levering til aftagenummeret, idet der er indberettet leverandørskift på aftagenummeret til distributionsselskabet, skal der ikke sendes en meddelelse til ejeren efter stk. 2. Dette forventes at give gasleverandørerne et øget incitament til at indberette leverandørskift til distributionsselskabet hurtigst muligt. Såfremt gasleverandøren ønsker at vide, om gasforbrugeren er ejer af ejendommen, så kan leverandøren anmode gaskunden om at oplyse om dette forhold i forbindelse med aftaleindgåelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 3, 1. pkt., at meddelelsen efter stk. 2 som minimum skal indeholde en frist på mindst 5 hverdage til at ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren vil få en frist på mindst 5 hverdage, fra meddelelsen efter stk. 2 er kommet frem, til at sørge for, at der indgås en ny leveringsaftale med en gasleverandør til aftagenummeret, hvis ejeren ikke ønsker at blive bundet af den fremsendte kontrakt. Denne frist vil skulle fremgå af meddelelsen. Gasleverandøren har bevisbyrden for, at meddelelsen er kommet frem. Vurderingen af, hvornår en meddelelse anses for at være kommet frem, følger dansk rets almindelige regler. Ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret ved selv at indgå en leveringsaftale med en gasleverandør. Endvidere vil ejerens hæftelse bortfalde efter det foreslåede stk. 1, 2. pkt., hvis en anden person, f.eks. en lejer, indgår en

aftale om levering af gas til aftagenummeret inden fristens udløb. Se nærmere herom ovenfor vedrørende stk. 1, 2. pkt., og nedenfor vedrørende stk. 3, 2. pkt.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 3, 2. pkt., at meddelelsen skal indeholde en aftale om levering af gas til aftagenummeret, og det skal fremgå, at ejeren bliver bundet af denne aftale, hvis der ikke inden udløbet af fristen er indgået en anden aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber.

Bestemmelsen vil medføre, at meddelelsen efter den foreslåede stk. 2 vil skulle indeholde en leveringsaftale til aftagenummeret. Endvidere vil meddelelsen skulle oplyse om retsvirkningen af, at der ikke indgås en ny aftale eller anmodes om, at forsyningen bliver afbrudt. Hvis der ikke inden den nævnte frist på 5 hverdage er indgået en aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, vil ejeren således blive bundet af den fremsendte aftale. Kravene til de oplysninger, der skal fremgå af aftalen, sikrer, at en ejer, der ikke selv vælger et gasprodukt, ved på hvilke vilkår og over for hvilken gasleverandør, ejeren hæfter for leveringen af gas.

Hvis ejeren er en forbruger efter lov nr. 1457 af 17. december 2013 (lov om forbrugeraftaler), vil gasleverandøren i forbindelse med indgåelsen af aftalen skulle iagttage oplysningspligten i lov om forbrugeraftaler, ligesom aftalen vil blive omfattet af lovens 14 dages fortrydelsesret, såfremt der er tale om et fjernsalg, hvilket ofte vil være tilfældet, hvis aftaleindgåelsen er sket ved brug af et fjernkommunikationsmiddel, f.eks. telefon, internet, brev m.v. Hvis en forbruger gør brug af sin fortrydelsesret, er det en betingelse for, at forbrugeren kan pålægges at betale for den del af ydelsen, som allerede er leveret, at aftalens opfyldelse på forbrugers udtrykkelige anmodning er påbegyndt inden fortrydelsesfristens udløb efter § 25 i lov om forbrugeraftaler. Da forbrugeren ikke kan give sin udtrykkelige anmodning ved stiltiende accept, vil forbrugeren ikke på grundlag af den aftale, som er fremsendt efter forslaget til stk. 3, kunne pålægges at betale for den del af ydelsen, som er leveret inden fortrydelsesfristens udløb. Hvis indgåelsen af aftalen sker med stiltiende accept af den aftale, der er fremsendt efter stk. 3, og forbrugeren ikke gør brug af sin fortrydelsesret inden for de 14 dage, vil forbrugeren hæfte på grundlag af aftalen, dog tidligst fra udløbet af 5-dages fristen efter 1. pkt.

I mange tilfælde vil ejeren dog ikke være omfattet af definitionen af en forbruger i lov om forbrugeraftaler, eksempelvis hvis der er tale om en professionel udlejer eller en virksomhed, der anvender gas som led i sin produktion m.v. I disse tilfælde vil ejeren ikke have en fortrydelsesret. Det bemærkes, at de almindelige krav til aftaler i kapitel 3 i lov om forbrugeraftaler og i bekendtgørelse om forbrugeraftaler om levering af naturgas (bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014, også vil gælde for aftaler efter forslaget til stk. 4, når der er tale om en forbruger i forbrugeraftalelovens forstand.

Ønsker ejeren ikke at blive bundet af den fremsendte aftale, kan ejeren af en ejendom som anført indgå en anden aftale om levering fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber. Der er aftalefrihed med hensyn til, hvornår leveringen skal starte efter en sådan aftale. Hvis leveringen

efter den anden aftale skal starte senere end tidspunktet, hvor den opsagte aftale udløber, vil betalingsforpligtelsen følge den foreslåede stk. 6, indtil leveringen efter den anden aftale starter.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 3, 3. pkt., at meddelelsen herudover skal indeholde oplysning om det tidspunkt, hvorfra ejeren bliver bundet af den fremsendte aftale.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandøren skal fastsætte det tidspunkt, hvor ejeren vil blive bundet af kontrakten.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 3, 4. pkt., at tidspunktet tidligst kan fastsættes til tidspunktet for udløbet af fristen, medmindre andet er aftalt.

Bestemmelsen har til formål at sikre og vil medføre, at ejeren tidligst kan blive bundet af aftalen ved udløbet af fristen på 5 hverdage. Aftalen kan dermed ikke – hvis aftalen indgås ved stiltiende accept – få gyldighed forud for dette tidspunkt. Hæftelsen efter aftalen kan påbegyndes senere end fristen på 5 hverdage. Dette vil typisk være relevant, hvis aftalen i forhold til den tidligere ejer først er opsagt til et senere tidspunkt og der således allerede sker betaling på aftalemæssigt grundlag

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 4, 1. pkt., at ejeren ikke bliver bundet af aftalen, hvis forsyningen til aftagenummeret på ejerens anmodning er blevet afbrudt inden udløbet af fristen efter § 3, stk. 1.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at ejeren vil kunne undgå at blive bundet af aftalen ved at anmode gasleverandøren om at sørge for, at gasforsyningen til aftagenummeret afbrydes. Afbrydelse kan være relevant, hvis der er tale om et hus, som skal nedrives eller stå ubeboet i længere tid.

Bestemmelsen vil medføre, at gasforsyningen vil skulle afbrydes inden udløbet af 5-dages fristen, hvis ejeren ikke ønsker at blive bundet af kontrakten. Såfremt ejeren har anmodet om få forsyningen afbrudt, men afbrydelsen endnu ikke er gennemført på tidspunktet for fristens udløb, vil ejeren blive bundet af den fremsendte kontrakt, indtil forsyningsafbrydelsen gennemføres. Efter den foreslåede nye § 11 d, som er affattet ved lovforslaget § 1, nr. 42, skal distributionsselskabet efterkomme gasleverandørens anmodning om forsyningsafbrydelse uden ugrundet ophold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 4, 2. pkt., at hvis ejeren anmoder gasleverandøren om at afbryde gasforsyningen, så skal gasleverandøren straks videresende anmodningen til distributionsselskabet.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en gasleverandør handler straks på en anmodning fra ejeren om at få gasforsyningen afbrudt, og bestemmelsen vil medføre, at gasleverandøren skal sørge for, at anmodningen straks bliver sendt til distributionsselskabet, som fysisk skal gennemføre afbrydelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, *stk. 5, 1. pkt.*, at vilkårene for aftalen, herunder prisen, skal svare til vilkårene for et gasprodukt, som gasleverandøren markedsfører.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at vilkårene for aftalen efter forslaget til stk. 3, 2. pkt., vil svare til vilkårene for et gasprodukt, som gasleverandøren i øvrigt markedsfører.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandøren kan frit vælge hvilket af de markedsførte gasprodukter, leverandøren ønsker at tilbyde ejeren. Der er således ikke pligt til at tilbyde det samme produkt, som den tidligere forbruger på adressen har fået leveret. Ved »markedsført« forstås, at produktet fremgår af gasleverandørens egen hjemmeside og den offentlige prisportal, som gasleverandøren vil have pligt til at indberette sine produkter til efter den foreslåede bestemmelse i § 39 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 99.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, *stk. 5, 2. pkt.*, at ejeren til enhver tid skal kunne opsige denne aftale med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren til enhver tid skal kunne opsige denne nye aftale med 1 måneds varsel til udgangen af en måned. Der kan dog indgås aftaler om kortere opsigelsesvarsler mellem ejeren og gasleverandøren. Der vil ikke kunne knyttes en bindingsperiode til en sådan aftale.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, *stk. 6*, at ejeren skal betale for levering af gas til aftagenummeret til den pris, som er fastsat efter den foreslåede § 39 d, fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil der sker levering i henhold til aftalen indeholdt i meddelesen efter stk. 2, en anden aftale, eller indtil forsyningen er afbrudt.

Bestemmelsen har til formål at fastholde forbrugernes mulighed for at meddele fraflytning til deres gasleverandør med meget kort varsel. Såfremt fraflytningen meddeles med kort varsel vil der ikke i alle tilfælde være tilstrækkelig tid til, at ejeren kan forpligtes til at indgå en aftale med gasleverandøren efter stk. 4. Dette skyldes, at ejere, som er forbrugere i forbrugeraftalelovens forstand, skal have tilsendt de oplysninger, som forbrugeraftaleloven kræver, inden leveringen kan starte efter aftalen. Desuden har forbrugerne en 14 dages fortrydelsesret efter forbrugeraftaleloven.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren vil skulle betale for forsyningen til aftagenummeret til en reguleret pris fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil ejeren bliver bundet af aftalen efter stk. 3, 2. pkt., eller til der påbegyndes levering efter en anden aftale, eller til forsyningen bliver afbrudt, jf. stk. 4.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i situationer, hvor en lejer er fraflyttet et lejemål og har opsagt sin aftale med kort varsel, således at gasleverandøren ikke har haft mulighed for at sende meddelelsen 5 hverdage inden hæftelsens overgang til ejeren efter stk. 1.

Bestemmelsen vil finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor der er enighed mellem gasleverandøren og den fraflyttende gasforbruger om, at aftalen er udløbet, uanset om de derved aftaler at fravige et opsigelsesvarsel i kontrakten.

Da der ikke efter stk. 6 er tale om en aftale, som indgås mellem gasforbrugeren og gasleverandøren, men derimod om en lovreguleret forpligtelse for ejeren til at betale gasleverandøren for gasforbruget på aftagenummeret i en begrænset periode, hvor der ikke er indgået en aftale om levering af gas, vurderes det, at der ikke er tale om levering på aftalemæssigt grundlag i forbrugeraftalelovens forstand. Forbrugeraftaleloven finder derfor ikke anvendelse. Den pris, som ejeren vil skulle betale for levering af gas til aftagenummeret, er den pris, som er fastsat efter § 39 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 99. Af hensyn til, at ejeren skal kende sin retsstilling på forhånd, fastsætter og offentliggør Forsyningstilsynet hvert år prisen for levering af gas efter forslaget til stk. 6.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7 d, stk. 7, at gasleverandøren ikke kan anmode distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret uden ejerens accept, medmindre gasleverandøren ikke har været i stand til at få kontakt til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

Bestemmelsen har til formål at undgå fysisk afbrydelse af gasforsyningen til en adresse, medmindre ejeren selv har anmodet om det. Kun som en sidste udvej, når en gasleverandør forgæves har søgt efter en ejer i de tilgængelige registre, bør gasleverandøren kunne anmode distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen til en adresse.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandøren ikke kan afbryde gasforsyningen til aftagenummeret, medmindre det har vist sig at være umuligt for gasleverandøren at finde ejeren. Det forudsættes således, at bestemmelsen kun vil blive anvendt som en nødløsning, når det ikke er muligt for gasleverandøren at finde ejeren. I disse situationer giver bestemmelsen gasleverandøren mulighed for at anmode om afbrydelse for at begrænse sit tab ved levering af gas til aftagenummeret.

Til nr. 34 [**§ 8, generelle forpligtelser for bevillingshavere**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at bevillingspligtige selskaber og Energinet, herunder Energinets helejede datterselskaber, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 8, at bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende vilkår.

Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret. Der er tale om en central bestemmelse, der fastsætter en række generelle og grundlæggende krav til bevillingspligtige

selskaber i forhold til forbrugere – og ikke særlige krav til gasleverandører. Bestemmelsens indhold foreslås derfor flyttet til en ny, selvstændig bestemmelse, idet både den gældende § 7 i lov om naturgasforsyning og lovforslagets forslag til affattelsen af § 7 særligt handler om forholdet mellem gasleverandører og forbrugerne – og især forholdet mellem forsyningspligtige gasleverandører og gasforbrugere. Gasleverandører (med undtagelse af forsyningspligtige selskaber) skal ikke have bevilling for at udøve forsyningsvirksomhed.

Til nr. 35 [**§ 9, stk. 1, nr. 1 og 2, naturgas-ordlyd**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, at følgende omkostninger til offentlige forpligtelser skal afholdes af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede system:

Transmissionsselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne i § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 2, at følgende omkostninger til offentlige forpligtelser skal afholdes af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede system:

Distributionsselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne i § 11, stk. 3, og § 14, stk. 1, nr. 3, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed.

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 1, og i nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgassikkerhed« til »gassikkerhed«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit **3.1.1.** i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen naturgassikkerhed i § 9, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, ændres til gassikkerhed. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit **3.1.1.**

Til nr. 36 [**§ 10 a, naturgasforsyningsnet-ophævelse**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 10 a, 1. pkt., at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter i forsyningsområdet i fornødent omfang.

Det foreslås i § 10 a, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter« til »systemet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet dels ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system, dels at begrebet anvendes inkonsekvent i lov om naturgasforsyning. Herudover er de fire infrastrukturtyper som omhandlet i § 10 a, allerede defineret som system, jf. lovens § 6, nr. 22. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systematiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur, samtidig med at søge kendte begreber anvendt mere ensartet i forhold til den foreslåede anvendelse af begrebet system. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den eksplicitte omtale af de relevante infrastrukturtyper (naturgasforsyningsnettet, her dækkende over transmisionssystemet og distributionssystemer, lagre og LNG-faciliteter) erstattes i § 10 a, 1. pkt., med det definerede begreb system i lovens § 6, nr. 22. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil alene sikre, at der vil være tale om konsekvent, ensartet og lovteknisk enkelt sprogbrug.

Til nr. 37 [overskriften til kapitel 3]

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 3, i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler naturgasforsyningsnet, LNG-faciliteter og lager.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 3 ændres til »Systemet, opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet«

Baggrunden for det foreslåede er, at kapitel 3 (§§ 10-23 a) indeholder bestemmelser om flere forhold, end ordlydsmæssigt omfattet af den gældende overskrift, jf. § 15 a om beredskab for systemet og tilstødende naturgasforsyningssystemer og § 21 om adgang til opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 3, vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre, der vil være en mere retvisende ordlyd af overskriften i forhold til kapitlets indhold.

Til nr. 38 [§ 11, stk. 1]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at transmissionselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net.

Det foreslås at der i § 11, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, ændres »net« til »systemer«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymmer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen system skal som den hidtidige betegnelse net forstås som distributionssystemerne og transmissionssystemet. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen

Til nr. 39 [§ 11, stk. 1, nr. 1]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at transmissionselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder opretholde den fysiske balance i nettet.

Det foreslås i § 11, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at »nettet« ændres til »systemet, jf. dog § 12, stk. 1, nr. 7 og 6 og § 14, stk. 1, nr. 6 og 7«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymmer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Baggrunden for det foreslåede er endvidere lovforslagets foreslåede ændringer til § 12 om transmissionselskabers opgaver og § 14 om distributionsselskabers opgaver. Infrastrukturselskaber er ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (afsnit 2.2.1.) Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler systembrugerne (markedsaktørerne). Alene i tilfælde, hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Denne nuance afspejles ikke tilstrækkeligt i den gældende formulering i § 11, stk. 1, nr. 1, fordi bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelserne for infrastrukturselskabers forpligtelser.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system, og at der i forhold til forpligtelserne om at opretholde den fysiske balance vil fremgå krydshenvisninger til transmissionsselskabernes og distributionsselskabernes forpligtelser. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen transmissionssystem skal som den hidtidige betegnelse transmissionsnet forstås som den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen. Ændringerne vil endvidere sikre, at forpligtelsen for infrastrukturselskaberne til at opretholde den fysiske balance ordlydsmæssigt ikke misforstås som en ubetinget pligt til eksempelvis at sikre gassens fysiske tilstedeværelse for infrastrukturselskaberne.

Til nr. 40 [§ 11, stk. 1, nr. 3, net til system]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder sikre måling af levering og aftag af naturgas i nettet.

Det foreslås i § 11, stk. 1, nr. 3, at ændre »nettet« til »systemet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettet vil blive erstattet af betegnelsen systemet. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen systemet skal som den hidtidige betegnelse nettet forstås som det danske gassystem. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 41 [§ 11, stk. 1, nr. 4]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder forsyne brugerne af nettet med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der transporteres gennem nettet.

Det foreslås at ændre »forsyning af brugere af nettet« til »oplyse systembrugere og sammenkoblede selskaber« og »nettet« ændres til »systemet«

Baggrund for det foreslåede er, at brugere af nettet i § 11, stk. 1, nr. 4, indholdsmæssigt svarer til begrebet systembrugere, som er defineret i lovens § 6, nr. 23. Baggrunden er endvidere at betegnelsen forsyning er defineret i lovens § 6, nr. 6. Baggrunden er herudover, at forpligtelsen til at give oplysning til brugere af nettet også dækker over den loyale oplysningsforpligtelse, der naturligt foreligger mellem infrastrukturselskaber, hvis infrastruktur er sammenkoblet og derfor skal drives sikkerhedsmæssigt forsvarligt, sammenhængende og helhedsorienteret. Baggrunden er endelig, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymmer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at formuleringen om at forsyne brugere af nettet vil blive erstattet af formuleringen om at oplyse systembrugere og sammenkoblede selskaber. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at allerede definerede begreber i lov om naturgasforsyning anvendes, og anvendes i rette sammenhæng. Endelig vil det foreslåede ikke medføre materielle ændringer i forhold til oplysningsforpligtelser mellem sammenkoblede infrastrukturselskaber, da infrastrukturselskaberne allerede i dag arbejder sammen, herunder stiller måleoplysninger til rådighed for hinanden. Oplysningsforpligtelserne vil fremadrettet blot fremgå mere eksplicit af loven. Ved måledata i øvrigt, forudsættes det, at hvert infrastrukturselskab fortsat vil opretholde og overholde sine forpligtelser i henhold til databeskyttelsesloven, da måleoplysninger netop ikke vedrører den enkelte systembruger, men energimængder i selskabets del af systemet.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettet vil blive erstattet af betegnelsen systemet. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen system skal som den hidtidige betegnelse net forstås som danske gassystem. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 42 [ny § 11d, afbrydelse af gasforsyningen]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab skal levere gas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden leverandør eller produkt, eller hvis leveringaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt. Det vil sige, at forbrugere, hvis leveringaftale med en gasleverandør ophører, f.eks. på grund af ophævelse, automatisk bliver forsyningspligtigkunder uden at deres gasforsyning bliver fysisk afbrudt.

Da det foreslås at ophæve forsyningspligten er der brug for nye bestemmelser, der kan regulere, hvordan gasforsyningen vil blive afbrudt, når det ikke længere vil skulle ske på anmodning fra den eller de gasleverandører, som har forsyningspligten.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 11 d, stk. 1, 1. pkt., at distributionsselskaber uden ugrundet ophold skal efterkomme en anmodning fra en gasleverandør til et aftagenummer om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret.

Bestemmelsen hænger tæt sammen med den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 6., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter gasleverandøren under visse omstændigheder kan foranstalte afbrydelse af forsyningen hos en husholdningsforbruger.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandører selv kan foranstalte afbrydelse af gasforbrugere over for distributionsselskaber. Desuden vil gasleverandører kunne anmode om afbrydelse af gasforsyningen til gasforbrugere, som ikke er husholdningsforbrugere, når aftalen hæves, eksempelvis fordi gasforbrugeren misligholder aftalen.

Bestemmelsen vil fastsætte de grundlæggende regler for forholdet mellem gasleverandøren og distributionsselskabet. Bestemmelsen vil medføre, at distributionsselskaber uden ugrundet ophold vil skulle efterkomme en gasleverandørs anmodning til distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen til en gasforbruger. Gasleverandøren har ansvaret for, at anmodningen er berettiget, og leverandøren vil skulle friholde distributionsselskabet og forbrugeren for evt. økonomiske tab som følge af, at anmodningen efterfølgende viser sig at være uberettiget. De detaljerede regler for forholdet mellem distributionsselskabet og gasleverandøren i forhold til afbrydelse, herunder krav til dokumentation for at der er tale om en berettiget anmodning, evt. krav til kommunikationsform m.m., forudsættes fastsat i de eksisterende brancheregler – dvs. som udgangspunkt i Regler for Gasdistribution, der sammen med Gasleverandøraftalen regulerer gasleverandørens samarbejde med distributionsselskabet om gasleverandørens levering af gas og distributionsselskabets transport af naturgas til forbrugere i Danmark gennem distributionsnettet.

Bestemmelsen ændrer ikke på, at distributionsselskabet fortsat vil skulle iagttage andre regler om forsyningsafbrydelser, herunder § 154 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, der kræver underretning af kommunen, hvis man får kendskab til, at et barn lever under

forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i fare, og Fødevareministeriets cirkulæreskrivelse nr. 11101 af 30. juni 1993 om meddelelse til politiet ved husdyrhold på ejendommen. Det vurderes i denne forbindelse, at det er distributionsselskabet, der er bedst egnet til at vurdere disse forhold. Det bemærkes, at det i øvrigt er hensigten, at der i bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas, som er udstedt med hjemmel i den gældende § 7 a i lov om naturgasforsyning, vil blive fastsat, at den forbruger, der har indgået aftale om forsyning via det aftagenummer, der skal afbrydes, skal underrettes, når en gasleverandør anmoder et distributionsselskab om at afbryde for gasforsyningen. Det er hensigten, at dette vil skulle gælde i forhold til alle gasforbrugere - ikke kun husholdningsforbrugere.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 11 d, stk. 1, 2. pkt., at når afbrydelsen er gennemført, så skal distributionsselskabet oplyse gasleverandøren herom.

Bestemmelsen vil medføre, at distributionsselskabet vil skulle oplyse gasleverandøren om afbrydelsen, når den er gennemført. Hensynet bag bestemmelsen er, at der kan forekomme tilfælde, hvor det ikke vil være muligt at afbryde gasforsyningen, eksempelvis fordi børn eller dyr vil lide overlast, hvis gasforsyningen bliver afbrudt. Gasleverandøren har krav på at vide, om der fortsat skal leveres gas til den relevante gasforbruger, og desuden er det nødvendigt for gasleverandøren at modtage denne oplysning for at opfylde sin pligt til at informere Forsyningstilsynet om gennemførte forsyningsafbrydelser efter den foreslåede stk. 2, jf. bemærkningerne hertil nedenfor. Det forudsættes, at videregivelse af oplysningerne kan ske inden for rammerne af persondatalovens § 8, idet de nævnte hensyn til private og offentlige interesser vurderes at overstige hensynet til gasforbrugers interesse i hemmeligholdelse af oplysningerne.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 11 d, stk. 2, at gasleverandører en gang om året indberetter alle gennemførte gasafbrydelser og begrundelserne for afbrydelserne i anonymiseret form til Forsyningstilsynet i medfør af regler fastsat i henhold til bemyndigelsen i § 42 e, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 103.

Bestemmelsen har til formål at give Forsyningstilsynet mulighed for at føre statistik med forsyningsafbrydelser på gasmarkedet og begrundelserne herfor.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandørerne årligt vil skulle indberette alle gennemførte gasforsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor til Forsyningstilsynet. Indberetningerne vil skulle være anonymiseret således, at det ikke fremgår hvilke gasforbrugere, der er blevet afbrudt, da dette ikke vil være en nødvendig oplysning for Forsyningstilsynets statistik, og hensynet til gasforbrugers interesse i hemmeligholdelse af oplysningen således vejer tungere. Det forudsættes, at oplysningerne efter stk. 2 kan videregives inden for rammerne af persondataloven.

Det skal fremgå af de indberettede begrundelser, om en afbrydelse er foretaget efter § 7 c, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, som omhandler en gasleverandørs ret til at foranstalte afbrydelse i

situationer, hvor gasleverandøren har hævet aftalen efter varsel, fordi husholdningsforbrugeren ikke har stillet den sikkerhed for betaling, som gasleverandøren har krævet.

Til nr. 43 [§ 12, stk. 1, nr. 1]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionselskab i fornødent omfang skal tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg), distributionsnet samt forbrugere.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 1, at ændre »opgradering af biogas til naturgaskvalitet« til »opgradering af biogas, jf. § 35 a, stk. 1«, og »samt« til »og«.

Baggrunden for det foreslåede er, at retten for opgraderingsanlæg for biogas til at blive tilsluttet enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet fremgår af § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning. Formålet med det foreslåede er således, at forenkle bestemmelsen.

De foreslåede ændringer vil medføre, at formuleringen om opgradering af biogas til naturgaskvalitet erstattes af formuleringen opgradering af biogas, jf. § 35 a, stk. 1. Herudover vil det foreslåede medføre, at samt erstattes af og. Ændringerne er af lovteknisk karakter.

Til nr. 44 [§ 12, stk. 1, nr. 2]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionselskab skal sikre kvaliteten af den naturgas, der leveres fra transmissionsnettet.

Det foreslås at der i § 12, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »sikre« »og måle«, og efter »fra« indsættes »eller til«.

Baggrunden er, at den gældende formulering om sikringen af kvaliteten indbefatter en række praktiske opgaver, som navnlig omfatter en løbende overvågning (sikring) af kvaliteten gennem målinger forskellige steder i transmissionssystemet, men særligt når der fra transmissionssystemet leveres gas til og fra andre transmissionssystemer (udlandet), eller andre dele af gassystemet som de danske gaslagre og/eller distributionssystemerne. Da der imidlertid er tale om en løbende udveksling, vil det ikke give driftsøkonomisk mening, at hver infrastrukturselskab foranstalter dobbelte målinger på hver side af et sammenkoblingspunkt. For sådanne forhold, vil der fortsat kunne være tale om en aftaleretlig model, der indretter driften af infrastrukturen på en så omkostningseffektiv måde som muligt, ved eksempelvis at målinger foretages af den relevante part i en sammenkobling, som er nærmest til at forestå sådanne forhold. Formålet med det foreslåede er således blot at italesætte de forpligtelser der grundlæggende gælder for infrastrukturselskaber (udgangspunktet), såfremt der ikke foreligger konkrete aftaler om opgavevaretagelse af sådanne forhold hos andre sammenkoblede infrastrukturselskaber eller operatører.

Den foreslåede vil dels medføre, at det tydeliggøres, at opgaven om at sikre kvaliteten typisk kræver en nødvendig måling af kvalitet i række relevante punkter i infrastrukturen. Dels vil ændringen også

medføre, at forpligtelserne i forhold til kvaliteten ikke alene har fokus på den historiske situation med transport af gas udelukkende fra transmissionssystemet til landets distributionssystemer, men også den til tider ændrede retning af gasstrømmen fra distributionsniveau til transmissionsniveau og udvekslinger med andre typer infrastruktur. Det foreslåede vil ikke medføre ændringer for de aftaleretlige forhold, som i dag medfører, at eksempelvis dobbelte målinger undgås.

Til nr. 45 [§ 12, stk. 1, nyt nummer efter nr. 5]

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 5, er ny.

Det følger af den foreslåede § 12, stk. 1, nr. 5, at transmissionsselskaber skal sikre den sikkerhedsmæssige fysiske forsvarlige balance i selskabets transmissionssystem.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ønskes tydeliggjort, hvilke forpligtelser og dermed også hvilke forpligtelser, der ikke hviler på et transmissionsselskab. Ifølge bemærkninger om gasforsyningsikkerhed er infrastrukturselskaber ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (afsnit 2.2.1.). Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler systembrugerne (markedsaktørerne). Alene i tilfælde hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Formålet er således at tydeliggøre, at transmissionsselskaber alene har en forpligtelse til at gribe ind i balanceregimet, hvis den sikkerhedsmæssige fysiske forsvarlige balance er i fare – eller der på anden vis er tale om tilfælde, hvor forholdets særlige natur bevirker, at transmissionsselskabet må handle her og nu.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den i dag-gældende implicitte forpligtelse for transmissionsselskaber til i nødtilfælde at gribe ind, formaliseres ved at skrive forpligtelsen ind eksplicit i lov om naturgasforsynings bestemmelser om transmissionsselskabers opgaver. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper.

Til nr. 46 [§ 12, stk. 1, nr. 6 rykkes og nyaffattes]

Det følger af den gældende § 12, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber skal sikre, at der er tilstrækkelige mængder naturgas i det samlede naturgasforsyningssystem, således at den fysiske balance i nettet kan opretholdes, jf. § 11, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås at § 12, stk. 1, nr. 6, nyaffattes.

Det foreslås, at transmissionsselskaber forpligtes til at sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomisk incitament for systembrugerne til at opretholde den fysiske balance i selskabets system uden nødindgreb efter den nye nr. 6.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ønskes tydeliggjort, hvilke forpligtelser og dermed også hvilke forpligtelser, der ikke hviler på et transmissionselskab. Ifølge bemærkninger om gasforsyningssikkerhed er infrastrukturselskaber ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (afsnit 2.2.1.). Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler systembrugerne (markedsaktørerne). Alene i tilfælde hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Formålet er således at tydeliggøre, at transmissionselskaber har en forpligtelse til at sikre gennem markedsdesignet (metodegodkendelse af priser og betingelser for brug af transmissionssystemet), at ansvaret for balanceringen af infrastrukturen grundlæggende hviler hos markedsaktørerne – systembrugerne der anvender transmissionssystemet.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at transmissionselskabers forpligtelser om metodegodkendelse for priser og betingelser for brugen af selskabets infrastruktur, fremgår eksplicit af lov om naturgasforsynings bestemmelser om transmissionselskabers opgaver. Ændringen vil medføre, at lovens ordlyd, i modsætning til den hidtidige formulering af § 12, stk. 1, nr. 6, stemmer bedre overens med de begrænsninger for infrastrukturselskaber, der er i forhold til at sikre gassens tilstedeværelse, men ændringen tjener også samtidig til at fjerne eventuelle uklarheder i de gældende formulering. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper.

Til nr. 47 [§ 12, stk. 1, nr. 7]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 7, i lov om naturgasforsyning, at transmissionselskaber skal anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, det anvender til at udføre sit hverv.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, indsat efter »den« »nødvendige«.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ønskes tydeliggjort, hvilke forpligtelser og dermed også hvilke forpligtelser, der ikke hviler på et transmissionselskab. Ifølge bemærkninger om gasforsyningssikkerhed er infrastrukturselskaber ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (afsnit 2.2.1.). Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler systembrugerne (markedsaktørerne). Alene i tilfælde hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Formålet er således at tydeliggøre, at transmissionselskaber alene kan indkøbe nødvendig energi.

Den foreslåede ændring vil medføre, at ordet nødvendige også vil indgå i § 12, stk. 1, nr. 7, om at transmissionselskaber skal anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede

metoder ved anskaffelse af den energi, det anvender til at udføre sit hverv. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper.

Til nr. 48 [§ 12 a om systemansvar]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber skal varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden i Danmark.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab skal ved udførelsen af sine opgaver bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for handel med naturgas, jf. § 1, stk. 2.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12 a, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab ud over det i stk. 1 nævnte kan tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabernes forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, herunder om selskabernes forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

Det foreslås at nyaffatte § 12 a.

Det følger af det foreslåede nyaffattelse af § 12 a, *stk. 1*, at den systemansvarlige virksomhed skal 1) ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for gas, jf. § 1, stk. 2, og 2) ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for forsyningssikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Baggrunden for det foreslåede er, at transmissionsselskaber, i praksis alene Energinet Gas-TSO A/S, skal kunne fortsætte sine opgaver af systemansvarslignende karakter, men med eksplicit brug af begrebet systemansvarlig virksomhed, der ikke tidligere har været formaliseret i gassektoren. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede i § 12 a, stk. 1, nr. 1, om konkurrence vil medføre, at transmissionsselskaber tilrettelægger udførelsen af sine opgaver sådan, at konkurrence så vidt muligt fremmes. Det kan eksempelvis være tredjepartsadgangen til monopolinfrastrukturen, der kan søges gjort så fleksibel som mulig.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsen, der før indeholdt implicit brug af systemansvarsbegrebet, nu fremadrettet vil omtale systemansvarlig virksomhed eksplicit. Der vil ikke være tale om materielle ændringer, men i stedet en eksplicit anvendelse af begrebet systemansvarlig virksomhed. Det foreslåede skal således som den hidtidige bestemmelse italesætte,

at ved løsning af transmissionselskabets kerneopgave – at drive transmissionsvirksomhed – fortsat indtænkes konkurrenceforholdene på tværs af gassektoren. Forskellen vil materielt blot bestå i, at opgaven om at tænke på tværs af gassektoren udkrystalliseres som en systemansvarlig opgavevaretagelse, der fortsat kan varetages i transmissionselskabet. Der kan således ikke slutes modsætningsvist mellem tidligere varetagne opgaver og såkaldte nye opgaver i medfør af ekspliciteringen og formaliseringen af begrebet systemansvarlig virksomhed i gassektoren.

Det foreslåede i § 12 a, stk. 1, nr. 2, om bedst mulig forsyningssikkerhed vil medføre, at transmissionselskaber kan fortsætte sin opgavevaretagelse vedrørende forsyningssikkerhed på tværs af gassektoren. Se i den forbindelse bemærkninger til afsnit 2.2. om præcisering af transmissionselskabers ansvar for gasforsyningssikkerheden, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L17 som fremsat, side 5-7. Opgaver om forsyningssikkerhed vil forventes også at indbefatte opgavepålæg for blandt andet transmissionselskaber i medfør af § 23 a, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at såfremt transmissionselskabers opgaveløsning vedrørende forsyningssikkerhed indbefatter bidrag fra andre relevante infrastrukturselskaber (distribution og lager), kan sådanne omkostninger for de relevante selskaber mere enkelt konteres som opgaver for den systemansvarlige virksomhed. Herved vil der blive skabt mere gennemsigtighed.

Det følger af den foreslåede § 12 a, *stk. 2*, at den systemansvarlige virksomhed ud over det i stk. 1 nævnte kan tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for gas.

Det foreslåede indebærer, at transmissionselskaber ud over hvad der følger af udførelsen af direkte transmissionsrelaterede opgaver, vil kunne tage egne initiativer eller medvirke ved andre initiativer, der sigter mod at fremme konkurrencen på gasmarkedet. Som eksempel på sådanne opgaver kan nævnes den allerede foretagne udvikling af en gasbørs, undersøgelser og samarbejde med andre transmissionselskaber om mulighederne for grøn omstilling, herunder undersøgelse af spørgsmålet om hvor meget ren brint, der teknisk og sikkert kan injiceres i den bestående infrastruktur, samt undersøgelse af mulighederne for konvertering af metansystemer til brintsystemer.

Det foreslåede vil medføre, at transmissionselskaber ved at sikre de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for gas, har en koordinerende rolle på tværs af gassektoren. Initiativer til at skabe de bedst mulige betingelser for konkurrence kan navnlig ikke løftes af et enkelt selskab, ej heller i kraft af opgaver om systemansvarlig virksomhed. Løsningen af denne opgave indbefatter i praksis bidrag og input fra relevante infrastrukturselskaber som distributionselskaber og gaslagerselskaber – men eventuelt også andre relevante interessenter. Der vil være tale om en balanceret tilgang til opgaven, hvorved transmissionselskaber som systemansvarlig virksomhed kan tage tilpas med initiativer til at fremme konkurrencen, men uden at monopolisere udviklingen i gassektoren.

Det følger af den foreslåede § 12 a, *stk. 3*, at en systemansvarlige virksomhed ud over det i *stk. 1* og *2* nævnte kan, hvis nødvendigt og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering eller opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter §§ 10 a, 15 a, *stk. 1*, 20, *stk. 1*, 35 a, *stk. 2* og 36 a, *stk. 1*.

Det foreslåede vil kunne indebære, at opgaver der i dag hviler hos enkelte infrastrukturselskaber, kan varetages enten helt eller delvist af den systemansvarlige virksomhed. Formålet er at sikre der sker en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning, drift og udvikling af gassystemet.

Det bemærkes dog, at det foreslåede ikke i sig selv vil medføre ændringer, men skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 12 a, *stk. 4*.

Det foreslåede vil således indbefatte hjemmel til, at den systemansvarlige virksomhed, af hensyn til en sammenhængende og helhedsorienterede tilgang til gassystemet kan varetage opgaver helt eller delvist på vegne af andre infrastrukturselskaber inden for gassystemet. Den systemansvarlige virksomhed vil dog ikke af egen drift kunne overtage sådanne opgaver helt eller delvist, men det kan kun ske efter konkret delegation efter den foreslåede bemyndigelse i § 12 a, *stk. 4*. Ved vurderingen af, at en sådan opgavedelegation er nødvendig og rimelig, vil der blive lagt vægt på, om snitfladerne og samarbejdet mellem infrastrukturselskaberne inden for gassystemet fungerer hensigtsmæssigt i forhold til at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang til gassystemet. Det foreslåede vil ikke erstatte infrastrukturselskabernes udgangspunkt om egenforpligtelser over egen infrastruktur.

Det følger af den foreslåede § 12 a, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den systemansvarlige virksomheds forpligtelser efter *stk. 1*, *2* og *3*, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

Det foreslåede vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte regler om den systemansvarlige virksomheds forpligtelser efter *stk. 1*, *2* og *3*, herunder om disse opgavers snitflader til andre infrastrukturselskaber i gassektoren.

Det foreslåede vil dermed indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren også får mulighed for at fastsætte regler om opgaver som systemansvarlig virksomhed, der ikke lader sig beskrive i dag. Herved vil det foreslåede kunne udnyttes til blandt andet at forpligte den systemansvarlige virksomhed til helt eller delvist at varetage opgaver for andre infrastrukturselskaber inden for gassystemet, hvis det vurderes, at den sammenhængende og helhedsorienterede tilgang til gassystemet ikke iagttages på behørig vis. Forud for et sådan tiltag, der vurderes indgribende, vil der mellem klima-, energi- og forsyningsministeren og det relevante selskab og eventuelt ejer, ske forudgående dialog, hvor udfordringerne skal forsøges overkommet. Klima-, energi- og forsyningsministeren har dog i kraft af sit sektortilsyn et væsentlig indsigt og interesse i en

sammenhængende og helhedsorienteret tilgang til planlægning, drift og udvikling i gassektoren. Herudover vil det foreslåede kunne udnyttes i fremtiden til at fastsætte regler, der dels hjemler givne nye aktiviteter og deres organisering i medfør af gassektorens udvikling og omstilling.

Til nr. 49 [§ 13, stk. 1, 4. pkt., net til system]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående transmissionsnet kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for udbygningen. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af nettet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Det foreslås i § 13, stk. 1, 4. pkt., at ændre »nettet« til »transmissionssystemet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystem i § 13, stk. 1, 4. pkt., i lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen transmissionssystem skal som den hidtidige betegnelse net forstås som en del af den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, der søges om tilladelse til efter § 13. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 50 [§ 14 stk. 1, nr. 1 ændres]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at et distributionselskab i fornødent omfang skal tilslutte forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, ændres »forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet« til »opgradering af biogas, jf. § 35 a, stk. 1 (opgraderingsanlæg) og forbrugere«.

Baggrunden for det foreslåede er, at den tilsvarende bestemmelse for transmissionsselskaber i § 12, stk. 1, nr. 1, er anderledes bygget op, men principielt ensartet. Formålet med det foreslåede er således at ensrette så vidt muligt den lovtekniske opbygning af henholdsvis § 12, stk. 1, nr. 1 og § 14, stk. 1, nr. 1. Endvidere er formålet også at betone, at den gas der injiceres, skal leve op til de nærværende betingelser for injicering af gas i gassystemet, men at reglerne om tilslutning af opgraderet biogas (opgraderingsanlæg) allerede fremgår af den relevante materielle bestemmelse om tilslutning af opgraderingsanlæg i § 35 a, stk. 1. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring vil medføre, at distributionsselskabers forpligtelser til at tilslutte såvel forbrugere som infrastrukturtyper fremadrettet ensrettes så vidt muligt med den tilsvarende § 12, stk. 1, nr. 1. Det foreslåede vil også medføre, at bestemmelsen forkortes, da der henvises til andre materielle bestemmelse om tilslutning af opgraderingsanlæg. Det foreslåede vurderes ikke at medføre materielle ændringer.

Til nr. 51 [§ 14, stk. 1, nr. 2, ændres]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsselskab skal sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionsnettet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 1, nr. 2, efter »sikre« indsættes »og måle«, og »opgraderede biogas« ændres til »gas«, og »injiceres i« ændres til »leveres til og fra«.

Baggrunden for det foreslåede er, at den tilsvarende bestemmelse for transmissionsselskaber i § 12, stk. 1, nr. 2, er anderledes bygget op, men principielt ensartet. Der foreslås en række justeringer af § 12, stk. 1, nr. 2, som og bør medtages i § 14, stk. 1, nr. 2. Infrastrukturselskabers egne forpligtelser inden for og over egen infrastruktur foreslås generelt mere eksplicit omtalt i lov om naturgasforsyning. Dette sker blandt andet af hensyn til den foreslåede formalisering af systemansvarlig virksomhed, der netop indbefatter opgaver, der går på tværs af gassystemet og grundlæggende skal sikre en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang. Formålet med det foreslåede er således at italesætte, at sikringen af kvaliteten indbefatter en række praktiske opgaver, som navnlig omfatter en løbende overvågning af kvaliteten gennem målinger forskellige steder i distributionssystemet, men særligt når distributionssystemet leverer gas til transmissionssystemet (tilbageføring). Sådanne forpligtelser er principielt iboende for hvert enkelt infrastrukturselskab, da en ansvarlig drift af infrastrukturen nødvendigvis indbefatter kontrol og viden om infrastrukturen. Ud fra en værdispildsbetragtning er det dog også åbenbart, at dobbelt udstyr for måling af kvalitet på hver side af et sammenkoblingspunkt mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne er uhensigtsmæssigt. Det vil sige selvom princippet er principielt iboende for hvert infrastrukturselskab, kan selskaberne hver i sær aftale nærmere opgavedelinger mellem sig, så længe sektorens regler i øvrigt overholdes. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring vil medføre, at forpligtelsen til at sikre fremadrettet erstattes af en forpligtelse til at måle og sikre. Det foreslåede vil også medføre, at forpligtelsens snævre nuværende fokus på injiceret opgraderet biogas ændres til en generel infrastrukturforpligtelse over den gas, der nu engang enten leveres til eller aftages fra distributionssystemet. Det foreslåede vurderes ikke at medføre materielle ændringer, da en ansvarlig drift af infrastruktur indbefatter aktiv viden og målinger af ovenstående forhold. Såfremt distributionsselskaberne hidtil har indgået i aftaleretlige forhold med andre infrastrukturselskaber, som eksempelvis transmissionsselskaber, kan sådanne aftaler fortsætte uhindret. Det ændrede vil ikke medføre behov for dobbelte målinger, eller yderligere tekniske installationer end, hvad der er niveauet i dag.

Til nr. 52 [§ 14, stk. 1, indsættes nye numre]

Den følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsselskab skal 1) i fornødent omfang tilslutte forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet, 2) sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionsnettet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed, 3) sikre at forbrugere oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, give den enkelte naturgasforbruger informationer om sit faktiske naturgasforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed, og 4) sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 1, indsættes et *nyt nr. 3*, hvorefter distributionsselskaber skal bistå transmissionsselskaber vedrørende forsynings sikkerheden.

Baggrunden for det foreslåede er, at den tilsvarende bestemmelse for transmissionsselskaber i § 12, indeholder og italesætter en række grundlæggende forpligtelser for infrastrukturselskaber. Tilsvarende grundlæggende forpligtelser varetages allerede i dag af også distributionsselskaber – men fremgår blot ikke eksplicit af bestemmelsen om distributionsselskabers opgaver. Infrastrukturselskabers egne forpligtelser inden for og over egen infrastruktur foreslås generelt mere eksplicit omtalt i lov om naturgasforsyning. Dette sker blandt andet af hensyn til den foreslåede formalisering af systemansvarlig virksomhed, der netop indbefatter opgaver, der går på tværs af gassystemet og grundlæggende skal sikre en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang. Formålet med det foreslåede er således at fastholde de gode loyale samarbejds mekanismer, der findes i gassektoren i dag – men som til en vis grad hviler på implicit forståelse og frivillighed. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Konkret er distributionsselskaber afhængige af transmissionsselskabets opgavevaretagelse af forsynings sikkerheden på tværs af Danmark. Distributionsselskaber her dermed på grund af det tekniske design af gassystemet ikke fuld kontrol over forsynings sikkerhedssituationen i egen

infrastruktur – da det tekniske design er udformet sådan, at gassen strømmer fra transmissionssystemet til distributionssystemerne. Med andre ord kan et distributionsselskab ikke umiddelbart frembringe gasmængder på egen hånd, uden udefrakommende gasforsyningskilder leverer gas til landets transmissionssystem – og sidenhen distributionssystemerne. Sådan er gassystemet designet som et transportsystem med langstrakte forsyningsled, der typisk rækker uden for Danmarks grænser.

Det bemærkes i den forbindelse dog også, at de stadigt stigende mængder opgraderet biogas, der teknisk og sikkert injiceres typisk decentralt i landets distributionssystemer, til en vis grænse mindsker distributionsselskabernes afhængighed af forsyningsikkerhedsforhold uden for egen infrastruktur (transmissionssystemet og om der leveres gas fra gasforsyningskilderne til Danmark).

De foreslåede ændringer vil medføre, at distributionsselskabers forpligtelser over for transmissionsselskaber vedrørende forsyningsikkerhed fremgår eksplicit af lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til distributionsselskabernes bistand i forhold til forsyningsikkerhedsspørgsmål over for transmissionsselskaber i dag. Ændringen vil præcisere, at distributionsselskaber skal bistå transmissionsselskaber i det omfang, der er tale om spørgsmål om forsyningsikkerhed. Sådan bistand omfatter i dag oplysning af forskellig karakter, som er relevant i forsyningsikkerhedssammenhænge, men drejer sig eksempelvis om aggregeret og områdebestemt forbrugsdata, oplysninger om løbende injicerede mængder opgraderet biogas m.v. Ændringen vil sikre sammenhæng på tværs af gassektoren med den tilsvarende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 3, der gælder for transmissionsselskaber, og lovforslagets del om formalisering af systemansvarlig virksomhed på tværs af gassystemet.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 1, indsættes *nyt nr. 4*, hvorefter distributionsselskaber skal samarbejde med transmissionsselskaber, herunder andre infrastrukturselskaber, i Danmark med henblik på effektiv udveksling af gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at den tilsvarende bestemmelse for transmissionsselskaber i § 12, indeholder og italesætter en række grundlæggende forpligtelser for infrastrukturselskaber. Tilsvarende grundlæggende forpligtelser varetages allerede i dag af også distributionsselskaber – men fremgår blot ikke eksplicit af bestemmelsen om distributionsselskabers opgaver. Infrastrukturselskabers egne forpligtelser inden for og over egen infrastruktur foreslås generelt mere eksplicit omtalt i lov om naturgasforsyning. Dette sker blandt andet af hensyn til den foreslåede formalisering af systemansvarlig virksomhed, der netop indbefatter opgaver, der går på tværs af gassystemet og grundlæggende skal sikre en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang. Formålet med det foreslåede er således at fastholde de gode loyale samarbejds mekanismer, der findes i gassektoren i dag – men som til en vis grad hviler på implicit forståelse og frivillighed. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit **3.1.3**, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Konkret fordrer et effektivt og velfungerende gassystem, at der for så vidt muligt sker en gnidningsfri og effektiv udveksling og transport af gas mellem infrastrukturtyperne. Distributionsselskaber har en sådan fællesforpligtelse sammen med transmissionselskaber i medfør af § 11, stk. 1. Det bemærkes dog, at forpligtelsen til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af gas, ikke alene vedrører udvekslingen mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne. For så vidt anden infrastruktur er koblet på et distributionssystem, bør distributionsselskaber også være forpligtet over for sådanne infrastrukturselskaber. Til eksempel kan der være tale om tilkoblede bygasnet, tilsluttede opgraderingsanlæg for biogas – og måske andre former for infrastrukturtyper i fremtiden.

De foreslåede ændringer vil medføre, at distributionsselskabers forpligtelser over for transmissionselskaber og andre infrastrukturselskaber om effektiv udveksling af gas fremgår eksplicit af lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til distributionsselskabernes samarbejde med transmissionselskaber eller andre infrastrukturselskaber i dag. Ændringen vil præcisere, at distributionsselskaber skal samarbejde med transmissionselskaber, herunder andre infrastrukturselskaber om en effektiv udveksling af gas. Ændringen vil sikre sammenhæng på tværs af gassektoren med den tilsvarende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 4, der gælder for transmissionselskaber over for andre transmissionselskaber i Danmark og i andre lande, samt med lovforslagets del om formalisering af systemansvarlig virksomhed på tværs af gassystemet.

Transmissionselskabers behov for at kunne forudsige fremtidigt behov for blandt andet mere transportkapacitet hænger ofte nært sammen med det lokale gasforbrug i distributionssystemerne, det vil sige i praksis et overblik over det danske gasmarked men også udlandet.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 1, indsættes *nyt nr. 5*, hvorefter distributionsselskaber skal udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som offentliggøres, indsendes til klima- energi- og forsyningsministerens til udtalelse og stilles til rådighed for transmissionselskaber i Danmark.

Baggrunden for det foreslåede er, at den tilsvarende bestemmelse for transmissionselskaber i § 12, indeholder og italesætter en række grundlæggende forpligtelser for infrastrukturselskaber. Tilsvarende grundlæggende forpligtelser varetages allerede i dag af også distributionsselskaber – men fremgår blot ikke eksplicit af bestemmelsen om distributionsselskabers opgaver. Infrastrukturselskabers egne forpligtelser inden for og over egen infrastruktur foreslås generelt mere eksplicit omtalt i lov om naturgasforsyning. Dette sker blandt andet af hensyn til den foreslåede formalisering af systemansvarlig virksomhed, der netop indbefatter opgaver, der går på tværs af gassystemet og grundlæggende skal sikre en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang. Formålet med det foreslåede er således at fastholde de gode loyale samarbejds mekanismer, der findes i gassektoren i dag – men som til en vis grad hviler på implicit forståelse og frivillighed. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Konkret fordrer et effektivt og velfungerende gassystem, at der for så vidt muligt i god tid er mulighed for at langtidsplanlægge for i rette tid at imødegå behov for kapacitetstilpasninger. Der er med andre ord brug for, at hvor der i et delement af gassystemet måtte synes at være et behov for ændringer, fordi der eksempelvis er mangel på kapacitet, skal dette belyses og offentliggøres, da det netop kan have refleksvirkninger og dermed nødvendiggøre følgetilpasninger andre steder i gassystemet.

Af hensyn til at sikre de mest optimale løsninger på opståede udfordringer, foreslås også såkaldt systemudvikling indeholdt i planerne. Systemudvikling skal forstås som den iboende forpligtelse for et infrastrukturselskab til at tilrettelægge sin forretningsførelse over sin infrastruktur mest hensigtsmæssigt. Forstået sådan, at alternative løsninger til fysisk infrastruktur også overvejes og medregnes i infrastrukturselskabets muligheder i løsningskataloget.

Systemudvikling har dermed en nær relation til lovforslagets del om formalisering af systemansvarlig virksomhed hos transmissionselskabet. Forskellen består dog i, at hvor den systemansvarlige virksomhed indbefatter opgaver på tværs af gassystemet, relaterer systemudvikling sig her alene til distributionsselskabets muligheder inden for egen formåen – det vil sige forhold relateret alene til sine egne lokale infrastrukturudfordringer. Det bemærkes i den forbindelse, at der navnlig forventes at være behov for en stærk dialog ved valget mellem, eller en kombination af mulige lokale systemudviklingsopgaver og tværgående systemansvarlig virksomhedsopgaver.

Som det kan udledes af ovenstående, er det væsentligt at information om kommende lokale løsninger, konkret opståede behov for infrastrukturændringer med videre offentliggøres. Det foreslås, at en sådan oversigt offentliggøres i form af en plan.

Endvidere, af hensyn til klima-, energi- og forsyningsministerens generelle sektortilsyn, foreslås også indsat en forpligtelse til at indsende denne plan til klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på udtalelse. Det vil sige, når planen er sendt til klima-, energi- og forsyningsministeren er det forventningen, at udtalelserne om indholdet af planen kan føre til, at distributionsselskabet i enkelte tilfælde genovervejer sine idéer til konkrete løsninger, herunder drøfter planen yderligere med transmissionselskabet som led i dets systemansvarlige virksomhed – af hensyn til at opnå en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang til gassystemet. Det bemærkes i den forbindelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan have behov for at stille opklarende spørgsmål til distributionsselskaberne om planen.

Endelig foreslås denne plan også stillet til rådighed for transmissionselskabet som led i dets systemansvarlige virksomhed, da det netop er en systemansvarlige virksomheds-opgave at forstå den sammenhængende og helhedsorienterede planlægning og tilgang på tværs af gassystemet. Det bemærkes i den forbindelse, at der mellem transmissionselskabet som led i dets systemansvarlige

virksomhed og distributionsselskaberne kan ske udveksling af nødvendige selskab til selskabsoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskaber er forpligtede til at udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og stille dem til rådighed for transmissionsselskaber i Danmark. Det foreslåede vil medføre en ændring, da distributionsselskaberne ikke før har offentliggjort sådanne planer. Distributionsselskaber overvåger og planlægger dog allerede i dag for sådanne forhold i deres infrastruktur – det følger af almindelige selskabsretlige betragtninger og praksis for virksomhedsdrift i form af blandt andet såkaldt asset management. Derfor vurderes ændringen ikke at være af væsentlig betydning eller belastning for distributionsselskaberne. Det bemærkes endvidere, at det foreslåede vil ikke medføre, at oplysninger som måtte være forretningsfølsomme for distributionsselskaber skal offentliggøres. Planen vil dog kræve en vis detaljeringsgrad i forhold til anvendeligheden for såvel offentligheden, klima-, energi- og forsyningsministeren og transmissionsselskaber. Planen skal både understøtte transmissionsselskabers planlægning for egen infrastruktur og transmissionsselskabets opgavevaretagelse af systemansvarlig virksomhed, samt eventuelt sammenkoblede andre infrastrukturselskaber. Planen skal samtidig lægges til grund for fastsættelse af den korrekte omkostningsramme fremadrettet, som Forsyningstilsynet skal fastsætte, se også afsnit 3.2 ovenfor samt bemærkningerne til § 37 a, stk. 4, nr. 2, under til nr. 90.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer 6, at distributionsselskaber skal sikre den sikkerhedsmæssige fysiske forsvarlige balance i selskabets distributionssystem.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ønskes tydeliggjort, hvilke forpligtelser og dermed også hvilke forpligtelser, der hviler på et infrastrukturselskab. Ifølge bemærkninger om gasforsyningssikkerhed er infrastrukturselskaber ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (afsnit 2.2.1.). Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler systembrugerne (markedsaktørerne). Alene i tilfælde hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Formålet er således at tydeliggøre, at distributionsselskaber alene i udgangspunktet har en forpligtelse til at gribe ind i balanceregimet, hvis den sikkerhedsmæssige fysiske forsvarlige balance er i fare – eller der på anden vis er tale om tilfælde, hvor forholdets særlige natur bevirker, at distributionsselskaber må handle her og nu.

Det bemærkes dog, at kravet om ejermæssig adskillelse mellem infrastruktur og handel med energi ikke gælder for distributionsselskaber. Det er blandt andet en følge af, at distributionsselskaber på en anden måde en transmissionsselskaber ikke har samme diversificerede muligheder for at skabe incitament til markedsaktørernes balancering af systemet – da infrastrukturen typisk har ét infødningspunkt fra transmissionssystemet. Alligevel betones væsentligheden i at have velfungerende energimarkeder med en høj grad af likviditet, hvorfor den principielle forpligtelse foreslås indføjet også for distributionsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den i dag-gældende implicitte forpligtelse for distributionsselskaber til i nødtilfælde at gribe ind, formaliseres ved at skrive forpligtelsen ind eksplicit i lov om naturgasforsynings bestemmelser om distributionsselskabers opgaver. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper.

Det foreslås derfor også, at der i § 14, stk. 1, som *nyt nr. 7*, at distributionsselskaber gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, skal sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets system uden nødvendige indgreb efter nr. 6.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ønskes tydeliggjort, hvilke forpligtelser og dermed også hvilke forpligtelser, der ikke hviler på et infrastrukturselskab. Ifølge bemærkninger om gasforsyningsikkerhed er infrastrukturselskaber ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (afsnit 2.2.1.). Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler systembrugerne (markedsaktørerne). Alene i tilfælde hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Formålet er således at tydeliggøre, at distributionsselskaber alene i udgangspunktet har en forpligtelse til at gribe ind i balanceregimet, hvis den sikkerhedsmæssige fysiske forsvarlige balance er i fare – eller der på anden vis er tale om tilfælde, hvor forholdets særlige natur bevirker, at distributionsselskaber må handle her og nu.

Det bemærkes dog, at kravet om ejermæssig adskillelse mellem infrastruktur og handel med energi ikke gælder for distributionsselskaber. Det er blandt andet en følge af, at distributionsselskaber på en anden måde en transmissionsselskaber ikke har samme diversificerede muligheder for at skabe incitament til markedsaktørernes balancering af systemet – da infrastrukturen typisk har ét infødningspunkt fra transmissionssystemet. Alligevel betones væsentligheden i at have velfungerende energimarkeder med en høj grad af likviditet, hvorfor den principielle forpligtelse foreslås indføjet også for distributionsselskaber.

Den foreslåede ændring vil medføre, at distributionsselskabers gældende forpligtelser til at fastsætte priser og betingelser for brug af dets infrastruktur efter den gældende § 20, i lov om naturgasforsyning, vil fremgå eksplicit af § 14 om distributionsselskabers forpligtelser. Endvidere vil kravet om metodeanmeldelse hos Forsyningstilsynet af sådanne priser og betingelser efter den gældende § 36 a, i lov om naturgasforsyning, også fremgå eksplicit af § 14 om distributionsselskabers forpligtelser. Den foreslåede ændring vil ikke ændre ved forpligtelserne for fastsættelse af priser og betingelser for infrastrukturselskaber, der gælder allerede i dag, men ændringen vil forfølge to hovedformål. Dels vil det foreslåede sikre en markedsorienteret retning for netop de gældende forpligtelser og betingelser for så vidt angår distributionsselskabernes

eventuelle indgreb i balanceregimet. Dels vil det foreslåede for så vidt muligt systematisere og ensrette forpligtelser mellem transmissionsselskaber (§ 12) og distributionsselskaber (§ 14).

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i kraft af bemyndigelsen i den gældende § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning vil kunne fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder navnlig også den foreslåede nye nr. 5. Bemyndigelsen i forhold til det nye foreslåede nr. 5, vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om, indhold og hvordan planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling for distributionsselskaber skal udarbejdes. Det vil sige om en sådan plan eller sådanne planers indhold, form og proces for offentliggørelse, herunder indsendelse til klima-, energi- og forsyningsministeren og at stille den eller dem til rådighed for transmissionsselskaber som led i blandt andet transmissionsselskabers opgavevaretagelse som systemansvarlig virksomhed.

Til nr. 53 [**§ 14, stk. 1, nr. 3, naturgas-ordlyd**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, nr. 3, at et distributionsselskab skal sikre forbrugerne oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, giver den enkelte naturgasforbruger informationer om sit faktiske naturgasforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.

Det foreslås i § 14, stk. 3, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasbesparelse« til »gasbesparelse«, »naturgasforbruger« til »gasforbruger« og »naturgasforbrug« til »gasforbrug«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelserne naturgasbesparelse, naturgasforbruger og naturgasforbruger i § 14, stk. 1, nr. 3, ændres til gasbesparelse, gasforbruger og gasforbrug. Ændringerne vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 54 [**ny § 14 a**]

Den følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning, at anlæg til produktion og fremføring af naturgas som udgangspunkt ikke er omfattet af lov om naturgasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning, at kollektive varmforsyningsanlæg tillige omfatter distributionsnet til fremføring af naturgas for så vidt angår lovens kapitel 2 og 3 om henholdsvis varmeplanlægning, herunder projektgodkendelse, og ekspropriationsadgang.

Det findes ikke efter gældende ret regler om behovsvurdering af gasdistributionsprojekter, som måtte falde uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 a er ny.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 1. pkt., at etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Baggrunden for det foreslåede er, at der ifølge VE2-direktivets art. 20, stk. 1, er behov for at kunne etablere og ændre gasdistributionsinfrastruktur til indpasning af vedvarende energi. Det forudses, at der kan være gasdistributionsprojekter, som ikke vil være omfattet af lov om varmforsyning. Formålet er således, at indføre en behovsvurdering af eventuelle nye gasdistributionsprojekter, som måtte falde uden for lov om varmforsyning.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 2. pkt., at tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen.

Baggrunden for det foreslåede er, at behovsvurderingen af gasinfrastruktur skal myndighedsbehandles, sådan der til brug for særligt efterfølgende ekspropriation er en vurdering af, at et givent projekt er i almenvellets interesse og nødvendigt. Formålet er således, at ansøgeren kan dokumentere behovet gennem flere mulige begrundelser, som eksempelvis forsyningssikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af et velfungerende konkurrencemarked eller indpasning af vedvarende energi. Det bemærkes i den forbindelse, at selvom kravet i VE2-direktivet omhandler udvidelse (etablering), kan der også være tale om behov for ændringer. Det vurderes i den forbindelse, at en etablering eller udvidelse kan indeholde andre hensyn såsom netop forsyningssikkerhed. Således kan et behov efter det foreslåede således optræde som et forsyningssikkerhedsspørgsmål, men samtidig understøtte indpasning af gas fra vedvarende energikilder. Ansøger skal belyse forholdene ved fremsendelse af forretningsgrundlaget (business case) til myndigheden. Myndighedsbehandlingen indebærer i den forbindelse mulighed for opklaring og afklaring af forhold relateret til ansøgningen, herunder navnlig dokumentation og beregninger for et anført behov.

Den foreslåede bestemmelse vil samlet set medføre, at ansøger i tråd med de gældende bestemmelser om godkendelse af gasinfrastrukturprojekter i henholdsvis § 13 i 1 lov om naturgasforsyning og § 4 i lov om Energinet, vil skulle dokumentere, at der vil være et tilstrækkeligt behov for etableringen eller den væsentlige ændring, som dermed skal energifagligt myndighedsbehandles.

Den foreslåede bestemmelses stk. 1, 1. og 2. pkt., vil dermed sammen med de eksisterende bestemmelser om gasdistributionsinfrastruktur i lov om varmforsyning sikre gennemførelsen af forpligtelserne for gasdistributionsniveau af art. 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke vil erstatte eller ændre på de gældende regler om gasdistribution i lov om varmforsyning, men blot supplere bestemmelserne i de tilfælde, hvor konkrete projekter måtte falde uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 3. *pkt.*, at tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Baggrunden for det foreslåede er dels, at der i forbindelse med behandling af ansøgning, kan være forhold, som myndigheden lægger særligt vægt på i forbindelse med eventuel tilladelse. Kan de forhold ikke afklares forinden ansøgningen færdigbehandles, vil det være muligt at udstede en betinget tilladelse. Endvidere følger det af fast praksis, at der kan stilles krav om sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg. Det bemærkes i den forbindelse, at sådanne betingelser hidtil alene har været stillet for gasinfrastruktur på havet. Gasinfrastruktur der måtte blive sløjfet på land, udgør ikke nogen umiddelbar miljørisiko, da der blot er tale om typisk stålrør.

Det foreslås i § 14 a, *stk.* 2, at hvis en ansøgning efter stk. 1 omfatter, påvirker, indebærer eller på anden måde berører forhold omfattet af nærværende § 13 eller § 4 i lov om Energinet, skal dette fremgå af ansøgningen.

Det følger af den foreslåede § 14 a, stk. 2, at etablering eller ændring af distributionssystemer som omfattet af stk. 1, kan medføre behov for tilpasninger, eller på anden vis involvere anden gasinfrastruktur som eksempelvis transmissionssystemet. Det betyder, at ansøgere i ansøgningen om etablering af nye distributionssystemer eller væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for lov om varmforsyning, vil skulle kunne redegøre for sammenhængen med andre nært beslægtede infrastrukturprojekter for så vidt angår Energinets transmissionsprojekter efter § 4 i lov om Energinet og/eller andre transmissionselskabers transmissionsprojekter efter § 13 i lov om naturgasforsyning. Det er dermed væsentligt for klima-, energi- og forsyningsministerens behandling af ansøgninger efter den foreslåede stk. 1, at følgerne for det danske gassystem også belyses i forbindelse med ansøgningen, sådan der

kan iagttages en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning af for den danske gasinfrastruktur.

Det foreslås i § 14 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2.

Bemyndigelsen kan blive udnyttet til at klarlægge afgrænsningerne af den relevante distributionsinfrastruktur efter den foreslåede § 14 a, stk. 1, over for distributionsinfrastruktur omfattet af lov om varmforsynings regler.

Herudover påtænkes bemyndigelsen udnyttet til at fastsætte regler om forholdet mellem det foreslåede krav i § 14 a, stk. 2, om følgepåvirkninger af det danske gassystem, og de generelle krav til en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning af Energinets opgavevaretagelse på gasområdet, jf. lov om Energinet § 2, stk. 1 og 2, og transmissionsselskabers opgave som systemansvarlig virksomhed.

Til nr. 55 [§ 15, stk. 1, nr. 2]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at et lagerselskab skal forsyne brugerne af lageret med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der tilføres og udtrækkes af lageret.

Det foreslås i § 15, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at ændre »forsyne brugerne af lageret med« til »oplyse relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber om«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugere af lageret er definatorisk en delmængde af systembrugere inden for gassystemet, der konkret køber og anvender kapaciteten hos lagerselskabet. Systembrugerbegrebet fremgår af lovens § 6, nr. 23, og finder anvendelse inden for gassystemet, jf. lovens § 6, nr. 22. Dermed er formålet, at anvende allerede kendte begreber, og systematisere lovens for så vidt muligt. Om systematisering af lov om naturgasforsyning henvises generelt til afsnit 3.1.1. og 3.6. i de almindelige bemærkninger. Herudover er formålet med det foreslåede også, at italesætte den oplysningsforpligtelse som er iboende for et infrastrukturselskab, der er sammenkoblet med andre infrastrukturselskaber. Selvom gaslagrene i Danmark er koblet til transmissionssystemet, bemærkes det at i en omstilling af gassystemet, vil det ikke nødvendigvis udelukkende forholde sig sådan. Derfor er formålet også at ekspliciteere iboende forpligtelser for gaslager som infrastrukturselskab som for andre infrastrukturselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at formuleringen om at forsyne brugerne af lageret erstattes af oplyse relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for lagerselskabets forpligtelser over for dets brugere eller sammenkoblede infrastrukturselskaber. Ændringen har alene til formål at tilpasse og ensrette oplysningsforpligtelserne for de relevante infrastrukturselskaber inden for gassystemet.

Til nr. 56 [§ 15 a, stk.1, 1. pkt.]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, 1. pkt., at ændre »naturgasforsyningsvirksomhed« til »gasvirksomhed« og »naturgasforsyningen« til »gasforsyningen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasforsyningsvirksomhed og naturgasforsyningen i § 15 a, stk. 1, 1. pkt., ændres til gasvirksomhed og gasforsyningen. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 57 [§ 15 a, stk. 1, 2. pkt., tilstødende naturgasforsyningssystem]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsyningssystem tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, 2. pkt., at ændre »et tilstødende naturgasforsyningssystem« til »opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen tilstødende naturgasforsyningssystem i § 15 a, stk. 1, 2. pkt., ændres til opstrømsrørledningsnet, opstrømsanlæg og bygasnet. Ændringen vil ikke

medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Ændringen vil dermed alene sikre, at der vil være tale om konsekvent og ensartet lovteknisk sprogbrug.

Til nr. 58 [§ 15 b, stk. 1, ændring af naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 b, stk. 1, at selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og dennes helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i henhold til § 2, stk. 2, og 3, i lov om Energinet, skal opretholde et it-beredskab, herunder planlægge og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af kritiske it-systemer, der er af væsentlig betydning for naturgasforsyningen.

Det foreslås i § 15 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasforsyningsvirksomhed« til »gasvirksomhed«, og »naturgasforsyningen« til »gasforsyningen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasforsyningsvirksomhed og naturgasforsyningen i § 15 b, stk. 1, erstattes af gasvirksomhed og gasforsyningen. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 59 [§ 15 b, stk. 4, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 b, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at informationer, herunder vurderinger, planer og data, vedrørende sikkerhedsforhold for forsyningskritiske it-systemer i virksomheder, som er omfattet af stk. 1, er fortrolige, hvis oplysningerne er væsentlige af hensyn til driften af virksomheden eller naturgassystemet.

Det foreslås i § 15 b, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgassystem« til »systemet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgassystem i § 15 b, stk. 4, ændres til systemet. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Endelig vil det foreslåede anvende kendte begreber, som system jf. lovens § 6, nr. 22. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 60 [overskriften før § 18 nyaffattes]

Det følger af den gældende overskrift før § 18, i lov om naturgasforsyning, at de følgende bestemmelser (§§18-23) omhandler adgang til systemet.

Det foreslås, at *overskriften* før § 18 ændres til »tredjepartsadgang«.

Baggrunden for det foreslåede er, at overskriften ikke er retvisende. De gældende bestemmelser i §§ 18-23 handler hovedsageligt om adgang til systemet, men også om adgang til opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg, som ikke er en del af systemet. For nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2, i de almindelige bemærkninger.

Adgang til monopolinfrastruktur for andre aktører end monopolinfrastrukturselskaberne selv betegnes i praksis som tredjepartsadgang uanset til hvilken type infrastruktur adgangen gives til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overskriften før § 18 ændres til tredjepartsadgang. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil blive mere retvisende i forhold til de følgende bestemmelser indhold.

Til nr. 61 [§ 18, stk. 1]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 18, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at enhver har ret til mod betaling at benytte transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner (systemet), jf. dog stk. 3.

Det foreslås i § 18, stk. 1, at ændre »benytte« til »at få adgang til«, og »transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt,« ændres til »systemet, og«, samt det foreslås endeligt at »(systemet)« udgår.

Baggrunden for det foreslåede er overordnet set et ønske om forenkling af bestemmelsen, herunder ønsket om en systematisering af begreberne net og system. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet

net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det bemærkes at § 18, stk. 1, i lov om naturgasforsyning ikke omtaler benyttelse af lager – det vil sige retten for systembrugerne til adgang til lageret. Adgangsbetingelserne til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er behandlet i § 20 a, og udbydes af det relevante selskab ved forhandlet adgang. Det bemærkes dog, at selvom der er forskel i adgangsregimerne mellem transmission, distribution og LNG (reguleret adgang) og lager, linepack og hjælpefunktioner (forhandlet adgang), omhandler § 18 netop ikke adgangsregimet, men alene retten for systembrugerne til principielt at få lige adgang. Der er derfor tale om en lovteknisk fejl, at § 18, stk. 1, der retter sig mod systembrugerne, ikke eksplicit omtaler tredjepartsadgang til lager. Det foreslåede har derfor også til formål at sikre gennemsigtighed for brugere af systemet ved at ændre på den konstaterede lovtekniske fejl. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at formuleringen benytte erstattes af formuleringen om at få adgang til. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil medføre, at begrebet adgang anvendes i stedet for benytte, sådan der vil være bedre overensstemmelse mellem terminologien i lov om naturgasforsyning og EU-retten.

De foreslåede ændringer vil herudover medføre, at den eksplicite omtale af transmissionsnet, distributionsnet og LNG-facilitet ændres til systemet. Ændringen vil medføre dels en forenkling af begrebsanvendelsen, da det eksisterende systembegreb vil blive anvendt, men vil også dels præcisere, at enhver har ret til at anvende også lagerfunktion, forudsat der ikke er tale om tilfælde, hvor lagerselskabet er berettiget til at nægte adgangen, og forudsat de potentielle relevante systembrugere overholder de gældende betingelser og vilkår i øvrigt for en sådan adgang.

De foreslåede ændringer vil endelig medføre, at den forklarende parentes med (systemet) udgår. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil forenkle bestemmelsen, dels da systembegrebet foreslås anvendt direkte i ordlyden, og dels da den forklarende parentes vil være overflødig.

Til nr. 62 [§ 18, stk. 2, 1. pkt.]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 18, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at anmodning om benyttelse af systemet rettes til det transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigte og ikkediskriminerende kriterier.

Det foreslås i § 18, stk. 2, 1. pkt., at ændre »benyttelse af systemet« til »adgang efter stk. 1«, og »transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet« til »relevante selskab inden for systemet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at tredjepartsadgangen for systembrugerne er fastsat i § 18, stk. 1 og angår de relevante dele af gasinfrastrukturen, defineret som system, jf. lovens § 6, nr. 22. Det foreslåede har til formål at forenkle begrebsanvendelsen i loven med kendte begreber. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at formuleringen benyttelse af systemet ændres til adgang efter stk. 1, samt den eksplicitte benævnelse af de fire infrastrukturtyper omfattet af systembegrebet i lovens § 6, nr. 22, erstattes af formuleringen om relevante selskaber inden for systemet. Ændringen vil medføre at bestemmelsen forenkles ved at det foreslås at anvende eksisterende begreber som system, der allerede er gældende, men vil ellers ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 63 [§ 18, stk. 2, 2. pkt., indsæt henvisning]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Det foreslås i § 18, stk. 2, 2. pkt., efter »kriterier« indsat »jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a«.

Baggrunden for det foreslåede er, at §§ 20, 20 a, 23 og 36 a indeholder materielle bestemmelser om, hvordan adgangen gives (priser og betingelser), herunder krav om godkendelse af metoderne herom af Forsyningstilsynet.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 18, stk. 2, 2. pkt. fremadrettet fremgår krydshenvisning til de relevante materielle bestemmelser andre steder i loven. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 64 [§ 20, stk. 3, 2. pkt., naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 20, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at ved transport af naturgas gennem flere distributionsnet med henblik på forsyning af en forbruger, betales alene for transport svarende til tarifferne for transport i det distributionsnet, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet fra transporten fordeles efter indbyrdes aftale mellem de distributionsselskaber, hvis distributionsnet naturgassen transporteres igennem.

Det foreslås i § 20, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgassen« til »gassen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgas i § 20, stk. 3, 2. pkt. ændres til gas. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit **3.1.1**

Til nr. 65 [**§ 22, naturgas-ordlyd**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 22, i lov om naturgasforsyning, at hvis et naturgasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine mindsteaftageforpligtelser (take or pay-forpligtelser) i henhold til en eller flere kontrakter om køb af naturgas, kan det ansøge om en midlertidig undtagelse fra reglerne om adgang til systemet i § 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Det foreslås i § 22, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasselskab« til »gasselskab«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit **3.1.1**, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskab i § 22 ændres til gasselskab. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit **3.1.1**.

Til nr. 66 [**Kapitel 4 ophæves, forsyningspligtig virksomhed**]

Kapitel 4 (§§ 24, 26 og 27) i lov om naturgasforsyning, handler om »forsyningspligtig virksomhed« og indeholder de nærmere regler for, hvorledes forsyningspligtig virksomhed skal udøves.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 24, at forsyningspligtig virksomhed kun kan udøves efter bevilling, der kan gives til selskaber, som opfylder kravene i § 28. Bevilling meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren og kan gives til forsyning af forbrugere i et nærmere afgrænset område.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, at et forsyningspligtigt selskab i bevillingsområdet har forsyningspligten over for forbrugerne i områder udlagt til naturgasforsyning. Et

forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt. Et forsyningspligtigt selskab, der leverer gas til en forbruger, skal oplyse forbrugeren om, fra hvilket selskab, denne modtager sine naturgasleverancer og unde hvilke betingelser, samt oplyse forbrugerne om, at denne har ret til at opsig og genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og til priser fastsat i overensstemmelse med §§ 37 og 37 b.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27, at bevilling til forsyningspligtig virksomhed tildeles efter afholdelse af udbud til den, der tilbyder at levere naturgas i bevillingsperioden til forbrugere i bevillingsområdet til den laveste pris. Udbuddet afholdes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som også fastsætter udbudsvilkår, herunder den udbudte bevillings løbetid. Modtages ingen bud, eller findes det eller de indkomne bud at være urimelige i forhold til markedet generelt, afholder klima-, energi- og forsyningsministeren et nyt udbud.

En naturgasleverandør, hvis eksisterende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber efter gennemførelse af et udbud, skal ved individuel kommunikation underrette de berørte forbrugere om, at bevillingen udløber. Såfremt naturgasleverandøren vælger fortsat at opretholde et kundeforhold til sine hidtidige forsyningspligt-kunder ved bevillingens udløb, skal leverandøren i sin underretning tilbyde forbrugeren fortsat levering af et naturgasprodukt (tilbagefaldsproduktet, red.), samtidig med at forbrugeren oplyses om muligheden for at vælge et andet naturgasprodukt eller en anden leverandør. Der skal være tale om et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt i 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.

Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kravene til det nævnte naturgasprodukt overholdes.

Det foreslås, at *kapitel 4* i lov om naturgasforsyning ophæves.

Den foreslåede ophævelse af kapitel 4 vil medføre, at der ikke længere vil være forsyningspligtig virksomhed på det danske detailmarked for gas.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget til en ny § 7 c i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører på det danske detailmarked for gas, som vil skulle erstatte den nuværende forsyningspligt.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af kapitel 4 i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 66, vil derfor først skulle finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, som nærmere redegør for forsyningspligten på det danske detailmarked for gas og formålet med at ophæve forsyningspligten og erstatte den med en leveringspligt for alle gasleverandører på detailmarkedet.

Til nr. 67 [§ 27, stk. 4, nyt pkt. om betaling for myndighedsbetaling]

§ 27, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, fastsætter, at det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.

Der er efter de gældende regler ikke mulighed for at medregne omkostninger til betaling for myndighedernes tilsyn med tilbagefaldsproduktet, som gælder ifølge lov nr. 1399 af 5. december 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk og lov om varmforsyning (Betaling for myndighedsbehandling og justering af bestemmelser om tilsyn med Energinet).

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 27, stk. 4, 2. pkt., at prisen for produktet dog kan tillægges naturgasleverandørernes omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen som fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, betalinger til Forsyningstilsynet for tilsyn efter stk. 5 og til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a for eventuelt udspecificerede betalinger for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen.

Ankenævnet på Energiområdet er et privat klagenævn, der har sekretariat i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Ankenævnet er oprettet af energibranchen og godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager.

Bestemmelsen har til formål at give hjemmel til at medregne omkostninger til betalinger for myndighedsbehandling i prisen for tilbagefaldsproduktet. Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at det vil være muligt for naturgasleverandører at medregne omkostninger til betalinger for myndighedsbehandling i prisen for tilbagefaldsproduktet. Det er hensigten, at prissætningen ikke må overstige de reelle omkostninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 68 [§ 28 c, stk. 4, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 28 c, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som naturgasdistributionsselskaberne indgår for at

opfylde forpligtelsen til at realisere dokumentbare energibesparelser efter § 14, stk. 1, nr. 4, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 14, stk. 2.

Det foreslås i § 28 c, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasdistributionsselskaber« til »distributionsselskaber«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasdistributionsselskaber ændres til distributionsselskaber i § 28 c, stk. 4. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 69 [§ 29, stk. 1 og 2, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af inddragelse af bevillinger efter § 33 kan udpege naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter, indtil en ny bevilling meddeles.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af, at en bevillingshaver ikke ønsker at bevare sin bevilling, men samtidig ønsker at fastholde ejerskabet af anlæggene, kan udpege naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter.

Det foreslås i § 29, stk. 1, og i stk. 2, i lov om naturgasforsyning at ændre »naturgasselskaber« til »gasselskaber«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 29, stk. 1 og 2. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens

fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit [3.1.1](#).

Til nr. 70 [[§ 29, stk. 3, naturgas-ordlyd](#)]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber, der udpeges efter stk. 1 og 2, kan indregne eventuelle driftstab, som følger af varetagelse af de pågældende bevillingspligtige aktiviteter, i priserne, jf. § 37, stk. 1.

Det foreslås i § 29, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at ændre »Naturgasselskaber« til »Gasselskaber«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit [3.1.1](#) i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 29, stk. 3. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit [3.1.1](#).

Til nr. 71 [[§ 30, stk. 1, naturgas-ordlyd](#)]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 30, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene i bevillingerne samt med den virksomhed, som Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet udøver i medfør af lov om naturgasforsyning og regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i § 30, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at ændre »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit [3.1.1](#) i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen lov om naturgasforsyning ændres til lov om gasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit [3.1.1.](#)

Til nr. 72 [[§ 34, stk. 1, 1. pkt. net til system](#)]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at et distributionsnet, som ejes af en bevillingshaver, og ejerandele i distributionselskaber, der ejer sådanne net (distributionsandele), kan udelukkende afstås til staten.

Det foreslås i § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at ændre »net« til »systemer«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit [3.1.1.](#) i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system i § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen system skal som den hidtidige betegnelse net forstås som distributionsinfrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 73 [[§ 34, stk. 3, stk. 5, 2. pkt. og stk. 6 ophæves](#)]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at et distributionsnet, som ejes af en bevillingshaver, og ejerandele i distributionselskaber, der ejer sådanne net (distributionsandele), kan udelukkende afstås til staten.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse på indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt regionalt distributionselskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 5, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at en selskabsmæssig omstrukturering, som indebærer, at en ejer opnår bestemmende indflydelse i et selskab, der består efter omstruktureringen, er kun omfattet af 1. pkt., såfremt den pågældende ejer på tidspunktet for omstruktureringen besad bestemmende indflydelse i et selskab, som indgik i omstruktureringen, og som den 19. april 2006 direkte eller indirekte besad distributionsandele.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

Det foreslås, at § 34, stk. 3, stk. 2, 2. pkt. og stk. 6 ophæves.

Baggrunden er, at den danske gassektor nu er samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, er bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionsselskaber ikke aktuelle længere. Derfor er formålet med det foreslåede, at ophæve overflødige bestemmelser. For en uddybning af formål og baggrund henvises til afsnit 3.1.6. i de almindelige bemærkninger.

Det bemærkes om § 34 generelt angår sikring af statens ret til ejerskab over gasdistributionsinfrastrukturen, der følger af Reformopfølgingsaftalen, 2000 (aftale mellem den daværende S-R-regering, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), hvor gasdistributionsinfrastrukturen skal forblive i offentligt eje, som senest genbekræftet i stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, er bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at de ikkerelevante bestemmelser om ophørte kommunale aktiviteter ikke længere vil fremgå af loven.

Til nr. 74 [§ 35 ophæves]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at en kommune i forbindelse med modtagelse af uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i naturgasselskaber, der er eller i perioden efter den 11. april 2007 har været omfattet af § 2, eller selskaber, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 11. april 2007 har ejet andele i sådanne selskaber, opgøre størrelsen af kommunens indskudskapital i selskaberne og nettoprovenuet ved uddeling eller afståelsen.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i det

selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at selskabet eller selskaberne er omfattet af stk. 1.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35 stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at opgørelsen efter stk. 1 skal indsendes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af tilsynet. Opgørelsen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen). Opgørelsen skal endvidere omfatte dokumentation for størrelsen af kommunens indskudskapital i selskabet eller selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen samt dokumentation for rådighedsdatoen. Kommunen skal endvidere godtgøre, at selskabet eller selskaberne ikke er omfattet af stk. 11.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og nettoprovenuet beregnes på baggrund af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt opgørelsen og rådighedsdatoen kan godkendes. Kan Forsyningstilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet størrelsen af kommunens direkte eller indirekte andel af indskudskapitalen i selskabet eller selskaberne, nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen og rådighedsdatoen, jf. stk. 1 og 4.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, 2stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet giver senest den 1. maj hvert år Social- og Indenrigsministeriet 3) meddelelse om størrelsen af det beløb, som en kommune, jf. stk. 5, har opnået i nettoprovenu ved uddelingen eller afståelsen samt rådighedsdatoen.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 7, i lov om naturgasforsyning, at Social- og Indenrigsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner med forrentning som nævnt i stk. 8.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 8, i lov om naturgasforsyning, at Social- og Indenrigsministeriet beregner en forrentning, som beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen får rådighed over uddelingen eller vederlaget ved afståelse, og indtil det år, hvor reduktionen af statstilskuddet til kommunen sker. Forrentningen beregnes af nettoprovenuet, jf. stk. 6, fraregnet den årlige tilskudsreduktion som nævnt i stk. 7. Renten fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar for det eller de år, for hvilke forrentningen skal beregnes.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 9, i lov om naturgasforsyning, at en kommune må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren bevare ejerskabet til aktiviteter, som ikke er omfattet af § 2 eller § 5, stk. 3, når aktiviteterne påbegyndes i selskaber omfattet af stk. 1 eller selskaber, som disse direkte eller indirekte ejer andele i. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om, at midler anvendt til sådanne aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter stk. 1. Hvis der måtte være påbegyndt aktiviteter, som klima-, energi- og forsyningsministeren ikke kan give tilladelse til, skal kommunens ejerskab til aktiviteterne ophøre snarest muligt. Hvis det selskab, hvori aktiviteten udøves, ikke ønsker at ophøre med aktiviteten, skal kommunen snarest muligt bringe ejerskabet af selskabet til ophør. Et eventuelt tab forårsaget af den pågældende aktivitet betragtes som en

uddeling efter stk. 1 med rådighedsdato fra den 1. juli i det år, hvor aktiviteten er påbegyndt. Kommunen fremsender dokumentation til Forsyningstilsynet for aktiviteternes økonomiske virkning for kommunen. Dokumentationen skal være bilagt en opgørelse, jf. stk. 1 og 3, hvis der måtte være lidt et tab.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 10, i lov om naturgasforsyning, at ved indsendelse af opgørelse efter stk. 3 kan en kommune ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 fratække beløb, som i medfør af stk. 9, 2. pkt., har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 6-8.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 11, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1-10 finder ikke anvendelse, når der ikke er eller har været udøvet distributionsvirksomhed i selskabet eller selskaberne omfattet af stk. 1 og selskabet eller selskaberne er omfattet af § 37 i lov om elforsyning, § 23 i lov om varmforsyning eller § 2 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 12, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation, jf. stk. 3, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det foreslås at § 35 ophæves.

Baggrunden er, at den danske gassektor nu er samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, er bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionsselskaber ikke aktuelle længere. Derfor er formålet med det foreslåede, at ophæve overflødige bestemmelser. For en uddybning af formål og baggrund henvises til afsnit 3.1.6. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil medføre, at de ikke-relevante bestemmelser om ophørte kommunale aktiviteter ikke længere vil fremgå af loven.

Til nr. 75 [overskriften til kapitel 6 a, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 6 a, i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler levering af opgraderet biogas til naturgassystemet.

Det foreslås at *overskriften* til kapitel 6 a affattes således »levering af opgraderet biogas til systemet og renset biogas til bygasnet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at kapitel 6 a indeholder enkelte bestemmelser om forhold vedrørende bygasnet, der falder uden for betegnelsen systemet, jf. lovens § 6, nr. 22. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af overskriften, vil ikke medføre materielle ændringer, da kapitel 6 a fortsat indeholder bestemmelser om levering af opgraderet biogas til systemet og bestemmelser om

levering af rensed biogas til bygasnettet. Ændringen vil dog mere lovteknisk korrekt angive kapitel 6 a's indhold i overskriftsform.

Til nr. 76 [§ 35 a, stk. 1, naturgaskvalitet til andet kvalitetsbegreb og naturgasforsyningsnet]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at i områder, som er forsynet fra det sammenkoblede system, skal distributions- og transmissionsselskaber efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet.

Det foreslås i § 35 a, stk. 1, at ændre »naturgaskvalitet« til »behørig kvalitet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgaskvalitet ændres til gas med behørig kvalitet i § 35 a, stk. 1. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 77 [§ 35 a, stk. 2, 3. pkt., net til system]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om naturgasforsyning, at afgørelsen om etablering af tilslutning af et opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, herunder om tilslutningspunktet og om fordeling af omkostninger, træffes af det selskab, til hvis net det er blevet besluttet at opgraderingsanlægget tilsluttes.

Det foreslås i § 35 a, stk. 2, 3. pkt., at ændre »net« til »system«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Betegnelsen net anvendes i § 35 a, stk. 2, 3. pkt. som enten distributionsnet eller transmissionsnet – og dermed som betegnelsen for et delelement af den samlede gasinfrastruktur. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system i § 35 a, stk. 2, 3. pkt. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen system skal som den hidtidige betegnelse net forstås som den forhold vedrørende tilslutning til distributionssystemer eller transmissionssystemet. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 78 [**§ 35 a, stk. 4, 2. pkt., net til system**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 4, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af distributionselskabet, hvis omkostninger vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsselskabet, hvis omkostninger vedrører transmissionsnettet.

Det foreslås i § 35 a, stk. 4, 2. pkt., at ændre »netforstærkning og netudbygning« til »etablering og ændringer«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonder mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Betegnelsen net anvendes i § 35 a, stk. 4, 2. pkt. som etablering og ændring, da eksisterende gasinfrastruktur ikke forstærkes ved eksempelvis at nedlægge kraftigere rør. I givet fald der er behov for kraftigere rør ved allerede nedlagte rørstrækninger, er der tale om typisk sløjfning og genetablering. Dermed angiver brugen af forstærkningsbegrebet ikke noget retvisende indhold. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen netforstærkning og netudbygning vil blive erstattet af betegnelsen etablering og ændring i § 35 a, stk. 4, 3. pkt. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at terminologi som allerede anvendes i loven, fortsat finder anvendelse uden brug af andre begreber.

Til nr. 79 [**§ 35 a, stk. 5, nr. 3, net til system**]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 5, nr. 3, at distributions- og transmissionsselskaber har pligt til at give enhver, der anmoder om tilslutning af et opgraderingsanlæg, alle nødvendige oplysninger, herunder en rimelig og vejledende tidsplan for nettilslutningen.

Det foreslås i § 35 a, stk. 5, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at ændre »nettilslutningen« til »tilslutningen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen nettilslutning ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettilslutning vil blive erstattet af betegnelsen tilslutning i § 35 a, stk. 5, nr. 3. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet net ikke anvendes om forhold som i § 35 a, stk. 5, nr. 3, hvor der er tale om tilslutning til en del af systemet, som defineret i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen tilslutning skal som den hidtidige betegnelse nettilslutning forstås som tilslutningen til enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet.

Til nr. 80 [§ 35 a, stk. 7 nettilslutning til tilslutning]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om et opgraderingsanlægs tilslutning til naturgasforsyningsnettet, herunder nærmere regler om fordelingen af omkostninger ved nettilslutning og ved at være tilsluttet naturgasforsyningsnettet mellem ejeren af opgraderingsanlægget og distributions- eller transmissionsselskabet.

Det foreslås i § 35 a, stk. 7, i lov om naturgasforsyning, at ændre »nettilslutningen« til »tilslutningen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen nettilslutning ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettilslutning vil blive erstattet af betegnelsen tilslutning i § 35 a, stk. 7. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet net ikke anvendes om forhold som i § 35 a, stk. 7, hvor der er tale om tilslutning til en del

af systemet, som defineret i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen tilslutning skal som den hidtidige betegnelse nettilslutning forstås som tilslutningen til enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet.

Til nr. 81 [overskrift før § 35 d]

Det følger af den gældende overskrift før § 35 d, i lov om naturgasforsyning, at den følgende bestemmelse (§ 35 d) omhandler administration.

Det foreslås, at *overskriften* før § 35 d, i lov om naturgasforsyning ændres til »Pristillæg til anvendelse af biogas« og »Administration af pristillæg«.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 35 d indeholder bestemmelser om administration af pristillæg, mens §§ 35 e og f indeholder bestemmelser om udbetaling af pristillæg, og endelig § 35 g indeholder bestemmelser om selve pristillægget. Formålet ser således samlet set at angive en mere lovteknisk retvisende overskrift før bestemmelsen i § 35 d. Formålet er derfor dels at angive en overskrift for §§ 35 d-i, da disse bestemmelser alle omhandler pristillæg generelt set, mens den konkrete bestemmelse i § 35 d alene vedrører administrationen af pristillægget.

Den foreslåede ændring af overskriften før § 35 d, vil ikke medføre materielle ændringer, men vil på en mere retvisende måde angive indholdet af de følgende bestemmelser §§ 35 d-i for så vidt angår pristillæg generelt, og den konkrete overskrift vedrørende administration af pristillæg for så vidt angår § 35 d.

Til nr. 82 [ny overskrift før § 35 g]

Der er ingen overskrift før § 35 g.

Det foreslås, at der før § 35 g, i lov om naturgasforsyning indsættes som *overskrift* »Pristillæg«.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 35 g indeholder bestemmelser om pristillæg. Formålet er således at angive en mere lovteknisk retvisende overskrift før bestemmelsen i § 35 g.

Den foreslåede indsættelse af overskriften før § 35 g, vil ikke medføre materielle ændringer, men vil på en mere retvisende måde angive indholdet af den følgende bestemmelse § 35 g.

Til nr. 83 [§ 35 g, stk. 2, 3. pkt., naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 g, stk. 2, 1., 2. og 3. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren i tillæg til de i stk. 1 nævnte pristillæg kan yde et pristillæg på 21 kr. pr. leveret GJ opgraderet biogas. Pristillægget ydes til den, der opgraderer biogassen. Pristillægget nedsættes den 1. januar hvert år fra 2020 med det beløb i kroner pr. GJ, som naturgasprisen i det foregående år er højere end en basispris på 53, 20 kr. pr. GJ. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges pristillægget tilsvarende.

Det foreslås i § 35 g, stk. 2, 3. og 4. pkt., i lov om naturgasforsyning at ændre »naturgasprisen« til »gasprisen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgaspris ændres til gaspris i § 35 g, stk. 2, 3. og 4. pkt. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 84 [ny overskrift efter § 35 i]

Det foreslås, at der efter § 35 i indsættes overskriften »Udbud af pristillæg«. For overblikkets skyld foreslås det, at overskriften indsættes i gasforsyningsloven §§ 35 - 35 i. Overskriften angår alene § 35 k, der er en overordnet hjemmel til at fastsætte regler om de kommende udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030.

Til nr. 85 [§ 35 j ophæves]

Den gældende bestemmelse i § 35 j i lov om naturgasforsyning omhandler, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler og træffe beslutninger om fravigelse af frister og andre betingelser, som påhviler virksomheder i henhold til VE-loven eller regler udstedt i medfør heraf, og som har betydning for retten til at opnå pristillæg for opgraderet biogas, som leveres til et sammenkoblet system, og for rensed biogas, der leveres til et bygasnet, jf. §§ 35 d-i, når det som direkte eller indirekte konsekvens af covid-19-epidemien må anses for umuligt eller uforholdsmæssigt vanskelige for de pågældende virksomheder at overholde disse frister eller betingelser.

Det foreslås, at § 35 j i lov om naturgasforsyning ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 35 j indebærer, at bestemmelsen ny affattes ved dette lovforslags § 1, nr. 85.

Den foreslåede ophævelse af § 35 j, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 84, hvori det foreslås at indføre en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra

vedvarende energikilder i perioden 2022-2030. For en nærmere beskrivelse af denne bemyndigelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 84, nedenfor.

Til nr. 86 [ny § 35 k]

(§ 35 k)

Lov om naturgasforsyning indeholder ikke regler om udbud af pristillæg for opgraderet biogas og – andre gasser fra vedvarende energikilder.

Det foreslås derfor at indføre en ny bestemmelse i § 35 k, stk. 1, der omhandler udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, der leveres til gassystemet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren, såfremt ministeren afholder udbud i perioden, fastsætter betingelser for pristillæg i kommende udbudsmateriale, indgår kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrerer kontrakterne og udbetaler pristillæg i overensstemmelse med disse.

Det foreslås i stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af lovforslagets § 35 k, stk. 2, have mulighed for at afholde ét eller flere udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030. Andre gasser fra vedvarende energikilder omfatter eksempelvis metanisering af rå biogas eller kuldioxid fra et opgraderingsanlæg, hvor der tilføres brint produceret ved elektrolyse eller katalyse. Nærmere krav til gaskvalitet og teknologier til produktion af andre gasser fra vedvarende energikilder vil fremgå af udbudsvilkårene, som tilrettelægges ud fra forligskredsens beslutning om udmøntning af midlerne fra klimaaftalen. Klima-, energi- og forsyningsministeren bestemmer, hvor mange udbud der afholdes hvert år i perioden 2022-2030, samt hvornår disse afholdes inden for den angivne periode. Ministeren er ikke forpligtet til at holde udbud i hele perioden, og har mulighed for at afholde et eller flere udbud i ét år og ikke at holde udbud i et andet år. På baggrund af de modtagne tilbud, vil klima-, energi- og forsyningsministeren indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrere kontrakterne og udbetale pristillæg på baggrund af kontrakterne. Bestemmelsen indeholder således også hjemmel til accept af indkomne tilbud i den udstrækning disse efterlever vilkårene i udbudsmaterialet samt til den efterfølgende udbetaling af pristillæg til de vindende projekter.

Det fremgår af Klimaaftalen af 22. juni 2020, at der er afsat en økonomisk ramme til udbud af pristillæg til opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, som er stigende fra 200 mio. kr. i 2024 til 678 mio. kr. i 2030 (2020-priser), hvor der er fuld indfasning. Støtten gives i 20 år til de enkelte anlæg.

Udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og

andre gasser fra vedvarende energikilder forventes at blive tilrettelagt i overensstemmelse med Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020. Udbuddene skal statsstøtte anmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Europa-Kommissionen har forlænget retningslinjernes gyldighedsperiode til udgangen af 2021. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene, vil bemyndigelsesbestemmelsen herefter blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

I udbudsmaterialet vil det fremgå, at udbuddet vil gælde for etablering af nye anlæg i form kapacitetsudvidelser i tilknytning til eksisterende anlæg eller på fabriksnye anlæg. Der stilles blandt andet krav om at støtten har tilskyndelsesvirkning. Det betyder, at projekter, der deltager i udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, ikke må være påbegyndt. Dvs. arbejdet med fysisk etablering på anlægsprojektet må ikke være påbegyndt, eller der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, inden der er indgået kontrakt om pristillæg

Pristillægget for anlæggets faktiske produktion ydes i 20 år regnet fra det tidspunkt, hvor anlægget har påbegyndt levering til gassystemet. Det forventes, at udbudsbetingelserne vil indeholde regler om, at de anlæg, der producerer opgraderet biogas eller andre gasser fra vedvarende energikilder, og som er omfattet af et vindende tilbud skal have påbegyndt levering inden for en nærmere fastsat periode regnet fra tidspunktet for underskrivelse af kontrakten. Desuden vil det i udbuddene blive forudsat, at anlæg, der indgår i et vindende tilbud, ikke modtager anden form for støtte. Denne betingelse skal være med til at sikre en ikke-diskriminerende udbudsprocedure.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v. vil fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder.

Til nr. 87 [ny § 35 l]

Det foreslås, at § 35 j ændres til § 35 l efter overskriften i kapitel 6 b af ordensmæssige hensyn. Den foreslåede ændring har ingen indholdsmæssig betydning for bestemmelsen.

Kapitel 6 a i lov om gasforsyning regulerer blandt andet en støtteordning, hvorefter der under nærmere angivne betingelser kan gives tilsagn om og udbetales pristillæg til opgraderet biogas, der leveres til gassystemet, og til rensset biogas, der leveres til bygasnet, jf. § 35 g i loven. Ordningen er en udmøntning af Energifaite 2012 og trådte i kraft i 2013.

Ved en ændring af lov om fremme af vedvarende energi og lov om gasforsyning, der trådte i kraft den 1. januar 2020, jf. lov nr. 1566 af 27. december 2019 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om elforsyning, blev der bl.a. indsat krav i § 35 g, stk. 7, 1. pkt., i lov om gasforsyning om indgivelse af ansøgning om tilsagn om pristillæg til klima-, energi- og

forsyningsministeren senest den 1. maj 2020 som betingelse for fremover at være berettiget til støtte efter denne ordning. Indgivelse af rettidig ansøgning om tilsagn om pristillæg er afgørende for fortsat at være berettiget til at modtage støtte efter ordningen.

Det følger af den foreslåede § 35 l i lov om gasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler og træffe beslutning om fravigelse af frister og andre betingelser, som påhviler virksomheder i henhold til lov om gasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf, og som har betydning for retten til at opnå pristillæg for opgraderet biogas, som leveres til et sammenkoblet system, og for rensed biogas, der leveres til et bygasnet, jf. §§ 35 d-i, i loven, når det som direkte eller indirekte konsekvens af covid-19-epidemien må anses for umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for de pågældende virksomheder at opfylde disse frister eller betingelser.

Bemyndigelsen til klima-, energi- og forsyningsministeren til i medfør af den foreslåede § 35 l at fastsætte regler og træffe beslutning vil blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at Energistyrelsen i medfør af ovennævnte delegation fra klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for i lyset af den situation, som covid-19-epidemien skaber for virksomheder, at træffe bestemmelse om at fravige nært forestående frister og andre betingelser, som borgere og virksomheder i henhold til gældende ret skal opfylde for at opnå pristillæg efter § 35 g i lov om gasforsyning.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at Energistyrelsen i henhold til de kriterier, der er angivet i bemyndigelsen, kan fastsætte regler ved bekendtgørelse eller træffe konkrete beslutninger om udskydelse af fristen den 1. maj 2020 for indgivelse af ansøgning om tilsagn om pristillæg efter § 35 g i lov om gasforsyning. Udskydelsen vil kunne ske både i de tilfælde, hvor de virksomheder, der er omfattet af ansøgningsfristen, er direkte ramt af de foranstaltninger, der er iværksat i medfør af epidemiloven, og i andre tilfælde, hvor det vil være uforholdsmæssigt vanskeligt eller umuligt for dem at efterleve det nævnte krav i lovgivningen som følge af den generelle situation og de direkte og indirekte konsekvenser, som covid-19-epidemien forårsager. Fravigelsen vil gælde alle virksomheder omfattet af ansøgningsfristen.

Hvor det i lyset af den generelle situation for virksomheder i Danmark som følge af covid-19-epidemien vurderes, at der er behov for en generel fristforlængelse, vil udmøntningen af bemyndigelsen skulle ske ved fastsættelse af en generel og ubetinget fravigelse fra det konkrete lovkrav, som vil gælde for alle virksomheder omfattet af den pågældende frist, og uden at fravigelsen er betinget af, at det for den enkelte virksomhed skal være umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at opfylde lovens krav.

Bemyndigelsen til at fastsætte en generel og ubetinget fravigelse af det konkrete lovkrav vil enten kunne udmøntes ved, at Energistyrelsen udsteder en bekendtgørelse, der udskyder ansøgningsfristen, eller ved at Energistyrelsen træffer beslutninger i forhold til hver enkelt berettigede om udskydelse af ansøgningsfristen på baggrund af covid-19-epidemien. Fravigelse ved beslutning vil kunne

anvendes som et administrativt mindre tungt alternativ til regelfastsættelse, hvor det vurderes, at en generel og ubetinget udskydelse af en konkret frist eller anden betingelse fastsat i kapitel 6 a i lov om naturgasforsyning eller i regler udstedt i medfør heraf som følge af covid-19-situationen i Danmark alene vil være af betydning for en mindre afgrænset gruppe. Dette kunne eksempelvis være tilfældet, hvis der på grund af covid-19-epidemien viser sig behov for yderligere generel forlængelse af allerede en gang udskudte frister. En forudsætning for, at der kan meddeles en generel og ubetinget fristudsættelse ved beslutninger, der meddeles de pågældende virksomheder, er, at der er tale om en afgrænset og konkret identificer- og kontaktbar kreds af virksomheder, og at det således sikres, at der bliver klarhed og lighed for alle, der som udgangspunkt er forpligtede af den frist, der fremgår af loven eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. En generel og ubetinget fravigelse af frister ved beslutning vil indebære, at ministeren af egen drift vil meddele de pågældende virksomheder og borgere fristudsættelse.

Længden af fristforlængelsen vil som udgangspunkt blive fastsat under hensyntagen til det nødvendige behov for fleksibilitet over for de berørte virksomheder i lyset af covid-19-situationen i Danmark. Det forventes, at fristen vil blive forlænget til den 1. juli 2020.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse bl.a. vil blive udnyttet til ved bekendtgørelse at fastsætte en generel og ubetinget udskydelse af fristen for indgivelse af ansøgning om tilsagn om støtte i henhold til § 35 g i lov om gasforsyning. Det forventes, at denne bekendtgørelse vil træde i kraft samtidig med dette lovforslag.

Den forventede udskydelse af 1. maj 2020-fristen for ansøgninger vedrørende støtte til biogas vil have betydning for de ansøgere, der ikke når at indgive ansøgning inden for den gældende frist den 1. maj 2020, og som med den forventede udskydelse vil have mulighed for rettidig indgivelse af ansøgning indtil den forventede nye frist den 1. juli 2020.

Udskydelsen vil endvidere have virkning for de ansøgninger, der modtages af Energistyrelsen inden for den gældende frist den 1. maj 2020, herunder de ansøgninger, der allerede er modtaget, når dette lovforslag forventes at træde i kraft. I disse tilfælde indebærer forlængelsen af fristen, at det vil være muligt for de pågældende ansøgere at indsende yderligere oplysninger og dokumentation til Energistyrelsen, såfremt de vurderer, at de allerede indgivne ansøgninger er mangelfulde. Modtages dette yderligere materiale af Energistyrelsen inden for den forlængede tidsfrist, vil det indgå i den oprindelige ansøgning og vurderingen af, om der samlet set er indgivet en fyldestgørende ansøgning, og om betingelserne for meddelelse af tilsagn om støtte er opfyldt. Baggrunden herfor er, at indgivelse af en fyldestgørende ansøgning for flere virksomheder vil kræve en del forarbejde, herunder indhentelse af dokumentation. Det kan efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering derfor ikke udelukkes, at en konsekvens af den situation, som covid-19-epidemien har forårsaget og forårsager, kan være, at en række af de ansøgninger om tilsagn om støtte, der indgives til Energistyrelsen inden for fristen den 1. maj 2020, i realiteten ikke er fyldestgørende, og at dette skyldes, at de pågældende ansøgere har set sig nødsaget til at prioritere rettidig indgivelse af ansøgningen med risiko for, at den lider af væsentlige mangler.

Den forventede fristforlængelse vil gælde for alle virksomheder, som er omfattet af støtteordningen, uanset om det for den enkelte er umuligt eller uforholdsmæssigt svært at sikre indgivelse af ansøgning inden for den i loven fastsatte frist på grund af covid-19-epidemien eller ej.

En udskydelse af ansøgningsfristen for ordningen i § 35 g vil ikke ændre på antallet af potentielt støtteberettigede eller på omfanget af støtte, herunder støtteperiodernes længde, da støtte efter den pågældende ordning forudsætter opfyldelse af grundlæggende, materielle betingelser indtrådt den 1. januar 2020 eller tidligere.

Afhængig af, hvordan den generelle situation for virksomheder og borgere som følge af covid-19-epidemien udvikler sig, kan der endvidere blive tale om efterfølgende generelle og ubetingede forlængelser af den udskudte frist.

Er en generel og ubetinget fravigelse af frister eller andre betingelser som følge af covid-19-epidemien alene relevant for en afgrænset gruppe af identificerbare virksomheder, vil ministeren i medfør af den foreslåede bemyndigelse både kunne udnytte den til fastsættelse af regler herom ved bekendtgørelse og til at træffe beslutninger herom, der meddeles de pågældende virksomheder.

Bemyndigelsen i den foreslåede § 35 l til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe beslutning om fravigelse af frister og andre betingelser i loven som følge af covid-19-epidemien, vil endvidere i konkrete tilfælde kunne benyttes i den situation, hvor der ikke er – eller ikke længere er – grundlag for en generel og ubetinget udskydelse af frister og betingelser som følge af den generelle situation skabt af covid-19-epidemien i Danmark.

I disse situationer vil ministeren i konkrete tilfælde og på grundlag af en individuel og konkret vurdering og behørig dokumentation kunne træffe beslutning om at fravige frister eller andre betingelser i VE-loven, hvis det i den konkrete sag må anses for umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for den pågældende virksomhed at opfylde de på det tidspunkt gældende frister eller betingelser som direkte eller indirekte konsekvens af covid-19-epidemien. Der vil i disse tilfælde typisk være tale om en forsinkelse, der skyldes konkrete forhold, der ikke som sådan er tidsmæssigt knyttede til den generelle situation for virksomheder som følge af udviklingen af covid-19-situationen i Danmark. En fravigelse forudsætter i disse tilfælde, at der er tale om konkrete og dokumenterbare forhold, der i det pågældende tilfælde er relateret til covid-19-epidemien.

Beslutning om fravigelse på grundlag af en konkret og individuel vurdering kan træffes efter forudgående ansøgning fra den pågældende virksomhed eller i forbindelse med Energistyrelsens afgørelse om tilsagn om støtte, udbetaling af støtte eller andet forhold i henhold til lov om naturgasforsyning.

Afgørelse truffet af Energistyrelsen om, at der ikke kan ske fravigelse fra en generel, eventuelt udskudt frist eller anden betingelse, vil kunne påklages til Energiklagenævnet i medfør af § 51, stk. 1, i lov om naturgasforsyning

Til nr. 88 [overskrift til kapitel 7]

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 7 i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler priser og betingelser for naturgas.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 7 ændres til »Priser og betingelser for gas«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgas i overskriften til kapitel 7 erstattes af betegnelsen gas. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 89 [overskrift til før § 36]

Det følger af den gældende overskrift før § 36 i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler naturgasselskabernes priser og betingelser.

Det foreslås, at *overskriften* før § 36 ændres til »Gasselskabernes priser og betingelser«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i overskriften før § 36. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 90 [§ 36 a]

Det fremgår af § 37, stk. 1, 3. pkt., i lov om naturgasforsyning, at priserne for ydelser fra en kollektiv gasvirksomhed ikke må stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Det fremgår af § 37, stk. 3, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.

Det foreslås, at indsætte den gældende § 37, stk. 1, 3. pkt., som § 36 a, stk. 3.

Formålet med bestemmelsen er parallelt med tilsvarende bestemmelser i elforsyningsloven og varmforsyningsloven, at indsætte en bestemmelse om, at priserne for ydelser fra en forsyningsvirksomhed ikke må stige som følge af vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 9. Bestemmelsen i § 37, stk. 1, 3. pkt., foreslås rykket, som følge af ændringerne i § 37, og for at samle krav til prisfastsættelse i § 36 a.

Det foreslås, at indsætte den gældende § 37, stk. 3, nr. 5, som § 36 a, stk. 4.

Formålet med bestemmelsen er, at muliggøre differentierede priser i en overgangsperiode, som det blev aftalt i stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017, der blev indgået mellem den daværende regering, Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, kaldet »Fremtidig organisering af gasdistribution«. Differentieringen skal alene foretages mellem de geografiske distributionsområder, hvor de nuværende selskaber driver distribution, som det er anbefalet i Forsyningsstrategien. Det er således ikke hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til differentiering efter andre kriterier, jf. lovbemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 38 som fremsat, side 13. Bestemmelsen i § 37, stk. 3, nr. 5, foreslås rykket, som følge af ændringerne i § 37, og for at samle krav til prisfastsættelse i § 36 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 i lovforlagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 91 [§ 37, stk. 1 - forsyningspligtige selskaber udgår]

Den gældende bestemmelse i § 37, stk. 1, medfører, at priser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Det foreslås, at »forsyningspligtige selskaber« udgår af § 37, stk. 1.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af forsyningspligten på gasområdet og forslaget til en ny § 7 c i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for alle gasleverandører på det danske detailmarked for gas.

Den nuværende forsyningspligtbevilling for hele Danmark udløber dog først den 31. marts 2023, og den foreslåede bestemmelse vil derfor først skulle finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Til nr. 92 [§ 37, stk. 1, 2 og 3. pkt., ophæves]

Det fremgår af § 37, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at der ved fastsættelse af priserne desuden tages hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre gasselskabers gældsforpligtelser.

Det fremgår af § 37, stk. 1, 3. pkt., i lov om naturgasforsyning, at priserne for ydelser fra en kollektiv naturgasforsyningsvirksomhed ikke må stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Det foreslås, at § 37, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Formålet med ændringen er, at ophæve bestemmelsen, der ikke længere er aktuel, fordi der ikke kan ske selskabsopdeling, efter distributionen i 2019 er samlet i ét statsligt selskab.

Det foreslås, at § 37, stk. 1, 3. pkt. ophæves.

Formålet med ændringen er en konsekvens af, at bestemmelsen flyttes op som stk. 3 i § 36 a, se nr. 88. Bestemmelsen rykkes, som følge af ændringerne i § 37, og for at samle krav til prisfastsættelse i samme paragraf.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 93 [§ 37, stk. 2]

Det fremgår af § 37, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at priser for ydelser fra distributionsselskaber skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

Det foreslås, at der i § 37, stk. 2, indføres »gennemsigtige« efter »objektive«, således at der står, at priser for ydelser fra distributionsselskaber skal fastsættes efter rimelige, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til

Formålet med ændringen er, at præcisere det gældende princip om gennemsigtighed i forhold til prissætningsprincipperne i § 37, stk. 2. Princippet gælder i forvejen i medfør af den gældende § 7,

stk. 5 om kravene til distributionsselskabernes ydelser. Den tilsvarende betingelse gælder i henhold til gasdirektivet, se artikel 41, stk. 1, a), hvorefter Forsyningstilsynet skal godkende tarifmetoder i overensstemmelse med gennemsigtige kriterier, jf. direktiv 2009/73/EF af 13. juni 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas, L 211/94. Der er således ikke tale om ændring af gældende ret, men alene om en præcisering.

Den foreslåede ændring vil medføre et bedre samlet overblik over kravene ved prisfastsættelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 i lovforlagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 94 [§ 37, stk. 3 og 4, ophæves]

Det fremgår af § 37, stk. 3, i naturgasforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger, opgørelsen af selskabernes kapital, herunder eventuel indskudskapital, anvendelse og regnskabsmæssig håndtering af beløb, der modtages som økonomisk kompensation, om de satser, der kan anvendes ved indregning af forrentning efter stk. 1, herunder at indskudskapitalen ikke forrentes og om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.

Det fremgår af § 37, stk. 4, at kommunerne ikke må yde tilskud til kommunal distributionsvirksomhed, jf. § 5, stk. 2.

Det foreslås, at ophæve § 37, stk. 3.

Ændringen er nødvendig, som en følge af forslaget om overgang til rammeregulering, og som følge af behovet for en justering af den økonomiske regulering, jf. forslaget til § 37 a, i § 1 nr. 95 samt afsnit 3.2.2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet overtager opgaven med at fastsætte de nærmere regler i en indtægtsrammebekendtgørelse, som i dag er fastsat i indtægtsrammebekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2017 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber (indtægtsrammebekendtgørelsen). Endvidere får Forsyningstilsynet til opgave at justere reguleringen som opfølgning på konsolideringen af gasdistributionen og samtidig skabe øget gennemsigtighed om økonomien samt styrke incitamenterne til effektiv drift og investeringer, herunder en effektiv afvejning mellem investeringer i infrastruktur og markedsbaserede løsninger, der både på den korte og lange bane kan sikre en effektiv indpasning af vedvarende energi og grøn omstilling.

Det foreslås at ophæve § 37, stk. 4, som følge af ophævelsen af § 5, stk. 2, hvortil henvises, se bemærkningerne til § 1 nr. 94.

Formålet er, at følge op på stemmeaftalen af 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution. Som følge af den efterfølgende implementering, er der ikke længere nogle kommunale aktiviteter inden for lov om naturgasforsynings anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i lovforlagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 95 [§ 37 a]

Det fremgår af § 37 a, stk. 1, at priser for distributionsselskabernes ydelser skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital ved en effektiv drift af selskabet.

Det fremgår af § 37 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse af indtægtsrammer for distributionsselskaberne, og at Forsyningstilsynet i overensstemmelse med disse regler fastsætter årlige indtægtsrammer for selskaberne. Ministeren har udstedt en bekendtgørelse om indtægtsrammer, jf. bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2017 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 (indtægtsrammebekendtgørelsen). De nærmere bestemmelser om indtægtsrammens og omkostningsrammens fastsættelse, om fastsættelse af effektiviseringskrav, justeringer i indtægtsrammen samt om differencer følger af den gældende indtægtsrammebekendtgørelse. Det følger også af bekendtgørelsen, at reguleringsperioden er på fire år, og at indtægtsrammen udgør det maksimale beløb, som selskabet i et kalenderår i en reguleringsperiode kan oppebære ved indtægter, der vedrører distributionsaktiviteter, jf. §2, nr. 15 og § 3, stk. 1, i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det fremgår af § 37 a, stk. 3, at Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskabet kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevillingen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.

Det fremgår af § 37 a, stk. 4, at enhver form for indtægt i selskabet skal medgå til dækning af udgifter ved distributionsaktiviteten. Dette gælder dog ikke overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne. Sådanne overskud kan anvendes til henlæggelser til fremtidige investeringer, nedsættelse af priser eller ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen, jf. dog stk. 5.

Det fremgår af § 37 a, stk. 5, at overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne fra distributionsvirksomhed varetaget af Energinet eller virksomhedens helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet kan anvendes til nedsættelse af priser eller konsolidering af distributionsvirksomheden.

Det fremgår af § 37 a, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af overskud efter stk. 4 og 5. De nærmere bestemmelser om effektiviseringskrav og ekstraordinære effektiviseringsgevinster samt reglerne for anvendelsen af overskud er udmøntet i kap 3 og 7 i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det fremgår af § 40, stk. 1, nr. 5, at distributionsselskaber med bevilling skal til Forsyningstilsynet anmelde regnskaber, budgetter og andre oplysninger efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 37 a nævnte indtægtsrammer.

Med forslaget til § 37 a overgås der til rammeregulering, hvorefter Forsyningstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om indtægtsrammer, som skal afløse de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen, jf. nærmere forslagets § 37 a, stk. 4.

Det bemærkes i øvrigt, at selve prisfastsættelsen for de enkelte ydelser fortsat vil ske efter offentliggjorte metoder, der godkendes af Forsyningstilsynet, jf. den gældende bestemmelse i naturgasforsyningslovens § 36 a.

Det foreslås med § 37 a, *stk. 1*, at priser for ydelser fra distributionsselskaberne fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme. Videre foreslås, at Forsyningstilsynet fastsætter årlige indtægtsrammer for distributionsselskaber med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital.

Med forslaget til § 37 a, stk. 1, vil Forsyningstilsynet fortsat skulle fastsætte de årlige indtægtsrammer, og fortsat ved en effektiv drift, med henblik på omkostninger til dækning af indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Forrentning forudsættes at skulle indeholdes i indtægtsrammen, og den samlede forrentningsramme vil hermed fremgå af afgørelsen om indtægtsrammen, jf. den foreslåede § 37 a, stk. 2.

Det foreslås med § 37 a, *stk. 2, 1. pkt.*, at indtægtsrammen, jf. stk. 1, vil udgøre det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne.

Det præciseres hermed, at indtægtsrammen udgør det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne. Bestemmelsen vil medføre, at indtægtsrammen fortsat vil udgøre et loft over de indtægter, som distributionsselskaber kan oppebære.

Det foreslås med § 37 a, *stk. 2, 2. pkt.*, at indtægtsrammen vil skulle fastsættes med udgangspunkt i en reguleringsperiode.

Med forslaget videreføres princippet om en reguleringsperiode, men det overlades til Forsyningstilsynet at fastsætte periodens længde, se også forslagets stk. 4., 1. pkt.

Det foreslås med § 37 a, *stk. 2, 3. pkt.*, at indtægtsrammen vil skulle fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af *stk. 4, nr. 1-3 og 6*, og justeres efter *stk. 4, nr. 4 og 5*.

Hermed præciseres, at indtægtsrammen fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og som noget nyt tillige en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af forslaget *stk. 4, nr. 1-3 og 6*, og justeres efter forslaget *stk. 4, nr. 4 og 5*. Omkostningsrammen vil fortsat udgøre en ramme for indtægter, der kan oppebæres til dækning af driftsomkostninger samt omkostninger til afskrivning af aktiver, jf. § 2, nr. 14, i indtægtsrammebekendtgørelsen. Forrentningsrammen forudsættes at bestå af et forrentningsgrundlag og en forrentningssats, og forudsættes at sikre, at distributionsselskaberne får mulighed for at opkræve en risikobaseret forrentning.

Med forslaget flyttes bestemmelsen i § 37 a, *stk. 3*, til *stk. 5*, som følge af ændringerne til § 37 a. Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, at Forsyningstilsynet kan indhente uafhængig ekstern bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen for distributionsselskabernes regning.

Bestemmelsen er ny og svarer til bestemmelsen, der med **L xx af xx** 2020 er indsat i § 37 d, *stk. 3* om økonomisk regulering af Energinet og fremgår også af Elforsyningslovens § 69, *stk. 8*, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 6. februar 2020.

Den eksterne bistand vil eksempelvis kunne bistå i vurdering af omkostninger i forbindelse med ansøgninger om tillæg til omkostningsrammen. Den eksterne bistand vil også kunne bistå med at vurdere, om den, der varetager transmissionsvirksomhed eller systemansvarlig virksomhed, er vedvarende ineffektiv, og derfor ikke fuldt ud kan få forhøjet sin omkostningsramme ved overgang til en ny reguleringsperiode.

Med forslaget til § 37 a, *stk. 4*, vil Forsyningstilsynet skulle fastsætte nærmere regler om beregning og justering af indtægtsrammen og om længden af reguleringsperioden, og dette er nærmere udspecificeret i en ikke udtømmende liste i § 37 a, *stk. 4, nr. 1-7*.

Med forslaget overgås til rammeregulering, hvorefter Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte de nærmere regler. Energistyrelsen forudsættes samtidig at skulle ophæve den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2017 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 (indtægtsrammebekendtgørelsen).

Bemyndigelsen i § 37, a, *stk. 4* forventes bredt at kunne rumme, hvad der forstås ved beregning og justering af indtægtsrammen, herunder hvordan indtægtsrammen fastsættes, og hvilke korrektioner, der kan ske. Forsyningstilsynet vil også kunne fastsætte regler om, hvordan finansieringen af ekstern bistand efter den foreslåede § 37 a, *stk. 3*, afholdes i indtægtsrammen.

Forsyningstilsynet skal ved udmøntning af bemyndigelsen sikre, at der gives et samlet overblik over økonomien for distributionsselskaber, det vil sige, at så meget som muligt er kendt på forhånd. Forsyningstilsynet forventes i udgangspunktet, at gøre distributionsselskaber bekendt med størrelsen af indtægtsrammerne i hele reguleringsperioden ved reguleringsperiodens start.

I forhold til længden af reguleringsperioden skal Forsyningstilsynet sikre, at elementer af central betydning for den justerede økonomiske regulering så vidt muligt fastsættes i overensstemmelse med reguleringsperiodens konkrete varighed. Det foreslås, at udgangspunktet for reguleringsperioden vil være fire år, som er den i dag gældende periode.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om foreløbige og endelige indtægtsrammer, hvor den foreløbige indtægtsramme, som hidtil, udmeldes før reguleringsperiodens start, mens Forsyningstilsynet træffer afgørelse om den endelige indtægtsramme efter reguleringsårets afslutning. Foreløbige indtægtsrammer er indikative, og kan danne grundlag for tarifberegningen, men er ikke bindende for Forsyningstilsynet eller distributionsselskaber. Forsyningstilsynet vil hermed, som hidtil, meddele foreløbige indtægtsrammer til distributionsselskaber i en agterskrivelse, som er en foreløbig, ikke bindende afgørelse.

Med forslaget til § 37 a, stk. 4, *nr. 1*, vil Forsyningstilsynet skulle fastsætte regler om, hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber.

Som udgangspunkt omfatter indtægter alle indtægter fra distributionsselskabers bevillingspligtige aktiviteter. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at indtægter, som distributionsselskaber oppebærer fra investeringer eller aktiviteter betalt af tredjepart, i det omfang disse indtægter alene dækker medgående omkostninger, som udgangspunkt ikke indgår i opgørelse af indtægterne i forhold til indtægtsrammen. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler for håndtering af omkostninger og indtægter som følge af udførelse af investeringer eller aktiviteter fra tredjepart, herunder regler for indarbejdelse af omkostninger i reguleringsregnskaberne.

Det forudsættes videre, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber. Med dette menes bevillingspligtige opgaver, der eksempelvis måtte blive udført af et søsterselskab, f.eks. et serviceselskab.

Det forudsættes også, at Forsyningstilsynet ved fastsættelse af reglerne i medfør af § 37 a, stk. 4, nr. 1, fastsætter regler om pristalsregulering af indtægtsrammen.

Forsyningstilsynet fastsætter med forslaget til § 37 a, stk. 4, *nr. 2*, regler for fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, jf. § 14, nr. 5 i lovforslagets § 1, nr. 52, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en justering af de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvad omkostningsrammen indeholder, og under hvilke forudsætninger rammen fastsættes og justeres. Fastsættelse og justeringer skal sikre, at distributionsselskaber kan dække omkostninger ved stabil og effektiv drift, men skal ikke være højere, end at dette sikres.

Det forudsættes, at omkostningsrammen som udgangspunkt afgrænses efter samme principper, som efter den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, og således som udgangspunkt fastsættes på baggrund af en historisk omkostningsreferenceramme, som opgjort over et antal år, som tilsynet vil skulle fastsætte. Det forudsættes imidlertid, som noget nyt, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling.

Det er fortsat tanken, at der i omkostningsrammen medregnes nødvendige omkostninger ved en effektiv drift, jf. gældende § 37 a, stk. 1, jf. gældende § 37, stk. 1, hvorefter rammen omfatter omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital, som distributionsselskaber afholder ud fra driftsøkonomiske overvejelser med henblik på at opretholde en effektiv drift.

I forhold til anlægsomkostninger forudsættes det, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvilke anlæg der indgår i afskrivningsgrundlaget samt afskrivningsmetoden, herunder om afskrivningsperioderne ved beregning af driftsmæssige afskrivninger.

Omkostningsrammen forudsættes fastsat forud for en reguleringsperiode og forudsættes eventuelt justeret med tillæg i løbet af reguleringsperioden.

Ved fastsættelse af omkostningsrammen forud for en ny reguleringsperiode, forudsættes det at Forsyningstilsynet, som noget nyt, fastsætter regler om op- og nedregulering.

Det følger af forslaget til § 37 a, stk. 4, nr. 2, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, jf. § 14, nr. 5, jf. forslagets § 1, nr. 52 Forsyningstilsynet vil hermed skulle tage højde for et eventuelt fremadrettet ændret omkostningsniveau for det fremtidige behov for distributionskapacitet, og Forsyningstilsynet vil kunne lægge distributionens plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet til grund herfor efter de regler, som tilsynet vil skulle fastsætte efter stk. 4. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at et fremadrettet element indeholdes som et tillæg i den kommende reguleringsperiodes omkostningsramme, og at disse opgøres særskilt i omkostningsrammen som forventede omkostninger til tiltag med væsentlige funktionelle eller kapacitetsmæssige ændringer, som ikke

allerede indgår i indtægtsrammen. Såfremt omkostningen ikke realiseres i reguleringsperioden, forudsættes det, at FSTS fastsætter regler om, at denne bortfalder ved opgørelsen af omkostningsrammen i den efterfølgende reguleringsperiode.

I forhold til et eventuelt fremadrettet ændret omkostningsniveau for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, henvises med forslaget til forslaget § 14, nr. 5, jf. forslaget § 1, nr. 52. Herefter skal distributionsselskaberne udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling. Planerne forventes udarbejdet og opdateret efter behov af distributionsselskaberne, de skal offentliggøres og de skal indsendes til klima- energi- og forsyningsministerens til udtalelse. Forsyningstilsynet vil kunne lade den til enhver tid aktuelle plan indgå ved vurderingen af den kommende reguleringsperiodes omkostningsramme. Der vil fortsat være mulighed for tillægsforhøjelser i en reguleringsperiode, hvis der opstår uforudsete og væsentlige omkostninger som følge af et myndighedspåbud eller lignende.

Det forudsættes endvidere, at Forsyningstilsynet ved fastsættelsen af regler om op- eller nedregulering mellem reguleringsperioderne, f.eks. vil kunne tage hensyn til, at der bør ske en opjustering af omkostningsrammen, hvis distributionsselskaber, i den foregående reguleringsperiode har haft større gennemsnitlige omkostninger end forudsat i omkostningsrammen. Det forventes, at der ved op- eller nedregulering tages udgangspunkt i et gennemsnit af de årlige omkostninger ved driften i den foregående reguleringsperiode med mulighed for justeringer som følge af særlige, ekstraordinære tilfælde, som Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om efter stk. 4. Således forudsættes det, at det såkaldte loft over driftsomkostninger, som følge af § 7, stk. 3, i den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, ikke videreføres.

Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte regler om, at beregningen skal korrigeres for en række forhold, såsom ændringer i aktivitetsniveau, ændrede opgaver og pristalsudviklingen med henblik på at sikre et retvisende billede af omkostningsrammen fremadrettet. Regulering mellem perioderne forudsættes bl.a. at tage højde for planen, udarbejdet af distributionsselskabet, jf. den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 5, i forslaget § 1, nr. 52, som nævnt oven for. Det forventes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at distributionsselskaber, såfremt de findes vedvarende ineffektive, ikke fuldt ud kan få opreguleret omkostningsrammen ved overgangen til en ny reguleringsperiode.

Justering forudsættes fortsat også at kunne ske ved tillæg i løbet af en reguleringsperiode for væsentlige merinvesteringer, der ved periodens start ikke var forudsebare.

Forsyningstilsynet vil i forbindelse med justering af omkostningsrammen i reguleringsperioden kunne afgrænse hvilke faktorer, der udløser tillæg, og fastsætte et væsentlighedskriterium for, hvornår der kan ansøges om tillæg, f.eks. en bagatelgrænse. Ved Forsyningstilsynets afgrænsning af hvilke faktorer, der udløser tillæg, forventes Forsyningstilsynet at fastsætte regler, om de kriterier tillæggene skal meddeles på baggrund af, herunder omkostningsækvivalenter, effektive omkostninger eller faktiske omkostninger, samt om sidstnævnte i så fald undtages fra effektiviseringskrav efter forslaget § 37 a, stk. 4, nr. 4 og 5.

Det bemærkes, at en varig forhøjelse eller reduktion af indtægtsrammen højst vil kunne eksistere i to reguleringsperioder. Det skyldes, at omkostningerne som følge af justering mellem reguleringsperioderne vil være fuldt indregnet i omkostningsrammen for den anden reguleringsperiode, der følger efter den reguleringsperiode, hvor forhøjelsen eller reduktionen blev foretaget.

Fastsættelse af omkostningsrammen i henhold til reglerne vil være en del af Forsyningstilsynets afgørelse efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om frist for ansøgning om justering, konsekvenser af fristoverskridelse, herunder at en ansøgning ikke kan realitetsbehandles, hvis fristen for ansøgning er overskredet, og eventuel dispensationsmulighed ved en fristoverskridelse.

Forsyningstilsynet fastsætter med forslaget til § 37 a, stk. 4, *nr. 3*, regler om fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder om fastsættelse af forrentningsgrundlag, om beregning og fastsættelse af forrentningssats og om frist for ansøgning om justering samt konsekvens af fristoverskridelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en justering af de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvilke aktiver der vil være omfattet af forrentningsrammen, og hvordan forrentningen udformes. Forrentningsrammen vil sikre, at distributionsselskaber får mulighed for at opkræve en risikobaseret forrentning og vil bestå af et forrentningsgrundlag og en forrentningssats.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet ved udmøntning af bemyndigelsen fastsætter den bagvedliggende metode for forrentning og til beregning af en risikojusteret forrentning, der kan indregnes i indtægtsrammen for distributionsselskaber. Metoden skal tage hensyn til, hvorvidt forrentningsgrundlaget skal opdeles i historiske og fremadrettede aktiver. Endvidere skal metoden tage hensyn til økonomi og regulatoriske risiko og udfærdiges under hensyn til soliditetsgrad, investeringsrisiko og nødvendig arbejdskapital.

Forsyningstilsynets justering af forrentningsrammen efter stk. 4, *nr. 3*, vil være en del af Forsyningstilsynets afgørelse efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om frist for ansøgning om justering, konsekvenser af fristoverskridelse, herunder at en ansøgning ikke kan realitetsbehandles, hvis fristen for ansøgning er overskredet, og eventuel dispensationsmulighed ved en fristoverskridelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 37 a, stk. 4, nr. 4, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om fastsættelse af effektiviseringskrav for distributionsselskabet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en justering af de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det forventes, at Forsyningstilsynet i reglerne for effektiviseringskrav fastsætter, at tilsynet fortsat fastsætter den metode, der skal anvendes ved beregning af selskabernes effektiviseringspotentiale. Reglerne forudsættes at omfatte de væsentligste forudsætninger og vurderinger, som ligger til grund for fastsættelsen af det individuelle effektiviseringskrav og forudsætter, at metoden herfor fortsat skal offentliggøres.

Med effektiviseringskrav menes det beløb, som indtægtsrammen reduceres med som følge af et af Forsyningstilsynet udmøntet krav om nedsættelse af indtægtsrammen med henblik på at skabe incitament til effektivisering. Effektiviseringskrav kan bestå af generelle og individuelle effektiviseringskrav. Med et generelt effektiviseringskrav forstås et effektiviseringskrav, som eksempelvis fastsættes ud fra den generelle produktivitetsudvikling i samfundet eller sammenlignelige brancher. Med et individuelt effektiviseringskrav forstås et krav, der fastsættes på baggrund af det individuelle effektiviseringspotentiale i distributionsselskabet.

I forhold til effektiviseringskravet forudsættes, at Forsyningstilsynet ved fastsættelse af reglerne vil videreføre bestemmelserne i kapitel 3 i indtægtsrammebekendtgørelsen med de ændringer, der følger af konsolideringen af selskaberne. Med den gældende metode er en del af effektiviseringspresset baseret på en benchmarking af gasdistributionsselskaberne, som efter konsolideringen ikke længere vil være mulig. Den gældende metode for beregning af selskabernes effektiviseringspotentiale vil herefter skulle justeres.

Ved fastlæggelse af kravene forudsættes det endvidere, at Forsyningstilsynet vil tage hensyn til virksomhedernes muligheder for at realisere effektiviseringspotentialet.

Det forventes, at effektiviseringskravene beregnes årligt, og at det dermed sikres, at effektiviseringer kommer forbrugerne til gavn inden for reguleringsperioden. Forsyningstilsynet vil, uanset reguleringsperiodens længde og kadencen for fastsættelse af foreløbige indtægtsrammer, have mulighed for årligt at udmelde effektiviseringskrav.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvilke omkostninger der skal være omfattet af effektiviseringskrav, herunder om der skal tages hensyn til »ikkepåvirkelige« omkostninger, der ikke skal påføres effektiviseringskrav.

Det forventes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at effektiviseringer fortsat vil komme forbrugerne til gavn. Dog forudsættes, at Forsyningstilsynet justerer reglerne, så fordelingen 50:50, der gælder ifølge indtægtsrammebekendtgørelsens § 27, stk. 3, fjernes for at skabe større incitament

til drive distributionsselskaberne effektivt. Hermed vil selskaberne kunne vælge at beholde hele den ekstraordinære effektiviseringsgevinst i reguleringsperioden, hvorefter det forventes at komme forbrugerne til gode på lang sigt, da det skaber større incitament for gasdistributionsselskaberne til at effektivisere.

Forsyningstilsynet vil med forslaget til § 37 a, stk. 4, *nr. 5*, skulle fastsætte regler for fastsættelse af beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen herunder om fradrag som følge af effektiviseringskrav efter stk. 4, *nr. 4*, eller om justeringer som følge af differencer efter stk. 4, *nr. 6*.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvornår der skal ske beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen i form af fradrag, og hvordan det skal inddrages i den samlede afgørelse efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet vil fastsætte regler om fradrag som følge af effektiviseringskrav. Bestemmelsen giver alene mulighed for, at Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om at fratække beløb som følge af effektiviseringskrav. Det vil således ikke være muligt at fastsætte regler om at forhøje indtægtsrammen, hvis der opstår perioder, hvor produktivitetsudviklingen er negativ. Et generelt effektiviseringskrav vil således ikke kunne blive lavere end nul.

I forhold til ekstraordinære effektiviseringsgevinster forudsættes det, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvordan distributionsselskaber kan opnå overskud via ekstraordinære effektiviseringsgevinster, såfremt distributionsselskaber er mere effektive end forudsat i indtægtsrammen. Reglerne vil eksempelvis kunne være, at distributionsselskaberne skal kunne tilbageføre et sådan overskud som dividende.

Med hensyn til justeringer som følge af differencer vil bestemmelsen medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvornår der skal ske beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen som følge af differencer. Der vil således skulle fastsættes regler om tillæg og fradrag i indtægtsrammen som følge af afvikling af differencer.

Såfremt betingelserne for en beløbsmæssig justering af indtægtsrammen er til stede, vil den konkrete justering blive inddraget i afgørelsen om indtægtsrammen efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Forsyningstilsynet fastsætter med forslaget til § 37 a, stk. 4, *nr. 6*, regler for opgørelse og afvikling af differencer.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvordan differencer skal håndteres i indtægtsrammen, hvad der skal indberettes til Forsyningstilsynet og om frister derfor.

Differencer vil, som hidtil, opstå, når distributionsselskaber enten opkræver for meget eller for lidt fra forbrugerne efter de endelige indtægtsrammer. Det forudsættes derfor, at Forsyningstilsynet vil videreføre de gældende bestemmelser om differencer, som fremgår af kapitel 6 i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet udvikler den bagvedliggende metode for opgørelse og afvikling af differencer i indtægtsrammen, der skal danne baggrund for fastsættelse af reglerne. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet vil fastsætte regler om, at differencer i forbrugernes favør forrentes, men at der ikke opnås forrentning ved differencer i distributionsselskabers favør. Derved vil reglerne blive udformet således, at distributionsselskaber får incitament til at begrænse differencerne og afvikle dem hurtigst muligt, dog under hensyn til tarifstabilitet.

Endelige fastsætter Forsyningstilsynet med forslaget til ny § 37 a, stk. 4, *nr. 7*, regler for indregning af indtægter og omkostninger knyttet til distributionsselskabernes energispareindsats.

Bestemmelsen er ny, og vil medføre, at Forsyningstilsynet fremover vil skulle fastsætte regler for indregning af indtægter og omkostninger knyttet til distributionens energispareindsats, som distributionen i følge den gældende naturgasforsyningslovs § 14, stk. 1, nr. 4, skal sikre realiseringen af. Forsyningstilsynet får hermed mulighed for at fastsætte de nærmere regler, herunder om distributionsselskabernes omkostninger til energispareindsatsen vil skulle indgå i indtægtsrammereguleringens generelle regler eller skal indgå særskilt heri, idet der tages hensyn til de nærmere bestemmelser herom i bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder, bekendtgørelse nr. 864 af 26. august 2019, [som ændret ved bekendtgørelse nr. xx af xx]. Heraf følger at xxx

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den gældende § 69, stk. 3, nr. 9, i elforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 6. februar 2020. Hensigten med denne bestemmelse var, at ministeren skulle fastsætte bestemmelser om, at elnetvirksomhedernes omkostninger til energispareindsatsen ikke skal indgå i indtægtsrammereguleringens generelle regler om benchmarking og udmøntning af effektiviseringskravet, jf. Lov nr. 662 af 8. juni 2017, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 180, som fremsat, side 51.

Med forslaget til § 37 a, *stk. 5* vil Forsyningstilsynet kunne give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskaberne kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevillingen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet. Bestemmelsen er identisk med den gældende bestemmelse i § 37 a stk. 3.

Bestemmelsen er møntet på helt særlige tilfælde og kan især tænkes benyttet, hvor forholdene, der forhindrer selskabet i at leve op til indtægtsrammen, ikke kan lægges selskabet til last, jf. Lov nr. 449 af 31. maj 2000, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, L 239 som fremsat, side 6529-6585.

Med forslaget i § 37 a, *stk. 6*, skal distributionsselskaber udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne.

Bestemmelsen præciserer, at distributionsselskaber fortsat skal udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet.

Som noget nyt foreslås, at Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre reguleringsregnskaberne. Baggrunden for bestemmelsen om at offentliggøre reguleringsregnskaberne er, at reguleringsregnskaber har betydning for, hvor meget der kan opkræves hos forbrugerne. En offentliggørelse vil derudover give øget transparens. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne på sin hjemmeside.

Med forslaget i § 37 a, *stk. 7*, vil Forsyningstilsynet skulle fastsætte nærmere regler om årlige reguleringsregnskaber efter *stk. 6*, herunder om indhold, opbevaring, revision, indsendelsens form og om indsendelsen skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system og frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om det nærmere indhold af reguleringsregnskaber, herunder om hvad der skal opgøres separat, om revisionsinstrukser, hvordan reguleringsregnskaber skal indsendes til tilsynet, og om frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om frister for indsendelse af reguleringsregnskaberne. Fristen vil tidligst kunne fastsættes til fristen for indlevering af årsrapporter efter årsregnskabsloven. Fristen skal endvidere sættes så betids, at Forsyningstilsynet både kan nå at træffe afgørelse om den endelige indtægtsramme og udmelde en foreløbig indtægtsramme for det efterfølgende reguleringsår efter forslagets *stk. 1*.

Forsyningstilsynet vil kunne fastsætte regler om, at indsendelse af reguleringsregnskaber skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system. For at kunne pålægge borgere og virksomheder pligt til at kommunikere digitalt med myndigheder, skal dette være hjemlet ved lov. Begrebet digital kommunikation omfatter både Digital Post, e-mails, sms'er og selvbetjeningsløsninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 96 [§ 37 b, *stk. 3*]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, *stk. 3*, i lov om naturgasforsyning, at for naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed ved udbud efter lovens § 27, fastsættes prisen for naturgas leveret fra selskabet i dets egenskab af forsyningspligtigt selskab til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige gaspris og prisen for transmission i

Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark og avance. Den anvendte månedlige gaspris i udbuddet fastsættes ud fra prisen på det relevante gasmarked. Prisen for transmission i Danmark udmeldes af Energinet.

Der er efter de gældende regler ikke mulighed for, at en gasleverandør med bevilling til forsyningspligt kan medregne omkostninger som følge af betalinger for myndighedsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse i § 37 b, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at til prisen for naturgas kan herudover medregnes naturgasleverandørernes omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen som fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, som følge af betalinger til Forsyningstilsynet for tilsyn efter stk. 5 og som følge af betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a for Ankenavnets eventuelt udspecificerede beløb for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen

Bestemmelsen har til formål at sikre, at naturgasleverandører vil kunne medregne deres omkostninger til betaling for myndighedsbehandling i prisen for forsyningspligtproduktet. Omkostningerne kan variere, og der vil derfor være behov for, at denne del af prissætningen for produktet reguleres særskilt i forhold til det tillæg, som var indeholdt i udbuddet.

Bestemmelsen vil medføre, at der til prisen for naturgas herudover kan medregnes naturgasleverandørernes omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen, som fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, til Forsyningstilsynet for tilsyn efter stk. 5, og til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a for eventuelt udspecificerede betalinger for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen.

Hvis naturgasleverandøren vælger at indregne disse omkostninger i prisen, skal det offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet, jf. lovens § 37 b, stk. 4. Det vil være muligt at anmelde og varsle ændringer af prisen som følge af disse omkostninger i løbet af en bevillingsperiode.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 97 [§ 37 b, stk. 5]

Den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 5, i lov om naturgasforsyning medfører, at Forsyningstilsynet påser, at et selskab omfattet af stk. 3 i bindingsperioden ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændringer af priserne. Klager over Forsyningstilsynets afgørelser herom har ikke opsættende virkning.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 37 b, stk. 5, vil medføre, at der efter 1. pkt. tilføjes, at der til prisen herudover kan medregnes evt. omkostninger efter stk. 3, 3. pkt.

Den foreslåede ændring skyldes, at det skal være muligt for Forsyningstilsynet at føre tilsyn med, at leverandørerne ikke medregner omkostninger, der overstiger de reelle betalinger for tilsyn og myndighedsbehandling, som en del af den samlede prissætning af produktet. Prisen vil samlet set ikke skulle være højere end summen af det tilbudte tillæg i tillæg til den månedlige gaspris og transmissionstariffen i Danmark samt omkostninger som følge af betalinger til myndigheder. Prisen kan dog af konkurrencemæssige grunde godt være lavere i en periode.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet også fører tilsyn med prisfastsættelsen af omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen for udbudsopgaven, til Forsyningstilsynet for tilsyn og til Ankenævnet på Energiområdet for eventuelt udspecificerede betalinger for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen, jf. henvisningen til stk. 3, 3. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet kan give påbud til gasleverandører med forsyningspligt om at ændre prisen, hvis Forsyningstilsynet finder, at eksempelvis prissætningen af omkostningerne til myndighedsbehandling er højere end det beløb, myndigheden har opkrævet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 98 [37 b ophæves, forsyningspligt]

Den gældende bestemmelse i § 37 b i lov om naturgasforsyning vedrører reguleringen af gasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 3, at prisen for gas leveret fra gasleverandører, der har vundet et udbud over forsyningspligten, skal fastsættes til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige gaspris og prisen for gastransmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark, og avance.

Den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 4, medfører, at de priser, der er fastsat i henhold til stk. 3, skal offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet. Ifølge § 37 b, stk. 5, skal Forsyningstilsynet påse, at et selskab omfattet af stk. 3 ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud i bindingsperioden. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændring af priserne.

Det foreslås, at § 37 b ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af, at forsyningspligten foreslås ophævet, når den nuværende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører som erstatning for den nuværende forsyningspligt, og § 1, nr. 66, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 (om forsyningspligtig virksomhed) i lov om naturgasforsyning.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber først den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af § 37 b vil derfor først skulle finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt § 8 om ikrafttrædelse.

Til nr. 99 [§ 39 a-d indsættes, indberetninger, konkursordning m.m.]

Til § 39 a

I den gældende lov om naturgasforsyning er der ikke selvstændige bestemmelser, der pålægger gasleverandører en generel pligt til at sikre gennemsigtighed om markedsforhold eller andre informationspligter.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7 a i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi, og forsyningsministeren fastsætter regler med henblik på at forpligte naturgasleverandører og distributionsselskaber til at sikre en række grundlæggende forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler mellem forbrugere og disse virksomheder. Med hjemmel i § 42 a, stk. 4 (tidligere § 42 a, stk. 3) i lov om naturgasforsyning i er der udstedt bekendtgørelse nr. 771 af 8. august 2005 om naturgasselskabernes offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår. Bekendtgørelsen fastsætter i § 3, stk. 1, at naturgasselskaber som minimum skal offentliggøre priser og vilkår på egne hjemmesider på en tydelige, sammenlignelig og tilgængelig måde.

Pligten til at bidrage til fuld gennemsigtighed i detailmarkedet for gas vil være en central forpligtelse for gasleverandørerne i et frit gasmarked, som lovforslaget foreslår indført med den foreslåede ophævelse af forsyningspligt-reguleringen og indførelsen af en leveringspligt for gasleverandørerne. Det foreslås derfor, at lov om naturgasforsyning får bestemmelser, der fastlægger centrale informationsforpligtelser og forpligtelser til at offentliggøre og indberette relevante produktinformationer til prisportalen for gasmarkedet.

Den foreslåede bestemmelse lovforslagets § 39 a, *stk. 1*, vil medføre, at en gasleverandør skal udføre informationsaktiviteter for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle forbrugergrupper, herunder informere om husholdningsforbrugernes rettigheder i henhold til leveringspligten efter § 7 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandørerne får et generelt ansvar for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle grupper af forbrugere. Gasleverandørerne får ansvar for at sikre, at leverandørernes egne hjemmesider, prisportalen for gasmarkedet og evt. andre informationskilder til enhver tid er opdaterede med korrekte og relevante oplysninger, herunder oplysninger om forbrugernes rettigheder i forhold til leveringspligten efter lovforslagets § 7 c.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 39 a, *stk. 2, 1. pkt.*, at en gasleverandør skal sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle gasleverandørens produkter, herunder priser og vilkår, på gasleverandørens hjemmeside.

Bestemmelsen præciserer på lovs niveau, at gasleverandører vil skulle oplyse om priser og vilkår for alle deres produkter på virksomhedens egen hjemmeside. Under begrebet relevante oplysninger hører bl.a. oplysning om, hvorvidt der er tale om en fast pris for en periode eller en variabel pris, opsigelsesperiode, information om rabatter, særlige introduktionstilbud og andre vilkår for gasforbrugerne, herunder oplysning om priser og vilkår, når f.eks. et introduktionstilbud eller en rabat ophører. Det vil efter omstændighederne også være relevant at oplyse, om der er tale om produkter, som er baseret på gas fra vedvarende energikilder.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39 a, *stk. 2, 2. pkt.*, vil medføre, at gasleverandøren tillige skal indberette disse oplysninger til den prisportal, som er nævnt i den foreslåede § 42 d.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandørerne også skal indberette alle relevante oplysninger til prisportalen for gasmarkedet. Alt efter den konkrete udformning af prisportalen for gas vil gasleverandører evt. skulle levere yderligere oplysninger til prisportalen, eksempelvis vedrørende et gasprodukts miljøkategori, gasproduktets risikoprofil eller evt. supplerende ydelser til gasproduktet.

Det bemærkes, at der med lovforslagets § 1, nr. 103, foreslås at indsætte en bestemmelse i lovens § 42 d, stk. 4, hvorefter Forsyningstilsynet vil blive bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om bl.a. gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39 a, *stk. 3*, vil medføre, at en gasleverandør skal behandle klager fra leverandørens forbrugere.

Bestemmelsen vil medføre, at det bliver fremhævet på lovs niveau, at en gasleverandør har pligt til at behandle klager fra leverandørens kunder. Bestemmelsen skal bl.a. forstås i lyset af, at en privat forbruger kun kan få behandlet en civilretlig klage over sin energivirksomhed (gasleverandør) hos det uafhængige klagenævn på energiområdet, Ankenævnet på Energiområdet, hvis forbrugeren først har klaget skriftligt til sin energivirksomhed (gasleverandør) uden at få sit påståede krav opfyldt. Hvis energivirksomheden (gasleverandøren) ikke har svaret på forbrugeren skriftlige henvendelse inden 30 kalenderdage, anses denne klagebetingelse for opfyldt. Dette fremgår af § 12, stk. 1, nr. 1, i Ankenævnets vedtægter.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39 a, *stk. 4*, vil medføre, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at gasleverandørerne overholder stk. 1-3. Forsyningstilsynet kan meddele påbud om omgående berigtigelse af forholdet til en gasleverandør, som ikke overholder stk. 1-3.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at det vil blive kontrolleret, om gasleverandører tilbyder gasprodukter uden at offentliggøre dem eller indberette dem til prisportalen for gasmarkedet – f.eks. for at omgå leveringspligten i den foreslåede § 7 c, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Desuden vil det kunne skade konkurrencen og troværdigheden til gasmarkedet, hvis gasforbrugerne ikke har mulighed for at se og forstå alle de gasprodukter, der tilbydes, eller hvis offentliggjorte og indberettede priser og vilkår er mangelfulde eller ukorrekte.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at gasleverandører overholder kravene i stk. 1-3. Kravene er væsentlige for et velfungerende gasmarked, og de skal derfor til enhver tid overholdes af gasleverandørerne. Hvis Forsyningstilsynet finder, at en gasleverandør ikke overholder kravene, vil Forsyningstilsynet kunne give et påbud til leverandøren om omgående at bringe forholdet i orden. Hvis en gasleverandør ikke efterkommer et påbud, kan forholdet straffes med bøde efter § 49, stk. 1, nr. 6 i lov om naturgasforsyning, hvorefter undladelse af at efterkomme et påbud efter loven om at bringe et forhold i orden straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, *stk. 5*, vil medføre, klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-3.

Bestemmelsen har til formål at give ministeren mulighed for at sætte mere specifikke krav til, hvordan gasleverandører skal leve op de centrale krav om at sikre gennemsigtighed og offentliggøre oplysninger om gasprodukter på prisportalen for gasmarkedet. Der kunne f.eks. blive tale om at stille nye krav i forbindelse med, at det danske gasmarked skal omstille sig til en fremtid baseret på gasser fra vedvarende energikilder og en øget integration med elmarkedet.

Til § 39 b

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at gasforbrugere automatisk bliver overført til forsyningspligtproduktet, hvis deres aftale med en anden gasleverandør (end den forsyningspligtige leverandør) eller aftale om et andet gasprodukt ophører. Dette gælder uanset årsagen til, at leveringsaftalen ophører.

Når ordningen med særlige forsyningspligtige virksomheder foreslås ophævet, vil der være behov for at sikre gasforsyningen til de gasforbrugere, som mister deres gasleverandør uden egen skyld. Dette vil typisk kunne ske, hvis en gasleverandør går konkurs.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39 b, *stk. 1*, vil medføre, at hvis et distributionsselskab eller transmissionsselskab afbryder sin ydelse til en gasleverandør på grund af manglende overholdelse af selskabet offentliggjorte betingelser for anvendelse af transmissions- eller distributionssystemet, så overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 99.

Med bestemmelsen foreslås det, som en konsekvens af den foreslåede afskaffelse af forsyningspligten, at ændre proceduren for at overflytte gasforbrugere, hvis deres gasleverandør misligholder sine forpligtelser over for transmissionsselskabet eller distributionsselskabet i en så kvalificeret grad, at gasleverandøren mister retten til at transportere gas gennem gassystemet. Forpligtelserne følger af offentliggjorte betingelser for anvendelse af hhv. transmissionssystemet (Regler for Gastransport) og distributionssystemet (Regler for Gasdistribution), som er baseret på

metoder og vilkår for netadgang, som Forsyningstilsynet har godkendt efter § 36 a i lov om naturgasforsyning.

Bestemmelsen vil omfatte alle gasleverandørens kunder. Når ordningen med særlige forsyningspligtige virksomheder ophæves, vil der være behov for at sikre levering af gas til gasforbrugerne, hvis deres gasleverandør misligholder sine forpligtelser over for distributionsselskabet eller transmissionsselskabet og mister retten til at levere gas til sine gaskunder. Bestemmelsen vil medføre, at gasforbrugerne automatisk blive overført til et produkt hos en anden kommerciel gasleverandør, som bliver reguleret i en overgangsperiode efter proceduren i § 39 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 99.

Gasforbrugernes forsyningsikkerhed berøres ikke af forslaget. De vil fortsat modtage gas, men deres afregning vil ske efter prisen for det produkt, som de overføres til. Prisen og vilkårene for produktet vil blive reguleret i en overgangsperiode på 3 måneder, jf. forslagene til § 39 c, stk. 6, og § 39 d.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39 b, *stk. 2*, har til formål at sikre, at en gasleverandørs forbrugere fortsat vil få leveret gas i tilfælde af gasleverandørens rekonstruktions- eller konkursbehandling – i et marked, hvor der ikke længere er nogen forsyningspligtig gasleverandør, som de berørte forbrugere automatisk kan blive overført til. Bestemmelsen vil fastsætte en ny procedure, som finder anvendelse, når en gasleverandør går konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 b, *stk. 2, 1. pkt.*, vil medføre, at hvis en gasleverandør bliver taget under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og har rekonstruktør eller kurator ikke inden for 1 uge derefter meddelt distributionsselskabet, at gasleverandørens virksomhed videreføres, så skal distributionsselskabet uden forsinkelse overføre denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Bestemmelsen vil medføre, at gasforbrugerne automatisk blive overført til et i en overgangsperiode reguleret produkt hos en anden kommerciel gasleverandør efter proceduren i forslaget til § 39 d. Gasforbrugernes forsyningsikkerhed berøres således ikke af forslaget. De vil fortsat modtage gas, men deres afregning vil ske efter prisen for det produkt, som de overføres til. Prisen og vilkårene for produktet er dog reguleret i en overgangsperiode på 3 måneder, jf. forslaget til § 39 c, stk. 6, og § 39 d. Med ”uden forsinkelse” menes, at distributionsselskabet skal fremskynde opgaven i en sådan grad, at der på det næstkommende afregningstidspunkt om muligt vil være klarhed om, hvem gasforbrugerne skal afregne til under hensyntagen til, at der skal beregnes rimelig tid til at identificere de relevante aftagenumre, gennemføre fordelingen og give meddelelse til de berørte gasleverandører om de gennemførte leverandørskift efter proceduren i forslaget til § 39 c.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39 b, *stk. 2, 2. pkt.*, vil medføre, at en rekonstruktør eller kurator hurtigst muligt og senest inden for 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning skal meddele distributionsselskabet, om gasleverandøren fortsætter sin virksomhed.

Bestemmelsen vil medføre, at rekonstruktør eller kurator hurtigst muligt og senest 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning skal meddele distributionsselskabet, om gasleverandørens virksomhed videreføres. Formålet hermed er at sikre en hurtig behandling af sagen hos distributionsselskabet samtidig med, at rekonstruktør eller kurator gives en rimelig frist til at vurdere, om virksomheden skal drives videre.

Bestemmelsen vil ikke fratage rekonstruktør eller kurator muligheden for at drive konkursboet videre eller sælge virksomheden eller virksomhedens aktiver. Bestemmelsen forpligter således rekonstruktør eller kurator til inden for 1 uge at tage stilling til, om skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler (eller visse aftaler) med gasforbrugerne skal videreføres efter konkurslovens § 12, litra o, eller om boet skal indtræde i disse efter konkurslovens § 55. Det forudsættes, at rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til distributionsselskabet straks efter det er besluttet, om virksomheden skal videreføres, uanset at der endnu ikke er forløbet 1 uge.

Til § 39 c

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, at en gasleverandør med forsyningspligt skal levere gas til gasforbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt. Forsyningspligten kan således også indtræde i situationer, hvor gasleverandøren f.eks. ophører med at levere gas til forbrugere på grund af gasleverandørens konkurs.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 33, at der indføres en generel leveringspligt for alle gasleverandører. Det foreslås således, at der ikke i fremtiden skal være gasleverandører med forsyningspligt, som kan overtage leveringen af gas til de forbrugere, som mister deres hidtidige gasleverandør - f.eks. hvis gasleverandøren går konkurs.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39 c, vil medføre, at der bliver fastsat en procedure for, hvordan gasforbrugerne bliver overført til en ny gasleverandør i de tilfælde, hvor forbrugerne mister deres hidtidige gasleverandør uden at de selv har valgt det.

Formålet med den foreslåede § 39 c er at sikre fortsat forsyning til gasforbrugere, som pludseligt mister deres gasleverandør, og at sikre, hvem der skal modtage betalingen for gasforbruget i situationer, hvor en gasleverandør pludseligt ophører. I disse tilfælde vil det ikke med rimelighed kunne forventes, at gasforbrugerne kan nå at indgå en ny aftale om levering af gas, inden den aftalemæssige levering af gas fra deres hidtidige gasleverandør ophører. Derfor tildeles gasforbrugerne efter forslaget automatisk et gasprodukt hos en anden gasleverandør. Med

bestemmelsen foreslås det, at gasforbrugere, som mister deres gasleverandør, bliver overført til andre gasleverandører via en fordelingsnøgle, som Energistyrelsen udvikler, og som distributionsselskabet administrerer. Ved fordelingsnøglen fordeles gasforbrugerne ligeligt mellem de gasleverandører, som har tilkendegivet deres interesse for at overtage leveringen til de berørte gasforbrugere.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 1, 1. pkt.*, vil medføre, at distributionsselskabet en gang om året skal indhente tilkendegivelser fra gasleverandørerne om deres ønsker om at overtage et antal aftagenumre ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, *stk. 1* eller *2*, med angivelse af eventuelle begrænsninger på det maksimale antal aftagenumre og på gasforbrugere med forbrug på op til 300.000 m³ gas om året eller på 300.000 m³ gas om året og derover.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandørerne én gang årligt på distributionsselskabets anmodning vil skulle tilkendegive, om de er parat til at overtage et antal gaskunder, og i så fald det maksimale antal aftagenumre, de ønsker at overtage. Hermed giver forslaget også mindre gasleverandører mulighed for at melde sig til fordelingsordningen. Gasleverandørerne vil endvidere skulle oplyse, om de vil overtage alle kategorier af gasforbrugere eller kun gasforbrugere med et årligt forbrug på op til 300.000 m³ eller forbrug på 300.000 m³ og derover. Dette vil skulle sikre, at gasleverandører, som har specialiseret sig i enten store eller små kunder, ikke bliver udelukket fra at tilmelde sig fordelingsordningen.

Tilkendegivelsen skal ske i perioden 1.-15. december, idet det herved sikres, at gasleverandørerne vil kende prisen på det produkt, som de skal tilbyde gasforbrugerne efter den foreslåede § 39 d om fastsættelse af pris, jf. lovforslagets § 1, nr. 99.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 1, 2. pkt.*, vil medføre, at tilkendegivelsen er gældende for 1 kalenderår.

Bestemmelsen vil medføre, at en gasleverandørs tilkendegivelse vil gælde for det følgende kalenderår. Med en ordning, der gælder for et kalenderår ad gangen, vil gasleverandørerne regelmæssigt få mulighed for at vurdere, om de kan overtage et antal forbrugere og hvor mange forbrugere, de i givet fald kan overtage.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 1, 3. pkt.*, vil medføre, at gasleverandørerne dog kan trække deres tilkendegivelser tilbage, når der ikke er indtrådt en hændelse, der er nævnt i § 39 b, *stk. 1* eller *2*, eller der er indgivet konkursbegæring mod en anden gasleverandør.

Bestemmelsen vil medføre, at tilkendegivelsen vil gælde for det følgende kalenderår, medmindre gasleverandøren trækker den tilbage. Gasleverandøren kan efter forslaget ikke trække tilkendegivelsen tilbage, hvis der er indtrådt en af de hændelser, der er nævnt i § 39 b, *stk. 1-2*. Endvidere kan en gasleverandører ikke trække sin tilmelding tilbage, hvis en anden gasleverandør har indgivet konkursbegæring, da der i en sådan situation vil være en overvejende sandsynlighed

for, at denne virksomhed vil gå konkurs inden for den nærmeste fremtid. Når der indtræder en hændelse, som igangsætter fordelingen af gasforbrugerne, er der dog behov for at kunne være sikker på, at distributionsselskabet uden forsinkelse kan fordele kunderne til gasleverandørerne. Derfor kan virksomheder ikke framelde sig fordelingsordningen efter indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1-2.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 2*, vil medføre, at distributionsselskabet sikrer, at aftagenumre med et forbrug på 300.000 m³ gas om året og derover kan identificeres.

Bestemmelsen vil medføre, at distributionsselskabet umiddelbart skal kunne identificere aftagenumre med forbrug på 300.000 m³ eller derover. Hensynet bag bestemmelsen er, at fordelingen af aftagenumre med et årligt forbrug på henholdsvis over/under 300.000 m³ skal kunne gennemføres hurtigt af distributionsselskabet, hvis en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, indtræder. Grænsen på 300.000 m³ udgør grænsen mellem timeaflæste målersteder og ikke-timeaflæste målersteder i det danske distributionssystem.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 3, 1. pkt.*, vil medføre, at hvis en gasleverandør ophører med at levere gas som følge af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, så skal distributionsselskabet uden ugrundet ophold identificere gasleverandørens aftagenumre og fordele aftagenumrene på de gasleverandører, der er kommet med en tilkendegivelse efter stk. 1.

Bestemmelsen har til formål at fastsætte proceduren i de situationer, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 og 2. Bestemmelsen vil medføre, at distributionsselskabet vil skulle identificere de relevante aftagenumre og fordele dem efter fordelingsnøglen til de gasleverandører, der er tilmeldt ordningen. Herefter giver distributionsselskabet meddelelse til de enkelte gasleverandører om de aftagenumre, de skal overtage.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 3, 2. pkt.*, vil medføre, at gasleverandørerne ikke kan afvise de tildelte aftagenumre.

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandørerne hverken helt eller delvist kan afvise de gasforbrugere, som de får tildelt. Det må forventes, at nogle af de berørte gasforbrugere allerede har indgået aftaler om leverandørskift, som vil skulle effektueres på et tidspunkt efter gennemførelsen af fordelingen. Derfor vil fordelingen skulle ske med forbehold for allerede indgåede aftaler om leverandørskift, jf. stk. 7.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 4*, at distributionsselskabet uden ugrundet ophold meddeler de gasleverandører, der skal overtage aftagenumre, at der er gennemført et leverandørskift efter stk. 3.

Bestemmelsen vil medføre, at distributionsselskabet uden ugrundet ophold vil skulle informere gasleverandørerne om de leverandørskift, der er foretaget. Formålet med bestemmelsen er således at sikre gasleverandørernes mulighed for at reagere hurtigt over for gasforbrugerne

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 5, 1. pkt.*, at gasleverandøren uden ugrundet ophold giver meddelelse til hver enkelt af de gasforbrugere, hvis aftagenumre gasleverandøren har fået tildelt efter *stk. 3*

Bestemmelsen vil medføre, at gasleverandørerne skal informere de gasforbrugere, som de overtager gennem fordelingsordningen, om leverandørskiftet. Meddelelsen skal ske ved individuel kommunikation uden ugrundet ophold. lyses.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 5, 2. pkt.*, at meddelelsen skal indeholde oplysning om navnet på gasleverandøren, en begrundelse for at leveringen af gas er overdraget til denne gasleverandør, og en aftale om levering af gas i henhold til regler udstedt efter § 7 a.

Bestemmelsen vil medføre, at gasforbrugeren vil skulle oplyses om navnet på den gasleverandør, som vil skulle levere gassen i fremtiden, og begrundelsen for, at gasforbrugeren er overført til denne gasleverandør. Gasforbrugeren vil samtidig skulle oplyses om, hvilken af de situationer, der er nævnt i § 39 b, *stk. 1 og 2*, i lov om naturgasforsyning, som har udløst flytningen. Gasleverandøren vil samtidig skulle fremsende en leveringsaftale i henhold til regler fastsat efter § 7 a i lov om naturgasforsyning.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 5, 3. pkt.*, vil medføre, at aftalens bindingsperiode og pris fastsættes efter *stk. 6* og § 39 d.

Bestemmelsen vil medføre, at bindingsperioden vil skulle fastsættes i medfør af *stk. 6*, og prisen vil skulle fastsættes efter § 39 d. Det bemærkes, at varslingsreglerne i bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas indebærer, at det vil skulle fremgå af kommunikationen, hvis gasleverandøren ønsker at ændre prisen eller øvrige vilkår efter udløbet af den bindingsperiode på 3 måneder, som fremgår af forslaget til *stk. 6*.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 6*, vil medføre, at leveringsaftalen er bindende for gasleverandøren i 3 måneder fra overtagelsestidspunktet, og gasforbrugeren kan opsige aftalen med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, jf. dog *stk. 7*.

Bestemmelsen vil medføre, at bindingsperioden for gasleverandørerne vil blive 3 måneder fra overtagelsestidspunktet, mens den for gasforbrugerne vil være løbende måned plus 1 måned. Efter udløbet af de 3 måneder vil gasleverandørernes leveringspligt skulle fortsætte i forhold til husholdningsforbrugerne. Hvis gasleverandøren skulle ønske at lade produkterne fortsætte ud over perioden på 3 måneder, vil de være at betragte som standardprodukter, der vil skulle fremgå af

leverandørens hjemmeside og den prisportal, som er nævnt den foreslåede § 42 d, jf. lovforslagets § 1 nr. 103.

Hvis gasleverandøren vælger, at produkterne alene skal gælde i de nævnte 3 måneder, indebærer varslingsreglerne i bekendtgørelsen om forbrugeraftaler, jf. ovenfor, at dette vil skulle fremgå af kommunikationen. Det vil også skulle fremgå af kommunikationen, hvad pris og vilkår ændres til efter udløbet af de 3 måneder. For at sikre, at proceduren kan gennemføres uden forsinkelse og uden afbrud af forsyningen, vil leveringsaftalen være bindende uden gasforbrugerens accept. Endvidere skal gasleverandøren have sikkerhed for at få betaling for den gas, leverandøren leverer.

Da der ikke er tale om en aftale, som indgås mellem gasforbrugeren og gasleverandøren, men derimod om en lovreguleret forpligtelse for gasleverandøren til at forsyne gasforbrugeren, vurderes det, at der ikke er tale om levering på aftalemæssigt grundlag i forbrugeraftalelovens forstand, og at forbrugeraftaleloven således ikke finder anvendelse. Der henvises i den forbindelse til lovbemærkningerne til forbrugeraftaleloven. Der vil således ikke være en ret til 14 dages fortrydelse for gasforbrugere, der overføres til et nyt gasprodukt. For at give gasforbrugerne mulighed for hurtigt at skifte til et andet gasprodukt eller en anden gasleverandør, foreslås det, at produktet højst må have et opsigelsesvarsel for gasforbrugerne på løbende måned plus 1 måned.

Den foreslåede bestemmelse i § 7 c, *stk. 7*, vil medføre, at er der for et aftage nummer aftalt leverandørskift inden tidspunktet for fordelingen efter *stk. 3*, så udløber leveringsaftalen efter *stk. 6* senest på tidspunktet for det aftalte leverandørskift.

Bestemmelsen har til formål at præcisere, hvordan gasforbrugerne og gasleverandørerne vil være stillet i den situation, hvor der inden fordelingstidspunktet, jf. *stk. 3*, er indgået aftale mellem en gasforbruger og en anden gasleverandør om leverandørskift. I dette tilfælde respekteres den aftale, gasforbrugeren har indgået med en anden gasleverandør, således at leverandørskiftet sker på det aftalte tidspunkt. Det vil kunne indebære, at gasforbrugeren vil være bundet i en kortere periode end bestemt i *stk. 6*. Ved selve fordelingen af aftage numre vil der ikke kunne tages hensyn til evt. aftalte leverandørskift, da de kan være aftalt længe før leverandørskiftet skal ske. Der vil derfor være indbygget en mindre usikkerhed for de deltagende gasleverandører om bindingsperioden for de omfattede aftage numre.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 8*, vil medføre, at når meddelelse om leverandørskift, jf. *stk. 4*, er givet, foretager distributionsselskabet uden ugrundet ophold slutmåling på de berørte aftage numre.

Bestemmelsen vil medføre, at distributionsselskabet vil skulle indhente måledata fra de berørte målepunkter uden ugrundet ophold, således at der kan foretages slutaftregning for aftage numrene.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 9*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan påbyde den eller de største gasleverandører regnet efter antal aftage numre at indtræde som

leverandører, hvis der opstår et akut behov ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, og distributionsselskabet ikke har modtaget tilstrækkelig mange tilkendegivelser efter stk. 1 til at dække behovet.

Bestemmelsen vil medføre, at der vil kunne tages højde for den situation, hvor gasleverandørerne i en konkret fordelingssituation ikke kommer med tilstrækkeligt mange tilkendegivelser om at ville overtage aftagenumre. Det forventes ikke, at situationen vil indtræde i praksis, men teoretisk vil den kunne indtræde. Sker det, kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde konkrete gasleverandører at indtræde som leverandør, således at forsynings sikkerheden opretholdes for alle berørte gasforbrugere. Påbuddet vil ske til den eller de største af de gasleverandører, som ikke er tilmeldt ordningen. Hvis det heller ikke dækker behovet, vil den største af de tilbageværende gasleverandører blive pålagt at deltage og så fremdeles, indtil behovet er dækket. I disse tilfælde vil stk. 3-7 og § 39 d finde anvendelse, således at pris og vilkår for produktet reguleres på samme måde som de øvrige produkter, som gasforbrugere kan blive overført til efter § 39 d.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 39 c, *stk. 10*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om fordelingen af aftagenumre, herunder fastlæggelse af en fordelingsnøgle, der ud fra et tilfældighedsprincip sikrer en ligelig fordeling af aftagenumrene mellem de tilmeldte gasleverandører under hensyn til gasleverandørernes tilkendegivelser efter stk. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om fordeling af aftagenumre efter § 39 c i en bekendtgørelse, herunder en fordelingsnøgle, der sikrer, at aftagenumre fordeles ligeligt ud fra et tilfældighedsprincip under hensyn til gasleverandørernes ønsker til tildelingen, jf. stk. 1.

Til § 39 d

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at en gasleverandør med forsyningspligt skal levere gas til gasforbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt. Forsyningspligten er udtryk for forbrugerbeskyttelse, idet forsyningspligtig gas leveres til en reguleret pris, som Forsyningstilsynet løbende kontrollerer.

Da det foreslås at ophæve forsyningspligten, er det klima-, energi- og forsyningsministerens vurdering, at der stadig vil være behov for at beskytte forbrugerne, hvis de uden egen skyld mister deres gasleverandør. Beskyttelsen vil bestå i, at den pris, som forbrugeren vil skulle betale for det gasprodukt, de i så fald vil modtage fra en alternativ leverandør, jf. forslaget til § 39 c, vil være en pris, som Forsyningstilsynet vil fastsætte med udgangspunkt i markedsprisen – og ikke en pris, som gasleverandørerne selv fastsætter.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 d, *stk. 1*, vil medføre, at for aftageenumre, der aftager gas efter § 7 d, *stk. 6*, eller § 39 c, *stk. 5*, fastsætter Forsyningstilsynet en pris svarende til prisen på et relevant gasprodukt med et tillæg, som fastsættes efter *stk. 3*.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at prisen på det gasprodukt, som er omtalt i § 39 c, bliver fastsat så markedsnært som muligt.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet vil få til opgave at fastsætte prisen og et tillæg til prisen på det valgte gasprodukt. Prisen vil skulle være prisen på et relevant gasprodukt på markedet, og tillægget skal være et bruttotillæg, som også skal dække eksempelvis balanceringsomkostninger og øvrige omkostninger. Tillægget vil skulle svare til de tillæg, som gasleverandørerne typisk oppebærer på det danske detailmarked for gas. Tillægget omfatter efter forslaget endvidere distributionstariffer, omkostninger til offentlige serviceforpligtelser (PSO-betalinger) efter § 9 i lov om naturgasforsyning, diverse gasafgifter og moms. Dermed viderefaktureres gasleverandørens omkostninger til disse poster uændret til gasforbrugerne som en del af den samlede pris for gasproduktet.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 d, *stk. 2*, vil medføre, at Forsyningstilsynet skal sikre, at priserne efter *stk. 1* offentliggøres på den prisportal for gaspriser, der er nævnt i § 42 d.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle sikre, at den samlede gaspris offentliggøres på den prisportal for gaspriser, som er nævnt i forslaget til § 42 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 103. Dette er bl.a. afgørende for, at gasforbrugerne kan få kendskab til disse priser. Det skal tydeligt fremgå af prisportalen, hvad gasforbrugerens samlede pris bliver inklusiv distributionstariffer, betalinger til offentlige serviceforpligtelser, gasafgifter og moms.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 d, *stk. 3, 1. pkt.*, vil medføre, at Forsyningstilsynet senest den 1. december hvert år fastlægger det gasprodukt og det tillæg, der er nævnt i *stk. 1*, for det følgende kalenderår.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet får til opgave at vælge et relevant gasprodukt og fastsætte det tillæg, som er nævnt i forslaget til *stk. 2*. Det skal ske én gang årligt og senest den 1. december, således at tillægget er kendt inden gasleverandørerne skal tilkendegive deres interesse for at deltage i fordelingsordningen efter den foreslåede § 39 d. Det relevante gasprodukt kunne eksempelvis være et spotprodukt fra en likvid gasbørs.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 d, *stk. 3, 2. pkt.*, vil medføre, at tillægget skal være udtryk for niveauet for de tillæg, som anvendes på gasmarkedet i forhold til det relevante gasprodukt, jf. *stk. 1*.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at tillægget vil være rimeligt for både gasleverandørerne og de berørte gasforbrugere. Bestemmelsen vil medføre, at tillægget vil skulle fastsættes, således at det er udtryk for niveauet for de tillæg, der i perioden op til fastsættelsestidspunktet anvendes på markedet

i forhold til det relevante gasprodukt. Dette kan eksempelvis ske ved, at Forsyningstilsynet estimerer et tillæg, hvor tillægget beregnes som forskellen mellem den gennemsnitlige pris på prisportalen for gas og den gennemsnitlige spotpris på en relevant gasbørs over en given periode.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 d, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at tillægget til det relevante gasprodukt endvidere indeholder distributionstariffer, betaling for omkostninger til offentlige forpligtelser i medfør af § 9, stk. 1, gasafgifter i henhold til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og moms i henhold til momsloven

Bestemmelsen vil medføre, at tillægget også vil skulle indeholde forskellige omkostninger, som skal afholdes uanset hvad. Det er f.eks. omkostninger til distribution, offentlige serviceforpligtelser og energiafgifter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 100 [§ 40, stk. 1, forsyningspligtige selskaber udgår]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 40, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at bl.a. forsyningspligtige selskaber med bevilling skal anmelde deres priser og betingelser for forsyningspligtighederne og grundlaget for fastsættelsen af disse til Forsyningstilsynet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 40, *stk. 1*, at »LNG- og forsyningspligtige selskaber« ændres til »og LNG-selskaber«.

Det foreslås således, at »forsyningspligtige selskaber« udgår af § 40, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

Den foreslåede fjernelse er en konsekvens af, at forsyningspligten foreslås ophævet, når den nuværende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt som erstatning for den nuværende forsyningspligt, og lovforslagets § 1, nr. 66, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 i lov om naturgasforsyning.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ændring af § 40, stk. 1, vil derfor først skulle finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 101 [§ 40, stk. 1, nr. 2, forsyningspligtigheder udgår]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 40, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at forsyningspligtige selskaber skal anmelde priser og betingelser for forsyningspligtighederne og grundlaget for fastsættelsen af disse til Forsyningstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse i § 40, *stk. 1, nr. 2*, vil medføre, at »LNG- og forsyningspligt-ydelserne« ændres til »og LNG-ydelserne«.

Bestemmelsen vil medføre, at »forsyningspligt-ydelserne« udgår af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af, at forsyningspligten foreslås ophævet, når den nuværende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører som erstatning for den nuværende forsyningspligt, og § 1, nr. 66, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 i lov om naturgasforsyning

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af § 40, *stk. 1, nr. 2*, vil derfor først skulle finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 102 [§ 42 a, stk. 4, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 42 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet tager fornødne skridt til i øvrigt at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvorledes sådanne forhold skal offentliggøres af selskaberne, herunder også af naturgasleverandørerne, og regler om fakturering og specificering af omkostninger over for modtagere af transport- og energiydelser.

Det foreslås i § 42 a, *stk. 4*, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasleverandørerne« til »gasleverandørerne«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør ændres til gasleverandør i § 42 a, stk. 4. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 103 [§ 42 d-e – prisportal m.m.]

Til § 42 d

I den gældende lov om naturgasforsyning er der ingen bestemmelser om en prisportal for gaspriser.

Med hjemmel i § 42 a, stk. 4 (tidligere § 42 a, stk. 3) i lov om naturgasforsyning er der udstedt bekendtgørelse nr. 771 af 8. august 2005 om naturgasselskabernes offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår. Bekendtgørelsen fastsætter i § 3, stk. 3, at naturgasselskaber skal indrapportere priser til ”den eller de af Energitilsynet udpegede forbrugerportaler”. I praksis ligger ansvaret for prisportalen i dag hos transmissionselskabet, Energinet Gas TSO.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i lov om naturgasforsyning, som sætter en klar ramme – organisatorisk og indholdsmæssigt – for den fremtidige prisportal for gasmarkedet. Det er vigtigt for konkurrencen og tilliden til gasmarkedet, at der findes en brugervenlig, troværdig og gratis prisportal. Og det er vigtigt, at det er nemt at sammenligne de forskellige gasprodukter på markedet og priserne på disse produkter, således at forbrugerne kan foretage et kvalificeret produktvalg. Prisportalen vil yderligere skulle understøtte den foreslåede leveringspligt, som efter lovforslaget skal træde i kraft den 1. april 2023, hvorefter der kun vil være kommercielle gasprodukter på det danske detailmarked for gas.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny § 42 d i lov om naturgasforsyning, som giver Forsyningstilsynet ansvaret for at eje og administrere en prisportal for gaspriser på det danske detailmarked for gas.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 d, *stk. 1*, vil medføre, at Forsyningstilsynet har ansvaret for at eje og drive en prisportal for priser, rabatter og vilkår for forbrugere på det danske detailmarked for gas.

Bestemmelsen har til formål at overføre ansvaret for den offentlige prisportal på gasmarkedet til en uafhængig, offentlig myndighed, således at ansvaret ikke er placeret hos transmissionselskabet. Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet – som den uafhængige regulerende myndighed på energiområdet - vil skulle have ansvaret for at eje og administrere prisportalen. Forsyningstilsynet skal således ikke nødvendigvis etablere en helt ny prisportal, idet Forsyningstilsynet alene får ansvaret for at eje og drive prisportalen på gasområdet på en måde, der sikrer, at portalen lever op til sit formål, som er at give forbrugeren let tilgængelige og troværdige oplysninger om priser og produkter, som sætter forbrugerne i stand til at træffe et kvalificeret valg af gasprodukt.

Forsyningstilsynet må således vurdere, om det er hensigtsmæssigt at overtage den eksisterende prisportal, Gasprisguiden, fra Energinet, og videreudvikle denne efter behov - eller om det er mere hensigtsmæssigt at etablere en ny prisportal for gas. Vurderingen må foretages i lyset af formålet med prisportalen og i lyset af tilsynets generelle forpligtelse til at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår, jf. § 42 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning.

Gasprisportalen skal således på en tydelig måde forklare forskellen på de forskellige produkttyper, og den vil skulle kunne håndtere de nye produkttyper, som måtte opstå i forbindelse med, at forsyningspligt-reguleringen afskaffes og erstattes af en leveringspligt og som følge af, at der evt.

kommer nye klimavenlige gasprodukter, hvor forbrugeren vil kunne foretage et aktivt klimatilvalg. Det er afgørende for at fremme konkurrencen på gask markedet, at portalen sætter den enkelte forbruger i stand til på et oplyst grundlag at vælge et produkt, der passer til deres behov og præferencer. Ud over oplysninger om priser og leveringsvilkår kan det eksempelvis også være oplysninger om et produkts miljøkategori eller om den økonomiske risiko, som forbrugeren løber ved at vælge de enkelte produkter. Det vurderes endvidere at være afgørende, at forbrugerne skal kunne handle i tillid til oplysningernes objektivitet og rigtighed.

Det er også afgørende, at prisportalen er nem at tilgå og bruge for de gasleverandører, som skal indberette oplysninger til prisportalen – f.eks. ved at tilbyde gode, digitale selvbetjeningsløsninger, som kan understøtte leverandørernes indberetninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 d, *stk. 2*, vil medføre, at Forsyningstilsynet kan udbyde opgaven nævnt i *stk. 1* til en uvildig tredjepart, som har den fornødne sagkundskab og økonomiske baggrund.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne udbyde driften af prisportalen – og evt. etablering af en ny prisportal – til en uvildig tredjepart, som har den nødvendige sagkundskab og økonomiske formåen. Formålet med at give Forsyningstilsynet mulighed for at udbyde opgaven med etablering og/eller drift af prisportalen er at gøre det muligt at overdrage opgaven med at etablere og/eller drive portalen til en eller flere aktører med særlig ekspertise inden for kommunikations- og formidlingsmæssige opgaver samt IT-udvikling, datahåndtering m.v. Forsyningstilsynet vil dog fortsat skulle have ansvaret for prisportalen. Det forudsættes således, at Forsyningstilsynet som ansvarlig ejer af portalen skal sikre en overordnet styring og ledelse af et evt. udviklings- eller driftsprojektet. Ved uvildig tredjepart forstås en fysisk eller juridisk person, som ikke har interesse i at fremme salget af et eller flere bestemte energiprodukter, og som ikke repræsenterer nogen, der har en sådan interesse.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 d, *stk. 3*, vil medføre, at klima-, energi-, forsyningsministeren kan beslutte, at prisportalen skal sælges, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte at sælge prisportalen, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt. Ved vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at sælge portalen, vil der eksempelvis kunne lægges vægt på, om prisportalen for elmarkedet er blevet solgt eller er på vej til at blive solgt, og om portalen for gas evt. vil kunne sælges til den samme køber og indgå i en integreret løsning, således at der i fremtiden kan drives én fælles prisportal med energipriser for de danske detailmarkeder for el og gas.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 d, *stk. 4*, vil medføre, at Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, *stk. 2*.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om gasleverandørers indberetninger af oplysninger om priser og vilkår til prisportalen. Det kunne eksempelvis være nærmere regler om hvilke oplysninger der skal indberettes, samt hvordan og i hvilket format indberetningen skal ske.

Til 42 e

I den gældende lov om naturgasforsyning er der ikke bestemmelser om forsyningsafbrydelser og statistik om forsyningsafbrydelser i forhold til gasforbrugere.

Med hjemmel i § 41 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning er der udstedt bekendtgørelse nr. 1002 af 20. oktober 2011 om Energitilsynets overvågning af det indre marked for el og naturgas m.v. Bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 4, fastsætter, at Energitilsynet skal overvåge andelen af forbrugere, der afbrydes. Det bemærkes, at Energitilsynet har ændret navn til Forsyningstilsynet.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i lov om naturgasforsyning, som stiller krav om, at der vil skulle være offentlighed om og føres statistik over, hvor mange gasforbrugere, som årligt oplever at få deres gasforsyning afbrudt. Det foreslås, at statistikken også skal omfatte begrundelserne for, at gasforbrugerne er blevet afbrudt.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 e, *stk. 1, 1. pkt.*, vil medføre, at Forsyningstilsynet årligt udarbejder en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor. Forsyningstilsynet offentliggør statistikken på tilsynets hjemmeside.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle udarbejde en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor på baggrund af indberetninger fra gasleverandørerne efter forslaget til § 11 d, stk. 2. Med forsyningsafbrydelser menes afbrydelse af gasforsyningen hos gasforbrugerne på anmodning fra gasleverandørerne, jf. forslaget til § 11 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 42.

Det vil skulle fremgå af statistikken, med hvilken begrundelse forsyningen er afbrudt. Statistikken skal offentliggøres på Forsyningstilsynets hjemmeside. Formålet med bestemmelsen er at skabe åbenhed om omfanget af forsyningsafbrydelser, så der på et oplyst grundlag kan tages stilling til, om der f.eks. er behov for at sætte særligt ind over for økonomisk svage forbrugere, der afbrydes som følge af manglende betaling, jf. forslaget til § 7 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 e, *stk. 1, 2. pkt.*, vil medføre, at Forsyningstilsynet offentliggør statistikken på tilsynets hjemmeside.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre statistikken på tilsynets hjemmeside. Der vil alene være tale om offentliggørelse af anonymiserede oplysninger til statistiske

formål. Det forudsættes således, at offentliggørelsen vil skulle holde sig inden for persondatalovens rammer.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 e, *stk. 2*, vil medføre, at Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om gasleverandørernes indberetning af forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor efter § 11 d, *stk. 2*.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger efter forslaget til § 11 d, *stk. 2*, eksempelvis om tidspunktet for de årlige indberetninger, formatet for indberetningerne m.v. Det bemærkes, at på elområdet skal elhandelsvirksomhederne indberette deres forsyningsafbrydelser via et skema, som de skal indsende elektronisk til Forsyningstilsynet senest den 1. april hvert år.

Til nr. 104 [§ 44, *stk. 2*, 4. pkt. net til system]

Lov om naturgasforsyning indeholder bestemmelser om gebyrfinansiering af Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, *stk. 2*, 4. pkt., i lov om naturgasforsyning, at halvdelen af det samlede beløb betales af distributionsselskaberne og opkræves hos distributionsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår.

Det foreslås i § 44, *stk. 2*, 4. pkt., i lov om naturgasforsyning, at »net« ændres til »systemer«.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system i § 44, *stk. 2*, 4. pkt., i lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som system. Betegnelsen systemer skal som den hidtidige betegnelse net forstås distributionsselskabernes infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondenningen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 105 [§ 44, stk. 2 ophæves]

Lov om naturgasforsyning indeholder bestemmelser om gebyrfinansiering af Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaberne og handelsselskaberne betaler halvårligt et beløb til Forsyningstilsynet til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Halvdelen af det samlede beløb betales af distributionsselskaberne og opkræves hos distributionsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår. Halvdelen af det samlede beløb betales af handelsselskaberne og opkræves hos handelsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som handelsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som handelsselskaberne har leveret til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i det foregående kalenderår.

Det foreslås, at § 44, stk. 2, ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er, at de tidligere kommunale bestemmelser generelt foreslås ophævet i lov om naturgasforsyning, herunder § 35 om modregning. Beløbet omhandlet i § 44, stk. 2, omhandler dækning af Forsyningstilsynets udgifter i forbindelse med opgaver efter den gældende § 35. Formålet med det foreslåede er dermed, at sikre ikkerekvivalente bestemmelser ophæves i loven, herunder at der ikke kan opkræves gebyrfinansiering uberettiget. Det foreslåede skal dermed ses i sammenhæng med lovforslagets foreslåede ophævelse af § 35. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at § 44, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, ophæves den 1. januar 2022. Ændringen vil medføre, at distributionsselskaber og handelsselskaber ikke længere skal betale et halvårligt beløb til Forsyningstilsynet, da Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter den gældende § 35 ikke vil være relevant.

Forslaget indebærer, at ophævelsen af § 44, stk. 2, der gennemføres med lovforslaget automatisk ophæves, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge reglerne gyldighedsperiode. Det forudsættes i den forbindelse, at der forud for en eventuel videreførelse af gebyrbestemmelsen for dækning af Forsyningstilsynets omkostninger i forbindelse med opgavevaretagelse efter § 35 skal foretages en vurdering af nødvendigheden, herunder retssikkerheden i forhold til bestemmelsens materielle indhold.

Til 106 [§ 44, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår henvisning til stk. 2]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, stk. 3, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i § 44, stk. 3, 1. pkt., at » og stk. 2« udgår.

Baggrunden for det foreslåede er, at de tidligere kommunale bestemmelser generelt foreslås ophævet i lov om naturgasforsyning, herunder § 35 om modregning. Bemyndigelsen i § 44, stk. 3, omhandler både § 44, stk. 1, og stk. 2. Såvel § 44, stk. 2, som henviser til Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter § 35, foreslås ophævet. Formålet med det foreslåede er dermed, at sikre ikkerekvante bestemmelser ophæves i loven, herunder at der ikke kan opkræves gebyrfinansiering uberettiget. Det foreslåede skal dermed ses i sammenhæng med lovforslagets foreslåede ophævelse af § 35. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at bemyndigelsen i 44, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, fremadrettet alene vil bemyndige Forsyningstilsynet til at fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter § 44, stk. 1. Det foreslåede vil således medføre, at henvisningen til § 44, stk. 2, i § 44, stk. 3, udgår den 1. januar 2022. Ændringen vil dermed medføre, at Forsyningstilsynet ikke længere vil kunne fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostninger efter stk. 2, der med lovforslaget foreslås ophævet.

Forslaget indebærer, at ændringen af § 44, stk. 3, der gennemføres med lovforslaget automatisk gennemføres, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge reglernes gyldighedsperiode. Det forudsættes i den forbindelse, at der forud for en eventuel videreførelse af bemyndigelsen for Forsyningstilsynet til at fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb, som omhandlet i § 44, stk. 2, skal foretages en vurdering af nødvendigheden, herunder retssikkerheden i forhold til bestemmelsens materielle indhold.

Til nr. 107 [§ 45, stk. 1 og stk. 4, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet og Energiklagenævnet i forbindelse med behandling af en klage, udøvelse af tilsyn eller overvågning af markedet kan indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos bevillingspligtige selskaber, Energinet, naturgasleverandører samt disses koncernforbundne selskaber, systembrugere, herunder berørte forbrugere, og andre købere af naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren til sikring af prisgennemsigtighed og forsyningsikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, kan pålægge bevillingspligtige selskaber, Energinet og

naturgasleverandører at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

Det foreslås i § 45, stk. 1, og i § 45, stk. 4, 1. pkt., at ændre »naturgasleverandører« til »gasleverandører«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør ændres til gasleverandør i § 45, stk. 1 og 4. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 108 [§ 45 a, stk. 3, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal meddele det til forsyningspligtige selskaber, at en forbruger er uden naturgasleverandør.

Det foreslås i § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasleverandør« til »gasleverandør«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør ændres til gasleverandør i § 45 a, stk. 3. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 109 [§ 45 a, stk. 3, - forsyningspligtige selskaber]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal meddele det til forsyningspligtige selskaber, at en forbruger er uden naturgasleverandør.

Det foreslås, at § 45 a, stk. 3, ophæves.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 33, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører, som vil skulle erstatte den nuværende forsyningspligt, og i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 66, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4i lov om naturgasforsyning. kapitel 4 i lov naturgasforsyning omhandler forsyningspligtig virksomhed.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af § 45 a, stk. 3, vil derfor først skulle finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 8 om ikrafttrædelse.

Til nr. 110 [§ 45 b, stk. 1, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende engroskunder, transmissionsselskaber og lager- og LNG-selskaber om levering af naturgas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Det foreslås i § 45 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasleverandører« til »gasleverandører«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandører ændres til gasleverandører i § 45 b, stk. 1. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 111 [§ 47, stk. 1, 1.pkt., naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere i henhold til årsregnskabsloven. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal naturgasselskabet uanset ejerforhold og juridisk status opfylde årsregnskabslovens krav til aktieselskaber, jf. § 7, stk. 1, nr. 2-4, i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal være offentligt tilgængelig.

Det foreslås i § 47, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasselskaber« til »gasselskaber« og »naturgasselskabet« til »gasselskabet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 47, stk. 1, 1. pkt. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 112 [§ 47, stk. 1, 2. pkt., naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere i henhold til årsregnskabsloven. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal naturgasselskabet uanset ejerforhold og juridisk status opfylde årsregnskabslovens krav til aktieselskaber, jf. § 7, stk. 1, nr. 2-4, i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal være offentligt tilgængelig.

Det foreslås i § 47, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasselskabet« til »gasselskabet«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskabet ændres til gasselskabet i § 47, stk. 1, 2. pkt. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens

fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 113 [§ 47, stk. 2, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning skal følge kravene i nr. 1-4.

Det foreslås i § 47, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasselskaber« til »gasselskaber«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 47, stk. 2. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 114 [§ 47, stk. 2, nr. 2, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning skal føre regnskaber, som kan være konsoliderede, over andre naturgasaktiviteter.

Det foreslås i § 47, stk. 2, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasaktiviteter« til »gasaktiviteter«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasaktiviteter ændres til gasaktiviteter i § 47, stk. 2, nr. 2. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 115 [§ 47, stk. 2, nr. 4, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning i relevant omfang skal føre konsoliderede regnskaber over ikke naturgasrelaterede aktiviteter.

Det foreslås i § 47, stk. 2, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at ændre »ikke naturgasrelaterede« til »ikkegasrelaterede«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen ikke naturgasrelaterede ændres til ikkegasrelaterede i § 47, stk. 2, nr. 4. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 116 [§ 47, stk. 3, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at for de i stk. 2 nævnte aktiviteter skal naturgasselskaber føre regnskaber og lade disse revidere på samme måde, som hvis de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber.

Det foreslås derfor i § 47, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasselskaber« til »gasselskaber«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at

få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 47, stk. 3. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasnet. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 117 [§ 49, stk. 1, ophæves nr. 5]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at foretage eller indsende opgørelse, ophøre med ejerskab eller fremsende dokumentation som angivet i § 35.

Det foreslås i § 49, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at nr. 5 ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er, at de tidligere kommunale bestemmelser generelt foreslås ophævet i lov om naturgasforsyning, herunder § 35 om modregning. Strafbestemmelsen i § 49, stk. 1, nr. 5, omhandler strafbestemmelser for overtrædelse af forpligtelser i den gældende § 35. Formålet med det foreslåede er dermed, at sikre ikke-relevante bestemmelser ophæves i loven, herunder at der ikke er ikke-relevante strafbestemmelser. Det foreslåede skal dermed ses i sammenhæng med lovforslagets foreslåede ophævelse af § 35, og foreslås ophævet den 1. januar 2023. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.6, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at § 49, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, ophæves den 1. januar 2023. Ændringen vil medføre, at lov om naturgasforsyning ikke længere vil indeholde strafbestemmelser for overtrædelse af den gældende § 35, der ikke vil være relevant på grund af lovforslagets foreslåede ophævelse af den pågældende bestemmelse.

Forslaget indebærer, at ophævelsen af § 49, stk. 1, der gennemføres med lovforslaget automatisk ophæves, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge reglerens gyldighedsperiode. Det forudsættes i den forbindelse, at der forud for en eventuel videreførelse af strafbestemmelsen for overtrædelse af forpligtelserne i § 35 skal foretages en vurdering af nødvendigheden, herunder retssikkerheden i forhold til bestemmelsens materielle indhold – pligter efter § 35.

Til nr. 118 [§ 53 a, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 53 a, i lov om naturgasforsyning, at udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og

varmeforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

Det foreslås i § 53 a, i lov om naturgasforsyning at ændre »el-, naturgas- og varmeforsyningslovene« til »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmeforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen henvisningen til de relevante love skrives ud i § 53 a. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 119 [§ 55, stk. 1, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det foreslås i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgastransmissionsanlæg« til »gastransmissionsanlæg«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1, i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgastransmissionsanlæg ændres til gastransmissionsanlæg i § 55, stk. 1. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 120 [§ 55 indsættes som nyt stk. 3]

Det findes ikke efter gældende ret regler om tilladelse til iværksættelse af ekspropriation for distributionsanlæg, som måtte falde uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde. Den foreslåede bestemmelse i § 55, stk. 3, er ny.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren, til etablering og drift af de nødvendige distributionsanlæg, når almenvellet kræver det, kan tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde vil derfor været begrænset til sådanne forhold, som vil være omfattet af den foreslåede § 14 a.

Den foreslåede bestemmelse, hænger dermed sammen med den foreslåede § 14 a om tilladelse til etablering og ændring af gasdistributionsprojekter, der falder uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.

Klima-, energi- og forsyningsministerens tilladelse til at iværksætte ekspropriation vil ikke indbefatte en afgørelse om ekspropriation for de konkrete berørte lodsejere. Den endelige ekspropriationsforretning gennemføres af den relevante ekspropriationsmyndighed efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at tilladelsen efter den foreslåede nye § 55, stk. 3, at tilladelsen til iværksættelse af ekspropriation skal kræves af almenvellet. Herved stilles i praksis krav om, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med behandlingen af ansøgningen overordnet forholder sig til betingelsernes tilstedeværelse for ekspropriation – kravet om almenvellets interesse og nødvendighedskravet.

Spørgsmålet om almenvellets interesse indbefatter et politisk element. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil netop i kraft af tilladelsen af behovet for gasinfrastrukturen efter den foreslåede § 14 a, have taget foreløbig stilling til det politiske element af behovet for projektet.

Efter fast praksis søges klima-, energi- og forsyningsministeren om tilladelse til iværksættelse af ekspropriation efter reglerne i lov om naturgasforsyning. Se bemærkninger afsnit 2.3., jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L17 som fremsat, side 7.

Ved behandling af en ansøgning om tilladelse til iværksættelse af ekspropriation, vil klima-, energi- og forsyningsministeren sammenholde projektets beskaffenhed fra det forudgående tidspunkt ved den energifaglige behovsvurdering i form af godkendelsen af behovet for gasinfrastrukturen (§ 14 a), til projektets beskaffenhed på tidspunktet for ansøgningen om tilladelse til at iværksætte ekspropriation. Den toleddet behandling i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er fast praksis på gasområdet, hvor gældende behovsvurdering af transmissionsinfrastruktur sker efter enten § 4 i lov om Energinet eller § 13 i lov om naturgasforsyning, mens den efterfølgende tilladelse til at

iværksætte ekspropriation for begge bestemmelsers vedkommende følger af § 55 i lov om naturgasforsyning. I vurderingen af projektets beskaffenhed vil eventuelle opnåede miljøtilladelser og opnået plangrundlag m.v. indgå, der samlet fører til, at det er nødvendigt at give tilladelse til iværksættelse af ekspropriation. For gennemgang af praksis for ekspropriation i henhold til lov om naturgasforsyning, se bemærkninger til afsnit 2.3., jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L17 som fremsat, side 7-8.

For så vidt angår omfanget af ekspropriationen, følger dette de øvrige bestemmelser om ekspropriation i lov om naturgasforsyning. De øvrige bestemmelser om ekspropriationens rækkevidde angår ikke alene etableringsfasen, men omfatter fuldt ud den rækkevidde og det omfang, der følger efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, se bemærkninger til præcisering af blandt andet § 55, stk. 1, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L17 om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet som fremsat, side 17-20. Den foreslåede bestemmelse vil således også som de hidtidige blandt andet omfatte erhvervelse af ejendomsret, endelige eller midlertidige rådighedsindskrænkninger og endelige eller midlertidige erhvervelser eller ophævelser i brugsrettigheder, servitutrettigheder og andre rettigheder over fast ejendom, som det fremgår af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i praksis oversende en tilladelse til iværksættelse af ekspropriation vedrørende fast ejendom til den relevante ekspropriationsmyndighed.

Til nr. 121 [§ 55, stk. 4]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 55, stk. 4 og 5, i lov om naturgasforsyning, at ved ekspropriation i henhold til § 55, stk. 1 og 2, og ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionsnettet efter stk. 3, finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.

Det foreslås i § 55, *stk. 4*, at ændre »stk. 1 og 2« til »stk. 1, 2 og 3«.

Det følger af det foreslåede, at reglerne i lov om fremgangsmåde ved statens ekspropriation vil finde anvendelse for så vidt angår ekspropriationsforretninger i relation til den nye foreslåede § 55, stk. 3, der hænger sammen med den foreslåede § 14 a. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der for gasdistributionsinfrastruktur omfattet af den nye foreslåede § 14 a, alene vil kunne ske ekspropriation efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom, hvilket er en ændring i forhold til det hidtidige udgangspunkt for gasdistributionsinfrastruktur.

Til nr. 122 [§ 56, stk. 2, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 56, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber på tilsvarende vis skal erstatte skader, der forvoldes ved naturgasvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2, og 3, i lov om Energinet, uanset om skaden er hændelig.

Det foreslås i § 56, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at ændre »naturgasvirksomhed« til »gasvirksomhed«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasvirksomhed ændres til gasvirksomhed i § 56, stk. 2. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til § 2

Til nr. 1 [§ 43 d, stk. 1, 1. pkt. og 2, 1. pkt., og § 43 j, stk. 2, 1. pkt., ændres lov om naturgasforsyning til lov om gasforsyning]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilsagn om tilskud, jf. stk. 2, til anvendelse af biogas til varmeproduktion, herunder rumopvarmning, rumafkøling, varmt brugsvand og anden varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b, 43 c, 43 f eller 43 g eller § 35 g i lov om naturgasforsyning, hvis der senest den 1. januar 2020 er modtaget en ansøgning om tilsagn.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 d, stk. 2, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at tilskud efter stk. 2 er betinget af klima-, energi- og forsyningsministerens tilsagn, inden der indgås ubetinget aftale om køb af biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b og 43 c eller af § 35 g i lov om naturgasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 j, stk. 2, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at et tilsagn om pristillæg, jf. § 43 f, stk. 4 og 5, og § 43 g, stk. 4 og stk. 5, herunder den fastlagte tilsagnsperiode og årsnorm, kan konverteres til et tilsagn om pristillæg efter § 35 g, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning, hvis betingelserne for at modtage tilsagn efter disse ordninger er opfyldt.

Det foreslås i § 43 d, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og § 43 j, stk. 1, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at ændre henvisningen for »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændringer af § 43 d, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og § 43 j, stk. 1, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en konsekvensændring i forhold til henvisninger til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 2 [§ 43 e, stk. 1]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 e, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, at det i § 43 b, stk. 3, § 43 c, stk. 3, og § 43 d, stk. 2, nævnte tilskud på 26 kr. pr. gigajoule (GJ) biogas nedsættes den 1. januar hvert år fra 2013 med det beløb i kroner pr. GJ, naturgasprisen i det foregående år er højere end basispris på 53,2 kr. pr. GJ, jf. stk. 5. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges tilskuddet tilsvarende.

Det foreslås i § 43 e, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, at ændre »naturgasprisen« til »gasprisen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 43 e, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke er indholdsmæssig forskel mellem naturgasprisen og gasprisen, som omfattet af lov om naturgasforsyning.

Til nr. 3 [§ 43 e, stk. 5, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 e, stk. 5, i lov om fremme af vedvarende energi, at ved beregning efter stk. 1 anvendes den gennemsnitlige markedspris på naturgas i kalenderåret. Ved markedspris forstås den daglige day ahead-slutpris i kroner pr. kubikmeter på den danske gasbørs, Nordpool Gas, omregnet til kroner pr. GJ med gassens nedre brandværdi.

Det foreslås i § 43 e, stk. 5, i lov om fremme af vedvarende energi, at ændre »naturgas« til »gas«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 43 e, stk. 5, i lov om fremme af vedvarende energi, vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke indholdsmæssigt er forskel mellem naturgas og gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres som omfattet af lov om naturgasforsyning.

Til nr. 4 [ny overskrift efter § 43 j]

Det foreslås, at der efter § 43 j indsættes overskriften »Udbud af støtte«. For overblikkets skyld foreslås det, at overskriften indsættes i lov om fremme af vedvarende energi (Herefter VE-loven) §§ 43 – 43 j. Overskriften angår alene § 43 k, der er en overordnet hjemmel til at fastsætte regler om de kommende udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Herefter Power-to-X) i perioden 2022-2030.

Til nr. 5 [ny § 43 k]

(§ 43 k)

VE-loven indeholder ikke regler om udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X).

Det foreslås derfor at indføre en ny bestemmelse § 43 k, stk. 1, der omhandler udbud af støtte til kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet. Støtten kan ydes til produktion af en bred vifte af kemiske brændstoffer og produkter på grundlag af elektricitet. Det kan fx være brint ved elektrolyse, eller viderekonvertering heraf til andre produkter som ammoniak, metanol, flybrændstof eller kunstgødning. Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne afholde udbud af støtte til produktion af Power-to-X.

Støtten kan ydes som eksempelvis et pristillæg til produktionen af brint eller andre produkter. Endvidere kan støtten ydes som et anlægsstøtte til etableringen af anlæg, der producerer kemiske brændstoffer eller produkter produceret ved elektricitet, eller en kombination af flere elementer. Med bestemmelsen er der ikke taget stilling til den konkrete udformning af udbuddet af støtte til produktion af Power-to-X. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren, såfremt ministeren kan afholde udbud, fastsætter betingelser for udbuddene i det kommende udbudsmateriale, indgår kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrerer kontrakterne og udbetaler støtte i overensstemmelse med disse. Den konkrete udmøntning af udbuddet aftales mellem partierne bag Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 på baggrund af oplæg fra regeringen.

Det foreslås i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af lovforslagets § 43 k, *stk. 2*, have mulighed for at afholde ét eller flere udbud af støtte til produktion af Power-to-X i perioden 2022-2030, samt fastlægge hvornår disse afholdes inden for den angivne periode. Klima-, energi- og forsyningsministeren bestemmer, hvor mange udbud, der kan afholdes. På baggrund af udbuddene vil klima-, energi- og forsyningsministeren indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrere kontrakterne og udbetale støtte på baggrund af kontrakterne. Bestemmelsen indeholder således også hjemmel til accept af indkomne tilbud og udbetaling af t støtte.

Det fremgår af Klimaaftalen af 22. juni 2020, at der er afsat som minimum 750 mio. kr. (2020-priser) til udbud af støtte til produktion af Power-to-X. For udbud afholdt i 2022 til 2030, vil budgettet blive indekseret til henholdsvis 2022-2030 priser.

Udbud af støtte til produktion af Power-to-X udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, *stk. 1*. Udbuddene af støtte til produktion af Power-to-X forventes at blive tilrettelagt i overensstemmelse med statsstøttereglerne, og udbuddene skal statsstøtte anmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene vil bemyndigelsesbestemmelsen herefter blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

I udbudsmaterialet vil det fremgå, at udbuddet kun vil gælde for etablering eller drift af anlæg, hvori der indgår produktion af Power-to-X. Projekter, der deltager i udbuddene af støtte, må derfor ikke være påbegyndt. Dvs. arbejdet på investeringsprojektet må ikke være påbegyndt, og der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, når der er indgået kontrakt om støtte.

Den konkrete udmøntning af udbuddet af støtte til produktion af Power-to-X aftales mellem partierne bag Klimaaf-tale for energi og industri mv. 2020 på baggrund af oplæg fra regeringen. Det forventes, at det i udbuddene forudsættes, at anlæg, der indgår i et vindende tilbud, ikke modtager anden form for støtte. Denne betingelse skal være med til at sikre en ikke-diskriminerende udbudsprocedure.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v. vil fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbuddene af støtte til produktion Power-to-X.

Til § 3

Til nr. 1 [overalt ændres til lov om gasforsyning]

Overalt i lov om varmforsyning henvises til lov om naturgasforsyning ved brug af lovens titel.

Det foreslås, at ændre henvisningerne til lov om naturgasforsyning til henvisninger til lov om gasforsyning overalt i lov om varmforsyning.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer i lov om varmforsyning, vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 2 [§ 2, stk. 2, ændres til stk. 3]

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning, at der ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomheder, der driver anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2. 1) Anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter end naturgas. 2) Anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraft-varme-værker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg m.v. 3) Fjernvarmforsyningsanlæg, solvarmeanlæg, affaldsforbrændingsanlæg m.v., herunder varmepumper til kombineret produktion af varme og køling og kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder. 4) Blokvarmecentraler, herunder kraft-varme-centraler med en eleffekt på 25 MW eller derunder.

Det følger af den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning, at stk. 2, ændres til stk. 3.

Den foreslåede ændring i varmforsyningslovens § 2, stk. 1 er en konsekvensændring af lovforslagets § 3, nr. 3, hvorefter § 2, stk. 2 indsættes i lov om varmforsyning og der foretages rykning af § 2, stk. 3-6.

Til nr. 3 [Definition af naturgas i lov om varmforsyning]

Anvendelsesområdet for lov om varmforsyning er kollektive varmforsyningsanlæg. Kollektive varmforsyningsanlæg omfatter efter lovens § 2, stk. 1, bl.a. anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter end naturgas. I medfør af lovens gældende § 2, stk. 3, som ændres til § 2, stk. 4, omfatter lovens kapitel 2 og 3 også distributionsnet til fremføring af naturgas.

Distributionsnet som benævnes i lov om gasforsyning distributionssystem, men benævnes fortsat som distributionsnet i varmforsyningsloven, idet distributionsnet er den betegnelse som anvendes i forhold til den kollektive varmforsyning i øvrigt.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en definition af naturgas, men opererer med en sondring mellem naturgas og andre brændbare gasarter. Denne sondring afspejler ikke den sammenblanding af gas fra fossile kilder og fra vedvarende energikilder, der sker i praksis.

Det følger af den foreslåede § 2, stk. 2, i lov om varmforsyning, at ved naturgas forstås i denne lov gas, som omfattet af § 2, stk. 1, i lov om gasforsyning.

Forslaget er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås, at lov om naturgasforsyning vil skulle finde anvendelse på transmission, distribution, oplagring og håndtering af flydende gas (LNG) i gassystemet, og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet. Anvendelsesområdet i lov om naturgasforsyning vil dermed komme til at afspejle det anvendelsesområde, der allerede er gældende i dag, dvs. gasinfrastrukturen og den gas, der kan transporteres heri, uanset om ophavet er fossilt eller er baseret på vedvarende energikilder. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 2, i lov om varmforsyning vil medføre, at naturgas vil blive defineret som den gas, hvor lov om naturgasforsyning finder anvendelse, og dermed i overensstemmelse med den hidtil gældende forståelse.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at anvendelsesområdet for lov om varmforsyning forbliver det samme som hidtil.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, og heller ikke udvide lovens anvendelsesområde, da der alene er tale om en terminologisk ændring.

Til nr. 4 [henvisning til § 2, stk. 5, ændres til stk. 6]

Det fremgår af § 2 c, stk. 3, i lov om varmforsyning, at en kommune ikke kan varetage virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b.

Det foreslås i § 2 c, stk. 3 i lov om varmforsyning, at ændre »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

Den foreslåede ændring i varmforsyningslovens § 2 c, stk. 3, er en konsekvensændring af lovforslagets § 3, nr. 3, hvorefter § 2, stk. 2-5, i lov om varmforsyning vil blive § 2, stk. 3-6.

Til nr. 5 [henvisning til § 2, stk. 5, ændres til stk. 6]

Det fremgår af § 2 d, stk. 5, i lov om varmforsyning, at kommunal garantistillelse er betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, ikke efter regler i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b.

Det foreslås i § 2 d, stk. 5, i lov om varmforsyning, at ændre »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

Den foreslåede ændring i varmforsyningslovens § 2 d, stk. 5, er en konsekvensændring af lovforslagets § 3, nr. 3, hvorefter § 2, stk. 2-5, i lov om varmforsyning vil blive § 2, stk. 3-6.

Til nr. 6 [§ 16, stk. 1, naturgasforsyning ændres til gasforsyning]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 16, stk. 1, i lov om varmforsyning, at såfremt det er af væsentlig betydning for etableringen af de for et godkendt kollektivt varmforsyningsanlæg nødvendige rørledninger og varmforsyningsanlæg og de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger samt tilbehør hertil, 2) endeligt eller midlertidigt pålægges

indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom.

Det foreslås i § 16, stk. 1, i lov om varmforsyning, at ændre »naturgasforsyning« til »gasforsyning«.

Formålet med det foreslåede er at tydeliggøre ændringen fra naturgas til gas, som følge af ændringen i lov om naturgasforsyning, relateret til den foreslåede ændring af titlen i lovforslagets § 1, nr. 1. Se de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

De foreslåede ændringer af § 16, stk. 1, i lov om varmforsyning vil ikke medføre materielle ændringer, da der alene er tale om en videreførelse af den gældende retstilstand, og der er ikke tiltænkt andre ændringer som følge af den ændrede affattelse fra naturgas til gas i gasforsyningsloven.

Til nr. 7 [§ 27 a, henvisning til love]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27 a i lov om varmforsyning, at udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 a, *1. pkt.*, i lov om varmforsyning, at »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« vil blive ændret til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer af § 27 a, i lov om varmforsyning vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning inklusive forslaget om ændring af titel i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1 [§ 3, stk. 2, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., ved den, der leverer afgiftspligtig gas, jf. stk. 1, forstås i denne lov distributionselskaber og transmissionselskaber, der er omfattet af § 10 i lov om naturgasforsyning, og selskaber, der driver særlige bygasnet.

Det foreslås i § 3, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., at ændre »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 3, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til den relevante lov.

Til § 5

Til nr. 1 [overalt ændres til lov om gasforsyning]

Overalt i lov om elforsyning henvises til lov om naturgasforsyning ved brug af lovens titel.

Det foreslås overalt at ændre henvisningen til »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer i lov om elforsyning, vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 2 [§ 20 b, stk. 3, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 20 b, i lov om elforsyning, at kravet om identitetsmæssig adskillelse i stk. 1 og 2 ikke gælder i forhold til virksomheder, der udøver net- eller naturgasdistributionsvirksomhed, virksomhed med fremføring af opvarmet vand eller damp eller virksomhed, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Det foreslås i § 20 b, stk. 3, i lov om elforsyning, at ændre »naturgasdistributionsvirksomhed« til »gasdistributionsvirksomhed«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 20 b, stk. 3, i lov om elforsyning, vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke er indholdsmæssig forskel mellem naturgasdistributionsvirksomhed og gasdistributionsvirksomhed som omfattet af lov om naturgasforsyning.

Til nr. 3 [§ 58 c, stk. 1, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 58 c, stk. 1, i lov om elforsyning, at tilskud kan ydes fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020 til produktion af elektricitet fra industrielle kraftvarmeværkers anlæg, som anvender naturgas som brændsel, og som er tilsluttet elforsyningsnettet senest den 21. marts 2012.

Det foreslås i § 58 c, stk. 1, i lov om elforsyning, at ændre »naturgas« til »gas«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 58 c, stk. 1, i lov om elforsyning, vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke er indholdsmæssig forskel mellem naturgas og gas som omfattet af lov om naturgasforsyning.

Til nr. 4 [§ 91 a, stk. 1, naturgas-ordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 91, stk. 1, i lov om elforsyning, at udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Ankenævnets sekretariats betjenes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning. Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen naturgas som samlebetegnelse for alle de gastyper, der er omfattet af loven.

Det foreslås i § 91 a, stk. 1, i lov om elforsyning, at ændre »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 91 a, stk. 1, i lov om elforsyning, vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til § 6

Til nr. 1 [overalt ændres lov om naturgasforsyning til lov om gasforsyning]

Overalt i lov om Energinet henvises til lov om naturgasforsyning ved brug af lovens titel.

Det foreslås overalt at ændre henvisningen til »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer i lov om Energinet, vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 2 [§ 12, stk. 1, nr. 1]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet, at Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvriddning skal føre separate regnskaber for hver af deres elektricitetsrelaterede og naturgasrelaterede aktiviteter, herunder drift af systemansvarlig virksomhed, transmissions-, distributions-, lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed, og for deres olierørlednings- og separationsaktiviteter.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om Energinet, at ændre »naturgasrelaterede« til »gasrelaterede«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende

sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om Energinet, vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 3 [§ 13, stk. 1, naturgasordlyd]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, i lov om Energinet, at Energinets overskud ifølge de i § 12, stk. 1, omtalte regnskaber for virksomhedens elforsynings- og naturgasrelaterede aktiviteter, kan tilbageføres til de respektive forbrugergrupper som dividende eller anvendes til konsolidering. Overskud fra lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed samt olierørlednings- og separationsvirksomhed kan alene anvendes til konsolidering, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i § 13, stk. 1, i lov om Energinet, at ændre »naturgasrelaterede« til »gasrelaterede« og »naturgasdistributionsvirksomhed« til »gasdistributionsvirksomhed«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 1, i lov om Energinet, vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke er indholdsmæssig forskel mellem naturgasrelaterede og gasrelaterede samt mellem naturgasdistributionsvirksomhed og gasdistributionsvirksomhed som omfattet af lov om naturgasforsyning.

Til § 7

Til nr. 1 [§ 3, stk. 1, 1. pkt. og § 11, stk. 1 ændres til lov om gasforsyning]

Det følger af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om Forsyningstilsynet, at Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af denne lov og sektorlovgivningen, hvorved der menes lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslås i § 3, stk. 1, 1. pkt., og § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, at ændre »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer af § 3, stk. 1, 1. pkt., og § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en lovteknisk præcisering i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til § 8

Det foreslås i lovforslagets § 8, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Der foreslås i de følgende bestemmelser overgangsregler for at sikre overholdelse af frist for gennemførelse af forpligtelser i EU-direktiver, for at sikre udbud af støtteordninger kan gennemføres, når Europa-Kommissionen har godkendt ordningerne, for at sikre overgang mellem forsyningspligtbevillingens udløb i 2023 og indførelsen af forsyningspligt, for at de gældende indtægtsrammer og reguleringsregnskaber kan fortsætte indtil klima-, energi- og forsyningsministeren er nået til enighed om en endelig ophørsdato og for at sikre endelig opgørelse efter § 35 kan gennemføres som følge af konsolideringen af gasdistributionssektoren, herunder at der ikke unødigt opkræves gebyr for Forsyningstilsynets opgavevaretagelse herom.

Det foreslås i stk. 2, at lovforslagets § 1, nr. 54, nr. 117 og nr. 118 træder i kraft den 30. juni 2021.

Bestemmelsen vil medføre, at fristen overholdes for så vidt angår gennemførelse af artikel 20, stk. 1, jf. artikel 36, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82.

Det foreslås i stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 84.

Bestemmelsen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af den foreslåede bestemmelse om vedrører udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030, som er betinget af, at udbuddet godkendes af Europa-Kommissionen. Det forventes, at udbuddene kan anmeldes til Europa-Kommissionen i medfør af retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020.

Bestemmelsen kan tidligst træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionens afgørelse foreligger.

Det foreslås i *stk. 4*, at de foreslåede bestemmelser om ophævelse af de gældende regler om forsyningspligtig virksomhed og indførelse af en leveringspligt for gasleverandørerne først skal anvendes fra den 1. april 2023, idet den nuværende forsyningspligt-bevilling først udløber den 31. marts 2023.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 37, stk. 3, § 37 a, stk. 2 og 6, og § 50, stk. 1, i den gældende lov om naturgasforsyning opretholdes i en periode i overensstemmelse med deres indhold for så vidt angår de gældende indtægtsrammer og reguleringsregnskaber i henhold til indtægtsrammebekendtgørelsen, nr. 768 af 23. juni 2016, som ændret ved bekrnr. 1160 af 27. oktober 2020 og bekrnr. 1481 af 12. december 2017. Ifølge bekendtgørelsens § 3 udgør indtægtsrammen det maksimale beløb, som selskabet i et kalenderår i den fireårige reguleringsperiode kan oppebære ved indtægter, der vedrører distributionsaktiviteter. Den gældende reguleringsperiode udløber den 31. december 2021, og forventes forlænget ved dispensation til den 31. december 2022. Det foreslås, at ministeren efter indstilling af Forsyningstilsynet, fastsætter tidspunktet for bestemmelsernes ophør, indtil Forsyningstilsynets sagsbehandling i henhold til bestemmelserne er afsluttet.

Det foreslås i *stk. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 5, som vedrører udbud af støtte for produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet i perioden 2022-2030, som er betinget af, at udbuddet godkendes af Europa-Kommissionen. Bestemmelsen kan tidligst træde i kraft, når Europa-Kommissionens afgørelse foreligger.

Det foreslås i *stk. 7*, at lovforslagets § 1, nr. 105 og nr. 106 træder i kraft den 1. januar 2022.

Bestemmelsen vil medføre, den gældende § 44, stk. 2, og henvisningen til stk. 2, i den gældende § 44, stk. 3, ophæves den 1. januar 2022. Det foreslåede vil således medføre, at Forsyningstilsynet ikke længere kan opkræve et halvårligt beløb til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35. Det vurderes, at Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter § 35 vil være færdigbehandlet senest den 1. januar 2022, hvorfor det ikke længere vil være nødvendigt med en gebyrbestemmelse til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgavevaretagelsen efter § 35.

Det foreslås i *stk. 8*, at lovforslagets § 1, nr. 74 og nr. 117 træder i kraft den 1. januar 2023.

Bestemmelsen vil medføre, at den gældende § 35, inklusive den tilhørende strafbestemmelse ophæves den 1. januar 2023. Det vurderes, at foruden Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter § 35, der vurderes at være færdigbehandlet senest den 1. januar 2022, indeholder § 35 også behandling af visse forhold hos Social- og Indenrigsministeriet, som vil skulle foretages efter

Forsyningstilsynets færdiggjorte materielle behandling af forholdene. Bestemmelsen vil medføre, at ophævelse af reglerne om modregning og den tilhørende strafbestemmelse ophæves samtidig.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 2 i lov nr. 546 af 28. april 2020, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Lovens titel affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Lov om gasforsyning«.</p>
	<p>2. Overalt i loven ændres »transmissionsnet« til: »transmissionssystem« og »transmissionsnettet« til: »transmissionssystemet«</p>
	<p>3. Overalt i loven ændres »distributionsnet« til: »distributionssystem« og »distributionsnettet« til: »distributionssystemet«.</p>
	<p>4. Overalt i loven ændres »naturgas« til: »gas«.</p>
	<p>5. Overalt i loven bortset fra §§ 2, stk. 4, og 10 a, ændres »naturgasforsyningsnettet« til: »distributionssystemerne og transmissionssystemet«.</p>
	<p>6. Overalt i loven ændres »transmissions- og distributionsnet« til: »transmissionssystemer og distributionssystemer«.</p>
<p>§ 1. Lovens formål er at sikre, at landets naturgasforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende</p>	<p>7. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasforsyning« til: »gasforsyning«.</p>

<p>forsyningsikkerheden i EU. Loven skal inden for denne målsætning give forbrugerne adgang til billig naturgas.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p>§ 2. Loven finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG). Loven finder desuden anvendelse på tilstødende naturgasforsyningsystemer.</p> <p><i>Stk. 2-7. ---</i></p>	<p>8. § 2, stk. 1, affattes således:</p> <p>»Loven finder anvendelse på transmission, distribution, oplagring og håndtering af flydende gas (LNG) i systemet, og på gasser fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert kan injiceres i systemet.«</p>
<p>§ 2. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Loven finder også anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.</p> <p><i>Stk. 3-7. ---</i></p>	<p>9. § 2, stk. 2, affattes således:</p> <p>»Stk. 2. Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold. Visse bestemmelser finder endvidere også anvendelse for opstrømsanlæg og bygasnet.«</p>
<p>§ 2. <i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Loven finder ikke anvendelse på transmissionsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet.</p> <p><i>Stk. 5-7. ---</i></p>	<p>10. I § 2, stk. 4, ændres »naturgasforsyningsnet« til: »gassystem«.</p>
<p>§ 2. <i>Stk. 2-5.</i> ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at transmissionselskaber, hvis anlæg ikke har direkte indflydelse på det danske naturgasmarked, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.</p> <p><i>Stk. 7. ---</i></p>	<p>11. I § 2, stk. 6, ændres »naturgasmarked« til: »gasmarked«.</p>
<p>§ 5. Kommuner kan deltage i virksomhed omfattet af § 2.</p>	<p>12. § 5 affattes således:</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Distributionsvirksomhed kan udøves i kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, eller i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Anden virksomhed omfattet af § 2 skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en kommune varetager distributionsvirksomhed, eller at distributionsvirksomheden udøves i anden organisationsform.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En kommune kan deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til en virksomhed omfattet af § 2, som kommunen varetager eller deltager i, eller som er begrundet i særlige forhold vedrørende udbredelsen af naturgas. Tilsvarende gælder for Energinet. En kommune kan endvidere deltage i produktion af biogas gennem et fælleskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomhed omfattet af stk. 3 skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende virksomhed omfattet af stk. 3, herunder om de aktiviteter, der kan udøves, og om regnskabs- og forretningsmæssige forhold.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende et samarbejde mellem to eller flere kommunale fællesskaber, som udøver naturgasforsyningsvirksomhed efter stk. 1, om en fælles og samtidig afvikling af den gæld, som ved lovens ikrafttræden påhvilede fællesskaberne, herunder at de kommunale fællesskaber bidrager til hinandens gældsafvikling.</p>	<p>»§ 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en eller flere kommuner, eller et kommunalt selskab deltager i opgradering af biogas.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilladelse efter stk. 1, gives på en række nærmere angivne vilkår, herunder forrentning af kapital, garantistillelse, modregningsforhold, regnskabsmæssige forhold, selskabsform, sikkerhedsstillelse for sløjfning af anlæg og varighed af tilladelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende tilladelser og vilkår efter stk. 1 og 2.«</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>1) Direkte ledning: en naturgasrørledning, der supplerer det sammenkoblede system.</p>	<p>13. I § 6, nr. 1, ændres »naturgasrørledning« til: »gasrørledning«.</p>

...	
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>2) Distribution: Transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder.</p> <p>3-28. ...</p>	<p>14. I § 6, nr. 2, ændres »via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder« til: »med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk«.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>3) Distributionsnet: Lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet.</p> <p>4-28. ...</p>	<p>15. § 6, nr. 3, ophæves.</p> <p>Nr. 4 bliver herefter nr. 3.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>4) Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsfunktionen.</p> <p>5-28. ...</p>	<p>16. § 6, nr. 4, der bliver nr. 3, affattes således:</p> <p>»3) »Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring for at sikre selskabets distributionssystem på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas«.</p>
	<p>17. I § 6 indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 3, som nyt nummer:</p> <p>»4) »Distributionssystem: Lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>6) Forsyning: Salg, herunder videresalg, af naturgas, herunder af flydende naturgas (LNG), til kunder.</p> <p>7-28. ...</p>	<p>18. I § 6, nr. 6, ændres »naturgas (LNG)« til: »gas med behørig kvalitet (LNG), og andre gasser, der kan injiceres og transporteres teknisk og sikkert gennem gassystemet eller opstrømsrørledningsnet og -anlæg«.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>7) Forsyningspligtigt selskab: Forsyningselskab med pligt til at forsyne</p>	<p>19. § 6, nr. 7, ophæves.</p>

<p>forbrugere og potentielle forbrugere i områder, der i henhold til varmforsyningsloven er udlagt til naturgasforsyning, og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet. 8-28. ...</p>	
	<p>19. § 6, indsættes efter nr. 7, som nye numre:</p> <p>»8) Gasleverandør: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyning.</p> <p>»9) Gasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.«</p> <p>Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.</p>
	<p>20. I § 6 indsættes efter nr. 8, der bliver nr. 10, som nyt nummer:</p> <p>»11) Husholdningsforbruger: En forbruger, der køber gas til eget eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug.«</p> <p>Nr. 11-17 bliver herefter nr. 12-19</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende: ...</p> <p>10) Lager: Et anlæg, der anvendes til oplagring af naturgas, og som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionselskaber, således at de kan udføre deres hverv. 11-28. ...</p>	<p>21. I § 6, nr. 10, der bliver nr. 13, ændres »naturgasselskab« til: »gasselskab«.</p>

<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>13) LNG-facilitet: En terminal, som anvendes til flydendegørelse af naturgas eller import, losning og forgasning af LNG (flydende naturgas), herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.</p> <p>14-28. ...</p>	<p>22. I § 6, nr. 13, der bliver nr. 16, udgår »(flydende naturgas)«.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>15) Naturgasforsyningsnet: Fællesbetegnelse for transmissions- og distributionsnet.</p> <p>16) Naturgasleverandør: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsfunktionen, dvs. såvel forsyningspligtige selskaber som andre selskaber, der sælger naturgas.</p> <p>17) Naturgasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.</p> <p>18-28. ...</p>	<p>23. § 6, nr. 15, 16 og 17, der bliver nr. 18, 19 og 20, ophæves.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>...</p> <p>22) System: Alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et naturglasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at</p>	<p>24. I § 6, nr. 22, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»De enkelte delelementer af gassystemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner, herunder entry-exitpunkter enten fysisk eller virtuelt.«</p>

<p>give adgang til transmission, distribution og LNG. 23-28. ...</p>	
	<p>25. I § 6 indsættes efter nr. 22, som nyt nummer:</p> <p>»23) Systemansvarlig virksomhed: Opgaver for et transmissionselskab, der indbefatter det overordnede ansvar for at varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende system«.</p> <p>Nr. 23 og 24 bliver herefter nr. 24 og 25.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende: ... 24) Tilstødende naturgasforsyningssystem: Et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningssystem, eller et større gasforsyningssystem, som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningssystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet. Stk. 25-28. ...</p>	<p>26. § 6, nr. 24, der bliver nr. 25, ophæves.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende: ... 25) Transmission: Transport af naturgas gennem net, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas, med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning. 26-28. ...</p>	<p>27. I § 6, nr. 25, ændres »net« til: »systemer«, og »opstrømsrørledningsnet og« til: »opstrømrørledningsnet, opstrømsanlæg og«.</p>
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende: ... 26) Transmissionsnet: Andre former for naturgashøjtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet.</p>	<p>28. § 6, nr. 26, ophæves. Nr. 27 og 28 bliver herefter nr. 26 og 27.</p>

27-28. ...	
<p>§ 6. I denne lov forstås ved følgende: ...</p> <p>27) Transmissionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsfunktionen.</p> <p>28. ...</p>	<p>29. § 6, nr. 27, der bliver nr. 26, affattes således:</p> <p>»26) Transmissionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der udøver transmission, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring for at sikre selskabets transmissionssystem på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter gas«.</p>
	<p>30. I § 6, indsættes efter nr. 27, der bliver nr. 26, som nyt nummer:</p> <p>»27) Transmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsrørledningsanlæg.«</p>
<p style="text-align: center;">Kapitel 2 <i>Naturgasforbrugernes stilling.</i></p>	<p>31. Overskriften til kapitel 2 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 2 <i>Forbrugernes stilling</i>«</p>
<p>§ 7. Enhver kan frit vælge naturgasleverandør. Ved skift af naturgasleverandør må forbrugeren ikke opkræves gebyr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Enhver i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, har ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas fra et forsyningspligtigt selskab, jf. § 26.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Retten til levering af naturgas fra et forsyningspligtigt selskab omfatter ikke forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1, kan genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og på rimelige vilkår.</p>	<p>32. § 7 affattes således:</p> <p>»§ 7. En gasforbruger kan frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Ved skift af gasleverandør må gasforbrugeren ikke opkræves gebyr. Levering af gas til en gasforbruger forudsætter, at gasforbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.«</p>

<p><i>Stk. 5.</i> Bevillingspligtige selskaber, jf. kapitel 3 og 4, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår. Dette gælder tilsvarende for virksomhed, der varetages af Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.</p>	
	<p>33. Efter § 7 b indsættes:</p> <p>»§ 7 c. En gasleverandør skal på anmodning og mod betaling levere ethvert gasprodukt, som gasleverandøren udbyder, til husholdningsforbrugere, jf. dog stk. 2 og 5.</p> <p>Stk. 2. En gasleverandør kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed som vilkår for at indgå en aftale om levering af gas eller for at fortsætte leveringen af gas, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed hos husholdningsforbrugeren. Sikkerhedens størrelse må ikke overstige gasleverandørens risiko i det konkrete tilfælde og kan højst udgøre 5 måneders betaling. Gasleverandøren kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden gasleverandøren påbegynder eller fortsætter leveringen af gas.</p> <p>Stk. 3. En gasleverandør kan ikke hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger eller foranstalte afbrydelse af gasforsyningen på grund af manglende betaling for gas, som allerede er leveret.</p> <p>Stk. 4. En gasleverandør kan efter rimeligt varsel hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger, såfremt gasleverandøren har stillet krav om sikkerhed efter stk. 2, og sikkerheden ikke er stillet inden for den frist, som gasleverandøren har fastsat. Leveringsaftalen kan ikke hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer</p>

	<p>den fremtidige betaling.</p> <p>Stk. 5. En husholdningsforbruger kan ikke kræve levering af gas fra en gasleverandør, der i medfør af stk. 4 har hævet sin aftale med husholdningsforbrugeren, før husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, som husholdningsforbrugeren skylder for gas, som er leveret.</p> <p>Stk. 6. En gasleverandør kan foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren, når leverandøren ophæver aftalen efter stk. 4. Forsyningen kan ikke afbrydes, hvis husholdningsforbrugeren modtager levering af gas fra en anden gasleverandør.</p> <p>Stk. 7. Husholdningsforbrugeren afholder omkostninger forbundet med forsyningsafbrydelsen.</p> <p>Stk. 8. En gasleverandørs afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager.</p> <p>Stk. 9. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandører overholder leveringspligten efter stk. 1-8.</p> <p>Stk. 10. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6.</p> <p>Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelser til leveringspligten efter stk. 1.</p> <p>§ 7 d. Ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf, i henhold til stk. 2-7. Betalingsforpligtelsen indtræder ikke, hvis ejeren selv eller en anden gasforbruger har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret i medfør af § 7.</p> <p>Stk. 2. Opsiger en gasforbruger sin aftale om levering af gas med en gasleverandør, og er der ikke indgået en ny aftale om levering</p>
--	--

	<p>af gas til aftagenummeret, skal gasleverandøren uden ugrundet ophold sende en meddelelse herom til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.</p> <p>Stk. 3. Meddelelsen efter stk. 2 skal som minimum indeholde en frist på mindst 5 hverdage til at ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas. Meddelelsen skal endvidere indeholde en aftale om levering af gas til aftagenummeret, og det skal fremgå, at ejeren bliver bundet af denne aftale, hvis der ikke inden udløbet af fristen er indgået en anden aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber. Meddelelsen skal herudover indeholde oplysning om det tidspunkt, hvorfra ejeren bliver bundet af den fremsendte aftale. Tidspunktet kan tidligst fastsættes til tidspunktet for udløbet af fristen, medmindre andet er aftalt.</p> <p>Stk. 4. Ejeren bliver dog ikke bundet af aftalen, hvis forsyningen til aftagenummeret på ejerens anmodning er blevet afbrudt inden udløbet af fristen efter § 3, stk. 1. Hvis ejeren anmoder gasleverandøren om at afbryde gasforsyningen, skal gasleverandøren straks videresende anmodningen til distributionsselskabet.</p> <p>Stk. 5. Vilklårene for aftalen, herunder prisen, skal svare til vilklårene for et gasprodukt, som gasleverandøren markedsfører. Ejeren skal til enhver tid kunne opsige denne aftale med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.</p> <p>Stk. 6. Ejeren skal betale for levering af gas til aftagenummeret til den pris, som er fastsat efter § 39 d, fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil der sker levering i henhold til aftalen indeholdt i meddelelsen efter stk. 2, en anden aftale, eller indtil forsyningen er afbrudt.</p> <p>Stk. 7. Gasleverandøren kan ikke anmode distributionsselskabet om at afbryde forsyningen til aftagenummeret uden ejerens accept, medmindre gasleverandøren ikke har</p>
--	--

	været i stand til at få kontakt til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.«
	34. § 8 affattes således: »§ 8. Bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende vilkår.«
§ 9. Følgende omkostninger til offentlige forpligtelser skal afholdes af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede system: 1) Transmissionsselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne i § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed. 2) Distributionsselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne i § 11, stk. 3, og § 14, stk. 1, nr. 3, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed. <i>Stk. 2-3. ---</i>	35. I § 9, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, ændres »naturgassikkerhed« til: »gassikkerhed«.
§ 10 a. Transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.	36. I § 10 a, ændres »naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter« til: »gassystemet«.
Kapitel 3 Naturgasforsyningsnet, LNG-faciliteter og lager Transmissions-, distributions-, lager og LNG-bevillinger	37. Overskriften til kapitel 3 affattes således: »Kapitel 3 Gassystemet, opstrømsanlæg og bygasnet«.
§ 11. Transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder	38. I § 11, stk. 1, ændres »egne net« til: »egne systemer«.

<p>1) opretholde den fysiske balance i nettet, 2) stille fornøden transportkapacitet til rådighed, 3) sikre måling af levering og aftag af naturgas i nettet og 4) forsyne brugerne af nettet med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der transporteres gennem nettet. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
<p>§ 11. Transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder 1) opretholde den fysiske balance i nettet 2-4. ... <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>39. I § 11, stk. 1, nr. 1, ændres »nettet« til: »gassystemet, jf. dog § 12, stk. 1, nr. 7 og 6 og § 14, stk. 1, nr. 6 og 7«.</p>
<p>§ 11. Transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder, 1-2. ... 3) sikre måling af levering og aftag af naturgas i nettet og 4. ... <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>40. I § 11, stk. 1, nr. 3, ændres »levering« til: »injiceret«, og »aftag af naturgas i nettet« til: »aftaget gas fra gassystemet«</p>
<p>§ 11. Transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder, 1-3. ... 4) forsyne brugerne af nettet med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der transporteres gennem nettet. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>41. I § 11, stk. 1, nr. 4, ændres »forsyning af brugerne af nettet« til: »oplyse systembrugerne og sammenkoblede selskaber«, og »nettet« til: »gassystemet.«</p>
	<p>42. Efter § 11 c indsættes: »§ 11 d. Distributionsselskaber skal uden ugrundet ophold efterkomme en anmodning fra en gasleverandør til et aftagenummer om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret. Når afbrydelsen er</p>

	<p>gennemført, skal distributionsselskabet oplyse gasleverandøren herom.</p> <p>Stk. 2. Gasleverandører indberetter en gang om året alle gennemførte gasafbrydelser og begrundelserne for afbrydelserne i anonymiseret form til Forsyningstilsynet i medfør af regler fastsat i henhold til § 42 e, stk. 2.«</p>
<p>§ 12. Et transmissionsselskab skal</p> <p>1) i fornødent omfang tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg), distributionsnet samt forbrugere,</p> <p>2-7. ...</p> <p>Stk. 2-4. ---</p>	<p>43. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »til naturgaskvalitet« til: », jf. § 35 a, stk. 2,«, og »samt« ændres til: »og«.</p>
<p>§ 12. Et transmissionsselskab skal</p> <p>1. ...</p> <p>2) sikre kvaliteten af den naturgas, der leveres fra transmissionsnettet,</p> <p>3-7. ...</p> <p>Stk. 2-4. ---</p>	<p>44. I § 12, stk. 1, nr. 2, indsættes »sikre«: »og måle«, og efter »leveres fra« indsættes: »eller til selskabets«.</p>
<p>§ 12. Et transmissionsselskab skal</p> <p>1) i fornødent omfang tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg), distributionsnet samt forbrugere),</p> <p>2) sikre kvaliteten af den naturgas, der leveres fra transmissionsnettet,</p> <p>3) varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden i Danmark,</p> <p>4) samarbejde med andre transmissionsselskaber i Danmark og i andre lande med henblik på en effektiv udveksling af naturgas,</p> <p>5) udarbejde planer for det fremtidige behov for transmissionskapacitet,</p> <p>6) sikre, at der er tilstrækkelige mængder naturgas i det samlede naturgasforsyningssystem, således at den fysiske balance i nettet kan opretholdes, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, og</p>	<p>45. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:</p> <p>»6) sikre den sikkerhedsmæssige fysiske forsvarlige balance i selskabets transmissionssystem,«</p> <p>Nr. 6-7 bliver herefter nr. 7-8.</p>

<p>7) anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, det anvender ved at udføre sit hverv.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
	<p>46. § 12, stk. 1, nr. 7, affattes således:</p> <p>»7) sikre, at der er økonomiske incitament for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden nødvendige indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a«</p>
<p>§ 12. Et transmissionsselskab skal 1-6. ...</p> <p>7) anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, det anvender ved at udføre sit hverv.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>47. I § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, indsættes efter »den«: »nødvendige«.</p>
<p>§ 12 a. Et transmissionsselskab skal ved udførelsen af sine opgaver bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for handel med naturgas, jf. § 1, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et transmissionsselskab kan ud over det i stk. 1 nævnte tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for naturgas.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabernes forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, herunder om selskabernes forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.</p>	<p>48. § 12 a, affattes således:</p> <p>»§ 12 A. Den systemansvarlige virksomhed skal:</p> <p>1) ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for gas, jf. § 1, stk. 2, og</p> <p>2) ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for forsyningsikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Den systemansvarlige virksomhed kan ud over det i stk. 1 nævnte tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for gas.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den systemansvarlige virksomhed ud over det i stk. 1 og 2 nævnte kan, hvis nødvendigt og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering eller</p>

	<p>opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter §§ 10 a, 15 a, stk. 1, 20, stk. 1, 35 a, stk. 2 og 36 a, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den systemansvarlige virksomheds forpligtelser efter stk. 1, 2 og 3, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.«</p>
<p>§ 13. Etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående transmissionsnet kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for udbygningen. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af nettet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.</p> <p>...</p>	<p>49. I § 13, stk. 1, 4. pkt., ændres »nettet« til »transmissionssystemet«.</p>
<p>§ 14. Et distributionsselskab skal</p> <p>1) i fornødent omfang tilslutte forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet,</p> <p>2-4. ...</p> <p><i>Stk. 2-9.</i> ---</p>	<p>50. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet« til: »anlæg til opgradering af biogas, jf. § 35 a, stk. 2 (opgraderingsanlæg) og forbrugere«.</p>
<p>§ 14. Et distributionsselskab skal</p> <p>1. ...</p> <p>2) sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionsnettet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed,</p> <p>3-4. ...</p> <p><i>Stk. 2-9.</i> ---</p>	<p>51. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres »sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionssystemet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed« til: »sikre og måle kvaliteten af den gas, der leveres til eller fra selskabets distributionssystem«.</p>

<p>§ 14. Et distributionsselskab skal</p> <p>1) i fornødent omfang tilslutte forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet</p> <p>2) sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionsnettet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed,</p> <p>3) sikre at forbrugerne oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, give den enkelte naturgasforbruger informationer om sit faktiske naturgasforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed, og</p> <p>4) sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2-9. ---</i></p>	<p>52. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nye numre:</p> <p>»3) bistå transmissionsselskaber med opgaver vedrørende forsyningssikkerheden,</p> <p>4) samarbejde med transmissionsselskaber i Danmark med henblik på en effektiv udveksling af gas,</p> <p>5) udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, som offentliggøres, indsendes til klima- energi- og forsyningsministerens til udtalelse og stilles til rådighed for transmissionsselskaber i Danmark,</p> <p>6) i samarbejde med transmissionsselskaber, herunder den systemansvarlige virksomhed, sikre den sikkerhedsmæssige fysisk forsvarlige balance i selskabets distributionssystem,</p> <p>7) sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden nødvendige indgreb efter nr. 6,«</p> <p>Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 8 og 9.</p>
<p>§ 14. Et distributionsselskab skal</p> <p><i>1-2. ...</i></p> <p>3) sikre at forbrugerne oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, give den enkelte naturgasforbruger informationer om sit faktiske naturgasforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed, og</p> <p><i>4. ...</i></p> <p><i>Stk. 2-9. ---</i></p>	<p>53. I § 14, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 8, ændres »naturgasbesparelser« til: »gasbesparelser«, »naturgasforbruger« ændres til: »forbruger«, og to steder ændres »naturgasforbrug« til: »gasforbrug«.</p>
	<p>54. Efter § 14 indsættes:</p> <p>»§ 14 a. Etablering af nye distributionssystemer og væsentlige</p>

	<p>ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.</p> <p>Stk. 2. Hvis en ansøgning efter stk. 1 omfatter, påvirker, indebærer eller på anden måde berører forhold omfattet af nærværende § 13 eller § 4 i lov om Energinet, skal dette fremgå i ansøgningen.</p> <p>Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2.</p>
<p>§ 15. Et lagerselskab skal</p> <p>1. ...</p> <p>2) forsyne forbrugerne af lageret med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der tilføres og udtrækkes fra lageret, og</p> <p>3. ...</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>55. I § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »forsyning af brugerne af lageret med« til: »oplyse relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber om«.</p>
<p>§ 15 a. Selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsyningssystem</p>	<p>56. I § 15 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasforsyningsvirksomhed« til: »gasvirksomhed«, og »naturgasforsyningen« til: »gasforsyningen«.</p>

<p>tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
<p>§ 15 a. Selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsyningssystem tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>57. I § 15 a, stk. 1, 2. pkt. ændres »et tilstødende naturgasforsyningssystem« til: »opstrømsanlæg og bygasnet«.</p>
<p>§ 15 b. Selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og dennes helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i henhold til § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, skal opretholde et it-beredskab, herunder planlægge og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af kritiske it-systemer, der er af væsentlig betydning for naturgasforsyningen. <i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>58. I § 15 b, stk. 1, ændres »naturgasforsyningsvirksomhed« til: »gasvirksomhed«, og »naturgasforsyningen« ændres til: »gasforsyningen«.</p>
<p>§ 15 b. --- <i>Stk. 2-3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Informationer, herunder vurderinger, planer og data, vedrørende sikkerhedsforhold for forsyningskritiske it-systemer i virksomheder, som er omfattet af stk. 1, er fortrolige, hvis oplysningerne er væsentlige af hensyn til driften af virksomheden eller naturgassystemet. <i>Stk. 5-6. ---</i></p>	<p>59. I § 15 b, stk. 4, ændres »naturgassystemet« til: »gassystemet«.</p>
	<p>60. Overskriften før § 18 affattes således:</p>

Adgang til systemet	»Tredjepartsadgang«.
<p>§ 18. Enhver har ret til mod betaling at benytte transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner (systemet), jf. dog stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>61. I § 18, stk. 1, ændres »benytte« til: »at få adgang til«, »transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt,« ændres til: »gassystemet, og «, og »(systemet)« udgår.</p>
<p>§ 18. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Anmodning om benyttelse af systemet rettes til det transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.</p> <p><i>Stk. 3-5. ---</i></p>	<p>62. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »benyttelse af systemet« til: »adgang efter stk. 1«, og »transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet« til: »relevante selskab inden for gassystemet«.</p>
<p>§ 18. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Anmodning om benyttelse af systemet rettes til det transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.</p> <p><i>Stk. 3-5. ---</i></p>	<p>63. I § 18, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »kriterier«: », jf. §§ 20, 23 og 36 a«.</p>
<p>§ 20. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved transport af naturgas gennem flere distributionsnet med henblik på forsyning af en forbruger betales alene for transport svarende til tarifferne for transport i det distributionsnet, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet fra transporten fordeles efter indbyrdes aftale mellem de distributionsnet, hvis distributionsnet naturgassen transporteres igennem.</p> <p><i>Stk. 4-5. ---</i></p>	<p>64. I § 20, stk. 3, 1. pkt., ændres »naturgas« til: »gas«.</p>

<p>§ 22. Hvis et naturgasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske eller finansielle problemer på grund af sine mindsteaftageforpligtelser (take or pay-forpligtelser) i henhold til en eller flere kontrakter om køb af naturgas, kan det ansøge om en midlertidig undtagelse fra reglerne om adgang til systemet i § 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.</p>	<p>65. I § 22, ændres »naturgasselskab« til: »gasselskab«.</p>
<p>§ 24. Forsyningspligtig virksomhed kan kun udøves efter bevilling, der kan gives til selskaber, som opfylder kravene i § 28.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bevilling meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren og kan gives til forsyning af forbrugere i et nærmere afgrænset område. Bevilling gives for en periode på op til 5 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne i forbindelse med afholdelse af udbud efter § 27.</p> <p>§ 26. Et forsyningspligtigt selskab har i bevillingsområdet forsyningspligt over for forbrugerne i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og over for andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, jf. § 7.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Et selskab, der leverer naturgas til en forbruger i medfør af stk. 2, skal oplyse forbrugeren om, fra hvilket selskab denne modtager sine naturgasleverancer og under hvilke betingelser, samt oplyse forbrugeren om, at denne har ret til at opsige og</p>	<p>66. Kapitel 4 ophæves.</p>

genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og til priser fastsat i overensstemmelse med §§ 37 og 37 b.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af det forsyningspligtige selskabs forpligtelser i henhold til stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler, der begrænser forsyningspligten, jf. stk. 1. **§ 27.** Bevilling til forsyningspligtig virksomhed tildeles efter afholdelse af udbud til den, der tilbyder at levere naturgas i bevillingsperioden til forbrugere i bevillingsområdet til den laveste pris opgjort som angivet i § 37 b, stk. 3, og som opfylder kravene i § 28, stk. 1. Udbuddet afholdes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som også fastsætter udbudsvilkår, herunder den udbudte bevillings løbetid. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for udbuddets gennemførelse.

Stk. 2. Modtages ingen bud, eller findes det eller de indkomne bud at være urimelige i forhold til markedet generelt, afholder klima-, energi- og forsyningsministeren et nyt udbud. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i så fald forlænge den hidtidige bevilling, indtil en ny bevilling kan udstedes efter gennemførelsen af nyt udbud. Bevillingen forlænges på tilsvarende vis, hvis udbuddet bliver annulleret af andre grunde, herunder efter imødekommelse af en klage over udbuddet, eller hvis en klage over udbuddet tillægges opsættende virkning.

Stk. 3. En naturgasleverandør, hvis eksisterende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber efter gennemførelse af et udbud, skal ved individuel kommunikation underrette de berørte forbrugere om, at bevillingen udløber. Såfremt naturgasleverandøren vælger fortsat at opretholde et kundeforhold til sine hidtidige forsyningspligt kunder ved bevillingens udløb, skal leverandøren i sin underretning tilbyde

<p>forbrugeren fortsat levering af et naturgasprodukt, jf. stk. 4, samtidig med at forbrugeren oplyses om muligheden for at vælge et andet naturgasprodukt eller en anden leverandør. Underretningen skal ske, inden bevillingen udløber, men efter at udbuddet har været afholdt. Endvidere fremsender leverandøren en skrivelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren, der oplyser forbrugerne om, hvem der har vundet udbuddet om forsyningspligtig virksomhed, den vindende pris, forbrugernes valgmuligheder og mulighederne for at orientere sig om produkter og leverandører på Gasprisguiden.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt i 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kravene til det i stk. 4 nævnte naturgasprodukt overholdes.</p>	
<p>§ 24. Forsyningspligtig virksomhed kan kun udøves efter bevilling, der kan gives til selskaber, som opfylder kravene i § 28.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bevilling meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren og kan gives til forsyning af forbrugere i et nærmere afgrænset område. Bevilling gives for en periode på op til 5 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne i forbindelse med afholdelse af udbud efter § 27.</p>	<p>67. I § 27, stk. 4, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:</p> <p>»Prisen for produktet kan dog tillægges gasleverandørernes omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen som fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, som følge af betalinger til Forsyningstilsynet for tilsyn efter stk. 5 og som følge af betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a for Ankenævnets</p>

<p>§ 26. Et forsyningspligtigt selskab har i bevillingsområdet forsyningspligt over for forbrugerne i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og over for andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, jf. § 7.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Et selskab, der leverer naturgas til en forbruger i medfør af stk. 2, skal oplyse forbrugeren om, fra hvilket selskab denne modtager sine naturgasleverancer og under hvilke betingelser, samt oplyse forbrugeren om, at denne har ret til at opsige og genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og til priser fastsat i overensstemmelse med §§ 37 og 37 b.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af det forsyningspligtige selskabs forpligtelser i henhold til stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler, der begrænser forsyningspligten, jf. stk. 1.</p> <p>§ 27. Bevilling til forsyningspligtig virksomhed tildeles efter afholdelse af udbud til den, der tilbyder at levere naturgas i bevillingsperioden til forbrugere i bevillingsområdet til den laveste pris opgjort som angivet i § 37 b, stk. 3, og som opfylder kravene i § 28, stk. 1. Udbuddet afholdes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som også fastsætter udbudsvilkår, herunder den udbudte bevillings løbetid. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for udbuddets gennemførelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Modtages ingen bud, eller findes det eller de indkomne bud at være urimelige i</p>	eventuelt udspecificerede beløb for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen.«
--	---

forhold til markedet generelt, afholder klima-, energi- og forsyningsministeren et nyt udbud. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i så fald forlænge den hidtidige bevilling, indtil en ny bevilling kan udstedes efter gennemførelsen af nyt udbud. Bevillingen forlænges på tilsvarende vis, hvis udbuddet bliver annulleret af andre grunde, herunder efter imødekommelse af en klage over udbuddet, eller hvis en klage over udbuddet tillægges opsættende virkning.

Stk. 3. En naturgasleverandør, hvis eksisterende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber efter gennemførelse af et udbud, skal ved individuel kommunikation underrette de berørte forbrugere om, at bevillingen udløber. Såfremt naturgasleverandøren vælger fortsat at opretholde et kundeforhold til sine hidtidige forsyningspligt kunder ved bevillingens udløb, skal leverandøren i sin underretning tilbyde forbrugeren fortsat levering af et naturgasprodukt, jf. stk. 4, samtidig med at forbrugeren oplyses om muligheden for at vælge et andet naturgasprodukt eller en anden leverandør. Underretningen skal ske, inden bevillingen udløber, men efter at udbuddet har været afholdt. Endvidere fremsender leverandøren en skrivelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren, der oplyser forbrugerne om, hvem der har vundet udbuddet om forsyningspligtig virksomhed, den vindende pris, forbrugernes valgmuligheder og mulighederne for at orientere sig om produkter og leverandører på Gasprisguiden.

Stk. 4. Det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt i 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden

<p>leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kravene til det i stk. 4 nævnte naturgasprodukt overholdes.</p> <p>§ 27. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt i 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	
<p>§ 28 c. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som naturgasdistributionselskaber indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 14, stk. 1, nr. 4, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 14, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>68. I § 28 c, stk. 4, ændres »naturgasdistributionselskaber« til: »distributionselskaber«.</p>
<p>§ 29. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af inddragelse af bevillinger efter § 33 kan udpege</p>	<p>69. I § 29, stk. 1 og 2, ændres »naturgasselskaber« til: »gasselskaber«.</p>

<p>naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter, indtil en ny bevilling meddeles.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af, at en bevillingshaver ikke ønsker at bevare sin bevilling, men samtidig ønsker at fastholde ejerskabet af anlæggene, kan udpege naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	
<p>§ 29. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naturgasselskaber, der udpeges efter stk. 1 og 2, kan indregne eventuelle driftstab, som følger af varetagelse af de pågældende bevillingspligtige aktiviteter, i priserne, jf. § 37, stk. 1.</p>	<p>70. I § 29, stk. 3, ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.</p>
<p>§ 30. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene i bevillingerne samt med den virksomhed, som Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet udøver i medfør af lov om naturgasforsyning og regler udstedt i medfør af loven.</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>71. I § 30, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning « til: »lov om gasforsyning«.</p>
<p>§ 34. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt regionalt distributionselskab.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1 og 2, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af en selskabsmæssig omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme forhold i det selskab eller</p>	<p>73. § 34, stk. 3, stk. 5, 2. pkt. og stk. 6 ophæves.</p>

<p>de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. En selskabsmæssig omstrukturering, som indebærer, at en ejer opnår bestemmende indflydelse i et selskab, der består efter omstruktureringen, er kun omfattet af 1. pkt., såfremt den pågældende ejer på tidspunktet for omstruktureringen besad bestemmelse indflydelse i et selskab, som indgik i omstruktureringen, og som den 19. april 2006 direkte eller indirekte besad distributionsandele. Såfremt der efter gennemførelsen af en selskabsmæssig omstrukturering som nævnt i 1. pkt. sker afståelse af direkte eller indirekte ejerandele i selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering, og som direkte eller indirekte besidder distributionsandele, udgør det ejerskifte af distributionsandele efter bestemmelsen i stk. 2, såfremt afståelse af en tilsvarende andel af den pågældende ejers ejerandele inden gennemførelsen af den selskabsmæssige omstrukturering ville have medført, at der var indtrådt ejerskifte efter stk. 2.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 7-11.</i> ---</p>	
<p>§ 35. En kommune skal i forbindelse med modtagelse af uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i naturgasselskaber, der er eller i perioden efter den 11. april 2007 har været omfattet af § 2, eller selskaber, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 11. april 2007 har ejet andele i sådanne selskaber, opgøre størrelsen af kommunens indskudskapital i selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de</p>	<p>74. § 35 ophæves.</p>

selskaber, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at selskabet eller selskaberne er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Opgørelsen efter stk. 1 skal indsendes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af tilsynet. Opgørelsen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen). Opgørelsen skal endvidere omfatte dokumentation for størrelsen af kommunens indskudskapital i selskabet eller selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen samt dokumentation for rådighedsdatoen. Kommunen skal endvidere godtgøre, at selskabet eller selskaberne ikke er omfattet af stk. 11.

Stk. 4. Ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og nettoprovenuet beregnes på baggrund af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Stk. 5. Forsyningstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt opgørelsen og rådighedsdatoen kan godkendes. Kan Forsyningstilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet størrelsen af kommunens direkte eller indirekte andel af indskudskapitalen i selskabet eller selskaberne, nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen og rådighedsdatoen, jf. stk. 1 og 4.

Stk. 6. Forsyningstilsynet giver senest den 1. maj hvert år Social- og Indenrigsministeriet³⁾ meddelelse om størrelsen af det beløb, som en kommune, jf. stk. 5, har opnået i nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen samt rådighedsdatoen.

Stk. 7. Social- og Indenrigsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud

efter bestemmelsen i § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner med forrentning som nævnt i stk. 8.

Stk. 8. Social- og Indenrigsministeriet beregner en forrentning, som beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen får rådighed over uddelingen eller vederlaget ved afståelse, og indtil det år, hvor reduktionen af statstilskuddet til kommunen sker.

Forrentningen beregnes af nettoprovenuet, jf. stk. 6, fraregnet den årlige tilskudsreduktion som nævnt i stk. 7. Renten fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar for det eller de år, for hvilke forrentningen skal beregnes.

Stk. 9. En kommune må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren bevare ejerskabet til aktiviteter, som ikke er omfattet af § 2 eller § 5, stk. 3, når aktiviteterne påbegyndes i selskaber omfattet af stk. 1 eller selskaber, som disse direkte eller indirekte ejer andele i. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om, at midler anvendt til sådanne aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter stk. 1. Hvis der måtte være påbegyndt aktiviteter, som klima-, energi- og forsyningsministeren ikke kan give tilladelse til, skal kommunens ejerskab til aktiviteterne ophøre snarest muligt. Hvis det selskab, hvori aktiviteten udøves, ikke ønsker at ophøre med aktiviteten, skal kommunen snarest muligt bringe ejerskabet af selskabet til ophør. Et eventuelt tab forårsaget af den pågældende aktivitet betragtes som en uddeling efter stk. 1 med rådighedsdato fra den 1. juli i det år, hvor aktiviteten er påbegyndt. Kommunen fremsender dokumentation til Forsyningstilsynet for aktiviteterernes økonomiske virkning for kommunen. Dokumentationen skal være bilagt en opgørelse, jf. stk. 1 og 3, hvis der måtte være lidt et tab.

Stk. 10. Ved indsendelse af opgørelse efter

<p>stk. 3 kan en kommune ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 fratække beløb, som i medfør af stk. 9, 2. pkt., har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 6-8.</p> <p><i>Stk. 11.</i> Stk. 1-10 finder ikke anvendelse, når der ikke er eller har været udøvet distributionsvirksomhed i selskabet eller selskaberne omfattet af stk. 1 og selskabet eller selskaberne er omfattet af § 37 i lov om elforsyning, § 23 i lov om varmforsyning eller § 2 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.</p> <p><i>Stk. 12.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation, jf. stk. 3, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller en statsautoriseret revisor.</p>	
<p style="text-align: center;">Kapitel 6 a</p> <p style="text-align: center;">Levering af opgraderet biogas til naturgassystemet</p> <p>Tilslutning af biogasopgraderingsanlæg m.v.</p>	<p>75. Overskriften til kapitel 6 a affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 6 a</p> <p>Levering af opgraderet biogas til gassystemet og rensed biogas til bygasnet«.</p>
<p>§ 35 a. I områder, som er forsynet fra det sammenkoblede system, skal distributions- og transmissionsselskaber efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet.</p> <p style="text-align: center;"><i>Stk. 2-7. ---</i></p>	<p>76. I § 35 a, stk. 1, ændres »naturgaskvalitet« til: »behørig kvalitet«</p>
<p>§ 35 a. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Distributions- eller transmissionsselskabet fastlægger tilslutningspunktet efter drøftelse med ejeren af opgraderingsanlægget og ud fra en økonomisk vurdering af de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger ved tilførslen af den</p>	<p>77. I § 35 a, stk. 2, 3. pkt., ændres »net« til: »system«.</p>

<p>opgraderede biogas. Distributions- eller transmissionselskabet skal i fornødent omfang drøfte valg af tilslutningspunktet med andre distributions- og transmissionselskaber, før der træffes afgørelse. Afgørelsen om etablering af tilslutning af et opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, herunder om tilslutningspunktet og om fordeling af omkostninger, træffes af det selskab, til hvis net det er blevet besluttet at opgraderingsanlægget tilsluttes.</p> <p><i>Stk. 3-7. ---</i></p>	
<p>§ 35 a. --- <i>Stk. 2-3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Ejeren af opgraderingsanlægget skal afholde de direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen til det anviste tilslutningspunkt efter stk. 2 samt de efterfølgende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af distributionselskabet, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionselskabet, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.</p> <p><i>Stk. 5-7. ---</i></p>	<p>78. I § 35 a, stk. 4, 2. pkt., ændres »netforstærkning og netudbygning« til: »udbygning og ændringer«.</p>
<p>§ 35 a. --- <i>Stk. 2-4. ---</i> <i>Stk. 5.</i> Distributions- og transmissionselskaber har pligt til at give enhver, der anmoder om tilslutning til et opgraderingsanlæg, alle nødvendige oplysninger, herunder</p> <p><i>1-2. ...</i></p> <p>3) en rimelig og vejledende tidsplan for nettilslutningen.</p> <p><i>Stk. 6-7. ---</i></p>	<p>79. I § 35 a, stk. 5, nr. 3, ændres »nettilslutningen« til: »tilslutningen«.</p>
<p>§ 35 a. ...</p>	<p>80. I § 35 a, stk. 7, ændres »nettilslutning« til »tilslutning«.</p>

<p>Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om et opgraderingsanlægs tilslutning til naturgasforsyningsnettet, herunder nærmere regler om fordelingen af omkostninger ved nettilslutning og ved at være tilsluttet naturgasforsyningsnettet mellem ejeren af opgraderingsanlægget og distributions- eller transmissionselskabet.</p>	
<p>Administration</p>	<p>81. Overskriften før § 35 d affattes således: »Pristillæg til anvendelse af biogas Administration af pristillæg«.</p>
	<p>82. Før § 35 g indsættes som ny overskrift: »Pristillæg«.</p>
<p>§ 35 g. --- <i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i tillæg til de i stk. 1 nævnte pristillæg yde et pristillæg på 21 kr. pr. leveret GJ opgraderet biogas. Pristillægget ydes til den, der opgraderer biogassen. Pristillægget nedsættes den 1. januar hvert år fra 2020 med det beløb i kroner pr. GJ, som naturgasprisen i det foregående år er højere end en basispris på 53,20 kr. pr. GJ. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges pristillægget tilsvarende. Ved beregningen efter 3. og 4. pkt. anvendes den gennemsnitlige markedspris på naturgas i kalenderåret. Ved markedspris forstås den daglige slutpris i kroner pr. kubikmeter på den nordiske gasbørs omregnet til kroner pr. GJ med gassens nedre brændværdi. Pristillægget er betinget af klima-, energi- og forsyningsministerens tilsagn, jf. stk. 4-6. <i>Stk. 3-12. ---</i></p>	<p>82. I § 35 g, stk. 2, 3. pkt., ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.</p>
	<p>84. Efter § 35 i indsættes som ny overskrift: »Udbud af pristillæg«.</p>
<p>§ 35 j. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler og</p>	<p>85. § 35 j ophæves.</p>

<p>træffe beslutning om fravigelse af frister og andre betingelser, som påhviler virksomheder i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, og som har betydning for retten til at opnå pristillæg for opgraderet biogas, som leveres til et sammenkoblet system, og for rensset biogas, der leveres til et bygasnet, jf. §§ 35 d-i, når det som direkte eller indirekte konsekvens af covid-19-epidemien må anses for umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for de pågældende virksomheder at overholde disse frister eller betingelser.</p>	
	<p>86. Efter § 35 i indsættes før kapitel 6 b indsættes:</p> <p>»§ 35 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser baseret på vedvarende energi, der leveres til gassystemet.</p> <p>Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.«</p>
	<p>87. Efter overskriften i kapitel 6 b indsættes:</p> <p>»§ 35 l. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler og træffe beslutning om fravigelse af frister og andre betingelser, som påhviler virksomheder i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, og som har betydning for retten til at opnå pristillæg for opgraderet biogas, som leveres til et sammenkoblet system, og for rensset biogas, der leveres til et bygasnet, jf. §§ 35 d-i, når det som direkte eller indirekte konsekvens af covid-19-epidemien må anses for umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for de pågældende virksomheder at opfylde disse frister eller betingelser.«</p>
<p>Kapitel 7</p> <p>Priser og betingelser for naturgas</p>	<p>88. Overskriften til kapitel 7 affattes således:</p> <p>»Kapitel 7</p> <p>Priser og betingelser for gas«.</p>

<p>Naturgasselskabernes priser og betingelser</p>	<p>89. Overskriften før § 36 affattes således: »Gasselskabernes priser og betingelser«</p>
	<p>90. I § 36 a, indsættes efter stk. 2 som nyt stk. 3 og 4:</p> <p>»Stk. 3. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasforsyningsvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.</p> <p>Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.«</p>
<p>§ 37. Priser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Ved fastsættelse af priserne tages desuden hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre naturgasselskabers gældsforpligtelser. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasforsyningsvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>91 I § 37, <i>stk. 1</i>, udgår »og forsyningspligtige selskaber«.</p>
<p>§ 37. Priser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Ved fastsættelse af priserne tages desuden hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af</p>	<p>92. § 37, stk. 1, 2 og 3. pkt., ophæves.</p>

<p>en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre naturgasselskabers gældsforpligtelser. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasforsyningsvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
<p>§ 37. --- <i>Stk. 2.</i> De i stk. 2 nævnte priser skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.</p> <p><i>Stk. 3-4. ---</i></p>	<p>93. I § 37, stk. 2, indsættes efter »objektive«: », gennemsigtige«.</p>
<p>§ 37. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) beregning af driftsmæssige afskrivninger, 2) opgørelsen af selskabernes kapital, herunder eventuel indskudskapital, 3) anvendelse og regnskabsmæssig håndtering af beløb, der modtages som økonomisk kompensation, 4) de satser, der kan anvendes ved indregning af forrentning efter stk. 1, herunder at indskudskapitalen ikke forrentes, og 5) forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab. <p><i>Stk. 4.</i> Kommunerne må ikke yde tilskud til kommunal distributionsvirksomhed, jf. § 5, stk. 2.</p>	<p>94. § 37, stk. 3 og 4, ophæves.</p>
<p>§ 37 a. Priser for distributionsselskabernes ydelser skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 37, stk. 1, nævnte omkostninger ved en effektiv drift af selskabet.</p>	<p>95. § 37 a affattes således</p> <p>»§ 37 a. Priser for ydelser fra distributionsselskaberne fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme. Forsyningstilsynet fastsætter årlige indtægtsrammer for distributionsselskaber</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse af indtægtsrammer for de i stk. 1 nævnte selskaber. Forsyningstilsynet fastsætter i overensstemmelse med disse regler årlige indtægtsrammer for selskaberne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskabet kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevillingen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Enhver form for indtægt i selskabet skal medgå til dækning af udgifter ved distributionsaktiviteten. Dette gælder dog ikke overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne. Sådanne overskud kan anvendes til henlæggelser til fremtidige investeringer, nedsættelse af priser eller ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen, jf. dog stk. 5.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne fra distributionsvirksomhed varetaget af Energinet eller virksomhedens helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet kan anvendes til nedsættelse af priser eller konsolidering af distributionsvirksomheden.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af overskud efter stk. 4 og 5.</p>	<p>med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indtægtsrammen, jf. stk. 1, udgør det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne. Indtægtsrammen fastsættes med udgangspunkt i en reguleringsperiode. Indtægtsrammen fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 4, nr. 1-3 og 6, og justeres efter stk. 4, nr. 4 og 5, og stk. 5.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynet kan indhente uafhængig ekstern bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen for distributionsselskabernes regning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om beregning og justering af indtægtsrammen og om længden af reguleringsperioden. Forsyningstilsynet fastsætter herunder regler om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber 2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. § 14, nr. 5, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse 3) Fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder om fastsættelse af forrentningsgrundlag om beregning og fastsættelse af forrentningsrate og om frist for ansøgning om justering samt konsekvens af fristoverskridelse. 4) Fastsættelse af effektiviseringskrav for distributionsselskaber 5) Fastsættelse af beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen, herunder om
--	--

	<p>fradrag som følge af effektiviseringskrav efter stk. 4, nr. 4, eller om justeringer som følge af differencer efter stk. 4, nr. 6</p> <p>6) Opgørelse og afvikling af differencer.</p> <p>7) Indregning af indtægter og omkostninger knyttet til distributionsselskabernes energispareindsats.</p> <p>Stk. 5. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, hvordan omkostninger som følge af ansøgning efter stk. 5 indgår i indtægtsrammen efter stk. 4, krav til ansøgningens indhold og frister samt offentliggørelse.</p> <p>Stk. 6. Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskaberne kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevillingen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.</p> <p>Stk. 7. Distributionsselskaber skal udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne.</p> <p>Stk. 8. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om årlige reguleringsregnskaber efter stk. 7, herunder om indhold, opbevaring, revision, indsendelsens form og om indsendelsen skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system og frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.«</p>
<p>§ 37 b. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> For naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed ved udbud efter § 27, fastsættes prisen for naturgas leveret fra selskabet i dets egenskab af forsyningspligtigt selskab til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige</p>	<p>96. I § 37 b, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:</p> <p>»Til prisen for naturgas kan herudover medregnes naturgasleverandørernes omkostninger som følge af betalinger til Energistyrelsen som fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24,</p>

<p>gaspris og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark, og avance. Den anvendte månedlige gaspris i udbuddet fastsættes ud fra prisen på et relevant gasmarked. Prisen for transmission i Danmark udmeldes af Energinet.</p> <p><i>Stk. 4-6. ---</i></p>	<p>stk. 3, som følge af betalinger til Forsyningstilsynet for tilsyn efter stk. 5 og som følge af betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a for Ankenævnets eventuelt udspecificerede beløb for myndighedsbehandling af forsyningspligtprisen.«</p>
<p>§ 37 b. --- <i>Stk. 2-4. ---</i> <i>Stk. 5.</i> Forsyningstilsynet påser, at et selskab omfattet af stk. 3 i bindingsperioden ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændring af priserne. Klage over Forsyningstilsynets afgørelser herom har ikke opsættende virkning.</p> <p><i>Stk. 6. ---</i></p>	<p>97. I § 37 b, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter 1. pkt.: »og eventuelt medregnede omkostninger efter stk. 3, 3. pkt. «</p>
<p>§ 37 b. Naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed uden udbud efter § 27, kan i deres priser som nævnt i § 37, stk. 1, indkalkulere et overskud, som er rimeligt i forhold til omsætningens størrelse og effektiviteten ved indkøb af naturgas og andre omkostninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forsyningstilsynet godkender prisfastsættelsen efter stk. 1 efter anmeldelse, jf. § 40. Godkendelsen kan ledsages af vilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af vilkårene.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed ved udbud efter § 27, fastsættes prisen for naturgas leveret fra selskabet i dets egenskab af forsyningspligtigt selskab til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige gaspris og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige</p>	<p>98. § 37 b ophæves.</p>

<p>omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark, og avance. Den anvendte månedlige gaspris i udbuddet fastsættes ud fra prisen på et relevant gasmarked. Prisen for transmission i Danmark udmeldes af Energinet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Priser, der er fastsat i henhold til stk. 3, offentliggøres af selskabet og anmeldes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af Forsyningstilsynet.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Forsyningstilsynet påser, at et selskab omfattet af stk. 3 i bindingsperioden ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændring af priserne. Klage over Forsyningstilsynets afgørelser herom har ikke opsættende virkning.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Ved fusion mellem to eller flere selskaber med bevilling til forsyningspligtig virksomhed, der har opnået bevillingen ved udbud efter § 27, fastholdes den prisregulering, som efter stk. 3 var gældende på fusionstidspunktet i de hidtidige bevillingsområder. Ved spaltning af et selskab med bevilling til forsyningspligtig virksomhed, der har opnået bevillingen ved udbud efter § 27, fastholdes den prisregulering, som efter stk. 3 var gældende på spaltningstidspunktet i det hidtidige bevillingsområde.</p>	
	<p>99. Efter § 39 indsættes:</p> <p>»§ 39 a. En gasleverandør skal udføre informationsaktiviteter for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle forbrugergrupper, herunder informere om husholdningsforbrugernes rettigheder i henhold til leveringspligten efter § 7 b.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En gasleverandør skal sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle gasleverandørens produkter, herunder priser og vilkår, på</p>

	<p>gasleverandørens hjemmeside. Gasleverandøren skal tillige indberette disse oplysninger til den prisportal, som er nævnt i § 42 d.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En gasleverandør skal behandle klager fra gasleverandørens forbrugere.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandørerne overholder stk. 1-3. Forsyningstilsynet kan meddele påbud om omgående berigtigelse af forholdet til en gasleverandør, som ikke overholder stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-3.</p> <p>§ 39 b. Afbryder distributionsselskabet eller transmissionsselskabet sin ydelse til en gasleverandør, på grund af manglende overholdelse af selskabets offentliggjorte betingelser for anvendelse af transmissions- eller distributionssystemet, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bliver en gasleverandør taget under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og har rekonstruktør eller kurator ikke inden for 1 uge derefter meddelt distributionsselskabet, at gasleverandørens virksomhed videreføres, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c. Rekonstruktør eller kurator skal hurtigst muligt og senest inden for 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning meddele distributionsselskabet, om gasleverandøren fortsætter sin virksomhed.</p> <p>§ 39 c. Distributionsselskabet indhenter en gang årligt tilkendegivelser fra gasleverandørerne om deres ønsker om at overtage et antal aftagenumre ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1</p>
--	--

	<p>og 2, med angivelse af eventuelle begrænsninger på det maksimale antal aftagenumre og på gasforbrugere med forbrug på op til 300.000 m³ gas om året eller på 300.000 m³ gas om året og derover. Tilkendegivelsen er gældende for 1 kalenderår. Gasleverandørerne kan dog trække deres tilkendegivelser tilbage, når der ikke er indtrådt en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, eller der er indgivet konkursbegæring mod en anden gasleverandør.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Distributionsselskabet sikrer, at aftagenumre med et forbrug på 300.000 m³ gas om året og derover kan identificeres.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ophører en gasleverandør med at levere gas som følge af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, identificerer distributionsselskabet uden ugrundet ophold gasleverandørens aftagenumre og fordeler aftagenumrene på de gasleverandører, der er kommet med en tilkendegivelse efter stk. 1. Gasleverandørerne kan ikke afvise de tildelte aftagenumre.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Distributionsselskabet meddeler uden ugrundet ophold de gasleverandører, der skal overtage aftagenumre, at der er gennemført et leverandørskift efter stk. 3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Gasleverandøren giver uden ugrundet ophold meddelelse til hver enkelt af de gasforbrugere, hvis aftagenumre gasleverandøren har fået tildelt efter stk. 3. Meddelelsen skal indeholde oplysning om navnet på gasleverandøren, en begrundelse for, at gasleverancen er overdraget til denne gasleverandør, og en aftale om levering af gas i henhold til regler udstedt efter § 7 a. Aftalens bindingsperiode og pris fastsættes efter stk. 6 og § 39 d.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Leveringsaftalen er bindende for gasleverandøren i 3 måneder fra overtagelsestidspunktet. Gasforbrugeren kan opsige aftalen med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, jf. dog stk. 7. Leveringsaftalen er bindende uden</p>
--	---

	<p>gasforbrugerens accept.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Er der for et aftagenummer aftalt leverandørskift inden tidspunktet for fordelingen efter stk. 3, udløber leveringsaftalen efter stk. 6 senest på tidspunktet for det aftalte leverandørskift.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Når meddelelse om leverandørskift, jf. stk. 4, er givet, foretager distributionsselskabet uden ugrundet ophold slutmåling på de berørte aftagenumre.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge den eller de største gasleverandører regnet efter antal aftagenumre at indtræde som leverandører, hvis der opstår et akut behov ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, og distributionsselskabet ikke har modtaget tilstrækkelig mange tilkendegivelser efter stk. 1 til at dække behovet.</p> <p><i>Stk. 10.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om fordelingen af aftagenumre, herunder fastlæggelse af en fordelingsnøgle, der ud fra et tilfældighedsprincip sikrer en ligelig fordeling af aftagenumrene mellem de tilmeldte gasleverandører under hensyn til gasleverandørernes tilkendegivelser efter stk. 1.</p> <p>§ 39 d. For aftagenumre, der aftager gas efter § 7 c, stk. 7, eller § 39 c, stk. 5, fastsætter Forsyningstilsynet en pris svarende til prisen på et relevant gasprodukt med et tillæg, som fastsættes efter stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forsyningstilsynet skal sikre, at priserne efter stk. 1 offentliggøres på den prisportal for gaspriser, der er nævnt i § 42 d.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynet fastlægger senest den 1. december hvert år det gasprodukt og det tillæg, der er nævnt i stk. 1, for det følgende kalenderår. Tillægget skal være udtryk for niveauet for de tillæg, som</p>
--	---

	<p>anvendes på gasmarkedet i forhold til det relevante gasprodukt, jf. stk. 1.</p> <p>Tillægget tildet relevante gasprodukt indeholder endvidere distributionstariffer, betaling for omkostninger til offentlige forpligtelser i medfør af § 9, stk. 1, gasafgifter i henhold til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og moms i henhold til momsloven.</p>
<p>§ 40. Transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtige selskaber med bevilling, jf. §§ 10 og 24, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter, herunder tariffer, 2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse, 3) dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter, 4) opgørelse af indskudskapital, 5) regnskaber, budgetter og andre oplysninger efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 37 a nævnte indtægtsrammer. <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>100. I § 40, stk. 1, ændres »LNG- og forsyningspligtige selskaber« til: »og LNG-selskaber«.</p>
<p>§ 40. Transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtige selskaber med bevilling, jf. §§ 10 og 24, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ... 2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtydelserne og grundlaget for 	<p>101. I § 40, stk. 1, nr. 2, ændres »LNG- og forsyningspligtydelserne« til: »og LNG-ydelserne«.</p>

<p>fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse,</p> <p>3-5. ... Stk. 2-3. ---</p>	
<p>§ 42 a. --- Stk. 2-3. --- Stk. 4. Forsyningstilsynet tager fornødne skridt til i øvrigt at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvorledes sådanne forhold skal offentliggøres af selskaberne, herunder også af naturgasleverandørerne, og regler om fakturering og specificering af omkostninger over for modtagere af transport- og energiydelser. Stk. 5. ---</p>	<p>102. I § 42 a, stk. 4, ændres »naturgasleverandørerne« til: »gasleverandørerne«.</p>
	<p>103. Efter § 42 c indsættes:</p> <p>»§ 42 d. Forsyningstilsynet har ansvaret for at eje og drive en prisportal for priser, rabatter og vilkår for forbrugere på det danske detailmarked for gas.</p> <p>Stk. 2. Forsyningstilsynet kan udbyde opgaven nævnt i stk. 1 til en uvildig tredjepart, som har den fornødne sagkundskab og økonomiske baggrund.</p> <p>Stk. 3 Energi-, forsynings- og klimaministeren kan beslutte, at prisportalen skal sælges, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt.</p> <p>Stk. 4. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, stk. 2.</p> <p>§ 42 e. Forsyningstilsynet udarbejder årligt en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor. Forsyningstilsynet offentliggør statistikken på tilsynets hjemmeside.</p>

	Stk. 2. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om gasleverandørernes indberetning af forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor efter § 11 d, stk. 2.«
<p>§ 44.</p> <p>...</p> <p><i>Stk. 2.</i> Distributionsselskaberne og handelsselskaberne betaler halvårligt et beløb til Forsyningstilsynet til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Halvdelen af det samlede beløb betales af distributionsselskaberne og opkræves hos distributionsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår. Halvdelen af det samlede beløb betales af handelsselskaberne og opkræves hos handelsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som handelsselskaberne har leveret til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i det foregående kalenderår.</p> <p>...</p>	<p>104. I § 44, stk. 2, 4. pkt., ændres »net« til »system«.</p>
	105. § 44, stk. 2, ophæves.
	106. I § 44, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 2, udgår » og stk. 2«.
<p>§ 45. Klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet og Energiklagenævnet kan i forbindelse med behandling af en klage, udøvelse af tilsyn eller overvågning af markedet indhente</p>	<p>107. I § 45, stk. 1, og § 45, stk. 4, 1. pkt., ændres »naturgasleverandører« til: »gasleverandører«.</p>

<p>oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos bevillingspligtige selskaber, Energinet, naturgasleverandører samt disses koncernforbundne selskaber og systembrugere, herunder berørte forbrugere, og andre købere af naturgas.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til sikring af prisgennemsigtighed og forsyningsikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge bevillingspligtige selskaber, Energinet og naturgasleverandører at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger vedrørende selskabernes driftsmæssige forhold og om de i selskabet købte og solgte ydelser. Det samme gælder oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.</p>	
<p>§ 45 a. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Distributionsselskaber skal meddele det til forsyningspligtige selskaber, at en forbruger er uden naturgasleverandør.</p> <p><i>Stk. 4-5. ---</i></p>	<p>108. I § 45 a, stk. 3, ændres »naturgasleverandør« til: »gasleverandør«.</p>
	<p>109. § 45 a, stk. 3, ophæves.</p>
<p>§ 45 b. Naturgasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionselskaber og lager- og LNG-selskaber om levering af naturgas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.</p>	<p>110. I § 45 b, stk. 1, ændres »Naturgasleverandører« til: »Gasleverandører«.</p>

<i>Stk. 2-4. ---</i>	
<p>§ 47. Naturgasselskaber skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere i henhold til årsregnskabsloven. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal naturgasselskabet uanset ejerforhold og juridisk status opfylde årsregnskabslovens krav til aktieselskaber, jf. § 7, stk. 1, nr. 2-4, i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal være offentligt tilgængelig.</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>111. I § 47, stk. 1, 1. pkt., ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.</p>
<p>§ 47. Naturgasselskaber skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere i henhold til årsregnskabsloven. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal naturgasselskabet uanset ejerforhold og juridisk status opfylde årsregnskabslovens krav til aktieselskaber, jf. § 7, stk. 1, nr. 2-4, i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal være offentligt tilgængelig.</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>112. I § 47, stk. 1, 2. pkt., ændres »naturgasselskabet« til: »gasselskabet«.</p>
<p>§ 47. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naturgasselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) føre separate regnskaber for hver af deres bevillingspligtige aktiviteter, 2) føre regnskaber, som kan være konsoliderede, over andre naturgasaktiviteter, 3) specificere indtægter fra ejerskab af transmissions- og distributionsnet og 4) i relevant omfang føre konsoliderede regnskaber over ikke naturgasrelaterede aktiviteter. <p><i>Stk. 3-6. ---</i></p> 	<p>113. I § 47, stk. 2, ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.</p>
<p>§ 47. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naturgasselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning,</p> <p><i>1. ...</i></p>	<p>114. I § 47, stk. 2, nr. 2, ændres »naturgasaktiviteter« til: »gasaktiviteter«.</p>

<p>2) føre regnskaber, som kan være konsoliderede, over andre naturgasaktiviteter, 3-4. ... Stk. 3-6. ---</p>	
<p>§ 47. --- Stk. 2. Naturgasselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning, 1-3. ... 4) i relevant omfang føre konsoliderede regnskaber over ikke naturgasrelaterede aktiviteter. Stk. 3-6. ---</p>	<p>115. I § 47, stk. 2, nr. 4, ændres »ikke naturgasrelaterede« til: »ikkegasrelaterede«.</p>
<p>§ 47. --- Stk. 2. --- Stk. 3. For de i stk. 2 nævnte aktiviteter skal naturgasselskaber føre regnskaber og lade disse revidere på samme måde, som hvis de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber. Stk. 4-6. ---</p>	<p>116. I § 47, stk. 3, ændres »naturgasselskaber« til: »gasselskaber«.</p>
<p>§ 49. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ... 5) undlader at foretage eller indsende opgørelse, ophøre med ejerskab eller fremsende dokumentation som angivet i § 35, ...</p>	<p>117. I § 49, stk. 1, ophæves nr. 5.</p>
<p>§ 53 a. Udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.</p>	<p>118. I § 53 a ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.</p>

<p>§ 55. Til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>119. I § 55, stk. 1, ændres »naturgastransmissionsanlæg« til: »transmissionsanlæg«.</p>
<p>§ 55. Til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Til etablering og drift af de nødvendige opstrømsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, jf. § 35 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionsnettet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionsnettet, når almenvellet kræver det, og når der efter § 35 a, stk. 1, er opnået ret til tilslutning, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ekspropriation i henhold til stk. 1 og 2 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved ekspropriation for tilslutninger til distributionsnettet efter stk. 3 finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmforsyning anvendelse. Ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionsnettet efter stk. 3 finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.</p>	<p>120. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Til etablering og drift af de nødvendige distributionsanlæg i henhold til § 14 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.«</p> <p>Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.</p>

<p>§ 55. --- <i>Stk. 2-3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Ekspropriation i henhold til stk. 1 og 2 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. <i>Stk. 5. --</i></p>	<p>121. I § 55, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 3«.</p>
<p>§ 56. --- <i>Stk. 2.</i> Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber skal på tilsvarende vis erstatte skader, der forvoldes ved naturgasvirksomhed udøvet i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, uanset om skaden er hændelig. <i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>122. I § 56, stk. 2, ændres »naturgasvirksomhed« til: »gasvirksomhed«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. XX af DD.MM.ÅÅÅÅ, som senest ændret ved lov nr..., foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 43 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilsagn om tilskud, jf. stk. 2, til anvendelse af biogas til varmeproduktion, herunder rumopvarmning, rumafkøling, varmt brugsvand og anden varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b, 43 c, 43 f eller 43 g eller af § 35 g i lov om naturgasforsyning, hvis der senest den 1. januar 2020 er modtaget en ansøgning om tilsagn. Tilsagnet falder bort, hvis ikke det er udnyttet senest den 31. december 2022. Tilskud ydes på baggrund af en årsnorm, jf. § 43 i. Der kan ydes tilskud for en periode på 20 år regnet fra det tidspunkt, hvor der første gang er modtaget tilskud til anvendelse af biogas til varmeproduktion. <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>1. I § 43 d, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt. og § 43 j, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om naturgasforsyning« til »lov om gasforsyning«.</p>

<p><i>Stk. 3.</i> Tilskud efter stk. 2 er betinget af klima-, energi- og forsyningsministerens tilsagn, inden der indgås ubetinget aftale om køb af biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b og 43 c eller af § 35 g i lov om naturgasforsyning. Et tilsagn om tilskud, som er meddelt efter den 1. januar 2019, og som ikke er udnyttet, inden 2 år efter at tilsagnet er meddelt, bortfalder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p>§ 43 j. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et tilsagn om pristillæg, jf. § 43 f, stk. 4 og 5, og § 43 g, stk. 4 og 5, herunder den fastlagte tilsagnsperiode og årsnorm, kan konverteres til et tilsagn om pristillæg efter § 35 g, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning, hvis betingelserne for at modtage tilsagn efter disse ordninger er opfyldt. Ansøgning om konvertering skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren, som træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for konvertering er opfyldt, og meddeler et nyt tilsagn for den resterende tilsagnsperiode med en konverteret årsnorm.</p>	
<p>§ 43 e. Det i § 43 b, stk. 3, § 43 c, stk. 3, og § 43 d, stk. 2, nævnte tilskud på 26 kr. pr. gigajoule (GJ) biogas nedsættes den 1. januar hvert år fra 2013 med det beløb i kroner pr. GJ, naturgasprisen i det foregående år er højere end en basispris på 53,2 kr. pr. GJ, jf. stk. 5. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges tilskuddet tilsvarende.</p> <p><i>Stk. 2-7.</i> ---</p>	<p>2. To steder i § 43 e, stk. 1, ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.</p>
<p>§ 43 e. ---</p> <p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved beregningen efter stk. 1 anvendes den gennemsnitlige markedspris på naturgas i kalenderåret. Ved markedspris forstås den daglige day ahead-slutpris i kroner pr. kubikmeter på den danske gasbørs,</p>	<p>3. I § 43 e, stk. 5, 1. pkt., ændres »naturgas« til: »gas«.</p>

<p>Nordpool Gas, omregnet til kroner pr. GJ med gassens nedre brændværdi. <i>Stk. 6-7. ---</i></p>	
	<p>4. Efter § 43 j indsættes som ny overskrift: »Udbud af støtte«.</p>
	<p>5. Efter § 43 j indsættes før overskriften før § 44: »§ 43 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet. Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022- 2030.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ], som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.</p>
	<p>2. I § 2, stk. 1, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«</p>
	<p>3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Ved naturgas forstås i denne lov gas, som omfattet af § 2, stk. 1, i lov om gasforsyning.« Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.</p>
	<p>4. I § 2 c, stk. 3, ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.</p>
	<p>5. I § 2 d, stk. 5, ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.</p>

	6. I § 16, stk. 1, ændres »naturgasforsyning« til »gasforsyning«.
	7. I § 27 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.
	§ 4
	I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:
<p>§ 3. --- <i>Stk. 2.</i> Ved den, der leverer afgiftspligtig gas, jf. stk. 1, forstås i denne lov distributionselskaber og transmissionselskaber, der er omfattet af § 10 i lov om naturgasforsyning, og selskaber, der driver særlige bygasnet. <i>Stk. 3-11. ---</i></p>	1. I § 3, stk. 2, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.
	§ 5
	I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ], som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:
	1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.
<p>§ 20 b. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Kravet om identitetsmæssig adskillelse i stk. 1 og 2 gælder ikke i forhold til virksomheder, der udøver net- eller naturgasdistributionsvirksomhed, virksomhed med fremføring af opvarmet vand eller damp</p>	2. I § 20 b, stk. 3, ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.

<p>eller virksomhed, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. <i>Stk. 4-5. ---</i></p>	
<p>§ 58 c. Tilskud kan ydes fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020 til produktion af elektricitet fra industrielle kraft-varmeværkers anlæg, som anvender naturgas som brændsel, og som er tilsluttet elforsyningsnettet senest den 21. marts 2012. <i>Stk. 2-12. ---</i></p>	<p>3. § 58 c, stk. 1, ændres »naturgas« til: »gas«.</p>
<p>§ 91 a. Udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Ankenævnet sekretariatsbetjenes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.</p>	<p>4. I § 91 a, 1. pkt., ændres » el-, naturgas- og varmforsyningslovene « til »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ] som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.</p>
<p>§ 12. Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning</p> <p>1) føre separate regnskaber for hver af deres elektricitetsrelaterede og naturgasrelaterede aktiviteter, herunder drift af systemansvarlig virksomhed, transmissions-, distributions-, lager-, gasopstrømsrørlednings- og</p>	<p>2. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »naturgasrelaterede« til: »gasrelaterede«.</p>

<p>gasopstrømsanlægsvirksomhed, og for deres olierørlednings- og separationsaktiviteter, og</p> <p>2. ...</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	
<p>§ 13. Energinets overskud ifølge de i § 12, stk. 1, omtalte regnskaber for virksomhedens elforsynings- og naturgasrelaterede aktiviteter kan tilbageføres til de respektive forbrugergrupper som dividende eller anvendes til konsolidering. Overskud fra lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed samt olierørlednings- og separationsvirksomhed kan alene anvendes til konsolidering, jf. dog stk. 4. Overskud fra naturgasdistributionsvirksomhed kan anvendes efter bestemmelsen i § 37 a, stk. 5, i lov om naturgasforsyning.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>3. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasrelaterede« til: »gasrelaterede«.</p>
<p>§ 13. Energinets overskud ifølge de i § 12, stk. 1, omtalte regnskaber for virksomhedens elforsynings- og naturgasrelaterede aktiviteter kan tilbageføres til de respektive forbrugergrupper som dividende eller anvendes til konsolidering. Overskud fra lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed samt olierørlednings- og separationsvirksomhed kan alene anvendes til konsolidering, jf. dog stk. 4. Overskud fra naturgasdistributionsvirksomhed kan anvendes efter bestemmelsen i § 37 a, stk. 5, i lov om naturgasforsyning.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>4. I § 13, stk. 1, 3. pkt., ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p style="text-align: center;">I lov om Forsyningstilsynet, jf. lovbekendtgørelse nr. [XX af DD.MM.ÅÅÅÅ], som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:</p>

<p>§ 3. Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af denne lov og sektorlovgivningen, hvorved der menes lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf. Forsyningstilsynet varetager endvidere opgaver og beføjelser i medfør af EU-regulering.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p>§ 11. Omkostninger forbundet med Forsyningstilsynets etablering, drift og opgavevaretagelse efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf betales af de virksomheder, som betaler for Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter § 78, stk. 1, i lov om elforsyning, § 44, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, § 23 c, stk. 1, i lov om varmforsyning, § 65, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi og § 18, stk. 3, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., og i § 11, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.</p>
	<p>§ 8</p>